

Obsah

I *Legislativní akty*

SMĚRNICE

- ★ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/800 ze dne 11. května 2016 o procesních zárukách pro děti, které jsou podezřelými nebo obviněnými osobami v trestním řízení 1
- ★ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/801 ze dne 11. května 2016 o podmínkách vstupu a pobytu státních příslušníků třetích zemí za účelem výzkumu, studia, stáže, dobrovolnické služby, programů výměnných pobytů žáků či vzdělávacích projektů a činnosti au-pair 21
- ★ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/802 ze dne 11. května 2016 o snižování obsahu síry v některých kapalných palivech 58

II *Nelegislativní akty*

MEZINÁRODNÍ DOHODY

- ★ Rozhodnutí Rady (EU) 2016/803 ze dne 7. května 2015 o podpisu, jménem Unie a jejích členských států, a prozatímním provádění Protokolu, kterým se mění Evropsko-středomořská letecká dohoda mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Jordánským hášimovským královstvím na straně druhé s ohledem na přistoupení Chorvatské republiky k Evropské unii 79
- Protokol, kterým se mění Evropsko-středomořská letecká dohoda mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Jordánským hášimovským královstvím na straně druhé s ohledem na přistoupení Chorvatské republiky k Evropské unii 81

NAŘÍZENÍ

- ★ Nařízení Rady (EU, Euratom) 2016/804 ze dne 17. května 2016, kterým se mění nařízení (EU, Euratom) č. 609/2014 o metodách a postupu pro poskytování tradičních vlastních zdrojů a vlastních zdrojů z DPH a HND a o opatřeních ke krytí hotovostních nároků 85
- ★ Nařízení Komise (EU) 2016/805 ze dne 20. května 2016, kterým se mění příloha IV nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 396/2005, pokud jde o *Streptomyces* K61 (dříve *S. griseoviridis*), *Candida oleophila* kmen O, FEN 560 (také řecké seno nebo prášek ze semen pískavice), methyl-dekanoát (CAS 110-42-9), methyl-oktanoát (CAS 111-11-5) a terpenovou směs QRD 460 ⁽¹⁾ 95
- Prováděcí nařízení Komise (EU) 2016/806 ze dne 20. května 2016 o stanovení paušálních dovozních hodnot pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny 97

ROZHODNUTÍ

- ★ Rozhodnutí Rady (EU) 2016/807 ze dne 15. března 2016 o postoji, který má být zaujat jménem Evropské unie v Mezinárodní námořní organizaci (IMO) na 40. zasedání Výboru pro usnadnění formalit, 69. zasedání Výboru pro ochranu mořského prostředí a 96. zasedání Výboru pro námořní bezpečnost k přijetí změn Úmluvy o usnadnění mezinárodní námořní dopravy, přílohy IV úmluvy MARPOL, pravidel II-2/13 a II-2/18 úmluvy SOLAS, předpisů o systémech protipožární bezpečnosti a předpisu z roku 2011 o programu rozšířených inspekcí 99
- ★ Rozhodnutí Politického a bezpečnostního výboru (SZBP) 2016/808 ze dne 18. května 2016 o jmenování velitele operace EU pro vojenskou operaci Evropské unie s cílem přispět k odvrácení, prevenci a potlačení pirátství a ozbrojených loupeží u pobřeží Somálska (Atalanta) (ATALANTA/2/2016) 103
- ★ Rozhodnutí Komise (EU) 2016/809 ze dne 20. května 2016 o oznámení Spojeného království Velké Británie a Severního Irska, že si přeje účastnit se některých aktů Unie v oblasti policejní spolupráce, které byly přijaty před vstupem Lisabonské smlouvy v platnost a které nejsou součástí schengenského *acquis* 105
- ★ Rozhodnutí Evropské centrální banky (EU) 2016/810 ze dne 28. dubna 2016 o druhé sérii cílených dlouhodobějších refinančních operací (ECB/2016/10) 107
- ★ Rozhodnutí Evropské centrální banky (EU) 2016/811 ze dne 28. dubna 2016, kterým se mění rozhodnutí ECB/2014/34 o opatřeních týkajících se cílených dlouhodobějších refinančních operací (ECB/2016/11) 129

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP

I

(Legislativní akty)

SMĚRNICE

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2016/800

ze dne 11. května 2016

o procesních zárukách pro děti, které jsou podezřelými nebo obviněnými osobami v trestním řízení

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 82 odst. 2 písm. b) této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

po konzultaci s Výborem regionů,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Cílem této směrnice je zavést procesní záruky, které zajišťují, že děti, tedy osoby mladší 18 let, jež jsou podezřelými nebo obviněnými osobami v trestním řízení, jsou schopny toto řízení chápat a sledovat a uplatňovat své právo na spravedlivý proces, a zabránit dětem v opakování trestné činnosti a podpořit jejich sociální integraci.
- (2) Stanovením společných minimálních pravidel pro ochranu procesních práv podezřelých nebo obviněných dětí se tato směrnice snaží o posílení důvěry členských států v systémy trestního soudnictví ostatních členských států, a tím o zlepšení vzájemného uznávání rozhodnutí v trestních věcech. Tato společná minimální pravidla by měla rovněž přispět k odstraňování překážek volného pohybu občanů na území členských států.
- (3) Přestože jsou členské státy stranami Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (EÚLP), Mezinárodního paktu o občanských a politických právech a Úmluvy OSN o právech dítěte, zkušenosti dokládají, že to samo o sobě ne vždy zaručuje dostatečnou úroveň důvěry v systémy trestního soudnictví jiných členských států.
- (4) Dne 30. listopadu 2009 přijala Rada usnesení o cestovní mapě pro posílení procesních práv podezřelých nebo obviněných osob v trestním řízení ⁽³⁾ (dále jen „cestovní mapa“). Cestovní mapa vyzvala k postupnému přijetí opatření týkajících se práva na překlad a tlumočení (opatření A), práva na informace o právech a o obvinění (opatření B), práva na právní poradenství a právní pomoc (opatření C), práva na komunikaci s příbuznými, zaměstnavateli a konzulárními úřady (opatření D) a zvláštní ochrany pro podezřelé nebo obviněné osoby, které

⁽¹⁾ Úř. věst. C 226, 16.7.2014, s. 63.⁽²⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 9. března 2016 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 21. dubna 2016.⁽³⁾ Úř. věst. C 295, 4.12.2009, s. 1.

jsou zranitelné (opatření E). Cestovní mapa zdůrazňuje, že pořadí těchto práv je pouze orientační, a tím naznačuje, že může dojít k jeho změně v závislosti na prioritách. Cestovní mapa je navržena jako funkční celek; teprve poté, co budou provedeny všechny její části, budou naplno pocítovány její pozitivní účinky.

- (5) Dne 11. prosince 2009 Evropská rada cestovní mapu uvítala a učinila ji součástí Stockholmského programu – otevřená a bezpečná Evropa, která slouží svým občanům a chrání je ⁽¹⁾ (bod 2.4). Evropská rada zdůraznila, že výčet práv v cestovní mapě není vyčerpávající, a vyzvala Komisi, aby posoudila další prvky minimálních procesních práv podezřelých a obviněných osob a vyhodnotila, zda je třeba se v zájmu podpory lepší spolupráce v této oblasti zabývat dalšími otázkami, jako je například presumpce nevin.
- (6) Doposud byla na základě cestovní mapy přijata čtyři opatření o procesních právech v trestním řízení, konkrétně směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/64/EU ⁽²⁾, 2012/13/EU ⁽³⁾, 2013/48/EU ⁽⁴⁾ a (EU) 2016/343 ⁽⁵⁾.
- (7) Tato směrnice podporuje práva dítěte a zohledňuje pokyny Rady Evropy o justici vstřícné k dětem.
- (8) Pokud jsou děti podezřelými nebo obviněnými osobami v trestním řízení nebo jsou účastníky řízení týkajícího se evropského zatýkácího rozkazu podle rámcového rozhodnutí Rady 2002/584/SVV ⁽⁶⁾ (dále jen „vyžádané osoby“), měly by členské státy zajistit, aby prvořadým hlediskem bylo vždy zohlednění nejlepšího zájmu dítěte v souladu s čl. 24 odst. 2 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“).
- (9) Dětem, které jsou podezřelými nebo obviněnými osobami v trestním řízení, by měla být věnována zvláštní pozornost, aby zůstal zachován potenciál jejich rozvoje a opětovného začlenění do společnosti.
- (10) Tato směrnice by se měla vztahovat na děti, které jsou podezřelými nebo obviněnými osobami v trestním řízení a vyžádanými osobami. Na děti, které jsou vyžádanými osobami, by se měla příslušná ustanovení této směrnice vztahovat od okamžiku jejich zatčení ve vykonávajícím členském státě.
- (11) Tato směrnice nebo určitá její ustanovení by se rovněž měla vztahovat na podezřelé nebo obviněné osoby v trestním řízení a na vyžádané osoby, jež byly v době, kdy se staly účastníky tohoto řízení, dětmi, ale jež následně dosáhly 18 let věku, a měla by se vztahovat na případy, kdy je použití této směrnice vhodné vzhledem ke všem okolnostem případu, včetně zralosti a zranitelnosti dotčené osoby.
- (12) Pokud osoba v okamžiku, kdy se stane osobou podezřelou nebo obviněnou v trestním řízení, dosáhne věku 18 let, avšak trestný čin byl spáchán v době, kdy byla daná osoba dítětem, doporučuje se členským státům, aby uplatňovaly procesní záruky podle této směrnice do doby, než tato osoba dosáhne věku 21 let, alespoň pokud jde o trestné činy, které spáchala tatáž podezřelá nebo obviněná osoba a které jsou společně vyšetřovány a stíhány, protože jsou neoddělitelně spojeny s trestnými činy, u nichž trestní řízení bylo proti dané osobě zahájeno před tím, než dosáhla věku 18 let.
- (13) Členské státy by měly stanovit věk dětí na základě prohlášení samotných dětí, ověření jejich osobního stavu, kontroly dokladů, jiných důkazů, a pokud nejsou důkazy k dispozici nebo nejsou jednoznačné, na základě lékařské prohlídky. Lékařská prohlídka by měla být provedena pouze jako poslední možné řešení a musí probíhat důsledně v souladu s právy dítěte, právem na tělesnou nedotknutelnost a lidskou důstojnost. Pokud přetrvávají pochybnosti ohledně věku dané osoby, mělo by se pro účely této směrnice předpokládat, že se jedná o dítě.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 115, 4.5.2010, s. 1.

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/64/EU ze dne 20. října 2010 o právu na tlumočení a překlad v trestním řízení (Úř. věst. L 280, 26.10.2010, s. 1).

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/13/EU ze dne 22. května 2012 o právu na informace v trestním řízení (Úř. věst. L 142, 1.6.2012, s. 1).

⁽⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/48/EU ze dne 22. října 2013 o právu na přístup k obhájci v trestním řízení a řízení týkajícím se evropského zatýkácího rozkazu a o právu na informování třetí strany a právu na komunikaci s třetími osobami a konzulárními úřady v případě zbavení osobní svobody (Úř. věst. L 294, 6.11.2013, s. 1).

⁽⁵⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/343 ze dne 9. března 2016, kterou se posilují některé aspekty presumpce nevin a práva být přítomen při trestním řízení před soudem (Úř. věst. L 65, 11.3.2016, s. 1).

⁽⁶⁾ Rámcové rozhodnutí Rady 2002/584/SVV ze dne 13. června 2002 o evropském zatýkáčím rozkazu a postupech předávání mezi členskými státy (Úř. věst. L 190, 18.7.2002, s. 1).

- (14) Tato směrnice by se neměla vztahovat na určité méně závažné delikty. Měla by se však vztahovat na případy, kdy je dítě podezřelou nebo obviněnou osobou zbavenou osobní svobody.
- (15) V některých členských státech má pravomoc ukládat jiné sankce než trest odnětí svobody za některé méně závažné delikty jiný orgán než soud s příslušností v trestních věcech. Tak tomu může být například ve vztahu k dopravním deliktům, které jsou páčány ve větší míře a které lze zjistit při dopravní kontrole. V takových případech by bylo nepřiměřené požadovat, aby příslušné orgány zajišťovaly veškerá práva podle této směrnice. V členských státech, jejichž právo umožňuje, aby sankce za méně závažné delikty ukládal takovýto orgán, přičemž proti jeho rozhodnutí se lze odvolat nebo existuje jiná možnost, jak tuto věc předložit soudu příslušnému v trestních věcech, by se proto tato směrnice měla vztahovat pouze na taková řízení před uvedeným soudem v návaznosti na toto odvolání nebo postoupení.
- (16) V některých členských státech se určité méně závažné delikty, zejména méně závažné dopravní delikty, méně závažné delikty proti obecně závazným právním předpisům obcí a méně závažné delikty proti veřejnému pořádku, považují za trestné činy. V takových případech by bylo nepřiměřené požadovat, aby příslušné orgány zajišťovaly veškerá práva podle této směrnice. Pokud právní předpisy členského státu v souvislosti s méně závažnými delikty stanoví, že jako sankci nelze uložit trest odnětí svobody, měla by se tato směrnice vztahovat pouze na řízení před soudem příslušným v trestních věcech.
- (17) Tato směrnice by se měla vztahovat pouze na trestní řízení. Neměla by se vztahovat na jiné druhy řízení, zejména řízení, která jsou speciálně určena pro děti a která by mohla vést k uložení ochranných, nápravných nebo výchovných opatření.
- (18) Tato směrnice by měla být provedena s přihlédnutím k ustanovením směrnice 2012/13/EU a směrnice 2013/48/EU. Tato směrnice však s cílem zohlednit zvláštní potřeby a zranitelnost dětí stanovuje další doplňující záruky ohledně informací, které mají být poskytnuty dětem a osobě vykonávající rodičovskou odpovědnost
- (19) Děti by měly obdržet informace o obecných aspektech průběhu řízení. Za tímto účelem by jim mělo být zejména stručně objasněno, jaké jsou následující procesní kroky řízení, pokud je možné tak učinit s ohledem na zájmy trestního řízení, a jakou úlohu mají zúčastněné orgány. Obsah a rozsah poskytovaných informací by měl záviset na okolnostech případu.
- (20) Děti by měly být informovány o právu na lékařské vyšetření v co nejranějším vhodném stadiu řízení, a to nejpozději v okamžiku zbavení osobní svobody, je-li takovéto opatření přijímáno ve vztahu k dítěti.
- (21) Pokud je dítě zbaveno osobní svobody, musí písemné poučení o právech, které je mu předloženo v souladu se směrnicí 2012/13/EU, obsahovat rovněž odkaz na jeho práva podle této směrnice.
- (22) Členské státy by měly rovněž informovat osobu vykonávající rodičovskou odpovědnost o platných procesních právech, a to ústně nebo písemně či obojím způsobem. Tyto informace by měly být poskytnuty co nejdříve a v natolik podrobné formě, aby byl zajištěn spravedlivý proces a účinný výkon práv dítěte.
- (23) Za určitých okolností, které se mohou týkat také pouze jedné z osob vykonávajících rodičovskou odpovědnost, by informace měly být poskytnuty jiné vhodné dospělé osobě, kterou si dítě zvolí a jako takovou schválí příslušný orgán. Jednou z takových okolností by mohla být situace, kdy objektivní a faktické okolnosti naznačují nebo na jejich základě existuje podezření, že poskytnutí informací osobě vykonávající rodičovskou odpovědnost by mohlo podstatně ohrozit trestní řízení. To by mohlo nastat zejména v případě, kdy by mohlo dojít ke zničení či pozměnění důkazů, ovlivnění svědků nebo pokud je možné, že osoba vykonávající rodičovskou odpovědnost byla zapojena do údajné trestné činnosti společně s dítětem.
- (24) Pominou-li okolnosti, které vedly příslušné orgány k poskytování informací jiné vhodné dospělé osobě, než je osoba vykonávající rodičovskou odpovědnost, měly by veškeré informace, které obdrží dítě v souladu s touto směrnicí a které jsou nadále relevantní pro probíhající řízení, být poskytnuty osobě vykonávající rodičovskou odpovědnost. Tento požadavek by neměl vést ke zbytečnému prodloužení trestního řízení.

- (25) Děti, které jsou podezřelými či obviněnými osobami, mají v souladu se směrnicí 2013/48/EU právo na přístup k obhájci. Vzhledem k tomu, že děti jsou zranitelné a ne vždy jsou schopny trestnímu řízení plně porozumět a sledovat je, měl by jim být obhájce nápomocen v situacích stanovených v této směrnici. V takovýchto situacích by v případě, že si dotčené dítě či osoba vykonávající rodičovskou odpovědnost nezajistí pomoc obhájce samy, měly pomoc obhájce zajistit členské státy. Členské státy by měly poskytovat právní pomoc, je-li to nutné k zajištění toho, aby se dítěti dostalo účinné pomoci obhájce.
- (26) Nutným předpokladem pomoci obhájce podle této směrnice je právo dítěte na přístup k obhájci podle směrnice 2013/48/EU. Pokud by proto použití ustanovení směrnice 2013/48/EU znemožňovalo, aby se dítěti dostalo pomoci obhájce podle této směrnice, nemělo by se takové ustanovení na právo dítěte na přístup k obhájci podle směrnice 2013/48/EU vztahovat. Na druhou stranu by odchylkami a výjimkami uplatňovanými s ohledem na pomoc obhájce na základě ustanovení této směrnice nemělo být dotčeno právo na přístup k obhájci podle směrnice 2013/48/EU ani právo na právní pomoc podle Listiny a EÚLP a podle vnitrostátního a případně unijního práva.
- (27) Ustanovení této směrnice týkající se pomoci obhájce by měla být uplatňována bez zbytečného odkladu poté, kdy je dítě obeznámeno se skutečností, že je podezřelou či obviněnou osobou. Pro účely této směrnice se pomocí obhájce rozumí, že obhájce poskytuje dítěti právní podporu a zastupuje je během trestního řízení. Má-li být dítěti poskytnuta pomoc obhájce podle této směrnice během výslechu, měl by obhájce být přítomen. Aniž by tím bylo dotčeno právo dítěte na přístup k obhájci podle směrnice 2013/48/EU, pomoc obhájce neznamená, že by obhájce musel být přítomen během provádění každého vyšetřovacího úkonu či úkonu spojeného se shromažďováním důkazních prostředků.
- (28) Pokud je to v souladu s právem na spravedlivý proces, povinnost členských států zajistit pomoc obhájce pro dítě, které je podezřelou či obviněnou osobou, podle této směrnice nezahrnuje tyto situace: určení totožnosti dítěte; rozhodnutí o zahájení vyšetřování; ověření držení zbraní nebo jiných obdobných bezpečnostních otázek; provádění jiných vyšetřovacích úkonů či úkonů spojených se shromažďováním důkazních prostředků, než jsou úkony konkrétně uvedené v této směrnici, jako jsou prohlídka těla, lékařské vyšetření, krevní zkouška a zkouška na přítomnost alkoholu či obdobné testy nebo pořízení fotografií a snímání otisků prstů; předvedení dítěte před příslušný orgán či předání dítěte osobě vykonávající rodičovskou odpovědnost nebo jiné vhodné dospělé osobě v souladu s vnitrostátním právem.
- (29) Pokud se dítě, které původně nebylo podezřelou nebo obviněnou osobou, například svědek, stane podezřelou nebo obviněnou osobou, mělo by mít toto dítě právo nevypovídat ve vlastní neprospěch a právo nevypovídat v souladu s unijním právem a EÚLP, jak je vyloženo v judikatuře Soudního dvora Evropské unie (dále jen „Soudní dvůr“) a v judikatuře Evropského soudu pro lidská práva. Tato směrnice proto výslovně odkazuje na konkrétní situaci, kdy se takové dítě v rámci trestního řízení v průběhu výslechu policejním či jiným orgánem činným v trestním řízení stane osobou podezřelou nebo obviněnou. Pokud se v průběhu takového výslechu stane jiné dítě než podezřelá nebo obviněná osoba podezřelou nebo obviněnou osobou, výslech by měl být pozastaven do té doby, než bude tomuto dítěti sděleno, že je podezřelou nebo obviněnou osobou, a než mu bude poskytnuta pomoc obhájce podle této směrnice.
- (30) Pokud je to v souladu s právem na spravedlivý proces, mohly by se členské státy od povinnosti poskytovat pomoc obhájce odchýlit, není-li to vzhledem k okolnostem případu přiměřené, přičemž prvořadý ohled by se měl vždy brát na nejlepší zájmy dítěte. Obhájce by však měl být v každém případě dítěti nápomocen, je-li předvedeno před příslušný soud či soudce za účelem rozhodnutí o vzetí do vazby v jakémkoli stadiu řízení, na něž se vztahuje tato směrnice, a během zadržení. Trest odnětí svobody by navíc neměl být uložen, pokud obhájce neposkytl dítěti takovou pomoc, která by dítěti umožnila účinně vykonávat své právo na obhajobu, a každém případě pak v průběhu soudního jednání. Členské státy by měly mít možnost přijmout za tímto účelem praktická opatření.
- (31) Členské státy by měly mít možnost odchýlit se ze závažných důvodů dočasně od povinnosti poskytovat pomoc obhájce v přípravném řízení, a sice je-li naléhavě nutné odvrátit závažné nepříznivé důsledky pro život, svobodu či tělesnou nedotknutelnost osoby, nebo pokud vyšetřovací orgány musí nezbytně přijmout okamžité opatření umožňující zabránit závažnému ohrožení trestního řízení spojeného se závažným trestným činem, například aby získaly informace týkající se údajných spolupachatelů závažného trestného činu či zabránily ztrátě důležitých důkazních materiálů týkajících se závažného trestného činu. Během dočasného uplatňování odchylky z jednoho z těchto závažných důvodů by příslušné orgány měly mít možnost vyslýchat děti bez přítomnosti obhájce, pokud byly tyto děti informovány o svém právu nevypovídat a mohou tohoto práva využít a pokud provedení tohoto

výslechu neohrožuje právo na obhajobu, včetně práva nevypovídat ve vlastní neprospěch. Mělo by být možné provádět výslech pouze za účelem získání informací nezbytných pro odvrácení vážných nepříznivých důsledků pro život, svobodu či tělesnou nedotknutelnost určité osoby a v rozsahu nezbytném pro tento účel či v rozsahu nezbytném pro získání informací umožňujících zabránit závažnému ohrožení trestního řízení. Jakékoli zneužití této dočasné odchylky by v zásadě nenapravitelně poškodilo právo na obhajobu.

- (32) Členské státy by měly ve svém vnitrostátním právu jasně vymezit důvody a kritéria pro tuto dočasnou odchylku a měly by ji využívat pouze v omezené míře. Dočasné odchylky by měly být přiměřené, důsledně časově omezené, neměly by být založeny výhradně na druhu nebo závažnosti údajného trestného činu a neměly by ohrožovat spravedlivý průběh řízení. Členské státy by měly zajistit, aby v případech, kdy dočasnou odchylku povolil v souladu s touto směrnicí jiný příslušný orgán než soudce nebo soud, mohlo být toto rozhodnutí o povolení dočasné odchylky posouzeno soudem nejpozději v průběhu soudního řízení.
- (33) Důvěrnost komunikace mezi dítětem a jeho obhájcem je zásadní pro zajištění účinného výkonu práva na obhajobu a je nezbytnou součástí práva na spravedlivý proces. Členské státy by proto měly bez výjimky respektovat důvěrnost schůzek a jiných způsobů komunikace mezi obhájcem a dítětem v rámci pomoci poskytované obhájcem podle této směrnice. Touto směrnicí nejsou dotčeny postupy pro řešení situace, kdy existují objektivní a skutkové okolnosti, na jejichž základě existuje podezření, že se obhájce podílel spolu s dítětem na trestném činu. Jakoukoli trestnou činnost obhájce nelze považovat za legitimní pomoc dítěti v rámci této směrnice. Z povinnosti respektovat důvěrnost pro členské státy nevyplývá pouze povinnost zdržet se zasahování do této komunikace nebo přístupu k ní, nýbrž i povinnost, aby v případě, kdy jsou děti zbaveny svobody nebo se jinak nacházejí na místě, které je pod státní kontrolou, zajistily, aby komunikace probíhala způsobem umožňujícím prosazovat a chránit tuto důvěrnost. Tímto nejsou dotčeny mechanismy zavedené ve vazebních zařízeních, jako je kontrola korespondence, jejichž účelem je zabránit tomu, aby byly zadrženým osobám zasílány nedovolené zásilky, pokud tyto mechanismy neumožňují příslušným orgánům čist obsah komunikace mezi dětmi a jejich obhájcem. Touto směrnicí nejsou dotčeny ani postupy stanovené ve vnitrostátních právních předpisech, podle nichž lze zamítnout předávání korespondence, pokud odesílatel nesouhlasí s tím, aby korespondence byla nejprve předložena příslušnému soudu.
- (34) Touto směrnicí není dotčeno zasahování do důvěrnosti, které souvisí s prováděním zákonného dohledu ze strany příslušných orgánů. Touto směrnicí není dotčena ani činnost, například vnitrostátních zpravodajských služeb, prováděná pro zajištění národní bezpečnosti podle čl. 4 odst. 2 Smlouvy o Evropské unii (dále jen „Smlouva o EU“) nebo činnost, která spadá do oblasti působnosti článku 72 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“), podle něhož se hlava V části III Smlouvy o fungování EU týkající se prostoru svobody, bezpečnosti a práva nedotýká výkonu odpovědnosti členských států za udržování veřejného pořádku a ochranu vnitřní bezpečnosti.
- (35) Děti, které jsou podezřelými nebo obviněnými osobami v trestním řízení, by měly mít právo na individuální posouzení, jehož cílem je identifikovat jejich zvláštní potřeby, pokud jde o ochranu, vzdělávání, odbornou přípravu a sociální integraci, a stanovit, zda a do jaké míry mohou být v průběhu trestního řízení nutná zvláštní opatření, a stanovit míru jejich trestní odpovědnosti a přiměřenost konkrétního trestu nebo výchovného opatření.
- (36) Toto individuální posouzení by mělo zohlednit zejména osobnost a zralost dítěte, jeho materiální, sociální a rodinné zázemí, včetně prostředí, v němž žije, ale i zvláštní zranitelnost dítěte, jako jsou poruchy učení a komunikační problémy.
- (37) Mělo by být možné přizpůsobit rozsah a míru podrobnosti individuálního posouzení okolnostem případu, přičemž se zohlední závažnost údajného trestného činu a opatření, která by bylo možné přijmout v případě, že dítě bude v souvislosti s tímto trestným činem shledáno vinným. Individuální posouzení, které bylo u téhož dítěte provedeno v nedávné minulosti, by mělo být možné použít, bylo-li aktualizováno.
- (38) Příslušné orgány by měly zohlednit informace vyplývající z individuálního posouzení při rozhodování o tom, zda je třeba přijmout zvláštní opatření týkající se dítěte, jako je poskytnutí praktické pomoci, a při posuzování vhodnosti a účinnosti jakýchkoli preventivních opatření přijímaných ve vztahu k dítěti, jako jsou rozhodnutí o zajišťovací vazbě nebo alternativních opatřeních, přičemž by měly při rozhodování či přijímání určitého postupu v rámci trestního řízení, včetně ukládání trestu, zohlednit rovněž individuální vlastnosti a zázemí dítěte. Skutečnost, že individuální posouzení ještě není k dispozici, by příslušným orgánům neměla bránit v přijímání

těchto opatření nebo rozhodnutí, pokud jsou splněny podmínky stanovené v této směrnici, včetně provedení individuálního posouzení v co nejranějším vhodném stadiu řízení. Mělo by být možné přehodnotit vhodnost a účinnost opatření či rozhodnutí, která byla přijata před individuálním posouzením, po zpřístupnění individuálního posouzení.

- (39) Individuální posouzení by mělo být provedeno v co nejranějším vhodném stadiu řízení a v přiměřené lhůtě, aby informace vyplývající z individuálního posouzení mohl zohlednit státní zástupce, soudce či jiný příslušný orgán ještě před podáním obžaloby pro účely trestního řízení. Mělo by však být možné podat obžalobu i v případech, že individuální posouzení není k dispozici, pokud je to v nejlepším zájmu dítěte. K tomu může dojít například tehdy, je-li dítě ve vyšetřovací vazbě a čekání na provedení individuálního posouzení by zbytečně jeho pobyt ve vazbě prodloužilo.
- (40) Členské státy by měly mít možnost odchýlit se z povinnosti provádět individuální posouzení, vyžadují-li si to okolnosti případu, přičemž se bere v potaz mimo jiné závažnost údajného trestného činu a opatření, která by bylo možné přijmout, jestliže by dítě bylo v souvislosti s tímto údajným trestným činem shledáno vinným, a za předpokladu, že je tato odchylka slučitelná s nejlepším zájmem dítěte. Proto by měly být zohledněny veškeré relevantní skutečnosti, včetně toho, zda dítě již bylo v nedávné minulosti individuálně posouzeno v rámci trestního řízení podrobeno nebo zda se jedná o případ, který lze projednávat bez podání obžaloby.
- (41) Povinnost zajistit péči dětem, které jsou podezřelými nebo obviněnými osobami, přispívá k nestrannému výkonu spravedlnosti, zejména tehdy, jsou-li děti zbaveny osobní svobody, a nacházejí se tak ve zvláštním oslabeném postavení. Aby byla zajištěna osobní nedotknutelnost dítěte zbaveného osobní svobody, mělo by mít dítě právo na lékařské vyšetření. Toto lékařské vyšetření by měl provádět lékař nebo jiný kvalifikovaný odborník, a to buď na podnět příslušných orgánů, zejména odůvodňují-li takové vyšetření konkrétní zdravotní indikace, nebo na žádost dítěte, osoby vykonávající rodičovskou odpovědnost nebo obhájce dítěte. Členské státy by měly stanovit praktická opatření týkající se lékařských vyšetření, která mají být prováděna podle této směrnice, a přístupu dětí k těmto vyšetřením. Tato opatření se mohou týkat mj. situací, kdy jsou pro totéž dítě vystaveny v krátké lhůtě dvě nebo více žádostí o lékařské vyšetření.
- (42) Děti, které jsou podezřelými nebo obviněnými osobami v trestním řízení, nejsou vždy schopny chápat obsah výsledků s nimi vedenými. Aby byla zajištěna jejich dostatečná ochrana, měly by být výsledky těchto dětí prováděné policií nebo jiným orgánem činným v trestním řízení audiovizuálně zaznamenávány, pokud je přiměřené tak činit při zohlednění různých skutečností, například je-li přítomen obhájce, či nikoli, a je-li dítě zbaveno osobní svobody, či nikoli, přičemž prvořadý ohled je vždy nutno brát na nejlepší zájmy dítěte. Tato směrnice nepožaduje, aby členské státy pořizovaly audiovizuální záznamy výsledků dětí prováděných soudcem nebo soudem.
- (43) Pokud je na základě této směrnice nutno provést audiovizuální záznam, avšak brání tomu nepřekonatelný technický problém, policie nebo jiný orgán činný v trestním řízení by měl mít možnost s dítětem vést výslech i bez pořizování audiovizuálního záznamu, bylo-li vynaloženo přiměřené úsilí na odstranění technického problému a není-li vhodné výslech odložit a je-li to slučitelné s nejlepšími zájmy dítěte.
- (44) Ať již je výslech dítěte audiovizuálně zaznamenán, či nikoli, měl by být vždy prováděn způsobem, který bere zřetel na věk a úroveň vyspělosti dotčeného dítěte.
- (45) Děti jsou obzvláště zranitelnou skupinou, jsou-li zbaveny osobní svobody. Vzhledem k možným rizikům pro jejich tělesný, duševní a sociální vývoj a vzhledem k tomu, že by zbavení osobní svobody mohlo způsobit problémy při jejich opětovném začlenění do společnosti, je třeba věnovat zvláštní úsilí tomu, aby se zamezilo zbavování osobní svobody, a zejména zadržování dětí v jakémkoli stadiu řízení před tím, než soud pravomocně rozhodne o tom, zda dotyčné dítě uvedený trestný čin spáchalo. Členské státy by mohly přijmout praktická opatření, například vydání příruček nebo pokynů pro policisty týkající se uplatňování tohoto požadavku v případě policejní vazby. Tímto není v žádném případě dotčena možnost policie či jiných orgánů činných v trestním řízení zadržet dítě v situaci, kdy je naprosto zřejmé, že je nezbytné tak učinit, například při přistižení při činu nebo bezprostředně poté, co byl trestný čin spáchán.

- (46) Příslušné orgány by měly vždy zvážit přijetí opatření, která jsou alternativou zadržení (dále jen „alternativní opatření“), a ukládat tato opatření, kdykoli je to možné. Tato alternativní opatření by měla zahrnovat zákaz výskytu dítěte na určitých místech, povinnost dítěte pobývat na konkrétním místě, omezení styku s konkrétními osobami, povinnost hlásit se u příslušných orgánů, účast na výchovných programech, nebo podstoupení terapeutických programů nebo léčby závislosti na návykových látkách se souhlasem dítěte.
- (47) Vazba dítěte by měla být podrobena pravidelnému přezkumu soudu, případně i samosoudce. Mělo by být možné provádět pravidelný přezkum soudem buď z moci úřední, nebo na žádost dítěte nebo jeho obhájce či jiného justičního orgánu než soudu, zejména státního zástupce. Za tímto účelem by členské státy měly stanovit praktická opatření, a to i pokud jde o situaci, kdy pravidelný přezkum soud již vykonal z moci úřední a dítě nebo jeho obhájce žádá, aby byl učiněn další přezkum.
- (48) Jsou-li děti zadrženy, měla by pro ně platit zvláštní ochranná opatření. Zejména by měly být drženy odděleně od dospělých osob, ledaže se má za to, že odloučení není v nejlepším zájmu dítěte, v souladu s čl. 37 písm. c) Úmluvy OSN o právech dítěte. Pokud zadržené dítě dosáhne věku 18 let, měla by u něj existovat možnost pokračovat v odděleném uvěznění, je-li to důvodné s ohledem na osobní situaci dotčené osoby. Zvláštní pozornost by měla být věnována způsobu výkonu zbavení osobní svobody u dětí vzhledem k jejich přirozené zranitelnosti. Děti by měly mít přístup ke vzdělávacímu zařízení v souladu s jejich potřebami.
- (49) Členské státy by měly rovněž zajistit, aby děti, které jsou podezřelými nebo obviněnými osobami a které jsou umístěny v policejní vazbě, byly drženy odděleně od dospělých osob, ledaže se má za to, že odloučení není v nejlepším zájmu dítěte, nebo pokud ve výjimečných případech není v praxi možné takto učinit, přičemž však je nutno postupovat v souladu s nejlepšími zájmy dítěte. Například v řízení osídlených oblastech by mělo být ve výjimečných případech možné, aby byly děti drženy v policejní vazbě společně s dospělými, pokud to není v rozporu s nejlepšími zájmy dítěte. V takovýchto případech je nezbytné, aby příslušné orgány věnovaly zvýšenou pozornost zajištění ochrany tělesné nedotknutelnosti a duševní pohody dítěte.
- (50) Mělo by být možné, aby mohly být děti drženy společně s mladými dospělými, pokud to není v rozporu s nejlepšími zájmy dítěte. Členské státy by měly samy stanovit, které osoby jsou podle jejich vnitrostátních právních předpisů a postupů považovány za mladé dospělé osoby. Členské státy se vyzývají, aby stanovily, že za mladé dospělé osoby nelze považovat osoby starší 24 let.
- (51) Jsou-li děti ve vazbě, měly by členské státy přijmout vhodná opatření stanovená v této směrnici. Tato opatření by měla mimo jiné zajistit účinný a pravidelný výkon práva na rodinný život. Děti by zejména měly mít právo na udržování pravidelných vazeb s rodiči, rodinnými příslušníky a přáteli prostřednictvím návštěv a písemného styku, není-li zapotřebí výjimečných omezení z důvodu nejlepších zájmů dítěte či v zájmu spravedlnosti.
- (52) Členské státy by měly rovněž přijmout vhodná opatření k zajištění dodržování svobody náboženského vyznání či přesvědčení dítěte. V tomto ohledu by členské státy neměly zejména narušovat činnost spojenou s náboženským vyznáním či přesvědčením. To však neznamená, že členské státy musí aktivně přijímat kroky, kterými pomohou dětem konat pobožnosti.
- (53) Členské státy by případně měly přijmout vhodná opatření také v dalších případech zbavení osobní svobody. Přijatá opatření by měla být přiměřená povaze zbavení osobní svobody, jako je policejní vazba nebo zadržení, a jeho délce.
- (54) Odborníci, kteří jsou v přímém kontaktu s dětmi, by měli zohledňovat zvláštní potřeby dětí různých věkových skupin a měli by zajistit, aby řízení byla těmito potřebám přizpůsobena. K tomuto účelu by měli být tito odborníci speciálně vyškoleni pro zacházení s dětmi.
- (55) S dětmi by se mělo zacházet způsobem, který je přiměřený jejich věku, jejich vyspělosti a úrovni chápání, přičemž je třeba vzít ohled na jejich zvláštní potřeby, včetně jejich případných obtíží s komunikací.

- (56) S ohledem na rozdíly mezi právními systémy a tradicemi členských států by ochrana soukromí dětí v průběhu trestního řízení měla být zajištěna co nejlépe, s cílem mimo jiné usnadnit opětovné začlenění dětí do společnosti. Členské státy by měly zajistit, aby se soudní jednání zahrnující děti konala zpravidla s vyloučením veřejnosti, nebo by měly umožnit, aby rozhodnutí o konání soudních jednání s vyloučením veřejnosti přijímali soudy či soudci. Tímto není dotčeno veřejné vyhlášení rozsudku podle článku 6 EÚLP.
- (57) Děti by měly mít v průběhu soudního jednání, které se jich týká, právo na doprovod osoby vykonávající rodičovskou odpovědnost. Pokud se jedná u jednoho dítěte o více než jednu osobu, mělo by mít dítě právo na doprovod všech těchto osob, ledaže to i přes přiměřené úsilí vynaložené ze strany příslušných orgánů není v praxi možné. Členské státy by měly stanovit praktická opatření pro výkon práva dětí na doprovod osoby vykonávající rodičovskou odpovědnost v průběhu soudního jednání, které se jich týká, a opatření ohledně podmínek, za kterých může být doprovázející osoba dočasně ze soudního jednání vyloučena. Tato opatření by se mohla týkat mimo jiné situace, kdy osoba vykonávající rodičovskou odpovědnost nemůže dočasně dítě doprovodit nebo kdy nechce využít možnosti dítě doprovázet za podmínky, že jsou zohledněny nejlepší zájmy dítěte.
- (58) V určitých situacích, které se mohou rovněž týkat pouze jedné z osob vykonávajících rodičovskou odpovědnost, by dítě mělo mít právo na to, aby je v průběhu soudního jednání doprovázela jiná vhodná dospělá osoba než osoba vykonávající rodičovskou odpovědnost. Jednou z těchto okolností je situace, kdy by doprovod dítěte osobou vykonávající rodičovskou odpovědnost mohl podstatně ohrozit průběh trestního řízení, a to zejména v případech, kdy existují objektivní a skutkové okolnosti, na jejichž základě existuje podezření, že by mohlo dojít ke zničení či pozměnění důkazů, ovlivnění svědků, nebo podezření, že osoba vykonávající rodičovskou odpovědnost mohla být zapojena do údajné trestné činnosti společně s dítětem.
- (59) V souladu s touto směrnicí by děti měly mít právo na doprovod osoby vykonávající rodičovskou odpovědnost během dalších stadií řízení, jichž se dítě účastní, například během policejního výslechu.
- (60) Právo obviněné osoby být osobně přítomna při řízení před soudem je založeno na právu na spravedlivý proces stanoveném v článku 47 Listiny a v článku 6 EÚLP, jak je vykládá Soudní dvůr a Evropský soud pro lidská práva. Členské státy by měly přijmout vhodná opatření na podporu přítomnosti dětí během soudního řízení týkajícího se jejich věci, a to i osobním předvoláním a zasláním kopie předvolání osobě vykonávající rodičovskou odpovědnost nebo, pokud by to bylo v rozporu s nejlepšími zájmy dítěte, jiné vhodné dospělé osobě. Členské státy by měly stanovit praktická opatření, pokud jde o přítomnost dítěte během soudního řízení týkajícího se jeho věci. Tato opatření by měla zahrnovat ustanovení ohledně podmínek pro dočasné vyloučení dítěte ze soudního řízení.
- (61) Určitá práva stanovená v této směrnicí by se měla vztahovat na děti, které jsou vyžádanými osobami od okamžiku jejich zatčení ve vykonávajícím členském státě.
- (62) Řízení podle evropského zatýkacího rozkazu má zásadní význam pro spolupráci mezi členskými státy v trestních věcech. Dodržování lhůt stanovených v rámcovém rozhodnutí 2002/584/SVV má pro tuto spolupráci zvláštní význam. Proto platí, že ač by děti, které jsou vyžádanými osobami, měly během řízení týkajícího se evropského zatýkacího rozkazu mít možnost vykonávat v plném rozsahu svá práva podle této směrnice, je třeba uvedené lhůty dodržovat.
- (63) Členské státy by měly přijmout vhodná opatření, kterými zajistí, aby soudci a státní zástupci zabývající se trestními řízeními, která se týkají dětí, měli zvláštní znalosti v této oblasti nebo účinný přístup ke zvláštnímu odbornému vzdělávání zaměřenému na práva dětí, vhodné techniky výslechu, dětskou psychologii a komunikaci v jazyce přizpůsobeném dítěti. Členské státy by měly přijmout vhodná opatření na podporu poskytování tohoto zvláštního odborného vzdělávání také v případech obhájců, kteří se zabývají trestními řízeními týkajícími se dětí.
- (64) Pro účely monitorování a vyhodnocování účinnosti této směrnice je třeba, aby na základě dostupných údajů byly shromažďovány relevantní údaje o uplatňování práv uvedených v této směrnicí. Tyto údaje by měly zahrnovat údaje zaznamenané orgány činnými v trestním řízení a nakolik je to jen možné i administrativní údaje, které shromažďují poskytovatelé zdravotních a sociálních služeb v souvislosti s právy stanovenými v této směrnicí, a to zejména počet dětí, kterým byl poskytnut přístup k obhájci, počet provedených individuálních posouzení, počet audiovizuálně zaznamenaných výsledků a počet dětí zbavených osobní svobody.

- (65) Členské státy by měly dodržovat a zajišťovat práva stanovená v této směrnici v souladu se zásadou zákazu diskriminace založené na rase, barvě pleti, pohlaví, sexuální orientaci, jazyku, náboženském vyznání, politických či jiných názorech, státní příslušnosti, etnickém nebo sociálním původu, majetku, zdravotním postižení či původu.
- (66) Tato směrnice respektuje základní práva a zásady uznané v Listině a EÚLP, včetně zákazu mučení a nelidského či ponižujícího zacházení, práva na svobodu a bezpečnost, respektování soukromého a rodinného života, práva na nedotknutelnost lidské osobnosti, práv dítěte, začlenění osob se zdravotním postižením, práva na účinnou právní ochranu a spravedlivý proces, presumpce nevinu a práva na obhajobu. Tato směrnice by měla být provedena v souladu s těmito právy a zásadami.
- (67) Tato směrnice stanoví minimální pravidla. Členské státy by měly mít možnost rozšířit práva stanovená v této směrnici s cílem poskytnout vyšší úroveň ochrany. Tato vyšší úroveň ochrany by neměla být překážkou vzájemnému uznávání soudních rozhodnutí, k jehož usnadnění jsou tato minimální pravidla určena. Úroveň ochrany prováděná členskými státy by nikdy neměla být nižší než normy stanovené Listinou nebo EÚLP, jak jsou vykládány Soudním dvorem a Evropským soudem pro lidská práva.
- (68) Jelikož cíle této směrnice, totiž stanovení společných minimálních norem pro procesní záruky pro děti, které jsou podezřelými nebo obviněnými osobami v trestním řízení, nemůže být uspokojivě dosaženo členskými státy, ale spíše jich z důvodu rozsahu a účinků této směrnice lze lépe dosáhnout na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o EU. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.
- (69) V souladu s články 1 a 2 Protokolu č. 21 o postavení Spojeného království a Irska, pokud jde o prostor svobody, bezpečnosti a práva, připojeného ke Smlouvě o EU a Smlouvě o fungování EU, a aniž je dotčen článek 4 uvedeného protokolu, se tyto členské státy neúčastní přijímání této směrnice, a proto pro ně není tato směrnice závazná ani použitelná.
- (70) V souladu s články 1 a 2 Protokolu č. 22 o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o EU a Smlouvě o fungování EU, se Dánsko neúčastní přijímání této směrnice, a proto pro ně není tato směrnice závazná ani použitelná.
- (71) V souladu se společným politickým prohlášením členských států a Komise k informativním dokumentům ze dne 28. září 2011 ⁽¹⁾ se členské státy zavázaly v odůvodněných případech přikládat k oznámení svých prováděcích opatření jeden či více dokumentů vysvětlujících vztah mezi prvky směrnice a odpovídajícími částmi vnitrostátních prováděcích nástrojů. V případě této směrnice považuje zákonodárce předložení takových dokumentů za odůvodněné,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Předmět

Tato směrnice stanoví společná minimální pravidla pro některá práva dětí:

- kteřé jsou podezřelými nebo obviněnými osobami v trestním řízení nebo
- na které se vztahuje řízení týkající se evropského zatýkácího rozkazu podle rámcového rozhodnutí 2002/584/SVV (dále jen „vyžádané osoby“).

⁽¹⁾ Úř. věst. C 369, 17.12.2011, s. 14.

Článek 2

Oblast působnosti

1. Tato směrnice se vztahuje na děti, které jsou podezřelými nebo obviněnými osobami v trestním řízení. Použije se až do okamžiku pravomocného rozhodnutí o tom, zda podezřelá nebo obviněná osoba uvedený trestný čin spáchala, včetně případného odsouzení a rozhodnutí o opravném prostředku.
2. Tato směrnice se vztahuje na děti, které jsou vyžádanými osobami, od okamžiku jejich zatčení ve vykonávajícím členském státě v souladu s článkem 17.
3. S výjimkou těch ustanovení článku 5, čl. 8 odst. 3 bodu b) a článku 15, která odkazují na osoby vykonávající rodičovskou odpovědnost, se tato směrnice nebo určitá její ustanovení vztahují na podezřelé nebo obviněné osoby, které jsou účastníky trestního řízení podle odstavce 1 tohoto článku, a na osoby, které jsou účastníky řízení týkajícího se evropského zatýkácího rozkazu podle odstavce 2 tohoto článku, pokud byly tyto osoby v době, kdy se staly účastníky tohoto řízení, dětmi, ale následně dosáhly věku 18 let, a pokud je použití této směrnice či jejích příslušných ustanovení vhodné s přihlédnutím ke všem okolnostem případu, včetně vyspělosti a zranitelnosti dotčené osoby. Členské státy mohou rozhodnout, že se tato směrnice poté, co dotčená osoba dosáhne věku 21 let, již nepoužije.
4. Tato směrnice se rovněž vztahuje rovněž na děti, které nebyly původně podezřelými nebo obviněnými osobami, ale které se v průběhu výslechu orgánu činného v trestním řízení stanou podezřelými nebo obviněnými osobami.
5. Tato směrnice nemá vliv na vnitrostátní pravidla stanovující věk trestní odpovědnosti.
6. Aniž je dotčeno právo na spravedlivý proces, jde-li o méně závažné delikty:
 - a) u nichž právní předpisy členského státu stanoví uložení sankce jiným orgánem než soudem s příslušností v trestních věcech, přičemž uložení této sankce lze u takového soudu napadnout nebo mu ji předložit k posouzení, nebo
 - b) za něž nelze jako sankci uložit odnětí svobody;

vztahuje se tato směrnice pouze na řízení před soudem s příslušností v trestních věcech.

Tato směrnice se v každém případě plně uplatní, pokud bylo dítě zbaveno osobní svobody, a to bez ohledu na stádium trestního řízení.

Článek 3

Definice

Pro účely této směrnice se rozumí:

- 1) „dítětem“ osoba mladší 18 let;
- 2) „osobou vykonávající rodičovskou odpovědnost“ kterákoli osoba, která vykonává rodičovskou odpovědnost za dítě;
- 3) „rodičovskou odpovědností“ veškerá práva a povinnosti fyzické nebo právnické osoby týkající se dítěte nebo jmění dítěte, která jsou jí svěřena rozhodnutím, právními předpisy nebo právně závaznou dohodou, včetně práv týkajících se péče o dítě a styku s dítětem.

S ohledem na první pododstavec bod 1 se osoba, u které není jisté, zda dosáhla 18 let věku, považuje za dítě.

Článek 4

Právo na informace

1. Členské státy zajistí, aby poté, co je dětem sděleno, že jsou podezřelé nebo obviněné v trestním řízení, byly tyto děti neprodleně informovány o svých právech v souladu se směrnicí 2012/13/EU a o obecných aspektech průběhu řízení.

Členské státy rovněž zajistí, aby děti byly informovány o právech uvedených v této směrnici. Tyto informace jsou poskytnuty následovně:

- a) neprodleně poté, co je dětem sděleno, že jsou podezřelými nebo obviněnými osobami, přičemž tyto informace se týkají:
 - i) práva na to, aby byla informována osoba vykonávající rodičovskou odpovědnost, jak je stanoveno v článku 5,
 - ii) práva na pomoc obhájce, stanoveného v článku 6,
 - iii) práva na ochranu soukromí, stanoveného v článku 14,
 - iv) práva na doprovod osobou vykonávající rodičovskou odpovědnost během některých stadií řízení jiných než soudní jednání, jak je stanoveno v čl. 15 odst. 4,
 - v) práva na právní pomoc, stanoveného v článku 18;
- b) v co nejranějším vhodném stadiu řízení, přičemž tyto informace se týkají:
 - i) práva na individuální posouzení, stanoveného v článku 7,
 - ii) práva na lékařské vyšetření, včetně práva na lékařskou pomoc, stanoveného v článku 8,
 - iii) práva na omezení zbavení osobní svobody a využití alternativních opatření, včetně práva na pravidelný přezkum vazby, jak je stanoveno v člancích 10 a 11,
 - iv) práva na doprovod osobou vykonávající rodičovskou odpovědnost v průběhu soudního jednání, stanoveného v čl. 15 odst. 1,
 - v) práva být osobně přítomen při řízení před soudem, stanoveného v článku 16,
 - vi) práva na účinnou právní ochranu, stanoveného v článku 19;
- c) po zbavení osobní svobody, přičemž tyto informace se týkají práva na zvláštní zacházení během zbavení osobní svobody, stanoveného v článku 12.

2. Členské státy zajistí, aby byly informace poskytované podle odstavce 1 podávány písemně nebo ústně či obojím způsobem, jednoduchým a srozumitelným jazykem a aby poskytované informace byly zaznamenány za použití postupu pro pořizování záznamů v souladu s vnitrostátním právem.

3. Je-li dětem předloženo písemné poučení o právech podle směrnice 2012/13/EU, členské státy zajistí, že toto poučení obsahuje rovněž poučení o právech podle této směrnice.

Článek 5

Právo dítěte na to, aby byla informována osoba vykonávající rodičovskou odpovědnost

1. Členské státy zajistí, aby osobě vykonávající rodičovskou odpovědnost byly co nejdříve poskytnuty informace, které jsou poskytovány dítěti podle článku 4.

2. Informace uvedené v odstavci 1 se poskytnou jiné vhodné dospělé osobě, kterou si dítě zvolí a kterou jako takovou schválí příslušný orgán, pokud by poskytnutí těchto informací osobě vykonávající rodičovskou odpovědnost:

- a) bylo v rozporu s nejlepšími zájmy dítěte;
- b) nebylo možné, jelikož ani poté, co v této věci bylo vyvinuto přiměřené úsilí, nelze žádnou osobu vykonávající rodičovskou odpovědnost nalézt nebo není známa její totožnost;
- c) mohlo na základě objektivních a skutkových okolností významným způsobem ohrozit trestní řízení.

Pokud však dítě jinou vhodnou dospělou osobu nezvolí nebo pokud osoba, která byla dítětem zvolena, není pro příslušný orgán přijatelná, příslušný orgán s ohledem na nejlepší zájmy dítěte určí jinou osobu a dané informace poskytne této osobě. Tato osoba může být rovněž zástupcem úřadu či jiného subjektu odpovědného za ochranu a blaho dětí.

3. Pominou-li okolnosti, které vedly k uplatnění odst. 2 písm. a), b) nebo c), veškeré informace, které dítě obdrží v souladu s článkem 4 a které jsou nadále relevantní pro probíhající řízení, jsou poskytnuty osobě vykonávající rodičovskou odpovědnost.

Článek 6

Pomoc obhájce

1. Děti, které jsou podezřelými nebo obviněnými osobami v trestním řízení, mají v souladu se směrnicí 2013/48/EU právo na přístup k obhájci. Toto právo není dotčeno žádným ustanovením této směrnice, a zejména pak ustanoveními tohoto článku.

2. Členské státy zajistí, aby byl dětem v souladu s tímto článkem nápomocen obhájce, aby tak mohly využít svých práv na obhajobu účinným způsobem.

3. Členské státy zajistí, aby děti v trestním řízení získaly pomoc obhájce bez zbytečných průtahů, poté co jsou informovány o tom, že jsou podezřelými nebo obviněnými osobami. Obhájce je dětem nápomocen v každém případě od toho z následujících okamžiků, který nastane nejdříve:

- a) před výsledkem ze strany policejního nebo jiného orgánu činného v trestním řízení nebo soudního orgánu;
- b) při provádění vyšetřovacího či jiného úkonu za účelem shromáždění důkazních prostředků podle odst. 4 písm. c) ze strany vyšetřovacího či jiného příslušného orgánu;
- c) bez zbytečného prodlení po zbavení osobní svobody;
- d) pokud byly předvolány k soudu příslušnému v trestních věcech, v přiměřené lhůtě před tím, než se k tomuto soudu dostaví.

4. Pomoc obhájce zahrnuje následující:

- a) členské státy zajistí, aby děti měly právo scházet se v soukromí a komunikovat s obhájcem, který je zastupuje, a to i před výsledkem ze strany policejního nebo jiného orgánu činného v trestním řízení nebo soudního orgánu;
- b) členské státy zajistí, aby byl obhájce dětem nápomocen při výsledku a aby se obhájce mohl výsledku fakticky účastnit. Tato účast musí být provedena v souladu s postupy podle vnitrostátního práva, pokud tyto postupy nenarušují účinný výkon nebo samotnou podstatu dotčeného práva. Účastní-li se obhájce výsledku, je skutečnost, že k této účasti došlo, zaznamenána na základě postupu pro pořizování záznamů v souladu s vnitrostátním právem;

c) členské státy zajistí, aby byl obhájce dětem nápomocen minimálně během následujících vyšetřovacích úkonů nebo úkonů prováděných za účelem shromáždění důkazních prostředků, jsou-li tyto úkony stanoveny vnitrostátním právem a je-li účast podezřelé či obviněné osoby požadována či povolena při příslušných úkonech:

- i) identifikace,
- ii) konfrontace,
- iii) rekonstrukce místa trestného činu.

5. Členské státy respektují důvěrnost komunikace mezi dětmi a jejich obhájcem v rámci výkonu práva na pomoc obhájce stanoveného podle této směrnice. Tato komunikace zahrnuje schůzky, korespondenci, telefonické hovory a jiné formy komunikace, které jsou přípustné podle vnitrostátního práva.

6. Pokud je to v souladu s právem na spravedlivý proces, mohou se členské státy od povinností uvedených v odstavci 3 odchýlit, není-li pomoc obhájce vzhledem k okolnostem případu přiměřená s ohledem na závažnost trestného činu, složitost věci a opatření, jež by mohla být v souvislosti s údajným trestným činem přijata, přičemž prvořadý ohled je třeba vždy brát na nejlepší zájmy dítěte.

Členské státy za všech okolností zajistí, aby byl obhájce dětem nápomocen:

- a) když jsou předvedeny před příslušný soud nebo příslušného soudce, aby bylo rozhodnuto o jejich vazbě v jakémkoli stadiu řízení v rámci působnosti této směrnice, a
- b) během vazby.

Členské státy rovněž zajistí, aby zbavení osobní svobody bylo jako trestní sankce ukládáno, pouze pokud byl dítěti nápomocen obhájce, aby bylo dítěti umožněno vykonávat jeho práva na obhajobu účinným způsobem, a v každém případě pak v průběhu soudního jednání.

7. Má-li být dítěti poskytnuta pomoc obhájce během výslechu podle tohoto článku, avšak žádný obhájce není přítomen, příslušné orgány odloží výslech dítěte nebo jiných vyšetřovacích úkonů či úkonů prováděných za účelem shromáždění důkazních prostředků stanovených v odst. 4 písm. c) o přiměřenou dobu, aby mohly buď vyčkat příchodu obhájce, nebo obhájce dítěti zajistit, pokud tak dítě dosud neučinilo.

8. Ve výjimečných případech a pouze v přípravném řízení se mohou členské státy dočasně odchýlit od uplatňování práv stanovených v odstavci 3 v rozsahu, v němž je to s ohledem na zvláštní okolnosti případu opodstatněno jedním či několika z těchto závažných důvodů:

- a) pokud existuje naléhavá potřeba zamezit závažným nepříznivým důsledkům pro život, svobodu nebo tělesnou nedotknutelnost určité osoby;
- b) pokud vyšetřovací orgány musí nezbytně přijmout okamžité opatření umožňující zabránit závažnému ohrožení trestního řízení v souvislosti se závažným trestným činem.

Členské státy zajistí, aby příslušné orgány při uplatňování tohoto odstavce braly ohled na nejlepší zájmy dítěte.

Rozhodnutí přistoupit k výslechu v nepřítomnosti obhájce podle tohoto odstavce může přijmout pouze na individuální bázi soudní orgán nebo jiný příslušný orgán pod podmínkou, že toto rozhodnutí lze soudně přezkoumat.

Článek 7

Právo na individuální posouzení

1. Členské státy zajistí, aby byly zohledněny zvláštní potřeby dětí týkající se ochrany, vzdělávání, odborné přípravy a sociálního začlenění.

2. Pro tento účel musí být děti, které jsou podezřelými nebo obviněnými osobami v trestním řízení, individuálně posouzeny. Toto posouzení zohlední zejména osobnost a zralost dítěte, jeho materiální, ekonomické, sociální a rodinné zázemí a také jakoukoli zvláštní zranitelnost dítěte.
3. Rozsah a míra podrobnosti individuálního posouzení se může lišit v závislosti na okolnostech věci, opatřeních, která lze přijmout, pokud je dítě uznáno vinným ze spáchání trestného činu, a na skutečnosti, zda již dítě bylo v nedávné minulosti podrobeno individuálnímu posouzení, či nikoli.
4. Individuální posouzení slouží k tomu, aby se zjistily a v souladu s postupem pro pořizování záznamů používaném v příslušném členském státě zaznamenaly veškeré informace týkající se individuálních vlastností a situace dítěte, které by mohly být příslušnému orgánu užitečné při:
 - a) rozhodování o tom, zda je třeba přijmout jakékoli zvláštní opatření ve prospěch dítěte;
 - b) posuzování vhodnosti a účinnosti jakýchkoli preventivních opatření přijímaných ve vztahu k dítěti;
 - c) rozhodování či přijímání určitého postupu v rámci trestního řízení, včetně ukládání trestu.
5. Individuální posouzení se provede v nejranější vhodné fázi řízení a s výhradou odstavce 6 před podáním obžaloby.
6. Obžaloba však může být podána i v případě, že individuální posouzení není k dispozici, pokud je to v nejlepším zájmu dítěte, přičemž je ovšem v každém případě třeba, aby bylo individuální posouzení k dispozici při zahájení soudního jednání.
7. Individuální posouzení se provede za úzké spoluúčasti dítěte. Toto posouzení provádí kvalifikovaný personál, a to, je-li to možné, na základě multidisciplinárního přístupu a případně se zapojením osoby vykonávající rodičovskou odpovědnost nebo jiné vhodné dospělé osoby podle článků 5 a 15 nebo specializovaného odborníka.
8. Pokud se prvky, na nichž se zakládá individuální posouzení, podstatně změní, členské státy zajistí jeho aktualizaci během trestního řízení.
9. Členské státy se mohou od této povinnosti provádět individuální posouzení odchýlit, vyžadují-li si to okolnosti případu a je-li to v nejlepším zájmu dítěte.

Článek 8

Právo na lékařské vyšetření

1. Členské státy zajistí, aby děti, jež byly zbaveny osobní svobody, měly bez zbytečného odkladu právo na lékařské vyšetření zejména za účelem posouzení jejich celkového duševního a tělesného stavu. Toto lékařské vyšetření musí být co nejméně invazivní a musí je provádět lékař či jiný kvalifikovaný odborník.
2. Výsledky tohoto lékařského vyšetření musí být zohledněny při rozhodování o schopnosti dítěte čelit výslechu, jiným vyšetřovacím nebo důkazním úkonům nebo opatřením plánovaným vůči němu.
3. Toto lékařské vyšetření se provádí buďto na podnět příslušných orgánů, zejména odůvodňují-li takové vyšetření konkrétní zdravotní indikace, nebo na žádost jakékoli z těchto osob:
 - a) dítěte;
 - b) osoby vykonávající rodičovskou odpovědnost nebo jiné vhodné dospělé osoby podle článků 5 a 15;
 - c) obhájce dítěte.

4. Závěry lékařského vyšetření se písemně zaprotokolují. Je-li o ni požádáno, je poskytnuta i lékařská pomoc.
5. Členské státy zajistí provedení dalšího lékařského vyšetření, pokud to vyžadují okolnosti.

Článek 9

Audiovizuální záznam výsledku

1. Členské státy zajistí, aby výslech dětí prováděný během trestního řízení policií nebo jinými orgány činnými v trestním řízení byl audiovizuálně zaznamenáván, je-li to přiměřené okolnostem případu, s ohledem mimo jiné na to, zda je přítomen obhájce, či nikoli, a zda je dítě zbaveno osobní svobody, či nikoli, přičemž prvořadý ohled je třeba vždy brát na nejlepší zájmy dítěte.
2. Není-li výslech audiovizuálně zaznamenáván, je zaznamenáván jiným vhodným způsobem, například formou písemného zápisu, který je řádně ověřen.
3. Tímto článkem není dotčena možnost pokládat bez audiovizuálního záznamu otázky pro výlučné účely identifikace dítěte.

Článek 10

Omezení zbavení osobní svobody

1. Členské státy zajistí, aby dítě bylo zbaveno osobní svobody v kterémkoli stadiu řízení na co nejkratší možnou dobu. Je třeba řádně zohlednit věk a individuální situaci dítěte a zvláštní okolnosti případu.
2. Pokud jde o děti, které jsou podezřelými nebo obviněnými osobami v trestním řízení, členské státy zajistí, aby se ke zbavení osobní svobody, zejména k vzetí do vazby, přistupovalo pouze v krajních případech. Členské státy zajistí, aby se veškeré vzetí do vazby zakládalo na odůvodněném rozhodnutí podléhajícím soudnímu přezkumu. Toto rozhodnutí se rovněž podrobuje pravidelnému soudnímu přezkumu v přiměřených časových intervalech, který provádí soud buď z moci úřední, nebo na žádost dítěte nebo jeho obhájce nebo jiného justičního orgánu než soudu. Aniž je dotčena nezávislost soudů, členské státy zajistí, aby rozhodnutí podle tohoto odstavce byla přijímána bez zbytečných průtahů.

Článek 11

Alternativní opatření

Členské státy zajistí, aby příslušné orgány využívaly tam, kde je to možné, namísto zadržení opatření, která jsou alternativou zadržení (dále jen „alternativní opatření“).

Článek 12

Zvláštní zacházení v případě zbavení osobní svobody

1. Členské státy zajistí, aby děti, které jsou zadržovány, byly drženy odděleně od dospělých osob, ledaže by se mělo za to, že to není v nejlepším zájmu dítěte.

2. Členské státy by měly rovněž zajistit, aby děti umístěné v policejní vazbě byly drženy odděleně od dospělých osob, s výjimkou:

- a) případů, kdy se má za to, že odloučení není v nejlepším zájmu dítěte, nebo
- b) pokud ve výjimečných případech není v praxi možné, aby děti umístěné v policejní vazbě byly drženy odděleně od dospělých osob, přičemž je však nutno se řídit nejlepšími zájmy dítěte.

3. Aniž je dotčen odstavec 1, umožní členské státy zadržovanému dítěti, poté, co dosáhne věku 18 let, aby bylo drženo i nadále odděleně od jiných zadržovaných dospělých osob, je-li to odůvodněno osobní situací dotčené osoby a je-li to slučitelné s nejlepšími zájmy dětí, které jsou s ním zadržovány ve vazbě.

4. Aniž je dotčen odstavec 1 a s ohledem na odstavec 3, mohou být děti zadržovány společně s mladými dospělými, pokud to není v rozporu s nejlepšími zájmy dítěte.

5. Během doby, kdy jsou děti zadržovány, podniknou členské státy veškerá vhodná opatření k tomu, aby:

- a) zajistily a pečovaly o jejich zdravotní stav a jejich fyzický a duševní vývoj;
- b) zajistily jejich právo na vzdělávání a odbornou přípravu, a to i jedná-li se o děti s tělesným či smyslovým postižením či s poruchami učení;
- c) zajistily účinný a pravidelný výkon jejich práva na rodinný život;
- d) zajistily přístup k programům, které podpoří jejich rozvoj a jejich opětovné začlenění do společnosti, a
- e) zajistily dodržování svobody náboženského vyznání.

Opatření přijatá podle tohoto odstavce musí být vhodná a přiměřená době trvání vazby.

Písmena a) a e) prvního pododstavce se vztahují i na jiné formy zbavení osobní svobody, než je vazba. Přijatá opatření musí být vzhledem k těmto formám zbavení osobní svobody přiměřená a vhodná.

Písmena b), c) a d) prvního pododstavce se vztahují na jiné formy zbavení osobní svobody, než je vazba, pouze pokud je to vhodné a přiměřené s ohledem na povahu a trvání těchto forem zbavení osobní svobody.

6. Členské státy se pokusí zajistit, aby se děti, jež byly zbaveny osobní svobody, mohly setkat s osobou vykonávající rodičovskou odpovědnost co nejdříve, je-li toto setkání slučitelné s požadavky vyšetřování a operativní činnosti. Tímto odstavcem není dotčeno jmenování nebo určení jiné vhodné dospělé osoby podle článků 5 nebo 15.

Článek 13

Včasné a řádné projednání věcí

1. Členské státy přijmou veškerá vhodná opatření, aby zajistily, že trestní řízení zahrnující děti budou projednávána jako naléhavá záležitost a s náležitou péčí.

2. Členské státy přijmou veškerá vhodná opatření, aby zajistily, že se s dětmi bude vždy zacházet způsobem, kterým bude chráněna jejich důstojnost a který bude přiměřený jejich věku, jejich zvláštním potřebám, jejich vyspělosti a úrovni chápání, přičemž bude brán ohled na jejich zvláštní potřeby, včetně případné obtíže s komunikací.

Článek 14

Právo na ochranu soukromí

1. Členské státy zajistí ochranu soukromí dětí během trestního řízení.
2. Za tímto účelem členské státy buďto zajistí, aby se soudní jednání zahrnující děti konala zpravidla s vyloučením veřejnosti, nebo umožní, aby o konání těchto jednání s vyloučením veřejnosti rozhodovali soudy či soudci.
3. Členské státy přijmou vhodná opatření, aby zajistily, že záznamy uvedené v článku 9 nebudou veřejně šířeny.
4. Členské státy s plným ohledem na svobodu projevu a informací a svobodu a pluralitu sdělovacích prostředků vyzývají sdělovací prostředky, aby v zájmu dosažení cílů stanovených v tomto článku přijaly samoregulační opatření.

Článek 15

Právo dítěte na doprovod osoby vykonávající rodičovskou odpovědnost během řízení

1. Členské státy zajistí, aby děti měly v průběhu soudního jednání, které se jich týká, právo na doprovod osoby vykonávající rodičovskou odpovědnost.
2. Dítě má právo na doprovod jiné vhodné dospělé osoby, kterou si dítě zvolí a kterou jako takovou schválí příslušný orgán, v situacích, kdy by přítomnost osoby vykonávající rodičovskou odpovědnost doprovázející dítě během soudního jednání:
 - a) byla v rozporu s nejlepšími zájmy dítěte;
 - b) nebyla možná, jelikož ani poté, co v této věci bylo vyvinuto přiměřené úsilí, nelze nalézt žádnou osobu vykonávající rodičovskou odpovědnost nebo není známa její totožnost, nebo
 - c) mohla na základě objektivních a skutkových okolností významným způsobem ohrozit trestní řízení.

Pokud si však dítě jinou vhodnou dospělou osobu nezvolí nebo pokud osoba, která byla dítětem zvolena, není pro příslušný orgán přijatelná, příslušný orgán s ohledem na nejlepší zájmy dítěte určí jinou osobu, která ho doprovodí. Tato osoba může být rovněž zástupcem úřadu či jiného subjektu odpovědného za ochranu a blaho dětí.

3. Pominou-li okolnosti, které vedly k uplatnění odst. 2 písm. a), b) či c), má dítě právo na doprovod osoby vykonávající rodičovskou odpovědnost po jakoukoli zbývající část soudních jednání.
4. Kromě práva podle odstavce 1 zajistí členské státy, aby děti měly právo na doprovod osoby vykonávající rodičovskou odpovědnost či jiné vhodné dospělé osoby, jak je uvedeno v odstavci 2, během jiných stadií řízení než soudního jednání, při nichž je dítě přítomno, pokud se příslušný orgán domnívá, že:
 - a) je v nejlepším zájmu dítěte, aby bylo touto osobou doprovázeno, a
 - b) přítomnost této osoby nenaruší trestní řízení.

Článek 16

Právo dětí být osobně přítomen při soudním řízení týkajícím se jejich věci a účastnit se jej

1. Členské státy zajistí, aby děti měly právo být přítomny při soudním řízení týkajícím se jejich věci a účastnit se jej, a přijmou veškerá opatření nutná k umožnění jejich faktické účasti na tomto řízení, a to i pokud jde o to, aby jim bylo umožněno být vyslechnuty a vyjádřit své názory.
2. Členské státy zajistí, aby děti, které nebyly osobně přítomny při soudním řízení týkajícím se jejich věci, měly právo na nové soudní řízení či jiný prostředek právní nápravy v souladu s podmínkami stanovenými směrnicí (EU) 2016/343.

Článek 17

Řízení týkající se evropského zatýkacího rozkazu

Členské státy zajistí, aby se práva uvedená v článcích 4, 5, 6 a 8, článcích 10 až 15 a článku 18 použila obdobně v případě dítěte, které je vyžádanou osobou, po jeho zatčení v rámci řízení podle evropského zatýkacího rozkazu ve vykonávajícím členském státě.

Článek 18

Právo na právní pomoc

Členské státy zajistí, aby vnitrostátní právní předpisy upravující právní pomoc zaručovaly účinný výkon práva na pomoc obhájce, uvedeného v článku 6.

Článek 19

Právní ochrana

Členské státy zajistí, aby děti, které jsou podezřelými nebo obviněnými osobami v trestním řízení, jakož i děti, které jsou vyžádanými osobami, měly podle vnitrostátního práva účinnou právní ochranu v případech porušení svých práv podle této směrnice.

Článek 20

Odborné vzdělávání

1. Členské státy zajistí, aby zaměstnanci orgánů činných v trestním řízení a vazebních zařízení, kteří se zabývají věcmi týkajícími se dětí, měli zvláštní odborné vzdělání na úrovni přiměřené jejich kontaktu s dětmi v problematice lidských práv, vhodných technik výslechu, dětské psychologie a komunikace v jazyce přizpůsobeném dětem.
2. Aniž je dotčena nezávislost soudů a rozdíly v organizaci soudnictví v členských státech a s náležitým ohledem na úlohu subjektů odpovědných za odborné vzdělávání soudců a státních zástupců, přijmou členské státy vhodná opatření k zajištění toho, aby soudci a státní zástupci, kteří jsou zapojeni do trestních řízení týkajících se dětí, měli v této oblasti zvláštní znalosti nebo aby byl zajištěn jejich přístup k zvláštnímu odbornému vzdělávání.

3. S náležitým ohledem na nezávislost právní profese a úlohy subjektů odpovědných za odborné vzdělávání obhájců přijmou členské státy opatření vhodná k podpoře poskytování zvláštního odborného vzdělávání obhájců, kteří jsou zapojeni do trestních řízení týkajících se dětí, jak je uvedeno v odstavci 2.

4. Členské státy prostřednictvím svých veřejných služeb nebo financování organizací na podporu dětí podpoří iniciativy umožňující, aby osoby poskytující dětem služby podpory nebo služby restorativní justice měly řádné odborné vzdělání na úrovni přiměřené jejich kontaktu s dětmi a dodržovaly profesní předpisy, s cílem zajistit, aby tyto služby byly poskytovány nestranně, s respektem a profesionálně.

Článek 21

Shromažďování údajů

Členské státy do dne 11. června 2021 a poté každé tři roky sdělí Komisi dostupné údaje o tom, jak byla práva stanovená v této směrnici uplatňována.

Článek 22

Náklady

Členské státy nesou náklady vzniklé při uplatňování článků 7, 8 a 9 bez ohledu na výsledek řízení, s výjimkou nákladů souvisejících s uplatněním článku 8, které jsou pokryty ze zdravotního pojištění.

Článek 23

Zákaz snížení úrovně právní ochrany

Žádné ustanovení této směrnici nelze vykládat jako omezení či jiný zásah do práv a procesních záruk zakotvených v Listině základních práv Evropské unie, v Evropské úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod, jiných příslušných ustanoveních mezinárodního práva, zejména Úmluvy OSN o právech dítěte, nebo právních předpisech kteréhokoli členského státu, které stanoví vyšší úroveň ochrany.

Článek 24

Provedení

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí nejpozději do dne 11. června 2019. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění vnitrostátních právních opatření, která přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 25**Zpráva**

Do dne 11. června 2022 předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu, v níž posoudí rozsah, v jakém členské státy přijaly opatření nezbytná k dosažení souladu s touto směrnicí, včetně vyhodnocení uplatňování článku 6, a v případě potřeby k ní připojí legislativní návrhy.

Článek 26**Vstup v platnost**

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 27**Určení**

Tato směrnice je určena členskými státy v souladu se Smlouvami.

Ve Štrasburku dne 11. května 2016.

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

Za Radu
předsedkyně
J.A. HENNIS-PLASSCHAERT

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2016/801**ze dne 11. května 2016****o podmínkách vstupu a pobytu státních příslušníků třetích zemí za účelem výzkumu, studia, stáže, dobrovolnické služby, programů výměnných pobytů žáků či vzdělávacích projektů a činnosti au-pair****(přepracované znění)**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména čl. 79 odst. 2 písm. a) a b) této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,s ohledem na stanovisko Výboru regionů ⁽²⁾,v souladu s řádným legislativním postupem ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Ve směrnici Rady 2004/114/ES ⁽⁴⁾ a 2005/71/ES ⁽⁵⁾ je zapotřebí provést řadu změn. V zájmu přehlednosti by uvedené směrnice měly být přepracovány.
- (2) Tato směrnice by měla reagovat na nutnost, na kterou bylo poukázáno ve zprávách o provádění směrnic 2004/114/ES a 2005/71/ES, napravit zjištěné nedostatky, zajistit větší transparentnost a právní jistotu a poskytnout konzistentní právní rámec pro různé kategorie státních příslušníků třetích zemí přicházející do Unie. Tato směrnice by tedy měla zjednodušit stávající ustanovení týkající se těchto kategorií a začlenit je do jediného nástroje. Přes rozdíly mezi kategoriemi, na které se tato směrnice vztahuje, sdílejí tyto kategorie i řadu společných charakteristik, což umožňuje stanovit pro ně podmínky v jediném právním rámci na úrovni Unie.
- (3) Tato směrnice by měla přispět ke splnění jednoho z cílů Stockholmského programu, jímž je sblížení vnitrostátních právních předpisů týkajících se podmínek vstupu a pobytu státních příslušníků třetích zemí. Přistěhovalectví ze zemí mimo Unii je jedním ze zdrojů vysoce kvalifikovaných osob, přičemž vzrůstá poptávka zejména po studentech a výzkumných pracovnících. Ti hrají významnou úlohu při utváření klíčového aktiva Unie, lidského kapitálu, a v rámci zajišťování inteligentního a udržitelného růstu podporujícího začlenění, a přispívají tudíž k dosažení cílů strategie Evropa 2020.
- (4) Ve zprávách o provádění směrnic 2004/114/ES a 2005/71/ES bylo poukázáno na určité nedostatky týkající se především podmínek pro přijetí, práv, procesních záruk, přístupu studentů na trh práce během jejich studia a ustanovení o mobilitě v rámci Unie. Bylo rovněž konstatováno, že jsou zapotřebí konkrétní zlepšení týkající se fakultativních kategorií státních příslušníků třetích zemí. Následné širší konzultace rovněž poukázaly na potřebu poskytnout lepší možnosti pro hledání zaměstnání výzkumným pracovníkům a studentům a lepší ochranu au-pair, na které se směrnice 2004/114/ES a 2005/71/ES nevztahují.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 341, 21.11.2013, s. 50.⁽²⁾ Úř. věst. C 114, 15.4.2014, s. 42.⁽³⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 25. února 2014 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a postoj Rady v prvním čtení ze dne 10. března 2016 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku).⁽⁴⁾ Směrnice Rady 2004/114/ES ze dne 13. prosince 2004 o podmínkách přijímání státních příslušníků třetích zemí za účelem studia, výměnných pobytů žáků, neplacené odborné přípravy nebo dobrovolné služby (Úř. věst. L 375, 23.12.2004, s. 12).⁽⁵⁾ Směrnice Rady 2005/71/ES ze dne 12. října 2005 o zvláštním postupu pro přijímání státních příslušníků třetích zemí pro účely vědeckého výzkumu (Úř. věst. L 289, 3.11.2005, s. 15).

- (5) Za účelem postupného vytváření prostoru svobody, bezpečnosti a práva stanoví Smlouva o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“) opatření, která mají být přijata v oblasti azylu, přistěhovalectví a ochrany práv státních příslušníků třetích zemí.
- (6) Tato směrnice by rovněž měla podpořit mezilidské kontakty a mobilitu jakožto důležité prvky vnější politiky Unie, a to zejména vůči zemím evropské politiky sousedství nebo strategickým partnerům Unie. Měla by více přispět ke globálnímu přístupu k migraci a mobilitě a souvisejícím partnerstvím v oblasti mobility, která poskytují konkrétní rámec pro dialog a spolupráci mezi členskými státy a třetími zeměmi, mimo jiné pokud jde o usnadnění a organizaci legální migrace.
- (7) Migrace pro účely stanovené v této směrnici by měla podporovat vznik a získávání nových znalostí a dovedností. Představuje způsob vzájemného obohacení pro dotčené migrující osoby, jejich zemi původu a dotčený členský stát a zároveň prohlubuje kulturní vazby a obohacuje kulturní rozmanitost.
- (8) Tato směrnice by měla pomoci Unii prosadit se jako atraktivní oblast pro výzkum a inovace a zlepšit své postavení v rámci globální soutěže o talenty, a zajistit tak zvýšení celkové konkurenceschopnosti a míry růstu Unie a vytvářet pracovní místa, která se ve větší míře podílí na růstu HDP. Otevření Unie státním příslušníkům třetích zemí, kteří mohou být přijati, aby pracovali v oblasti výzkumu, je rovněž součástí stěžejní iniciativy Unie inovací. Vytvoření otevřeného trhu práce pro výzkumné pracovníky Unie a pro výzkumné pracovníky ze třetích zemí bylo rovněž určeno jako klíčový cíl Evropského výzkumného prostoru, který je jednotným prostorem, v němž je zajištěn volný pohyb výzkumných pracovníků, vědeckých znalostí a technologií.
- (9) Přijímání státních příslušníků třetích zemí, kteří žádají o pobyt za účelem provádění výzkumné činnosti, je vhodné usnadnit tím, že postup jejich přijímání bude nezávislý na jejich právním vztahu s hostitelskou výzkumnou organizací, a tím, že kromě povolení pro účely pobytu již nebude vyžadováno pracovní povolení. Tento postup by měl být založen na spolupráci mezi výzkumnými organizacemi a imigračními orgány v členských státech. S cílem usnadnit a urychlit vstup a pobyt státních příslušníků třetích zemí, kteří žádají o pobyt za účelem provádění výzkumné činnosti, na území Unie, aniž by byly dotčeny pravomoci členských států, pokud jde o přistěhovaleckou politiku, by měla být výzkumným organizacím v procesu přijímání přisouzena klíčová úloha. Výzkumným organizacím, které by členské státy měly mít možnost předem schválit, by mělo být umožněno podepsat se státním příslušníkem třetí země buď dohodu o hostování, nebo smlouvu pro účely provádění výzkumné činnosti. Jsou-li podmínky vstupu a pobytu splněny, měly by členské státy vydat povolení na základě dohody o hostování nebo smlouvy.
- (10) Jelikož úsilí nezbytné k dosažení cíle investovat 3 % HDP do výzkumu se ve značné míře dotýká soukromého sektoru, mělo by se ve vhodných případech podporovat, aby v soukromém sektoru bylo v nadcházejících letech přijímáno více výzkumných pracovníků.
- (11) Ke zvýšení přitažlivosti Unie pro státní příslušníky třetích zemí, kteří chtějí provádět výzkumnou činnost v Unii, by mělo být i jejich rodinným příslušníkům, jak jsou vymezeni ve směrnici Rady 2003/86/ES⁽¹⁾, povoleno doprovázet je a využívat ustanovení o mobilitě v rámci Unie. Tito rodinní příslušníci by měli mít rovněž přístup na trh práce v prvním členském státě a v případě dlouhodobé mobility i v druhých členských státech, s výjimkou mimořádných okolností, jako je zvláště vysoká míra nezaměstnanosti, kdy by členské státy měly mít možnost provést test, jenž by prokázal, že dané pracovní místo nelze po dobu nejvýše dvanácti měsíců obsadit místní pracovní silou. S výjimkou odchylek stanovených touto směrnicí by se měla použít všechna ustanovení směrnice 2003/86/ES, včetně důvodů pro zamítnutí, odnětí nebo neprodloužení. Povolení k pobytu by tedy mohlo být rodinným příslušníkům odňato nebo by mohlo být odmítnuto jeho prodloužení, pokud skončí platnost povolení výzkumného pracovníka, kterého doprovázejí, a tito rodinní příslušníci nepožívají žádného samostatného práva pobytu.
- (12) Členské státy by měly být vybízeny, aby ve vhodných případech a pro účely této směrnice přistupovaly k doktorandům jako k výzkumným pracovníkům.
- (13) Provádění této směrnice by nemělo být podnětem k „odlivu mozků“ z transformujících se nebo rozvojových zemí. Ve spolupráci se zeměmi původu by měla být přijata opatření pro usnadnění zpětného začlenění výzkumných pracovníků v jejich zemích původu s cílem vytvořit komplexní migrační politiku.

(¹) Směrnice Rady 2003/86/ES ze dne 22. září 2003 o právu na sloučení rodiny (Úř. věst. L 251, 3.10.2003, s. 12).

- (14) V zájmu podpory celé Evropy jako význačného světového centra pro studium a stáže by se měly zlepšit a zjednodušit podmínky vstupu a pobytu pro ty, kteří by rádi za tímto účelem přišli do Unie. To je v souladu s cíli plánu modernizace evropských systémů vysokoškolského vzdělávání, zejména v kontextu internacionalizace evropského vysokoškolského vzdělávání. Sbližování příslušných vnitrostátních právních předpisů jednotlivých členských států je součástí tohoto úsilí. V tomto kontextu a v souladu se závěry Rady o modernizaci vysokoškolského vzdělávání⁽¹⁾ zahrnuje pojem „vysokoškolské vzdělávání“ veškeré instituce terciárního vzdělávání, mezi něž mohou patřit mimo jiné univerzity, univerzity aplikovaných věd, technologické instituty, „grandes écoles“, obchodní školy, technické školy, vysoké školy technického zaměření, vysoké školy neuniverzitního typu, odborné školy, polytechniky či akademie.
- (15) Rozšiřování a prohlubování boloňského procesu, který byl zahájen společnou deklarací evropských ministrů školství přijatou dne 19. června 1999 v Boloni, vede k srovnatelnějším, kompatibilnějším a soudržnějším systémům vysokoškolského vzdělávání zúčastněných zemí, ale nejen jich. Je tomu tak proto, že členské státy podporují mobilitu studentů a vysokoškolské instituce ji zahrnuly do svých osnov. Je třeba, aby se tato skutečnost odrazila i ve zdokonalených ustanoveních o mobilitě studentů v rámci Unie. Zvýšení přitažlivosti a konkurenceschopnosti evropského vysokoškolského vzdělávání je jedním z cílů Boloňské deklarace. Boloňský proces vedl ke zřízení Evropského prostoru vysokoškolského vzdělávání. Díky jeho třístupňové struktuře s přehlednými programy a tituly, jakož i díky zavedenému rámci kvalifikací, je pro státní příslušníky třetích zemí studium v Evropě atraktivnější.
- (16) Délku a jiné podmínky přípravných kurzů pro studenty, na které se vztahuje tato směrnice, by měly stanovit členské státy v souladu se svými vnitrostátními právními předpisy.
- (17) Dokladem o přijetí státního příslušníka třetí země ke studiu na vysokoškolské instituci může být mimo jiné dopis nebo potvrzení o zápisu.
- (18) Státní příslušníci třetích zemí, kteří žádají o přijetí jako stážisté, by měli předložit doklad prokazující, že dokončili vysokoškolské studium v období dvou let před podáním přihlášky nebo že studují ve třetí zemi v programu zakončeném vysokoškolským titulem. Měli by rovněž předložit dohodu o stáži obsahující popis programu stáže, jejího vzdělávacího cíle nebo učebních složek, jejího trvání a podmínek pro výkon dohledu nad stážisty, z níž vyplývá, že se s nimi bude skutečně zacházet jako se stážisty a že nebudou využiti jako běžní pracovníci. Kromě toho může být od hostitelského subjektu vyžadováno, aby doložil, že stáž nenahrazuje pracovní místo. Jsou-li již konkrétní podmínky týkající se stážistů stanoveny ve vnitrostátních právních předpisech, kolektivních smlouvách nebo postupech, měly by mít členské státy možnost vyžadovat, aby státní příslušníci třetích zemí, kteří žádají o přijetí jako stážisté, tyto podmínky splňovali.
- (19) Na zaměstnané stážisty, kteří přicházejí pracovat do Unie z důvodu převedení v rámci společnosti, se tato směrnice nevztahuje, protože spadají do působnosti směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/66/EU⁽²⁾.
- (20) Tato směrnice by měla podporovat cíle Evropské dobrovolné služby, kterými jsou rozvíjení solidarity, vzájemného porozumění a tolerance mezi mladými lidmi a ve společnosti, v níž žijí, a zároveň přispění k posílení sociální soudržnosti a podporování aktivního občanství mladých lidí. Za účelem jednotného zajištění dostupnosti Evropské dobrovolné služby v celé Unii by měly členské státy uplatňovat ustanovení této směrnice na státní příslušníky třetích zemí, kteří podávají žádost o pobyt pro účely Evropské dobrovolné služby.
- (21) Členské státy by měly mít možnost uplatňovat ustanovení této směrnice na žáky, na dobrovolníky, kteří nevykonávají svou činnost v rámci Evropské dobrovolné služby, a na au-pair, čímž se usnadní vstup a pobyt těchto osob a zajistí jejich práva.
- (22) Pokud se členské státy rozhodnou uplatňovat tuto směrnici na žáky, vyzývají se k zajištění toho, aby vnitrostátní postup pro přijímání učitelů, kteří výhradně doprovázejí žáky v rámci programu výměnných pobytů žáků nebo vzdělávacího projektu, odpovídal postupu týkajícímu se žáků podle této směrnice.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 372, 20.12.2011, s. 36.

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/66/EU ze dne 15. května 2014 o podmínkách vstupu a pobytu státních příslušníků třetích zemí na základě převedení v rámci společnosti (Úř. věst. L 157, 27.5.2014, s. 1).

- (23) Činnost au-pair přispívá k podpoře mezilidských kontaktů, neboť státním příslušníkům třetích zemí umožňuje zlepšit si jazykové dovednosti a rozvíjet své znalosti a kulturní vazby ve vztahu k členským státům. Au-pair z řad státních příslušníků třetích zemí by však zároveň mohly být snadno zneužívány. Členské státy by měly mít možnost uplatňovat ustanovení této směrnice týkající se vstupu a pobytu au-pair, aby se zajistilo, že s nimi bude zacházeno spravedlivě a budou zohledňovány jejich specifické potřeby.
- (24) Pokud je státní příslušník třetí země schopen prokázat, že je po celé období svého pobytu v dotčeném členském státě příjemcem finančních prostředků na základě grantu, stipendia, platné pracovní smlouvy, závazné pracovní nabídky nebo finančního závazku ze strany organizace odpovědné za program výměnných pobytů žáků, subjektu přijímajícího stážisty, organizace odpovědné za program dobrovolnické služby, hostitelské rodiny nebo organizace zprostředkující umístování au-pair, měly by členské státy tyto prostředky zohlednit při posuzování toho, zda má dotčený státní příslušník dostatečné prostředky. Členské státy by měly mít možnost stanovit orientační referenční částku, kterou považují za „dostatečné prostředky“, jež by mohla být pro každou příslušnou kategorii státních příslušníků třetích zemí odlišná.
- (25) Členské státy se vyzývají, aby umožnily žadatelům předkládat dokumenty a informace v jednom z úředních jazyků Unie, který není úředním jazykem daného členského státu a který dotčený členský stát určí.
- (26) Členské státy by měly mít možnost stanovit schvalovací postup pro veřejné nebo soukromé výzkumné organizace, které si přejí přijímat jako hostitelské organizace státní příslušníky třetích zemí za účelem provádění výzkumných činností, nebo pro vysokoškolské instituce, které si přejí přijímat jako hostitelské instituce studenty, kteří jsou státními příslušníky třetích zemí. Toto schvalování musí být v souladu s postupy stanovenými vnitrostátními právními předpisy nebo správní praxí dotčených členských států. Podávání žádostí schváleným výzkumným organizacím nebo vysokoškolským institucím by mělo být usnadněno a mělo by urychlit vstup státních příslušníků třetích zemí přicházejících do Unie za účelem výzkumu nebo studia.
- (27) Členské státy by měly mít možnost stanovit schvalovací postup pro různé subjekty, které si přejí přijímat jakožto hostitelské subjekty žáky, stážisty nebo dobrovolníky, kteří jsou státními příslušníky třetích zemí. Členské státy by měly mít možnost uplatnit takový postup na některé nebo všechny kategorie hostitelských subjektů. Toto schvalování musí být v souladu s postupy stanovenými vnitrostátními právními předpisy nebo správní praxí dotčených členských států. Podávání žádostí schváleným hostitelským subjektům by mělo urychlit vstup státních příslušníků třetích zemí přicházejících do Unie za účelem stáže, dobrovolnické služby, programů výměnných pobytů žáků nebo vzdělávacích projektů.
- (28) Pokud členské státy stanoví schvalovací postupy pro hostitelské subjekty, měly by mít možnost rozhodnout, zda povolí přijímání pouze prostřednictvím schválených hostitelských subjektů, nebo zda budou uplatňovat schvalovací postup a zároveň umožní přijímání prostřednictvím neschválených hostitelských subjektů.
- (29) Touto směrnicí by nemělo být dotčeno právo členských států vydávat povolení za účelem studia, výzkumu či stáže, které nejsou touto směrnicí upraveny, státním příslušníkům třetích zemí, již nespádají do oblasti působnosti této směrnice.
- (30) Jsou-li splněny všechny obecné i zvláštní podmínky pro přijetí, měly by členské státy vydat povolení ve stanovených lhůtách. Jestliže členský stát vydává povolení k pobytu pouze na svém území a všechny podmínky této směrnice týkající se přijetí jsou splněny, měl by členský stát dotčenému státnímu příslušníkovi třetí země udělit požadované vízum a zajistit, aby příslušné orgány účinně spolupracovaly za tímto účelem. Pokud daný členský stát víza nevydává, měl by dotčenému státnímu příslušníkovi třetí země poskytnout rovnocenné povolení umožňující vstup.
- (31) V povolení by měly být uvedeny údaje o právním postavení dotyčného státního příslušníka třetí země. Členské státy by měly mít možnost uvádět další informace v tištěné formě nebo uchovávat takové informace v elektronické podobě, pokud z toho nebudou vyplývat dodatečné podmínky.
- (32) Specifická povaha pobytu u jednotlivých kategorií státních příslušníků třetích zemí, na které se vztahuje tato směrnice, by se měla odrážet v různé době platnosti povolení vydaných podle této směrnice.

- (33) Členské státy by měly mít právo stanovit, že celková doba pobytu studentů nesmí překročit maximální délku studia stanovenou vnitrostátními právními předpisy. V tomto ohledu může maximální délka studia rovněž zahrnovat případné prodloužení studia za účelem opakování jednoho nebo více let studia, pokud tak stanoví vnitrostátní právní předpisy dotčeného členského státu.
- (34) Členské státy by měly mít možnost účtovat žadatelům poplatky za vyřízení žádosti o povolení a za zaslání oznámení. Výše poplatků by neměla být nepřiměřená ani nadměrná, aby nepředstavovala překážku dosažení cílů této směrnice.
- (35) Práva udělená státním příslušníkům třetích zemí, kteří spadají do oblasti působnosti této směrnice, by neměla záviset na formě povolení, které každý členský stát vydává.
- (36) V řádně odůvodněných případech by mělo být možné přijetí podle této směrnice odmítnout. Zejména by mělo být možné odmítnout přijetí, pokud se členský stát na základě individuálního posouzení skutečností a při zohlednění zásady proporcionality domnívá, že dotčený státní příslušník třetí země představuje možné ohrožení veřejného pořádku, veřejné bezpečnosti nebo veřejného zdraví.
- (37) Cílem této směrnice není regulovat přijímání a pobyt státních příslušníků třetích zemí za účelem zaměstnání ani harmonizovat vnitrostátní právní předpisy nebo postupy týkající se právního postavení pracovníků. Je však možné, že v některých členských státech jsou určité kategorie státních příslušníků třetích zemí, na které se vztahuje tato směrnice, považovány za osoby v pracovněprávním vztahu na základě vnitrostátních právních předpisů, kolektivních smluv nebo ustálené praxe. Pokud určitý členský stát považuje výzkumné pracovníky, dobrovolníky, stážisty nebo au-pair, kteří jsou státními příslušníky třetích zemí, za osoby v pracovněprávním vztahu, měl by být oprávněn stanovit objem vstupů na své území v příslušné kategorii či kategoriích v souladu s čl. 79 odst. 5 Smlouvy o fungování EU.
- (38) Pokud výzkumný pracovník, dobrovolník, stážista nebo au-pair, kteří jsou státními příslušníky třetích zemí, žádají o přijetí za účelem vstupu do pracovněprávního vztahu v členském státě, měl by mít daný členský stát možnost provést test, jenž by prokázal, že dané pracovní místo nelze obsadit místní pracovní silou.
- (39) Regulace objemu vstupů by se neměla použít na studenty, neboť studentům sice může být povoleno pracovat během studia za podmínek stanovených v této směrnici, avšak o přijetí na území členského státu usilují studenti za účelem řádného studia, které má být jejich hlavní činností a které může zahrnovat absolvování povinné stáže.
- (40) Pokud výzkumný pracovník, dobrovolník, stážista nebo au-pair, kteří již byli přijati na území určitého členského státu, požádají o prodloužení svých povolení za účelem vstupu do pracovněprávního vztahu nebo pokračování v pracovněprávním vztahu v dotčeném členském státě, s výjimkou výzkumného pracovníka, jehož pracovněprávní vztah pokračuje u téhož hostitelského subjektu, měl by mít daný členský stát možnost provést test, jenž by prokázal, že dané pracovní místo nelze obsadit místní pracovní silou.
- (41) V případě pochybností ohledně důvodů žádosti o přijetí by členské státy měly mít možnost provést příslušné kontroly nebo požadovat doložení některých skutečností, tak aby v jednotlivých případech mohly posoudit, jakému výzkumu, studiu, stáži, dobrovolnické službě, programu výměnných pobytů žáků nebo vzdělávacímu projektu či činnosti au-pair se žadatel hodlá věnovat, a mohly bojovat proti zneužívání nebo nesprávnému využívání řízení, které stanoví tato směrnice.
- (42) Pokud jsou poskytnuté informace neúplné, členské státy by měly žadatele v přiměřené lhůtě informovat, jaké další informace jsou požadovány, a stanovit přiměřenou lhůtu pro jejich poskytnutí. Pokud tyto informace nejsou v této lhůtě poskytnuty, mělo by být možné žádost zamítnout.
- (43) Vnitrostátní orgány by měly žadatele informovat o rozhodnutí o žádosti. Měly by tak učinit písemně co nejdříve, avšak nejpozději ve lhůtě stanovené touto směrnicí.
- (44) Cílem této směrnice je usnadnit mobilitu výzkumných pracovníků a studentů v rámci Unie, mimo jiné snížením administrativní zátěže související s mobilitou v několika členských státech. Za tímto účelem tato směrnice stanoví zvláštní režim mobility v rámci Unie, na jehož základě je státní příslušník třetí země, který je držitelem povolení

za účelem výzkumu nebo studia vydaného prvním členským státem, oprávněn vstupovat, pobývat nebo realizovat část svého výzkumu či studia na území jednoho nebo více druhých členských států v souladu s ustanoveními upravujícími mobilitu podle této směrnice.

- (45) S cílem umožnit výzkumným pracovníkům snadné přesuny z jedné výzkumné organizace do jiné za účelem výzkumu by jejich krátkodobá mobilita měla zahrnovat pobyty v druhých členských státech v délce až 180 dnů v kterémkoliv období 360 dnů na členský stát. Dlouhodobá mobilita výzkumných pracovníků by měla zahrnovat pobyty na území jednoho nebo více druhých členských států v délce nad 180 dnů na členský stát. Rodinní příslušníci výzkumných pracovníků by měli být oprávněni doprovázet výzkumného pracovníka během jeho přesunů. Postup, jímž se řídí mobilita těchto rodinných příslušníků, by měl odpovídat postupu, jímž se řídí mobilita výzkumného pracovníka, kterého doprovázejí.
- (46) V zájmu zajištění kontinuity studia studentů, na které se vztahuje program Unie nebo mnohostranný program nebo dohoda mezi dvěma nebo více vysokoškolskými institucemi, by tato směrnice měla stanovit mobilitu na území jednoho nebo více druhých členských států v délce až 360 dnů na členský stát.
- (47) Pokud se výzkumný pracovník nebo student přesune do druhého členského státu na základě oznamovacího postupu a je zapotřebí doklad, který mu usnadní přístup ke službám a právům, měl by mít tento druhý členský stát možnost vydat výzkumnému pracovníkovi nebo studentovi doklad prokazující, že je oprávněn na území daného členského státu pobývat. Takový doklad by neměl představovat dodatečnou podmínku pro požívání práv podle této směrnice a měl by být pouze deklaratorní povahy.
- (48) Zvláštní režim mobility zavedený touto směrnicí by měl stanovit autonomní pravidla pro vstup a pobyt za účelem výzkumu a studia v jiných členských státech, než je stát, jenž vydal původní povolení; nadále by se však měla uplatňovat všechna ostatní pravidla pro přeshraniční pohyb osob stanovená v příslušných ustanoveních schengenského *acquis*.
- (49) Pokud povolení vydá členský stát, který neuplatňuje schengenské *acquis* v plném rozsahu, a výzkumný pracovník nebo jeho rodinní příslušníci nebo student prostřednictvím mobility v rámci Unie překročí vnější hranici ve smyslu nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/399 ⁽¹⁾, měl by mít členský stát právo vyžadovat doložení toho, že se daný výzkumný pracovník nebo student přesouvá na jeho území za účelem výzkumu nebo studia nebo že se daní rodinní příslušníci na jeho území přesouvají s cílem doprovázet dotčeného výzkumného pracovníka v rámci mobility. Dále by v případě překročení vnější hranice ve smyslu nařízení (EU) 2016/399 měly členské státy, které schengenské *acquis* uplatňují v plném rozsahu, konzultovat Schengenský informační systém a odepřít vstup osobám, o nichž byl v tomto systému pořízen záznam pro účely odepření vstupu nebo pobytu podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1987/2006 ⁽²⁾, nebo vznést námitky proti mobilitě těchto osob.
- (50) Tato směrnice by měla umožnit druhým členským státům požádat, aby výzkumný pracovník nebo student, který se přesouvá na základě povolení vydaného prvním členským státem a nesplňuje nebo již nesplňuje podmínky pro mobilitu, opustil jejich území. Jestliže má výzkumný pracovník nebo student platné povolení vydané prvním členským státem, měl by mít druhý členský stát možnost požádat tohoto výzkumného pracovníka nebo studenta, aby se vrátil zpět do prvního členského státu, v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2008/115/ES ⁽³⁾. Umožnil-li druhý členský stát mobilitu na základě povolení vydaného prvním členským státem a toto povolení bylo odňato nebo během období mobility uplynula doba jeho platnosti, měl by mít druhý členský stát možnost rozhodnout o navrácení daného výzkumného pracovníka nebo studenta do třetí země v souladu se směrnicí 2008/115/ES, nebo by měl mít možnost bezodkladně požádat první členský stát, aby umožnil opětovný vstup výzkumného pracovníka nebo studenta na své území. V druhém z uvedených případů by první členský stát měl výzkumnému pracovníkovi nebo studentovi vydat doklad, který mu umožní opětovný vstup na jeho území.
- (51) Politika a pravidla Unie v oblasti přistěhovalectví na jedné straně a politiky a programy Unie podporující mobilitu výzkumných pracovníků a studentů na úrovni Unie na straně druhé by se měly vzájemně lépe doplňovat. Při určování doby platnosti povolení vydávaných výzkumným pracovníkům a studentům by členské státy měly vzít v úvahu plánovanou mobilitu do jiných členských států v souladu s ustanoveními v oblasti mobility. Výzkumní

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/399 ze dne 9. března 2016, kterým se stanoví kodex Unie o pravidlech upravujících přeshraniční pohyb osob (Schengenský hraniční kodex) (Úř. věst. L 77, 23.3.2016, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1987/2006 ze dne 20. prosince 2006 o zřízení, provozu a využívání Schengenského informačního systému druhé generace (SIS II) (Úř. věst. L 381, 28.12.2006, s. 4).

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/115/ES ze dne 16. prosince 2008 o společných normách a postupech v členských státech při navrácení neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí (Úř. věst. L 348, 24.12.2008, s. 98).

pracovníci a studenti, na které se vztahují programy Unie nebo mnohostranné programy zahrnující opatření v oblasti mobility nebo dohody mezi dvěma nebo více vysokoškolskými institucemi, by měli mít právo obdržet povolení na dobu alespoň dvou let, pokud splňují příslušné podmínky pro přijetí pro dané období.

- (52) Studentům by měl být za podmínek stanovených v této směrnici poskytnut přístup na trh práce členského státu, v němž studují, aby mohli pokrýt část nákladů na studium a případně získat praktické zkušenosti. Za tímto účelem by jim mělo být umožněno odpracovat určitý minimální počet hodin vymezený v této směrnici. Zásada přístupu studentů na trh práce by měla být obecným pravidlem. Za výjimečných okolností by však členské státy měly mít možnost zohlednit situaci na svém vnitrostátním trhu práce.
- (53) Jako součást úsilí o zajištění kvalifikovaných pracovních sil do budoucna by studenti, kteří dokončí studium v Unii, měli mít možnost zůstat po dobu vymezenou v této směrnici na území dotčeného členského státu s cílem hledat pracovní příležitosti nebo zahájit podnikání. Tuto možnost by měli mít i výzkumní pracovníci po dokončení výzkumné činnosti vymezené v dohodě o hostování. Studenti a výzkumní pracovníci mohou být požádáni o doložení některých skutečností v souladu s požadavky v této směrnici, aby jim mohlo být vydáno příslušné povolení k pobytu. Jakmile jim členské státy povolení k pobytu vydají, přestanou být považováni za výzkumné pracovníky nebo studenty ve smyslu této směrnice. Členské státy by po uplynutí minimální doby stanovené v této směrnici měly mít možnost ověřit, zda mají výzkumní pracovníci nebo studenti reálnou šanci získat zaměstnání nebo zahájit podnikání. Touto možností nejsou dotčeny další oznamovací povinnosti stanovené ve vnitrostátních právních předpisech pro jiné účely. Povolení vydané za účelem hledání pracovních příležitostí či zahájení podnikání by nemělo znamenat automatické přiznání práva k přístupu na trh práce nebo na zahájení podnikání. Členské státy by si měly ponechat právo zohlednit situaci na svém trhu práce v případě, že státní příslušník třetí země, který obdržel povolení zůstat na území členského státu pro účely hledání zaměstnání nebo zahájení podnikání, žádá o udělení pracovního povolení za účelem obsazení pracovního místa.
- (54) Mělo by být zajištěno spravedlivé zacházení se státními příslušníky třetích zemí, na něž se vztahuje tato směrnice, v souladu s článkem 79 Smlouvy o fungování EU. Výzkumní pracovníci by měli mít právo na rovné zacházení ve srovnání se státními příslušníky dotčeného členského státu, pokud jde o čl. 12 odst. 1 a 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/98/EU ⁽¹⁾, s výhradou možnosti omezit rovné zacházení, kterou členský stát má v konkrétních případech stanovených v této směrnici. Směrnice 2011/98/EU by měla i nadále platit pro studenty, včetně omezení, která jsou v ní stanovena. Směrnice 2011/98/EU by měla platit pro stážisty, dobrovolníky a au-pair, pokud jsou v dotčeném členském státě považováni za osoby v pracovněprávním vztahu. Stážisté, dobrovolníci a au-pair, pokud nejsou v dotčeném členském státě považováni za osoby v pracovněprávním vztahu, jakož i žáci, by měli mít právo na rovné zacházení ve srovnání se státními příslušníky dotčeného členského státu, pokud jde o minimální práva stanovená v této směrnici. To zahrnuje přístup ke zboží a službám, mezi něž nepatří granty či půjčky pro účely studia nebo stáže.
- (55) Rovné zacházení s výzkumnými pracovníky a studenty, jakož i se stážisty, dobrovolníky a au-pair, pokud jsou v dotčeném členském státě považováni za osoby v pracovněprávním vztahu, zahrnuje rovné zacházení v oblastech sociálního zabezpečení uvedených v článku 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 ⁽²⁾. Tato směrnice neharmonizuje právní předpisy členských států v oblasti sociálního zabezpečení. Omezuje se na uplatňování zásady rovného zacházení v oblasti sociálního zabezpečení na státní příslušníky třetích zemí, kteří spadají do její oblasti působnosti. Tato směrnice navíc nezakládá práva týkající se situací, které jsou mimo oblast působnosti práva Unie, například ve vztahu k rodinným příslušníkům pobývajícím ve třetí zemi. Tím by však nemělo být dotčeno právo případných pozůstalých, kteří od státních příslušníků třetích zemí spadajících do oblasti působnosti této směrnice odvozují své právo pobírat pozůstalostní důchody, v případě, že pobývají ve třetí zemi.
- (56) V mnoha členských státech je nárok na rodinné dávky podmíněn určitým vztahem k danému členskému státu, neboť dávky jsou určeny na podporu příznivého demografického vývoje s cílem zajistit v daném členském státě budoucí pracovní síly. Touto směrnicí by proto nemělo být dotčeno právo členského státu za určitých podmínek omezit rovné zacházení ve vztahu k rodinným dávkám v situaci, kdy výzkumný pracovník a doprovázející rodinní příslušníci pobývají v daném členském státě dočasně.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/98/EU ze dne 13. prosince 2011 o jednotném postupu vyřizování žádostí o jednotné povolení k pobytu a práci na území členského státu pro státní příslušníky třetích zemí a o společném souboru práv pracovníků ze třetích zemí oprávněně pobývajících v některém členském státě (Úř. věst. L 343, 23.12.2011, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 ze dne 29. dubna 2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení (Úř. věst. L 166, 30.4.2004, s. 1).

- (57) V případě mobility mezi členskými státy se uplatní nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1231/2010 ⁽¹⁾. Tato směrnice by neměla přiznávat více práv, než jsou ta, která jsou již stanovena ve stávajících právních předpisech Unie v oblasti sociálního zabezpečení státních příslušníků třetích zemí, v jejichž případě existují přeshraniční zájmy mezi členskými státy.
- (58) Tato směrnice by se měla použít, aniž jsou dotčena příznivější ustanovení obsažená v právu Unie a v příslušných mezinárodních nástrojích.
- (59) Pro vydávání povolení k pobytu podle této směrnice by měly příslušné orgány členských států používat jednotný vzor stanovený v nařízení Rady (ES) č. 1030/2002 ⁽²⁾.
- (60) Každý členský stát by měl zajistit, aby byly zveřejňovány, zejména na internetu, odpovídající a pravidelně aktualizované informace týkající se hostitelských subjektů schválených pro účely této směrnice a podmínek a postupů pro přijímání státních příslušníků třetích zemí na území členských států pro účely této směrnice.
- (61) Tato směrnice dodržuje základní práva a ctí zásady uznané Chartou základních práv Evropské unie v souladu s článkem 6 Smlouvy o Evropské unii (dále jen „Smlouva o EU“).
- (62) Členské státy by měly provést ustanovení této směrnice bez diskriminace na základě pohlaví, rasy, barvy pleti, etnického nebo sociálního původu, genetických rysů, jazyka, náboženského vyznání nebo přesvědčení, politických názorů či jakýchkoli jiných názorů, příslušnosti k národnostní menšině, majetku, narození, zdravotního postižení, věku nebo sexuální orientace.
- (63) Členské státy se v souladu se Společným politickým prohlášením členských států a Komise o informativních dokumentech ⁽³⁾ ze dne 28. září 2011 zavázaly, že v odůvodněných případech doplní oznámení o prováděcích opatřeních o jeden či více dokumentů s informacemi o vztahu mezi jednotlivými složkami směrnice a příslušnými částmi vnitrostátních prováděcích nástrojů. V případě této směrnice považuje normotvůrce předložení těchto dokumentů za odůvodněné.
- (64) Jelikož cíle této směrnice, totiž stanovení podmínek vstupu a pobytu státních příslušníků třetích zemí za účelem výzkumu, studia, stáže a Evropské dobrovolné služby jakožto mandatorních ustanovení a výměnných pobytů žáků, dobrovolnické služby jiné než Evropské dobrovolné služby nebo činnosti au-pair jakožto fakultativních ustanovení, nemůže být dosaženo uspokojivě na úrovni členských států a může jej být z důvodu jeho rozsahu a účinků lépe dosaženo spíše na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o EU. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.
- (65) V souladu s články 1 a 2 a čl. 4a odst. 1 Protokolu č. 21 o postavení Spojeného království a Irska s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva, připojeného ke Smlouvě o EU a ke Smlouvě o fungování EU, a aniž je dotčen článek 4 uvedeného protokolu, se Spojené království ani Irsko neúčastní přijímání této směrnice, a proto pro ně není závazná ani použitelná.
- (66) V souladu s články 1 a 2 Protokolu č. 22 o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o EU a ke Smlouvě o fungování EU, se Dánsko neúčastní přijímání této směrnice, a proto pro ně není závazná ani použitelná.
- (67) Povinnost provést tuto směrnici ve vnitrostátním právu by se měla omezovat na ustanovení, která v porovnání s předchozími směrnicemi představují věcnou změnu v porovnání se směrnicemi 2004/114/ES a 2005/71/ES. Povinnost provést ve vnitrostátním právu nezměněná ustanovení vyplývá z uvedených směrnic.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1231/2010 ze dne 24. listopadu 2010, kterým se rozšiřuje působnost nařízení (ES) č. 883/2004 a nařízení (ES) č. 987/2009 na státní příslušníky třetích zemí, na které se tato nařízení dosud nevztahují pouze z důvodu jejich státní příslušnosti (Úř. věst. L 344, 29.12.2010, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1030/2002 ze dne 13. června 2002, kterým se stanoví jednotný vzor povolení k pobytu pro státní příslušníky třetích zemí (Úř. věst. L 157, 15.6.2002, s. 1).

⁽³⁾ Úř. věst. C 369, 17.12.2011, s. 14.

- (68) Touto směrnicí by neměly být dotčeny povinnosti členských států týkající se lhůt pro provedení směrnic ve vnitrostátním právu a jejich použitelnosti podle přílohy I části B,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

KAPITOLA I

OBEČNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Předmět

Tato směrnice stanoví:

- a) podmínky vstupu a pobytu na dobu delší než 90 dnů na území členských států a práva státních příslušníků třetích zemí a případně jejich rodinných příslušníků za účelem výzkumu, studia, stáže nebo dobrovolnické služby v Evropské dobrovolné službě, a pokud tak členské státy rozhodnou, programu výměnných pobytů žáků nebo vzdělávacích projektů, dobrovolnické služby v jiném programu dobrovolnické služby, než je Evropská dobrovolná služba, nebo činnosti au-pair;
- b) podmínky vstupu a pobytu a práva výzkumných pracovníků a případně jejich rodinných příslušníků a studentů uvedených v písmeni a) na území jiného členského státu, než je stát, který jako první udělí dotčenému státnímu příslušníkovi třetí země povolení podle této směrnice.

Článek 2

Oblast působnosti

1. Tato směrnice se vztahuje na státní příslušníky třetích zemí, kteří žádají o přijetí, nebo byli přijati na území členského státu za účelem výzkumu, studia, stáže nebo dobrovolnické služby v Evropské dobrovolné službě. Členské státy mohou také rozhodnout o tom, že budou uplatňovat ustanovení této směrnice na státní příslušníky třetích zemí, kteří žádají o přijetí za účelem programu výměnných pobytů žáků nebo vzdělávacího projektu, dobrovolnické služby v jiném programu dobrovolnické služby, než je Evropská dobrovolná služba, nebo činnosti au-pair.

2. Tato směrnice se nevztahuje na státní příslušníky třetích zemí:

- a) kteří usilují o získání mezinárodní ochrany nebo požívají mezinárodní ochrany podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/95/EU ⁽¹⁾, nebo požívají dočasné ochrany podle směrnice Rady 2001/55/ES ⁽²⁾ v členském státě;
- b) jejichž vyhoštění je odloženo ze skutkových nebo právních důvodů;
- c) kteří jsou rodinnými příslušníky občanů Evropské unie, kteří uplatnili své právo volného pohybu v rámci Unie;
- d) kteří jsou dlouhodobě pobývacími rezidenty členského státu v souladu se směrnicí Rady 2003/109/ES ⁽³⁾;
- e) kteří spolu se svými rodinnými příslušníky a bez ohledu na svou státní příslušnost požívají práv na volný pohyb rovnocenných s právy občanů Unie na základě dohod mezi Uníí a jejími členskými státy a třetími zeměmi nebo mezi Uníí a třetími zeměmi;
- f) kteří přicházejí do Unie jako zaměstnaní stážisté na základě převedení v rámci společnosti podle směrnice 2014/66/EU;
- g) kteří byli přijati jako vysoce kvalifikovaní pracovníci v souladu se směrnicí Rady 2009/50/ES ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/95/EU ze dne 13. prosince 2011 o normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli požívat mezinárodní ochrany, o jednotném statusu pro uprchlíky nebo osoby, které mají nárok na doplňkovou ochranu, a o obsahu poskytnuté ochrany (Úř. věst. L 337, 20.12.2011, s. 9).

⁽²⁾ Směrnice Rady 2001/55/ES ze dne 20. července 2001 o minimálních normách pro poskytování dočasné ochrany v případě hromadného přílivu vysídlených osob a o opatřeních k zajištění rovnováhy mezi členskými státy při vynakládání úsilí v souvislosti s přijetím těchto osob a s následky z toho plynoucími (Úř. věst. L 212, 7.8.2001, s. 12).

⁽³⁾ Směrnice Rady 2003/109/ES ze dne 25. listopadu 2003 o právním postavení státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývacími rezidenty (Úř. věst. L 16, 23.1.2004, s. 44).

⁽⁴⁾ Směrnice Rady 2009/50/ES ze dne 25. května 2009 o podmínkách pro vstup a pobyt státních příslušníků třetích zemí za účelem výkonu zaměstnání vyžadujícího vysokou kvalifikaci (Úř. věst. L 155, 18.6.2009, s. 17).

Článek 3

Definice

Pro účely této směrnice se rozumí:

- 1) „státním příslušníkem třetí země“ osoba, která není občanem Unie ve smyslu čl. 20 odst. 1 Smlouvy o fungování EU;
- 2) „výzkumným pracovníkem“ státní příslušník třetí země, který má doktorát nebo náležitou vysokoškolskou kvalifikaci umožňující tomuto státnímu příslušníkovi třetí země přístup k doktorským programům a který je vybrán výzkumnou organizací a přijat na území členského státu za účelem provádění výzkumné činnosti, pro niž se zpravidla vyžaduje tato kvalifikace;
- 3) „studentem“ státní příslušník třetí země přijatý ke studiu na vysokoškolské instituci a přijatý na území členského státu, aby se věnoval jako své hlavní činnosti řádnému studiu vedoucímu k dosažení vysokoškolské kvalifikace uznané daným členským státem, včetně diplomů, vysvědčení nebo doktorátů získaných na vysokoškolské instituci, což může zahrnovat přípravný kurz předcházející takovému vzdělávání v souladu s vnitrostátními právními předpisy daného členského státu nebo povinnou stáž;
- 4) „žákem“ státní příslušník třetí země přijatý na území členského státu za účelem účasti v uznaném celostátním či regionálním programu středoškolského vzdělávání odpovídajícím úrovni 2 nebo 3 Mezinárodní standardní klasifikace vzdělání, a to v rámci programu výměnných pobytů žáků nebo vzdělávacího projektu organizovaného vzdělávací institucí v souladu s vnitrostátními právními předpisy nebo správní praxí daného členského státu;
- 5) „stážistou“ státní příslušník třetí země, který je držitelem vysokoškolského titulu nebo studuje ve třetí zemi v programu zakončeném vysokoškolským titulem a byl přijat na území členského státu do programu stáže za účelem získání znalostí, praxe a zkušeností v profesním prostředí;
- 6) „dobrovolníkem“ státní příslušník třetí země přijatý na území členského státu za účelem účasti na programu dobrovolnické služby;
- 7) „programem dobrovolnické služby“ program praktických činností solidarity založený na programu, který je jako takový uznán dotčeným členským státem nebo Unií, a sledující cíle obecného zájmu pro neziskové účely, v jehož rámci je činnost vykonávána bez odměny, s výjimkou náhrad výdajů nebo kapesného;
- 8) „au-pair“ státní příslušník třetí země přijatý na území členského státu s tím, že bude dočasně přijatý určitou rodinou za účelem zlepšení svých jazykových dovedností a znalostí o daném členském státě výměnou za lehké domácí práce a péči o děti;
- 9) „výzkumem“ tvůrčí práce prováděná na systematickém základě s cílem zvýšit úroveň znalostí, včetně znalostí o člověku, kultuře a společnosti, a využití těchto znalostí k navržení jejich nového uplatnění;
- 10) „výzkumnou organizací“ jakákoli veřejná nebo soukromá organizace provádějící výzkum;
- 11) „vzdělávací institucí“ veřejná nebo soukromá středoškolská instituce, která je uznána dotčeným členským státem nebo jejíž studijní programy jsou uznány v souladu s vnitrostátními právními předpisy nebo správní praxí tohoto členského státu na základě transparentních kritérií a která se účastní programu výměnných pobytů žáků nebo vzdělávacího projektu pro účely stanovené v této směrnici;
- 12) „vzdělávacím projektem“ soubor vzdělávacích aktivit vytvořený vzdělávací institucí členského státu ve spolupráci s podobnými institucemi ve třetí zemi za účelem sdílení kultury a znalostí;
- 13) „vysokoškolskou institucí“ jakýkoli druh vysokoškolské instituce, která je jako taková uznána nebo za takovou považována podle vnitrostátních právních předpisů a která v souladu s vnitrostátními právními předpisy nebo praxí nabízí možnost získání uznávaných vysokoškolských titulů nebo jiných uznávaných vysokoškolských kvalifikací, bez ohledu na to, jak je tato instituce nazývána, nebo jakákoliv instituce, která v souladu s vnitrostátními právními předpisy nebo praxí nabízí odborné vzdělání či přípravu na vysokoškolské úrovni;
- 14) „hostitelským subjektem“ výzkumná organizace, vysokoškolská instituce, vzdělávací instituce, organizace odpovědná za program dobrovolnické služby nebo subjekt přijímající stážisty, k nimž je státní příslušník třetí země přidělen pro účely této směrnice a které se nacházejí na území dotčeného členského státu, bez ohledu na jejich právní formu, v souladu s vnitrostátními právními předpisy dotčeného členského státu;
- 15) „hostitelskou rodinou“ rodina, která dočasně přijímá au-pair a sdílí s ní svůj každodenní rodinný život na území členského státu na základě dohody uzavřené mezi touto rodinou a au-pair;

- 16) „zaměstnáním“ výkon činností zahrnujících jakoukoli formu práce upravenou vnitrostátním právem nebo příslušnými kolektivními smlouvami nebo zavedenou praxí pro zaměstnavatele nebo podle jeho pokynů či pod jeho dohledem;
- 17) „zaměstnavatelem“ fyzická osoba nebo právní subjekt, pro které nebo podle jejichž pokynů či pod jejichž dohledem je zaměstnání vykonáváno;
- 18) „prvním členským státem“ členský stát, který jako první vydá státnímu příslušníkovi třetí země povolení podle této směrnice;
- 19) „druhým členským státem“ členský stát jiný než první členský stát;
- 20) „programy Unie nebo mnohostrannými programy zahrnujícími zahrnující opatření v oblasti mobility“ programy financované Unií nebo členskými státy, které podporují mobilitu státních příslušníků třetích zemí v rámci Unie nebo v členských státech, které se příslušných programů účastní;
- 21) „povolením“ povolení k pobytu nebo, pokud tak stanoví vnitrostátní právní předpisy dotčeného členského státu, dlouhodobé vízum vydané pro účely této směrnice;
- 22) „povolením k pobytu“ povolení vydané za použití vzoru stanoveného v nařízení (ES) č. 1030/2002, přičemž tímto povolením se jeho držiteli přiznává právo oprávněně pobývat na území určitého členského státu;
- 23) „dlouhodobým vízem“ povolení vydané členským státem podle článku 18 Schengenské úmluvy ⁽¹⁾ nebo vydané v souladu s vnitrostátními právními předpisy členského státu, který neuplatňuje schengenské *acquis* v plném rozsahu;
- 24) „rodinnými příslušníky“ státní příslušníci třetích zemí ve smyslu čl. 4 odst. 1 směrnice 2003/86/ES;

Článek 4

Příznivější ustanovení

1. Touto směrnicí nejsou dotčena příznivější ustanovení:
 - a) dvoustranných nebo mnohostranných dohod uzavřených mezi Unií nebo Unií a jejími členskými státy a třetí zemí nebo více třetími zeměmi nebo
 - b) dvoustranných nebo mnohostranných dohod uzavřených mezi jedním nebo více členskými státy a třetí zemí nebo více třetími zeměmi.
2. Touto směrnicí není dotčeno právo členských států přijmout nebo ponechat v platnosti ustanovení, která jsou příznivější pro státní příslušníky třetích zemí, na něž se směrnice vztahuje, pokud jde o čl. 10 odst. 2 písm. a) a články 18, 22, 23, 24, 25, 26, 34 a 35.

KAPITOLA II

PŘIJÍMÁNÍ

Článek 5

Zásady

1. Přijímání státních příslušníků třetích zemí na základě ustanovení této směrnice je podmíněno ověřením dokladů prokazujících, že státní příslušník třetí země splňuje:
 - a) obecné podmínky stanovené v článku 7 a
 - b) zvláštní podmínky stanovené v článku 8, 11, 12, 13, 14 nebo 16.
2. Členské státy mohou vyžadovat, aby žadatel předložil doklady uvedené v odstavci 1 v úředním jazyce dotčeného členského státu nebo v jakémkoli úředním jazyce Unie, který tento členský stát určí.

⁽¹⁾ Úmluva k provedení Schengenské dohody ze dne 14. června 1985 mezi vládami států Hospodářské unie Beneluxu, Spolkové republiky Německo a Francouzské republiky o postupném odstraňování kontrol na společných hranicích (Úř. věst. L 239, 22.9.2000, s. 19).

3. Jakmile jsou splněny všechny obecné i zvláštní podmínky, má státní příslušník třetí země nárok na povolení.

Pokud členský stát vydává povolení k pobytu pouze na svém území a všechny podmínky pro přijetí stanovené v této směrnici jsou splněny, vydá dotčený členský stát danému státnímu příslušníkovi třetí země požadované vízum.

Článek 6

Objem vstupů

Touto směrnicí není dotčeno právo členského státu stanovit v souladu s čl. 79 odst. 5 Smlouvy o fungování EU objem vstupů státních příslušníků třetích zemí uvedených v čl. 2 odst. 1 této směrnice, s výjimkou studentů, pokud má dotčený členský stát za to, že tito státní příslušníci jsou, nebo budou, v pracovněprávním vztahu. Na tomto základě může být žádost o povolení považována za nepřipustnou nebo být zamítnuta.

Článek 7

Obecné podmínky

1. Pokud jde o přijetí státního příslušníka třetí země podle této směrnice, žadatel:

- a) předloží platný cestovní doklad požadovaný vnitrostátními právními předpisy, a je-li to vyžadováno, předloží žádost o vízum nebo platné vízum, nebo případně platné povolení k pobytu nebo platné dlouhodobé vízum; členské státy mohou vyžadovat, aby byl cestovní doklad platný alespoň po dobu plánovaného pobytu;
- b) předloží souhlas rodičů s plánovaným pobytem nebo jeho ekvivalent, je-li státní příslušník třetí země podle vnitrostátních právních předpisů dotčeného členského státu nezletilý;
- c) předloží doklad o tom, že má státní příslušník třetí země zdravotní pojištění proti všem rizikům běžně krytým v případě státních příslušníků dotčeného členského státu, nebo pokud tak stanoví vnitrostátní právní předpisy, že o takové zdravotní pojištění požádal; toto pojištění musí být platné po dobu trvání plánovaného pobytu;
- d) pokud to členský stát vyžaduje, předloží doklad o zaplacení poplatku za zpracování žádosti podle článku 36;
- e) v souladu s požadavky dotčeného členského státu doloží, že během plánovaného pobytu bude mít státní příslušník třetí země dostatečné prostředky k úhradě nákladů na pobyt, aniž by musel využít systém sociální pomoci daného členského státu, jakož i k pokrytí nákladů na zpáteční cestu. Posouzení, zda jsou prostředky dostatečné, se provádí na individuální bázi a zohlední zdroje, které vyplývají mimo jiné z grantu, stipendia, platné pracovní smlouvy nebo závazné pracovní nabídky či finančního závazku ze strany organizace odpovědné za program výměnných pobytů žáků, subjektu přijímajícího stážisty, organizace odpovědné za program dobrovolnické služby, hostitelské rodiny nebo organizace zprostředkující umísťování au-pair.

2. Členské státy mohou vyžadovat, aby žadatel v rámci žádosti uvedl adresu dotčeného státního příslušníka třetí země na jejích území.

Pokud vnitrostátní právní předpisy členského státu vyžadují, aby byla v době podání žádosti uvedena adresa, a dotčený státní příslušník třetí země dosud nezná svou budoucí adresu, členské státy akceptují adresu dočasnou. V takovém případě státní příslušník třetí země uvede adresu svého trvalého bydliště nejpozději v okamžiku vydání povolení podle článku 17.

3. Členské státy mohou stanovit referenční částku, kterou považují za „dostatečné prostředky“ podle odst. 1 písm. e). Posouzení toho, zda jsou prostředky dostatečné, se provádí na individuální bázi.

4. Žádost se podává a posuzuje mimo území členského státu, v němž státní příslušník třetí země žádá o přijetí, nebo na území tohoto členského státu, pokud zde státní příslušník třetí země již pobývá jako držitel platného povolení k pobytu nebo dlouhodobého víza.

Odchylně od výše uvedeného může členský stát v souladu se svými vnitrostátními právními předpisy přijmout podanou žádost, i pokud dotčený státní příslušník třetí země na jeho území oprávněně pobývá, avšak není držitelem platného povolení k pobytu nebo dlouhodobého víza.

5. Členské státy určí, zda žádosti o povolení mají být podávány státním příslušníkem třetí země, nebo hostitelským subjektem, nebo zda je může podávat kterýkoli z nich.
6. Členské státy nepřijmou státní příslušníky třetích zemí, kteří jsou považováni za hrozbu pro veřejný pořádek, veřejnou bezpečnost nebo veřejné zdraví.

Článek 8

Zvláštní podmínky pro výzkumné pracovníky

1. Pokud jde o přijetí státního příslušníka třetí země za účelem výzkumu, žadatel kromě splnění obecných podmínek stanovených v článku 7 předloží dohodu o hostování nebo smlouvu v souladu s článkem 10, pokud tak stanoví vnitrostátní právo.
2. Členské státy mohou v souladu se svými vnitrostátními právními předpisy vyžadovat písemný závazek výzkumné organizace, že v případě, že výzkumný pracovník neoprávněně setrvá na území dotčeného členského státu, ponese uvedená výzkumná organizace odpovědnost za náhradu nákladů souvisejících s jeho neoprávněným pobytem a navrácením, které byly hrazeny z veřejných prostředků. Finanční odpovědnost výzkumné organizace končí nejpozději šest měsíců po skončení dohody o hostování.

Je-li právo pobytu výzkumného pracovníka prodlouženo v souladu s článkem 25, trvá odpovědnost výzkumné organizace podle prvního pododstavce tohoto odstavce do dne, od kterého začíná platit povolení k pobytu pro účely hledání zaměstnání nebo podnikání.

3. Členský stát, který zavedl schvalovací postup pro výzkumné organizace v souladu s článkem 9, osvobodí žadatele od povinnosti předložit jeden nebo více dokumentů nebo dokladů uvedených v odstavci 2 tohoto článku, v čl. 7 odst. 1 písm. c), d) nebo e) nebo v čl. 7 odst. 2, pokud jde o státní příslušníky třetích zemí, jejichž hostitelskou organizací má být schválená výzkumná organizace.

Článek 9

Schvalování výzkumných organizací

1. Členské státy se mohou rozhodnout, že zavedou schvalovací postup pro veřejné nebo soukromé výzkumné organizace, které si přejí přijmout jako hostitelské organizace výzkumného pracovníka v rámci postupu přijímání stanoveného touto směrnicí.
2. Schvalování výzkumných organizací musí být v souladu s postupy stanovenými vnitrostátními právními předpisy nebo správní praxí dotčeného členského státu. Žádosti o schválení podávají výzkumné organizace v souladu s těmito postupy na základě svých statutárních povinností nebo předmětu podnikání, přičemž náležitě prokážou, že se zabývají výzkumem.

Schválení udělené výzkumné organizaci platí po dobu nejméně pěti let. Ve výjimečných případech mohou členské státy udělit schválení na kratší dobu.

3. Členský stát může kromě jiných opatření odmítnout prodloužit schválení výzkumné organizace nebo rozhodnout o odnětí tohoto schválení, pokud:
 - a) daná výzkumná organizace přestane splňovat podmínky stanovené v odstavci 2 tohoto článku, čl. 8 odst. 2 nebo čl. 10 odst. 7;
 - b) schválení bylo získáno podvodně nebo
 - c) výzkumná organizace podepsala dohodu o hostování se státním příslušníkem třetí země podvodným nebo nedbalým způsobem.

Je-li žádost o prodloužení schválení zamítnuta nebo je-li schválení odňato, může být dotčené organizaci po dobu až pěti let ode dne, kdy bylo zveřejněno rozhodnutí o odmítnutí prodloužit schválení nebo o odnětí schválení, zakázáno znovu podat žádost o schválení.

Článek 10

Dohoda o hostování

1. Výzkumná organizace, která si přeje přijmout jako hostitelská organizace státního příslušníka třetí země za účelem výzkumu, podepíše s daným státním příslušníkem třetí země dohodu o hostování. Členské státy mohou stanovit, že smlouvy obsahující prvky uvedené v odstavci 2 a případně v odstavci 3 se pro účely této směrnice považují za rovnocenné dohodám o hostování.
2. Dohoda o hostování musí obsahovat:
 - a) název nebo účel výzkumné činnosti nebo oblasti výzkumu;
 - b) závazek státního příslušníka třetí země, že bude usilovat o dokončení dané výzkumné činnosti;
 - c) závazek výzkumné organizace přijmout státního příslušníka třetí země jako hostitelská organizace za účelem dokončení výzkumné činnosti;
 - d) datum zahájení a ukončení nebo odhadované trvání výzkumné činnosti;
 - e) údaje o zamýšlené mobilitě na území jednoho nebo více druhých členských států, pokud jsou tyto informace známy v době podání žádosti v prvním členském státě.
3. Členské státy mohou rovněž vyžadovat, aby dohoda o hostování obsahovala:
 - a) údaje o právním vztahu mezi výzkumnou organizací a výzkumným pracovníkem;
 - b) údaje o pracovních podmínkách výzkumného pracovníka.
4. Výzkumná organizace může dohodu o hostování podepsat, pouze pokud příslušné orgány organizace schválily dotčenou výzkumnou činnost po ověření:
 - a) účelu a odhadovaného trvání výzkumné činnosti a dostupnosti finančních prostředků potřebných pro její realizaci;
 - b) kvalifikace státního příslušníka třetí země s ohledem na cíle výzkumu, prokázané ověřenou kopií dokladu o jeho dosaženém vzdělání.
5. Dohoda o hostování automaticky končí, pokud státní příslušník třetí země není přijat nebo pokud dojde k ukončení právního vztahu mezi výzkumným pracovníkem a výzkumnou organizací.
6. Výzkumné organizace neprodleně informují příslušný orgán dotčeného členského státu o každé okolnosti, která by mohla zabránit provádění dané dohody o hostování.
7. Členské státy mohou stanovit, že do dvou měsíců ode dne skončení dotčené dohody o hostování poskytnou výzkumné organizace příslušným orgánům určeným pro tento účel potvrzení, že výzkumná činnost byla realizována.
8. Členské státy mohou ve svých vnitrostátních právních předpisech určit důsledky odnětí schválení nebo odmítnutí prodloužit schválení pro stávající dohody o hostování uzavřené v souladu s tímto článkem, jakož i důsledky pro povolení vydaná dotčeným výzkumným pracovníkům.

Článek 11

Zvláštní podmínky pro studenty

1. Pokud jde o přijetí státního příslušníka třetí země za účelem studia, žadatel kromě splnění obecných podmínek stanovených v článku 7 předloží doklad:
 - a) přijetí státního příslušníka třetí země ke studiu ve vysokoškolské instituci;
 - b) pokud to členský stát vyžaduje, o zaplacení poplatků požadovaných danou vysokoškolskou institucí;
 - c) pokud to členský stát vyžaduje, o dostatečných jazykových znalostech státního příslušníka třetí země pro příslušný studijní program;
 - d) pokud to členský stát vyžaduje, o tom, že státní příslušník třetí země bude mít dostatečné prostředky k pokrytí nákladů na studium.
2. Státní příslušníci třetích zemí, kteří na základě zápisu ke studiu ve vysokoškolské instituci automaticky získávají zdravotní pojištění proti všem rizikům běžně krytým v případě státních příslušníků dotčeného členského státu, se považují za osoby, které splňují podmínku čl. 7 odst. 1 písm. c).

3. Členský stát, který zavedl schvalovací postup pro vysokoškolské instituce v souladu s článkem 15, osvobodí žadatele od povinnosti předložit jeden nebo více dokumentů nebo dokladů uvedených v odst. 1 písm. b), c) nebo d) tohoto článku, v čl. 7 odst. 1 písm. d) nebo v čl. 7 odst. 2, pokud jde o státní příslušníky třetích zemí, jejichž hostitelskou institucí má být schválená vysokoškolská instituce.

Článek 12

Zvláštní podmínky pro žáky

1. Pokud jde o přijetí státního příslušníka třetí země za účelem programu výměnných pobytů žáků nebo vzdělávacího projektu, žadatel kromě splnění obecných podmínek stanovených v článku 7 předloží doklad:
 - a) o tom, že státní příslušník třetí země dosahuje minimální a nepřesahuje maximální věkovou hranici nebo úroveň vzdělání stanovenou dotčeným členským státem;
 - b) o tom, že byl státní příslušník třetí země přijat ke studiu ve vzdělávací instituci;
 - c) o účasti státního příslušníka třetí země v uznaném celostátním nebo regionálním vzdělávacím programu v rámci programu výměnných pobytů žáků nebo vzdělávacího projektu, který je organizován vzdělávací institucí v souladu s vnitrostátními právními předpisy nebo správní praxí;
 - d) o tom, že vzdělávací instituce, nebo pokud tak stanoví vnitrostátní právní předpisy dotčeného členského státu, třetí strana přebírá za státního příslušníka třetí země odpovědnost po celou dobu jeho pobytu na území dotčeného členského státu, zejména pokud jde o náklady na studium;
 - e) o tom, že státní příslušník třetí země bude po celou dobu svého pobytu ubytován u rodiny nebo ve zvláštním ubytovacím zařízení v rámci vzdělávací instituce, nebo pokud tak stanoví vnitrostátní právní předpisy dotčeného členského státu, v jiném zařízení, které splňuje podmínky stanovené dotčeným členským státem a které je vybráno v souladu s pravidly programu výměnných pobytů žáků nebo vzdělávacího projektu, jehož se státní příslušník třetí země účastní.
2. Členské státy mohou omezit přijímání žáků účastnících se programu výměnných pobytů žáků nebo vzdělávacího projektu na státní příslušníky třetích zemí, které nabízejí stejnou možnost jejich vlastním státním příslušníkům.

Článek 13

Zvláštní podmínky pro stážisty

1. Pokud jde o přijetí státního příslušníka třetí země za účelem stáže, žadatel kromě splnění obecných podmínek stanovených v článku 7:
 - a) předloží dohodu s hostitelským subjektem o stáži, která zahrnuje teoretickou a praktickou přípravu. Členské státy mohou vyžadovat, aby tuto dohodu o stáži schválil příslušný orgán a aby podmínky dohody splňovaly požadavky stanovené ve vnitrostátních právních předpisech, kolektivních smlouvách nebo praxi dotčených členských států. Dohoda o stáži musí obsahovat:
 - i) popis programu stáže, včetně vzdělávacího cíle nebo osnov výuky,
 - ii) dobu trvání stáže,
 - iii) podmínky umístění a dohledu v rámci stáže,
 - iv) pracovní dobu stážisty a
 - v) právní vztah mezi stážistou a hostitelským subjektem;
 - b) předloží doklad o tom, že státní příslušník třetí země získal vysokoškolský titul během dvou let předcházejících podání přihlášky nebo že studuje v programu zakončeném vysokoškolským titulem;
 - c) pokud to členský stát vyžaduje, předloží doklad o tom, že během svého pobytu bude mít státní příslušník třetí země dostatečné prostředky k úhradě nákladů na stáž;
 - d) pokud to členský stát vyžaduje, předloží doklad o tom, že státní příslušník třetí země absolvoval nebo absolvuje jazykovou přípravu k získání znalostí nezbytných pro účely jeho stáže;
 - e) pokud to členský stát vyžaduje, předloží doklad o tom, že hostitelský subjekt přebírá za státního příslušníka třetí země odpovědnost po celou dobu jeho pobytu na území dotčeného členského státu, zejména pokud jde o náklady na pobyt a ubytování;
 - f) pokud to členský stát vyžaduje, předloží doklad o tom, že je-li státní příslušník třetí země po celou dobu svého pobytu ubytován u hostitelského subjektu, ubytování splňuje podmínky stanovené dotčeným členským státem.

2. Členské státy mohou vyžadovat, aby stáž byla ve stejném oboru a na stejné úrovni kvalifikace, jako je vysokoškolské vzdělání nebo studium uvedené v odst. 1 písm. b).
3. Členský stát může od hostitelského subjektu vyžadovat, aby doložil, že stáž nenahrazuje pracovní místo.
4. Členské státy mohou v souladu se svými vnitrostátními právními předpisy vyžadovat písemný závazek hostitelského subjektu, že v případě, že stážista neoprávněně setrvá na území dotčeného členského státu, ponese uvedený subjekt odpovědnost za náhradu nákladů souvisejících s jeho neoprávněným pobytem a navrácením, které byly hrazeny z veřejných prostředků. Finanční odpovědnost hostitelského subjektu končí nejpozději šest měsíců po skončení dohody o stáži.

Článek 14

Zvláštní podmínky pro dobrovolníky

1. Pokud jde o přijetí státního příslušníka třetí země za účelem dobrovolnické služby, žadatel kromě splnění obecných podmínek stanovených v článku 7 předloží:
 - a) dohodu s hostitelským subjektem, nebo pokud tak stanoví vnitrostátní právní předpisy dotčeného členského státu, s jiným orgánem odpovědným v dotčeném členském státě za program dobrovolnické služby, kterého se státní příslušník třetí země účastní. Dohoda musí obsahovat:
 - i) popis programu dobrovolnické služby,
 - ii) dobu trvání dobrovolnické služby,
 - iii) podmínky umístění a dohledu v rámci programu dobrovolnické služby,
 - iv) počet hodin, které má dobrovolník odpracovat v rámci programu dobrovolnické služby,
 - v) prostředky dostupné k úhradě nákladů na pobyt a ubytování státního příslušníka třetí země a minimální výši kapesného po celou dobu pobytu a
 - vi) případně i přípravu, která státnímu příslušníkovi třetí země pomůže při plnění jeho služby;
 - b) pokud to členský stát vyžaduje, doklad o tom, že je-li státní příslušník třetí země po celou dobu svého pobytu ubytován u hostitelského subjektu, ubytování splňuje podmínky stanovené dotčeným členským státem;
 - c) doklad o tom, že hostitelský subjekt nebo, pokud tak stanoví vnitrostátní právní předpisy dotčeného členského státu, jiný orgán odpovědný za program dobrovolnické služby sjednal pojištění odpovědnosti za škodu vůči třetím stranám;
 - d) pokud to členský stát vyžaduje, doklad o tom, že státní příslušník třetí země získal nebo získá základní znalosti jazyka, historie a politické a společenské struktury dotčeného členského státu.
2. Členské státy mohou stanovit minimální a maximální věkovou hranici pro státní příslušníky třetích zemí, kteří žádají o přijetí za účelem programu dobrovolnické služby, aniž jsou dotčena pravidla Evropské dobrovolné služby.
3. Dobrovolníci účastnící se Evropské dobrovolné služby nemusí předkládat doklady uvedené v odst. 1 písm. c), případně písm. d).

Článek 15

Schvalování vysokoškolských institucí, vzdělávacích institucí, organizací odpovědných za program dobrovolnické služby nebo subjektů přijímajících stážisty

1. Pro účely této směrnice se mohou členské státy rozhodnout, že zavedou schvalovací postup pro vysokoškolské instituce, vzdělávací instituce, organizace odpovědné za program dobrovolnické služby nebo subjekty přijímající stážisty.
2. Schvalování musí být v souladu s postupy stanovenými vnitrostátními právními předpisy nebo správní praxí dotčeného členského státu.

3. Pokud se členský stát rozhodne, že zavede schvalovací postup podle odstavců 1 a 2, musí hostitelským subjektům poskytnout jasné a transparentní informace mimo jiné o podmínkách a kritériích pro schválení, jeho platnosti, důsledcích nedodržení pravidel, včetně případného odnětí schválení a odmítnutí prodloužit schválení, jakož i o případných sankcích.

Článek 16

Zvláštní podmínky pro au-pair

1. Pokud jde o přijetí státního příslušníka třetí země za účelem činnosti au-pair, státní příslušník třetí země kromě splnění obecných podmínek stanovených v článku 7:
 - a) předloží dohodu mezi ním a hostitelskou rodinou, která vymezuje jeho práva a povinnosti jakožto au-pair, včetně určení výše kapesného, které má dostávat, odpovídajících ustanovení, která mu umožní navštěvovat kurzy, a maximálního počtu hodin věnovaných denně pomoci v rodině;
 - b) musí být ve věku osmnáct (18) až třicet (30) let. Ve výjimečných případech mohou členské státy pro výkon činnosti au-pair umožnit přijetí státního příslušníka třetí země, jehož věk přesahuje výše uvedenou maximální hranici;
 - c) předloží doklad o tom, že hostitelská rodina, nebo pokud tak stanoví vnitrostátní právní předpisy dotčeného členského státu, organizace zprostředkující umístování au-pair přebírá za státního příslušníka třetí země odpovědnost po celou dobu jeho pobytu na území dotčeného členského státu, zejména pokud jde o náklady na pobyt, ubytování a riziko úrazu.
2. Členské státy mohou vyžadovat, aby státní příslušník třetí země žádající o přijetí jako au-pair předložil doklad:
 - a) o základní znalosti jazyka dotčeného členského státu nebo
 - b) o tom, že má středoškolské vzdělání nebo odbornou kvalifikaci nebo případně, že splňuje podmínky pro vykonávání regulovaného povolání vyžadované vnitrostátními právními předpisy.
3. Členské státy mohou stanovit, že umístění au pair provádějí pouze organizace zprostředkující umístování au-pair za podmínek stanovených ve vnitrostátních právních předpisech.
4. Členské státy mohou vyžadovat, aby členové hostitelské rodiny měli jinou státní příslušnost než státní příslušník třetí země žádající o přijetí za účelem činnosti au-pair a aby neměli žádné rodinné vazby s dotčeným státním příslušníkem třetí země.
5. Maximální doba věnovaná činnosti au-pair nesmí přesahovat 25 hodin týdně. Au-pair má nárok alespoň na jeden den volna týdně, kdy nevykonává činnost au-pair.
6. Členské státy mohou stanovit minimální výši kapesného, které má být au-pair vypláceno.

KAPITOLA III

POVOLENÍ A DOBA TRVÁNÍ POBYTU

Článek 17

Povolení

1. Pokud má povolení podobu povolení k pobytu, použijí členské státy vzor stanovený v nařízení (ES) č. 1030/2002 a uvedou v tomto povolení k pobytu „výzkumný pracovník“, „student“, „žák“, „stážista“, „dobrovolník“ nebo „au-pair“.
2. Pokud má povolení podobu dlouhodobého víza, uvedou členské státy v rubrice „poznámky“ na vízovém štítku, že je vydáno „výzkumnému pracovníkovi“, „studentovi“, „žákovi“, „stážistovi“, „dobrovolníkovi“ nebo „au-pair“.

3. V případě výzkumných pracovníků a studentů, kteří přicházejí do Unie v rámci konkrétního programu Unie nebo mnohostranného programu zahrnujícího opatření v oblasti mobility, nebo v rámci dohody mezi dvěma nebo více uznanými vysokoškolskými institucemi, musí povolení obsahovat odkaz na tento konkrétní program nebo dohodu.

4. Pokud je povolení k dlouhodobé mobilitě výzkumnému pracovníkovi vydáno ve formě povolení k pobytu, použijí členské státy vzor stanovený v nařízení (ES) č. 1030/2002 a uvedou v tomto povolení k pobytu „mobilita výzkumných pracovníků“. Pokud je povolení pro účely dlouhodobé mobility výzkumnému pracovníkovi vydáno ve formě dlouhodobého víza, uvedou členské státy na vízovém štítku v rubrice „poznámky“ poznámku „mobilita výzkumných pracovníků“.

Článek 18

Doba platnosti povolení

1. Doba platnosti povolení pro výzkumné pracovníky je nejméně jeden rok, nebo odpovídá době trvání dohody o hostování, je-li tato doba kratší. Povolení se prodlouží, pokud se nepoužije článek 21.

Doba platnosti povolení pro výzkumné pracovníky, kteří jsou zapojeni do programů Unie nebo mnohostranných programů zahrnujících opatření v oblasti mobility, je nejméně dva roky, nebo odpovídá době trvání dohody o hostování, je-li tato doba kratší. Nejsou-li obecné podmínky stanovené v článku 7 splňovány po dobu těchto dvou let nebo po celou dobu trvání dohody o hostování, použije se první pododstavec tohoto odstavce. Členské státy mají právo ověřit, že se nepoužijí důvody pro odnětí stanovené v článku 21.

2. Doba platnosti povolení pro studenty je nejméně jeden rok, nebo odpovídá době trvání studia, je-li tato doba kratší. Povolení se prodlouží, pokud se nepoužije článek 21.

Doba platnosti povolení pro studenty, kteří jsou zapojeni do programů Unie nebo mnohostranných programů zahrnujících opatření v oblasti mobility, nebo v rámci dohody mezi dvěma nebo více vysokoškolskými institucemi, je nejméně dva roky, nebo odpovídá době trvání studia, je-li tato doba kratší. Nejsou-li obecné podmínky stanovené v článku 7 splňovány po dobu těchto dvou let nebo po celou dobu trvání studia, použije se první pododstavec tohoto odstavce. Členské státy mají právo ověřit, že se nepoužijí důvody pro odnětí stanovené v článku 21.

3. Členské státy mohou stanovit, že celková doba pobytu za účelem studia nesmí překročit maximální délku studia stanovenou vnitrostátními právními předpisy.

4. Doba platnosti povolení pro žáky odpovídá době trvání programu výměnných pobytů žáků nebo vzdělávacího projektu, je-li tato doba kratší než jeden rok, nebo je nejvýše jeden rok. Členské státy mohou rozhodnout, že umožní jedno prodloužení povolení na dobu nezbytnou pro dokončení programu výměnných pobytů žáků nebo vzdělávacího projektu, pokud se nepoužije článek 21.

5. Doba platnosti povolení pro au-pair odpovídá době trvání dohody mezi au-pair a hostitelskou rodinou, je-li tato doba kratší než jeden rok, nebo je nejvýše jeden rok. Členské státy mohou rozhodnout, že umožní jedno prodloužení povolení na dobu maximálně šesti měsíců, podá-li hostitelská rodina odůvodněnou žádost a pokud se nepoužije článek 21.

6. Doba platnosti povolení pro stážisty odpovídá době trvání dohody o stáži, je-li tato doba kratší než šest měsíců, nebo je nejvýše šest měsíců. Pokud je doba trvání dohody delší než šest měsíců, může doba platnosti povolení odpovídat dotyčné době v souladu s vnitrostátními právními předpisy.

Členské státy mohou rozhodnout, že umožní jedno prodloužení povolení na dobu nezbytnou pro dokončení stáže, pokud se nepoužije článek 21.

7. Doba platnosti povolení pro dobrovolníky odpovídá době trvání dohody uvedené v čl. 14 odst. 1 písm. a), je-li tato doba kratší než jeden rok, nebo je nejvýše jeden rok. Pokud je doba trvání dohody delší než jeden rok, může doba platnosti povolení odpovídat dotyčné době v souladu s vnitrostátními právními předpisy.

8. Členské státy mohou stanovit, že pokud je doba platnosti cestovního dokladu dotčeného státního příslušníka třetí země kratší než jeden rok, nebo pokud je v případech uvedených v odstavcích 1 a 2 kratší než dva roky, nesmí doba platnosti povolení překročit dobu platnosti cestovního dokladu.

9. Pokud členské státy umožní vstup a pobyt během prvního roku na základě dlouhodobého víza, musí být žádost o povolení k pobytu podána před uplynutím doby platnosti tohoto dlouhodobého víza. Povolení k pobytu se vydá, pokud se nepoužije článek 21.

Článek 19

Další informace

1. Členské státy mohou uvádět další informace v tištěné podobě nebo uchovávat takové informace v elektronické podobě podle článku 4 nařízení (ES) č. 1030/2002 a bodu 16 písm. a) přílohy uvedeného nařízení. Tyto informace mohou souviset s pobytem a v případech, na něž se vztahuje článek 24 této směrnice, s výdělečnou činností studenta a mohou zahrnovat zejména úplný seznam členských států, na jejichž území výzkumný pracovník nebo student hodlá vstoupit v rámci mobility, nebo relevantní informace o konkrétním programu Unie nebo mnohostranném programu zahrnujícím opatření v oblasti mobility, nebo o dohodě mezi dvěma nebo více vysokoškolskými institucemi.

2. Členské státy mohou rovněž stanovit, že informace uvedené v odstavci 1 tohoto článku se uvádějí v dlouhodobém vízu podle bodu 12 přílohy nařízení Rady (ES) č. 1683/95 ⁽¹⁾.

KAPITOLA IV

DŮVODY PRO ZAMÍTNUTÍ, ODNĚTÍ NEBO NEPRODLOUŽENÍ POVOLENÍ

Článek 20

Důvody pro zamítnutí

1. Členské státy žádost zamítnou, pokud:
 - a) nejsou splněny obecné podmínky stanovené v článku 7 nebo příslušné zvláštní podmínky stanovené v článku 8, 11, 12, 13, 14 nebo 16;
 - b) předložené doklady byly získány podvodně, byly padělány či pozměněny;
 - c) dotčený členský stát umožňuje přijímání pouze prostřednictvím schválených hostitelských subjektů a hostitelský subjekt schválen není.
2. Členské státy mohou žádost zamítnout, pokud:
 - a) hostitelský subjekt nebo jiný orgán uvedený v čl. 14 odst. 1 písm. a) nebo třetí strana uvedená v čl. 12 odst. 1 písm. d), hostitelská rodina nebo organizace zprostředkující umístování au-pair nesplnily své zákonné povinnosti týkající se sociálního zabezpečení, daní, pracovních práv nebo pracovních podmínek;
 - b) hostitelský subjekt nebo hostitelská rodina, které mají zaměstnávat státního příslušníka třetí země, nesplňují podmínky zaměstnání podle příslušných vnitrostátních právních předpisů, kolektivních smluv nebo praxe dotčeného členského státu;
 - c) hostitelskému subjektu, jinému orgánu uvedenému v čl. 14 odst. 1 písm. a), třetí straně uvedená v čl. 12 odst. 1 písm. d), hostitelské rodině nebo organizaci zprostředkující umístování au-pair byly v souladu s vnitrostátním právem uloženy sankce za nehlášenou práci či nezákonné zaměstnávání;
 - d) hostitelský subjekt byl zřízen nebo je provozován především s cílem usnadnit vstup státních příslušníků třetích zemí spadajících do oblasti působnosti této směrnice;
 - e) podnik hostitelského subjektu je či byl v likvidaci podle vnitrostátních právních předpisů upravujících úpadkovou řízení nebo nevyvíjí žádnou hospodářskou činnost;
 - f) členský stát má důkazy nebo závažné a objektivní důvody k domněnce, že státní příslušník třetí země by v zemi pobýval za jiným účelem, než pro který žádá o přijetí.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1683/95 ze dne 29. května 1995, kterým se stanoví jednotný vzor víz (Úř. věst. L 164, 14.7.1995, s. 1).

3. Pokud státní příslušník třetí země žádá o přijetí za účelem vstupu do pracovněprávního vztahu v členském státě, může tento členský stát ověřit, zda by příslušné pracovní místo nemohlo být obsazeno státními příslušníky daného členského státu nebo jinými občany Unie nebo státními příslušníky třetích zemí, kteří oprávněně pobývají v daném členském státě, a je-li tomu tak, může žádost zamítnout. Tímto odstavcem není dotčena zásada upřednostňování občanů Unie vyjádřená v příslušných ustanoveních příslušných aktů o přistoupení.

4. Aniž je dotčen odstavec 1, musí být v rozhodnutí o zamítnutí žádosti zohledněny konkrétní okolnosti daného případu a zásada proporcionality.

Článek 21

Důvody pro odnětí nebo neprodloužení povolení

1. Členské státy odejmou povolení nebo odmítnou jeho prodloužení, pokud:
 - a) státní příslušník třetí země již nesplňuje obecné podmínky stanovené v článku 7, s výjimkou čl. 7 odst. 6, nebo příslušné zvláštní podmínky stanovené v článku 8, 11, 12, 13, 14 nebo 16 nebo podmínky stanovené v článku 18;
 - b) předložené povolení nebo doklady byly získány podvodně, byly padělány či pozměněny;
 - c) dotčený členský stát umožňuje přijímání pouze prostřednictvím schválených hostitelských subjektů a hostitelský subjekt schválen není;
 - d) státní příslušník třetí země pobývá na jejich území za jiným účelem, než pro který mu byl pobyt povolen.
2. Členské státy mohou odejmout povolení nebo odmítnout jeho prodloužení, pokud:
 - a) hostitelský subjekt, jiný orgán uvedený v čl. 14 odst. 1 písm. a), třetí strana uvedená v čl. 12 odst. 1 písm. d), hostitelská rodina nebo organizace zprostředkující umístování au-pair nesplnily své zákonné povinnosti týkající se sociálního zabezpečení, daní, pracovních práv nebo pracovních podmínek;
 - b) hostitelský subjekt nebo hostitelská rodina, které zaměstnávají státního příslušníka třetí země, nesplňují podmínky zaměstnání podle platných právních předpisů, kolektivních smluv nebo praxe dotčeného členského státu;
 - c) hostitelskému subjektu, jinému orgánu uvedenému v čl. 14 odst. 1 písm. a), třetí straně uvedené v čl. 12 odst. 1 písm. d), hostitelské rodině nebo organizaci zprostředkující umístování au-pair byly v souladu s vnitrostátním právem uloženy sankce za nehlášenou práci či nezákonné zaměstnávání;
 - d) hostitelský subjekt byl zřízen nebo je provozován především s cílem usnadnit vstup státních příslušníků třetích zemí spadajících do oblasti působnosti této směrnice;
 - e) podnik hostitelského subjektu je či byl v likvidaci podle vnitrostátních právních předpisů upravujících úpadkovou řízení nebo nevyvíjí žádnou hospodářskou činnost;
 - f) student nedodrží lhůty stanovené pro přístup k výdělečné činnosti podle článku 24 nebo neučiní dostatečný pokrok v příslušném studiu podle vnitrostátních právních předpisů nebo správní praxe.
3. V případě odnětí povolení může členský stát při posuzování nedostatečného pokroku v příslušném studiu, jak je uvedeno v odst. 2 písm. f), konzultovat hostitelský subjekt.
4. Členské státy mohou odejmout povolení nebo odmítnout jeho prodloužení z důvodů veřejného pořádku, veřejné bezpečnosti nebo veřejného zdraví.

5. Pokud státní příslušník třetí země žádá o prodloužení svého povolení za účelem vstupu do pracovního vztahu nebo pokračování v pracovním vztahu v dotčeném členském státě, s výjimkou výzkumného pracovníka, jehož pracovní vztah pokračuje u téhož hostitelského subjektu, může tento členský stát ověřit, zda by příslušné pracovní místo nemohlo být obsazeno státními příslušníky daného členského státu nebo jinými občany Unie nebo státními příslušníky třetích zemí, kteří v daném členském státě pobývají dlouhodobě, a v případě, že ano, může odmítnout povolení prodloužit. Tímto odstavcem není dotčena zásada upřednostňování občanů Unie vyjádřená v příslušných ustanoveních příslušných aktů o přistoupení.

6. Pokud členský stát hodlá odejmout nebo neprodloužit povolení studenta podle odst. 2 písm. a), c), d) nebo e), umožní se studentovi, aby podal žádost o srovnatelné studium u jiné hostitelské vysokoškolské instituce za účelem dokončení studia. Student může pobývat na území dotčeného členského státu do doby, než příslušné orgány přijmou rozhodnutí o jeho žádosti.

7. Aniž je dotčen odstavec 1, musí být v rozhodnutí o odnětí povolení nebo o odmítnutí jeho prodloužení zohledněny konkrétní okolnosti daného případu a zásada proporcionality.

KAPITOLA V

PRÁVA

Článek 22

Rovné zacházení

1. Výzkumní pracovníci mají právo na to, aby s nimi bylo zacházeno stejně jako se státními příslušníky dotčeného členského státu v souladu s čl. 12 odst. 1 a 4 směrnice 2011/98/EU.

2. Členské státy mohou omezit rovné zacházení:

- a) vyloučením grantů a půjček na studium a obživu či jiných grantů a půjček, pokud jde o výzkumné pracovníky podle čl. 12 odst. 1 písm. c) směrnice 2011/98/EU;
- b) neposkytnutím rodinných dávek výzkumným pracovníkům, jimž bylo povoleno pobývat na území dotčeného členského státu po dobu nepřesahující šest měsíců, pokud jde o výzkumné pracovníky podle čl. 12 odst. 1 písm. e) směrnice 2011/98/EU;
- c) omezením jeho použití na případy, kdy se bydliště nebo obvyklé místo pobytu rodinných příslušníků výzkumného pracovníka, pro které uplatňuje nárok na dávky, nachází na území dotčeného členského státu, pokud jde o výzkumné pracovníky podle čl. 12 odst. 1 písm. f) směrnice 2011/98/EU;
- d) omezením přístupu k bydlení, pokud jde o výzkumné pracovníky podle čl. 12 odst. 1 písm. g) směrnice 2011/98/EU.

3. Stážisté, dobrovolníci a au-pair, pokud jsou v dotčeném členském státě považováni za osoby v pracovním vztahu, jakož i studenti, mají právo na to, aby s nimi bylo zacházeno stejně jako se státními příslušníky dotčeného členského státu v souladu s čl. 12 odst. 1 a 4 směrnice 2011/98/EU, s výhradou omezení stanovených v odstavci 2 uvedeného článku.

4. Stážisté, dobrovolníci a au-pair, pokud nejsou v dotčeném členském státě považováni za osoby v pracovním vztahu, jakož i žáci, mají nárok na rovné zacházení v souvislosti s přístupem ke zboží a službám a dodávkám zboží a služeb, jež jsou dostupné veřejnosti, v souladu s vnitrostátními právními předpisy dotčeného členského státu, jakož i případně v souvislosti s uznáváním diplomů, osvědčení a jiných dokladů o odborné kvalifikaci v souladu s odpovídajícími vnitrostátními postupy.

Členské státy se mohou rozhodnout nepřiznat uvedeným osobám rovné zacházení v souvislosti s postupy pro získání bydlení nebo službami poskytovanými úřady práce podle vnitrostátních právních předpisů.

Článek 23

Výuka prováděná výzkumnými pracovníky

Výzkumní pracovníci mohou, kromě výzkumných činností, vyučovat v souladu s vnitrostátními právními předpisy dotčeného členského státu. Členské státy mohou pro výukovou činnost stanovit maximální počet hodin nebo dní.

Článek 24

Výdělečná činnost studentů

1. Mimo dobu svého studia a v souladu s pravidly a podmínkami platnými pro danou činnost v dotčeném členském státě jsou studenti oprávněni být zaměstnáni a mohou být oprávněni k výkonu samostatné výdělečné činnosti s výhradou omezení stanovených v odstavci 3.
2. Je-li to nutné, členské státy studentům nebo zaměstnavatelům vydají předběžné povolení v souladu s vnitrostátními právními předpisy.
3. Každý členský stát určí maximální počet hodin týdně nebo dnů nebo měsíců ročně, kdy lze tuto činnost vykonávat, což nesmí být méně než 15 hodin týdně nebo odpovídající doba ve dnech nebo měsících ročně. Lze přihlídnout k situaci na trhu práce dotčeného členského státu.

Článek 25

Pobyt výzkumných pracovníků a studentů za účelem hledání zaměstnání nebo podnikání

1. Po dokončení výzkumu nebo studia mají výzkumní pracovníci a studenti možnost pobývat na území členského státu, který jim vydal povolení podle článku 17, na základě povolení k pobytu uvedeného v odstavci 3 tohoto článku po dobu nejméně devíti měsíců s cílem hledat zaměstnání nebo zahájit podnikání.
2. Členské státy mohou stanovit minimální úroveň vzdělání, kterého musí studenti dosáhnout, aby mohli využít tohoto článku. Tato úroveň nesmí být vyšší než úroveň 7 evropského rámce kvalifikací ⁽¹⁾.
3. Za účelem pobytu podle odstavce 1 vydají členské státy na žádost výzkumného pracovníka nebo studenta povolení k pobytu tomuto státnímu příslušníkovi třetí země v souladu s nařízením (ES) č. 1030/2002, jsou-li stále splněny podmínky stanovené v čl. 7 odst. 1 písm. a), c), d) a e), čl. 7 odst. 6 a případně čl. 7 odst. 2 této směrnice. Členské státy v případě výzkumných pracovníků vyžadují potvrzení ze strany výzkumné organizace o dokončení výzkumné činnosti nebo v případě studentů doklad o získání vysokoškolského diplomu, osvědčení nebo jiný doklad o dosažené kvalifikaci. Jsou-li i nadále splněna ustanovení článku 26, prodlouží se případně odpovídajícím způsobem povolení k pobytu stanovené v uvedeném článku.
4. Členské státy mohou žádost podle tohoto článku zamítnout, pokud:
 - a) nejsou splněny podmínky stanovené v odstavci 3 a případně v odstavcích 2 a 5;
 - b) předložené dokumenty byly získány podvodně, byly padělané či pozměněny.
5. Členské státy mohou vyžadovat, aby byla žádost výzkumného pracovníka nebo studenta podle tohoto článku a případně rodinných příslušníků výzkumného pracovníka podána alespoň 30 dní před uplynutím doby platnosti povolení vydaného podle článku 17 nebo 26.
6. Pokud doklad o získání vysokoškolského diplomu, osvědčení nebo jiný doklad o dosažené kvalifikaci nebo potvrzení ze strany výzkumné organizace o dokončení výzkumné činnosti není k dispozici před uplynutím doby platnosti povolení vydaného podle článku 17 a jsou splněny všechny ostatní podmínky, členské státy zajistí, aby státní příslušník třetí země mohl pobývat na jejich území za účelem předložení tohoto dokladu v přiměřené lhůtě v souladu s vnitrostátními právními předpisy.
7. Po uplynutí nejméně tří měsíců ode dne vydání povolení k pobytu podle tohoto článku dotčeným členským státem může tento členský stát vyžadovat, aby státní příslušníci třetích zemí prokázali, že mají reálnou šanci získat pracovní místo nebo zahájit podnikání.

Členské státy mohou vyžadovat, aby zaměstnání, které státní příslušník třetí země hledá, nebo podnikání, které zahajuje, odpovídalo dokončené úrovni výzkumu nebo studia.

⁽¹⁾ Doporučení Evropského parlamentu a Rady ze dne 23. dubna 2008 o zavedení evropského rámce kvalifikací pro celoživotní učení (Úř. věst. C 111, 6.5.2008, s. 1).

8. Pokud podmínky stanovené v odstavci 3 nebo 7 již nejsou splněny, mohou členské státy odejmout povolení k pobytu státnímu příslušníkovi třetí země a případně jeho rodinným příslušníkům v souladu s vnitrostátními právními předpisy.

9. Druhé členské státy mohou tento článek uplatňovat na výzkumné pracovníky a případně jejich rodinné příslušníky nebo studenty, kteří pobývají nebo pobývali na území dotčeného druhého členského státu v souladu s článkem 28, 29, 30 nebo 31.

Článek 26

Rodinní příslušníci výzkumných pracovníků

1. S cílem umožnit rodinným příslušníkům výzkumných pracovníků, aby se připojili k výzkumnému pracovníkovi v prvním členském státě nebo, v případě dlouhodobé mobility, v druhých členských státech, použijí členské státy ustanovení směrnice 2003/86/ES s odchylkami stanovenými v tomto článku.

2. Odchylně od čl. 3 odst. 1 a článku 8 směrnice 2003/86/ES nezávisí udělení povolení k pobytu rodinnému příslušníkovi na splnění požadavku, aby výzkumný pracovník měl odůvodněné předpoklady, že získá právo trvalého pobytu, a aby pobýval na území dotčeného členského státu po stanovenou minimální dobu.

3. Odchylně od čl. 4 odst. 1 posledního pododstavce a čl. 7 odst. 2 směrnice 2003/86/ES lze integrační podmínky a opatření zmíněné v uvedených ustanoveních uplatnit teprve poté, co bylo dotčeným osobám uděleno povolení k pobytu.

4. Odchylně od čl. 5 odst. 4 prvního pododstavce směrnice 2003/86/ES udělí členský stát povolení k pobytu rodinným příslušníkům, jestliže jsou splněny podmínky pro sloučení rodiny, do 90 dnů ode dne podání úplné žádosti. Příslušný orgán dotčeného členského státu vyřizuje žádost rodinných příslušníků zároveň se žádostí o přijetí nebo o dlouhodobou mobilitu výzkumného pracovníka, je-li žádost rodinných příslušníků podána současně. Rodinným příslušníkům se povolení k pobytu udělí, pouze pokud je výzkumnému pracovníkovi vydáno povolení podle článku 17.

5. Odchylně od čl. 13 odst. 2 a 3 směrnice 2003/86/ES končí platnost povolení k pobytu rodinných příslušníků obecně dnem uplynutí doby platnosti povolení výzkumného pracovníka. To se týká i povolení vydaných výzkumnému pracovníkovi pro účely hledání zaměstnání nebo podnikání v souladu s článkem 25. Členské státy mohou vyžadovat, aby byly cestovní doklady rodinných příslušníků platné alespoň po dobu plánovaného pobytu.

6. Odchylně od čl. 14 odst. 2 druhé věty směrnice 2003/86/ES první členský stát, nebo v případě dlouhodobé mobility, druhé členské státy neuplatní žádnou lhůtu, pokud jde o přístup rodinných příslušníků na trh práce, s výjimkou mimořádných okolností, jako je zvláště vysoká míra nezaměstnanosti.

KAPITOLA VI

MOBILITA MEZI ČLENSKÝMI STÁTY

Článek 27

Mobilita v rámci Unie

1. Státní příslušník třetí země, který je držitelem platného povolení vydaného prvním členským státem za účelem studia v rámci programu Unie nebo mnohostranného programu, zahrnujícího opatření v oblasti mobility nebo v rámci dohody mezi dvěma nebo více vysokoškolskými institucemi, nebo za účelem výzkumu, může na základě takového povolení a platného cestovního dokladu vstoupit do jednoho nebo více druhých členských států a pobývat tam s cílem realizovat část svého studia nebo výzkumu za podmínek stanovených v člácích 28, 29 a 31 a s výhradou článku 32.

2. V rámci mobility uvedené v odstavci 1 mohou výzkumní pracovníci kromě výzkumných činností i vyučovat a studenti mohou kromě studia rovněž pracovat v jednom nebo více druhých členských státech, a to v souladu s podmínkami stanovenými v článku 23 v případě výzkumných pracovníků a v článku 24 v případě studentů.

3. Přesune-li se výzkumný pracovník do druhého členského státu v souladu s článkem 28 nebo 29, jsou rodinní příslušníci, kteří jsou držiteli povolení k pobytu vydaného v souladu s článkem 26, oprávněni doprovázet výzkumného pracovníka v rámci jeho mobility za podmínek stanovených v článku 30.

Článek 28

Krátkodobá mobilita výzkumných pracovníků

1. Výzkumní pracovníci, kteří jsou držiteli platného povolení vydaného prvním členským státem, jsou oprávněni pobývat v jednom nebo více dalších členských státech po dobu až 180 dnů v kterémkoli období 360 dnů na členský stát s cílem provádět část svého výzkumu v jakékoli výzkumné organizaci za podmínek stanovených v tomto článku.

2. Druhý členský stát může vyžadovat, aby výzkumný pracovník, výzkumná organizace v prvním členském státě nebo výzkumná organizace v druhém členském státě oznámila příslušným orgánům prvního členského státu a druhého členského státu úmysl výzkumného pracovníka provádět část svého výzkumu ve výzkumné organizaci v druhém členském státě.

V takových případech druhý členský stát umožní, aby oznámení bylo provedeno buď:

- a) v době podání žádosti v prvním členském státě, je-li přesun do druhého členského státu plánován již v této fázi, nebo
- b) poté, co byl výzkumný pracovník přijat v prvním členském státě, jakmile je plánovaný přesun do druhého členského státu znám.

3. Pokud bylo oznámení provedeno podle odst. 2 písm. a) a pokud druhý členský stát nevznesl námitky u prvního členského státu podle odstavce 7, může k přesunu výzkumného pracovníka do druhého členského státu dojít kdykoli během doby platnosti povolení.

4. Pokud bylo oznámení provedeno podle odst. 2 písm. b), může být přesun výzkumného pracovníka zahájen ihned po oznámení druhému členskému státu nebo kdykoli poté během doby platnosti povolení.

5. V oznámení se uvede platný cestovní doklad podle čl. 7 odst. 1 písm. a) a platné povolení vydané prvním členským státem na období mobility.

6. Druhý členský stát může vyžadovat, aby byly s oznámením předloženy tyto dokumenty a informace:

- a) dohoda o hostování v prvním členském státě podle článku 10 nebo, vyžaduje-li to druhý členský stát, dohoda o hostování uzavřená s výzkumnou organizací v druhém členském státě;
- b) plánovaná doba mobility, včetně konkrétních dat, nejsou-li specifikovány v dohodě o hostování;
- c) doklad o tom, že výzkumný pracovník má zdravotní pojištění proti všem rizikům běžně krytým v případě státních příslušníků dotčeného členského státu, jak je stanoveno v čl. 7 odst. 1) písm. c);
- d) doklad o tom, že během svého pobytu bude mít výzkumný pracovník dostatečné prostředky k úhradě nákladů na pobyt, aniž by musel využít systém sociální pomoci daného členského státu, jak je stanoveno v čl. 7 odst. 1 písm. e), jakož i k pokrytí nákladů na cestu do prvního členského státu v případech uvedených v čl. 32 odst. 4 písm. b).

Druhý členský stát může vyžadovat, aby před zahájením mobility oznamovatel poskytl adresu dotčeného výzkumného pracovníka na území druhého členského státu.

Druhý členský stát může vyžadovat, aby oznamovatel předložil dokumenty v úředním jazyce tohoto členského státu nebo v jakémkoli úředním jazyce Unie, který tento členský stát určí.

7. Druhý členský stát může na základě úplného oznámení uvedeného v odstavci 2 do 30 dnů od jeho obdržení vznést námitky proti přesunu výzkumného pracovníka na jeho území, pokud:

- a) nejsou splněny podmínky stanovené v odstavci 5, případně v odstavci 6;
- b) existuje některý z důvodů pro zamítnutí uvedených v čl. 20 odst. 1 písm. b) nebo c) nebo v čl. 20 odst. 2;
- c) bylo dosaženo maximální doby pobytu uvedené v odstavci 1.

8. Výzkumným pracovníkům, kteří jsou považováni za hrozbu pro veřejný pořádek, veřejnou bezpečnost nebo veřejné zdraví, se neumožní vstup ani pobyt na území druhého členského státu.
9. Příslušné orgány druhého členského státu neprodleně písemně informují příslušné orgány prvního členského státu a oznamovatele o svých námitkách proti přesunu. Pokud druhý členský stát vznese proti přesunu námitky podle odstavce 7 a k přesunu dosud nedošlo, není výzkumnému pracovníkovi dovoleno provádět část výzkumu ve výzkumné organizaci v druhém členském státě. Pokud se již přesun uskutečnil, použije se čl. 32 odst. 4.
10. Po uplynutí lhůty pro vznesení námitek může druhý členský stát vydat výzkumnému pracovníkovi doklad o tom, že má právo pobytu na jeho území a požívá práv stanovených v této směrnici.

Článek 29

Dlouhodobá mobilita výzkumných pracovníků

1. Pokud jde o výzkumné pracovníky, kteří jsou držiteli platného povolení vydaného prvním členským státem a mají v úmyslu pobývat v jednom nebo více druhých členských státech po dobu delší než 180 dnů na členský stát s cílem provádět část svého výzkumu v jakékoli výzkumné organizaci, druhý členský stát:
- a) použije článek 28 a umožní výzkumnému pracovníkovi pobývat na daném území na základě a po dobu platnosti povolení vydaného prvním členským státem nebo
 - b) uplatní postup stanovený v odstavcích 2 až 7.

Druhý členský stát může stanovit maximální dobu trvání dlouhodobé mobility výzkumných pracovníků, jež nesmí být kratší než 360 dnů.

2. Je-li podána žádost o dlouhodobou mobilitu:

- a) druhý členský stát může vyžadovat, aby výzkumný pracovník, výzkumná organizace v prvním členském státě nebo výzkumná organizace v druhém členském státě předložili následující dokumenty a informace:
 - i) platný cestovní doklad podle čl. 7 odst. 1 písm. a) a platné povolení vydané prvním členským státem,
 - ii) doklad o tom, že výzkumný pracovník má zdravotní pojištění proti všem rizikům běžně krytým v případě státních příslušníků dotčeného členského státu, jak je stanoveno v čl. 7 odst. 1) písm. c),
 - iii) doklad o tom, že během svého pobytu bude mít výzkumný pracovník dostatečné prostředky k úhradě nákladů na pobyt, aniž by musel využít systém sociální pomoci daného členského státu, jak je stanoveno v čl. 7 odst. 1 písm. e), jakož i k pokrytí nákladů na cestu do prvního členského státu v případech uvedených v čl. 32 odst. 4 písm. b),
 - iv) dohodu o hostování v prvním členském státě podle článku 10 nebo, vyžaduje-li to druhý členský stát, dohodu o hostování uzavřenou s výzkumnou organizací v druhém členském státě,
 - v) plánovanou dobu mobility, včetně konkrétních dat, nejsou-li specifikovány v některém z dokumentů předložených žadatelem.

Druhý členský stát může vyžadovat, aby žadatel uvedl adresu dotčeného výzkumného pracovníka na jeho území. Pokud vnitrostátní právní předpisy druhého členského státu vyžadují, aby byla v době podání žádosti uvedena adresa, a dotčený výzkumný pracovník doposud nezná svou budoucí adresu, tento členský stát akceptuje adresu dočasnou. V takovém případě výzkumný pracovník uvede adresu svého trvalého bydliště nejpozději v okamžiku vydání povolení k dlouhodobé mobilitě.

Druhý členský stát může vyžadovat, aby žadatel předložil dokumenty v úředním jazyce tohoto členského státu nebo v jakémkoli úředním jazyce Unie, který tento členský stát určí;

- b) druhý členský stát přijme rozhodnutí o žádosti o dlouhodobou mobilitu a oznámí jej písemně žadateli, a to co nejdříve, avšak nejpozději do 90 dnů ode dne, kdy byla úplná žádost podána příslušným orgánům druhého členského státu;
- c) po výzkumném pracovníkovi se nevyžaduje, aby opustil území členských států za účelem podání žádosti, a nepodléhá vízové povinnosti;

- d) výzkumný pracovník smí provádět část výzkumu ve výzkumné organizaci ve druhém členském státě do přijetí rozhodnutí o žádosti o dlouhodobou mobilitu příslušnými orgány, pokud:
- i) neuplynula doba uvedená v čl. 28 odst. 1 ani doba platnosti povolení vydaného prvním členským státem a
 - ii) byla úplná žádost podána v druhém členském státě nejpozději 30 dnů před začátkem dlouhodobé mobility výzkumného pracovníka, vyžaduje-li to druhý členský stát;
- e) žádost o dlouhodobou mobilitu nelze podat současně s oznámením o krátkodobé mobilitě. Pokud potřeba dlouhodobé mobility vyvstane po zahájení krátkodobé mobility výzkumného pracovníka, může druhý členský stát požadovat, aby byla žádost o dlouhodobou mobilitu podána nejpozději 30 dnů před koncem krátkodobé mobility.
3. Druhý členský stát může žádost o dlouhodobou mobilitu zamítnout, pokud:
- a) nejsou splněny podmínky stanovené v odst. 2 písm. a);
 - b) existuje některý z důvodů pro zamítnutí uvedených v článku 20, s výjimkou odst. 1 písm. a) uvedeného článku;
 - c) doba platnosti povolení výzkumného pracovníka v prvním členském státě uplyne během řízení o žádosti nebo
 - d) bylo dosaženo maximální doby pobytu uvedené v odst. 1 druhém pododstavci.
4. Výzkumným pracovníkům, kteří jsou považováni za hrozbu pro veřejný pořádek, veřejnou bezpečnost nebo veřejné zdraví, se neumožní vstup ani pobyt na území druhého členského státu.
5. Pokud druhý členský stát přijme kladné rozhodnutí ohledně žádosti o dlouhodobou mobilitu, jak je uvedena v odstavci 2 tohoto článku, vydá se výzkumnému pracovníkovi povolení v souladu s čl. 17 odst. 4. Druhý členský stát informuje o vydání povolení k dlouhodobé mobilitě příslušné orgány prvního členského státu.
6. Druhý členský stát může odejmout povolení k dlouhodobé mobilitě, pokud:
- a) nejsou nebo již nejsou splněny podmínky stanovené v odst. 2 písm. a) nebo v odstavci 4 tohoto článku nebo
 - b) existuje některý z důvodů pro odnětí povolení uvedených v článku 21, s výjimkou čl. 21 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. f) a odstavců 3, 5 a 6.
7. Pokud členský stát přijímá rozhodnutí o dlouhodobé mobilitě, použije se čl. 34 odst. 2 až 5.

Článek 30

Mobilita rodinných příslušníků výzkumných pracovníků

1. Rodinní příslušníci výzkumného pracovníka, kteří jsou držiteli platného povolení k pobytu vydaného prvním členským státem, jsou oprávněni vstoupit do jednoho nebo více druhých členských států a pobývat tam s cílem doprovázet výzkumného pracovníka.
2. Pokud druhý členský stát uplatňuje oznamovací postup uvedený v čl. 28 odst. 2, vyžaduje předložení těchto dokumentů a informací:
- a) dokumenty a informace požadované podle čl. 28 odst. 5 a odst. 6 písm. b), c) a d) týkající se rodinných příslušníků doprovázejících výzkumného pracovníka;
 - b) doklad o tom, že rodinný příslušník pobýval v prvním členském státě jako rodinný příslušník výzkumného pracovníka v souladu s článkem 26.

Druhý členský stát může vyžadovat, aby oznamovatel předložil dokumenty v úředním jazyce tohoto členského státu nebo v jakémkoli úředním jazyce Unie, který tento členský stát určí.

Druhý členský stát může vznést námitky proti přesunu rodinného příslušníka na jeho území, pokud nejsou splněny podmínky stanovené v prvním pododstavci. Na tyto rodinné příslušníky se použije čl. 28 odst. 7 písm. b) a c) a odst. 9.

3. Pokud druhý členský stát uplatňuje postup uvedený v čl. 29 odst. 1 písm. b), podá výzkumný pracovník či rodinní příslušníci výzkumného pracovníka žádost příslušným orgánům druhého členského státu. Druhý členský stát vyžaduje, aby žadatel v souvislosti se svými rodinnými příslušníky předložil následující dokumenty a informace:

- a) dokumenty a informace požadované podle čl. 29 odst. 2 písm. a) bodů i), ii), iii) a v) týkající se rodinných příslušníků doprovázejících výzkumného pracovníka;
- b) doklad o tom, že rodinný příslušník pobýval v prvním členském státě jako rodinný příslušník výzkumného pracovníka v souladu s článkem 26.

Druhý členský stát může požadovat, aby žadatel předložil dokumenty v úředním jazyce tohoto členského státu, nebo v jakémkoli úředním jazyce Unie, který tento členský stát určí.

Druhý členský stát může zamítnout žádost o dlouhodobou mobilitu, pokud jde o přesun rodinného příslušníka na jeho území, nejsou-li splněny podmínky stanovené v prvním pododstavci. Na tyto rodinné příslušníky se použije čl. 29 odst. 2 písm. b) a c), odst. 3 písm. b), c) a d), odst. 5, odst. 6 písm. b) a odst. 7.

Platnost povolení k dlouhodobé mobilitě rodinných příslušníků obecně končí dnem uplynutí doby platnosti povolení výzkumného pracovníka vydaného druhým členským státem.

Povolení k dlouhodobé mobilitě rodinných příslušníků může být odňato nebo může být odmítnuto jeho prodloužení, pokud je odňato povolení k dlouhodobé mobilitě výzkumného pracovníka, kterého doprovázejí, nebo je odmítnuto jeho prodloužení a tito rodinní příslušníci nepožívají samostatného práva pobytu.

4. Rodinným příslušníkům, kteří jsou považováni za hrozbu pro veřejný pořádek, veřejnou bezpečnost nebo veřejné zdraví, se neumožní vstup ani pobyt na území druhého členského státu.

Článek 31

Mobilita studentů

1. Studenti, kteří jsou držiteli platného povolení vydaného prvním členským státem a vztahuje se na ně program Unie nebo mnohostranný program zahrnující opatření v oblasti mobility nebo dohoda mezi dvěma nebo více vysokoškolskými institucemi, jsou oprávněni vstoupit do jednoho nebo více druhých členských států a pobývat tam po dobu až 360 dnů na členský stát s cílem absolvovat část svého studia ve vysokoškolské instituci za podmínek stanovených v odstavcích 2 až 10.

Student, na nějž se nevztahuje program Unie nebo mnohostranný program zahrnující opatření v oblasti mobility ani dohoda mezi dvěma nebo více vysokoškolskými institucemi, podá žádost o povolení ke vstupu a pobytu v druhém členském státě s cílem absolvovat část svého studia ve vysokoškolské instituci v souladu s články 7 a 11.

2. Druhý členský stát může vyžadovat, aby vysokoškolská instituce v prvním členském státě, vysokoškolská instituce v druhém členském státě nebo student oznámili příslušným orgánům prvního členského státu a druhého členského státu úmysl studenta absolvovat část svého studia ve vysokoškolské instituci v druhém členském státě.

V takových případech druhý členský stát umožní, aby oznámení bylo provedeno buď:

- a) v době podání žádosti v prvním členském státě, je-li přesun do druhého členského státu plánován již v této fázi, nebo
- b) poté, co byl student přijat v prvním členském státě, jakmile je plánovaný přesun do druhého členského státu znám.

3. Pokud bylo oznámení provedeno podle odst. 2 písm. a) a pokud druhý členský stát nevznesl námitky u prvního členského státu podle odstavce 7, může k přesunu studenta do druhého členského státu dojít kdykoli během doby platnosti povolení.

4. Pokud bylo oznámení provedeno podle odst. 2 písm. b) a pokud druhý členský stát nevznesl proti přesunu studenta žádné písemné námitky podle odstavců 7 a 9, je přesun do druhého členského státu považován za schválený a může být proveden.

5. V oznámení se uvede platný cestovní doklad v souladu s čl. 7 odst. 1 písm. a) a platné povolení vydané prvním členským státem na celé období mobility.

6. Druhý členský stát může vyžadovat, aby byly s oznámením předloženy tyto dokumenty a informace:

- a) doklad o tom, že student absolvuje část studia v druhém členském státě v rámci programu Unie nebo mnohostranného programu zahrnujícího opatření v oblasti mobility nebo na základě dohody mezi dvěma nebo více vysokoškolskými institucemi, a doklad o tom, že student byl přijat ke studiu na vysokoškolské instituci v druhém členském státě;
- b) plánovaná doba mobility, včetně konkrétních dat, nejsou-li specifikovány v dokladech podle písmene a);
- c) doklad o tom, že student má zdravotní pojištění proti všem rizikům běžně krytým v případě státních příslušníků dotčeného členského státu, jak je stanoveno v čl. 7 odst. 1) písm. c);
- d) doklad o tom, že během svého pobytu bude mít student dostatečné prostředky k úhradě nákladů na pobyt, aniž by musel využít systém sociální pomoci daného členského státu, jak je stanoveno v čl. 7 odst. 1 písm. e), jakož i k pokrytí nákladů na své studium a nákladů na cestu do prvního členského státu v případech uvedených v čl. 32 odst. 4 písm. b);
- e) případně doklad o zaplacení poplatků účtovaných vysokoškolskou institucí.

Druhý členský stát může vyžadovat, aby před zahájením mobility oznamovatel poskytl adresu dotčeného studenta na území druhého členského státu.

Členské státy mohou vyžadovat, aby oznamovatel předložil dokumenty v úředním jazyce dotčeného členského státu nebo v jakémkoli úředním jazyce Unie, který tento členský stát určí.

7. Druhý členský stát může na základě úplného oznámení uvedeného v odstavci 2 do 30 dnů od jeho obdržení vznést námitky proti přesunu studenta na jeho území, pokud:

- a) nejsou splněny podmínky stanovené v odstavcích 5 nebo 6;
- b) existuje některý z důvodů pro zamítnutí uvedených v čl. 20 odst. 1 písm. b) nebo c) nebo čl. 20 odst. 2;
- c) bylo dosaženo maximální doby pobytu uvedené v odstavci 1.

8. Studentům, kteří jsou považováni za hrozbu pro veřejný pořádek, veřejnou bezpečnost nebo veřejné zdraví, se neumožní vstup ani pobyt na území druhého členského státu.

9. Příslušné orgány druhého členského státu neprodleně písemně informují příslušné orgány prvního členského státu a oznamovatele o svých námitkách proti přesunu. Pokud druhý členský stát vznese proti přesunu námitky podle odstavce 7, není studentu dovoleno absolvovat část studia ve vysokoškolské instituci v druhém členském státě.

10. Po uplynutí lhůty pro vznesení námitek může druhý členský stát vydat studentovi doklad o tom, že má právo pobytu na jeho území a požívá práv stanovených v této směrnici.

Článek 32

Záruky a sankce v případě mobility

1. Pokud povolení pro účely výzkumu nebo studia vydaly příslušné orgány členského státu, který neuplatňuje schengenské *acquis* v plném rozsahu, a výzkumný pracovník nebo student překročí vnější hranici s cílem vstoupit do druhého členského státu v rámci mobility, jsou příslušné orgány druhého členského státu oprávněny vyžadovat k doložení mobility platné povolení vydané prvním členským státem a:

- a) kopii oznámení podle čl. 28 odst. 2 nebo čl. 31 odst. 2, nebo
- b) pokud druhý členský stát umožňuje mobilitu bez oznámení, doklad o tom, že student absolvuje část studia v druhém členském státě v rámci programu Unie nebo mnohostranného programu zahrnujícího opatření v oblasti mobility nebo na základě dohody mezi dvěma nebo více vysokoškolskými institucemi, nebo v případě výzkumných pracovníků buď kopii dohody o hostování uvádějící podrobné informace o mobilitě výzkumného pracovníka, nebo pokud podrobnosti mobility nejsou uvedeny v dohodě o hostování, dopis výzkumné organizace v druhém členském státě, v němž je uvedena alespoň doba trvání mobility v rámci Unie a umístění výzkumné organizace v druhém členském státě.

V případě rodinných příslušníků výzkumného pracovníka jsou příslušné orgány druhého členského státu oprávněny vyžadovat k doložení mobility platné povolení vydané prvním členským státem a kopii oznámení podle čl. 30 odst. 2 nebo doklad o tom, že doprovázejí výzkumného pracovníka.

2. Pokud příslušné orgány prvního členského státu povolení odejmou, informují případně okamžitě orgány druhého členského státu.

3. Druhý členský stát může vyžadovat, aby jej hostitelský subjekt ve druhém členském státě nebo výzkumný pracovník nebo student informovali o jakékoli změně, která má dopad na podmínky, na jejichž základě byla mobilita umožněna.

4. Pokud výzkumný pracovník nebo případně jeho rodinní příslušníci nebo student nesplňují podmínky pro mobilitu:

a) druhý členský stát může požadovat, aby výzkumný pracovník a případně jeho rodinní příslušníci nebo student okamžitě ukončili veškeré činnosti a opustili jeho území;

b) první členský stát na žádost druhého členského státu neprodleně a bez formalit umožní opětovný vstup výzkumného pracovníka a případně jeho rodinných příslušníků nebo studenta. To platí i v případě, že doba platnosti povolení vydaného prvním členským státem uplynula v době mobility v rámci druhého členského státu, nebo bylo povolení v uvedené době odňato.

5. Překročí-li výzkumný pracovník nebo jeho rodinní příslušníci nebo student vnější hranici členského státu, který uplatňuje schengenské *acquis* v plném rozsahu, konzultuje tento členský stát Schengenský informační systém. Uvedený členský stát odepre vstup osobám, o nichž byl v Schengenském informačním systému pořízen záznam pro účely odepření vstupu a pobytu, nebo vznese námitky proti mobilitě těchto osob.

KAPITOLA VII

ŘÍZENÍ A TRANSPARENTNOST

Článek 33

Sankce vůči hostitelským subjektům

Členské státy mohou stanovit sankce vůči hostitelským subjektům, nebo v případech, na které se vztahuje článek 24, vůči zaměstnavatelům, kteří nesplnili povinnosti podle této směrnice. Stanovené sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující.

Článek 34

Procesní záruky a transparentnost

1. Příslušné orgány dotčeného členského státu rozhodnou o žádosti o povolení nebo o jeho prodloužení a rozhodnutí písemně oznámí žadateli v souladu s postupy pro oznamování stanovenými vnitrostátními právními předpisy co nejdříve, nejpozději však do 90 dnů ode dne podání úplné žádosti.

2. Odchylně od odstavce 1 tohoto článku v případě, že postup přijímání souvisí se schváleným hostitelským subjektem podle článků 9 a 15, bude rozhodnutí o úplné žádosti přijato co nejdříve, nejpozději však do 60 dnů.

3. Pokud informace nebo dokumenty dodané jako podklad žádosti nejsou úplné, příslušné orgány v přiměřené lhůtě informují žadatele o požadovaných dodatečných informacích a stanoví přiměřenou lhůtu pro jejich poskytnutí. Běh lhůty uvedené v odstavci 1 nebo 2 se staví do doby, než příslušné orgány obdrží požadované dodatečné informace. Pokud nejsou dodatečné informace nebo dokumenty v této lhůtě poskytnuty, může být žádost zamítnuta.

4. Odůvodnění rozhodnutí, kterým se žádost prohlašuje za nepřijatelnou nebo se zamítá, nebo kterým se odmítá prodloužení, se písemně sdělí žadateli. Odůvodnění rozhodnutí o odnětí povolení se písemně sdělí státnímu příslušníkovi třetí země. Odůvodnění rozhodnutí o odnětí povolení lze písemně sdělit rovněž hostitelskému subjektu.

5. Proti jakémukoli rozhodnutí, kterým se žádost o povolení prohlašuje za nepřipustnou nebo se zamítá či kterým se odmítá prodloužení povolení nebo se povolení odnímá, je možné podat opravný prostředek v dotčeném členském státě v souladu s jeho vnitrostátními právními předpisy. V písemném oznámení se uvede soud nebo správní orgán, ke kterému lze podat opravný prostředek, a lhůta pro podání tohoto opravného prostředku.

Článek 35

Transparentnost a přístup k informacím

Členské státy zajistí, aby žadatelé měli snadný přístup k informacím o veškerých dokladech nezbytných pro podání žádosti a informacím o podmínkách vstupu a pobytu, včetně informací o právech, povinnostech a procesních zárukách státních příslušníků třetích zemí, na něž se vztahuje tato směrnice, a případně jejich rodinných příslušníků. To zahrnuje případně výši měsíčních dostatečných prostředků, včetně dostatečných prostředků nezbytných k pokrytí nákladů na studium nebo stáž, aniž je dotčeno individuální posouzení, a k pokrytí příslušných poplatků.

Příslušné orgány v každém členském státě zveřejní seznamy hostitelských subjektů schválených pro účely této směrnice. Aktualizované verze těchto seznamů se zveřejní co nejdříve po jejich případných změnách.

Článek 36

Poplatky

Členské státy mohou vyžadovat, aby státní příslušníci třetích zemí, případně rodinní příslušníci, nebo hostitelské subjekty hradili poplatky za vyřizování oznámení a žádostí podle této směrnice. Výše těchto poplatků nesmí být nepřiměřená ani nadměrná.

KAPITOLA VIII

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 37

Spolupráce mezi kontaktními místy

1. Členské státy určí kontaktní místa, která budou efektivně spolupracovat a přijímat a předávat informace, které jsou nezbytné k provádění článků 28 až 32. Členské státy upřednostní výměnu informací elektronickou cestou.
2. Každý členský stát informuje ostatní členské státy prostřednictvím národních kontaktních míst uvedených v odstavci 1:
 - a) o postupech uplatňovaných na mobilitu uvedených v článcích 28 až 31;
 - b) zda tento členský stát umožňuje přijímání studentů a výzkumných pracovníků pouze prostřednictvím schválených výzkumných organizací nebo vysokoškolských institucí;
 - c) o mnohostranných programech pro studenty a výzkumné pracovníky zahrnujících opatření v oblasti mobility a dohodách mezi dvěma nebo více vysokoškolskými institucemi.

Článek 38

Statistika

1. Členské státy sdělí Komisi své statistiky týkající se počtu povolení vydaných pro účely této směrnice a počtu oznámení obdržených podle čl. 28 odst. 2 nebo čl. 31 odst. 2, a pokud možno o počtu státních příslušníků třetích zemí, jejichž povolení bylo prodlouženo nebo odňato. Stejným způsobem se sdělují statistiky o přijatých rodinných příslušnících výzkumných pracovníků. Tyto statistiky se člení podle občanství, a pokud možno podle doby platnosti povolení.
2. Statistiky uvedené v odstavci 1 se vypracovávají za referenční období jednoho kalendářního roku a sdělují se Komisi do šesti měsíců od uplynutí referenčního roku. Prvním referenčním rokem je 2019.
3. Statistiky uvedené v odstavci 1 se předkládají v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 862/2007 ⁽¹⁾.

Článek 39

Podávání zpráv

Komise pravidelně, a poprvé do 23. května 2023, podá Evropskému parlamentu a Radě zprávu o uplatňování této směrnice v členských státech a případně navrhne její změny.

Článek 40

Provedení

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 23. května 2018. Neprodleně sdělí Komisi jejich znění.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Musí rovněž obsahovat prohlášení, že odkazy ve stávajících právních a správních předpisech na směrnice zrušené touto směrnicí se považují za odkazy na tuto směrnici. Způsob odkazu a znění prohlášení si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 41

Zrušení

Směrnice 2004/114/ES a 2005/71/ES se zrušují v případě členských států, pro něž je tato směrnice závazná, s účinkem ode dne 24. května 2018, aniž jsou dotčeny povinnosti členských států týkající se lhůt uvedených v příloze I části B pro provedení těchto směrnic ve vnitrostátním právu.

Ve vztahu k členským státům vázaným touto směrnicí se odkazy na zrušené směrnice považují za odkazy na tuto směrnici v souladu se srovnávacími tabulkami obsaženými v příloze II.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 862/2007 ze dne 11. července 2007 o statistice Společenství v oblasti migrace a mezinárodní ochrany a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 311/76 o sestavování statistik o zahraničních pracovnících (Úř. věst. L 199, 31.7.2007, s. 23).

*Článek 42***Vstup v platnost**

Tato směrnice vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

*Článek 43***Určení**

Tato směrnice je určena členským státům v souladu se Smlouvami.

Ve Štrasburku dne 11. května 2016.

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

Za Radu
předsedkyně
J.A. HENNIS-PLASSCHAERT

PŘÍLOHA I

Část A

Zrušené směrnice

(uvedené v článku 41)

Směrnice Rady 2004/114/ES (Úř. věst. L 375, 23.12.2004, s. 12)

Směrnice Rady 2005/71/ES (Úř. věst. L 289, 3.11.2005, s. 15)

Část B

Lhůty pro provedení ve vnitrostátním právu a použitelnost

(uvedené v článku 41)

Směrnice	Lhůta pro provedení	Den použitelnosti
2004/114/ES	12.1.2007	
2005/71/ES	12.10.2007	

PŘÍLOHA II

Srovnávací tabulky

Směrnice 2004/114/ES	Tato směrnice
Čl. 1 písm. a)	Čl. 1 písm. a)
Čl. 1 písm. b)	—
—	Čl. 1 písm. b)
Čl. 2 větí	Čl. 3 větí
Čl. 2 písm. a)	Čl. 3 bod 1
Čl. 2 písm. b)	Čl. 3 bod 3
Čl. 2 písm. c)	Čl. 3 bod 4
Čl. 2 písm. d)	Čl. 3 bod 5
—	Čl. 3 bod 6
Čl. 2 písm. e)	Čl. 3 body 11 a 13
Čl. 2 písm. f)	Čl. 3 bod 7
Čl. 2 písm. g)	Čl. 3 bod 22
—	Čl. 3 bod 8
—	Čl. 3 bod 12
—	Čl. 3 body 14 až 21
—	Čl. 3 body 23 a 24
Čl. 3 odst. 1	Čl. 2 odst. 1
Čl. 3 odst. 2 písm. a) až d)	Čl. 2 odst. 2 písm. a) až d)
Čl. 3 odst. 2 písm. e)	—
—	Čl. 2 odst. 2 písm. e) až g)
Článek 4	Článek 4
Článek 5	Čl. 5 odst. 1
—	Čl. 5 odst. 2 a 3
—	Článek 6
Čl. 6 odst. 1 písm. a) až c) a e)	Čl. 7 odst. 1 písm. a) až d)
Čl. 6 odst. 1 písm. d)	Čl. 7 odst. 6
Čl. 6 odst. 2	—
—	Čl. 7 odst. 2 a 3
Čl. 7 odst. 1 větí	Čl. 11 odst. 1 větí
Čl. 7 odst. 1 písm. a)	Čl. 11 odst. 1 písm. a)
Čl. 7 odst. 1 písm. b)	Čl. 7 odst. 1 písm. e) a čl. 11 odst. 1 písm. d)
Čl. 7 odst. 1 písm. c)	Čl. 11 odst. 1 písm. c)
Čl. 7 odst. 1 písm. d)	Čl. 11 odst. 1 písm. b)

Směrnice 2004/114/ES	Tato směrnice
Čl. 7 odst. 2	Čl. 11 odst. 2
—	Čl. 11 odst. 3
Článek 8	Článek 31
Čl. 9 odst. 1 a 2	Čl. 12 odst. 1 a 2
Čl. 10 návětí	Čl. 13 odst. 1 návětí
Čl. 10 písm. a)	Čl. 13 odst. 1 písm. a)
—	Čl. 13 odst. 1 písm. b)
Čl. 10 písm. b)	Čl. 7 odst. 1 písm. e) čl. 13 odst. 1 písm. c)
Čl. 10 písm. c)	Čl. 13 odst. 1 písm. d)
—	Čl. 13 odst. 1 písm. e) a f)
—	Čl. 13 odst. 2 až 4
Čl. 11 návětí	Čl. 14 odst. 1 návětí
Čl. 11 písm. a)	Čl. 14 odst. 2
Čl. 11 písm. b)	Čl. 14 odst. 1 písm. a)
—	Čl. 14 odst. 1 písm. b)
Čl. 11 písm. c)	Čl. 14 odst. 1 písm. c)
Čl. 11 písm. d)	Čl. 14 odst. 1 písm. d)
Čl. 12 odst. 1	Čl. 18 odst. 2
Čl. 12 odst. 2	Čl. 21 odst. 2 písm. f)
Článek 13	Čl. 18 odst. 4
Článek 14	Čl. 18 odst. 6
Článek 15	Čl. 18 odst. 7
—	Čl. 18 odst. 3, 5, 8 a 9
—	Články 16, 17 a 19
Čl. 16 odst. 1	Čl. 21 odst. 1 písm. a) a b)
—	Čl. 21 odst. 1 písm. c) a d)
Čl. 16 odst. 2	Čl. 21 odst. 4
—	Čl. 21 odst. 2 písm. a) až e)
—	Čl. 21 odst. 3
—	Čl. 21 odst. 5 až 7
—	Čl. 22 odst. 3 a 4
Čl. 17 odst. 1 první pododstavec první věta	Čl. 24 odst. 1
Čl. 17 odst. 1 první pododstavec druhá věta	Čl. 24 odst. 3
Čl. 17 odst. 1 druhý pododstavec	Čl. 24 odst. 2
Čl. 17 odst. 2	Čl. 24 odst. 3
Čl. 17 odst. 3 a 4	—
—	Článek 24
—	Článek 27

Směrnice 2004/114/ES	Tato směrnice
—	Článek 30
—	Články 32 a 33
Čl. 18 odst. 1	Čl. 34 odst. 1
—	Čl. 34 odst. 2
Čl. 18 odst. 2, 3 a 4	Čl. 34 odst. 3, 4 a 5
Článek 19	—
—	Čl. 35 první pododstavec
Článek 20	Článek 36
—	Články 37 a 38
Článek 21	Článek 39
Články 22 až 25	—
—	Články 40 a 42
Článek 26	Článek 43
—	Přílohy I a II

Směrnice 2005/71/ES	Tato směrnice
Článek 1	Čl. 1 písm. a)
Článek 2, návrh	Čl. 3 návrh
Čl. 2, písm. a)	Čl. 3 bod 1
Čl. 2 písm. b)	Čl. 3 bod 9
Čl. 2 písm. c)	Čl. 3 bod 10
Čl. 2 písm. d)	Čl. 3 bod 2
Čl. 2 písm. e)	Čl. 3 bod 22
Čl. 3, odst. 1	Čl. 2 odst. 1
Čl. 3 odst. 2 písm. a)	Čl. 2 odst. 2 písm. a)
Čl. 3 odst. 2 písm. b)	—
Čl. 3 odst. 2 písm. c)	Čl. 2 odst. 2 písm. b)
Čl. 3 odst. 2 písm. d)	—
Článek 4	Article 4
Čl. 5 odst. 1	Čl. 9 odst. 1
Čl. 5 odst. 2	Čl. 9 odst. 2
Čl. 5 odst. 3	Čl. 8 odst. 2
Čl. 5 odst. 4	Čl. 10 odst. 7
Čl. 5 odst. 5	Čl. 35 druhý pododstavec
Čl. 5 odst. 6	Čl. 9 odst. 3
Čl. 5 odst. 7	Čl. 10 odst. 8

Směrnice 2005/71/ES	Tato směrnice
Čl. 6 odst. 1	Čl. 10 odst. 1
—	Čl. 10 odst. 2
Čl. 6 odst. 2 písm. a)	Čl. 10 odst. 4
Čl. 6 odst. 2 písm. b)	Čl. 7 odst. 1 písm. e)
Čl. 6 odst. 2 písm. c)	Čl. 7 odst. 1 písm. c)
Čl. 6 odst. 2 písm. d)	Čl. 10 odst. 3
Čl. 6 odst. 3	—
Čl. 6 odst. 4 a 5	Čl. 10, odst. 5 a 6
Čl. 7 odst. 1 písm. a)	Čl. 7 odst. 1 písm. a)
Čl. 7 odst. 1 písm. b)	Čl. 8 odst. 1
Čl. 7 odst. 1 písm. c)	Čl. 8 odst. 2
Čl. 7, odst. 1 písm. d)	Čl. 7 odst. 6
Čl. 7 odst. 1 poslední pododstavec	—
Čl. 7 odst. 2	—
Čl. 7 odst. 3	Čl. 5 odst. 3
Článek 8	Čl. 18 odst. 1
Článek 9	Článek 26
Čl. 10, odst. 1	Čl. 21 odst. 1 písm. a), b) a d)
Čl. 10 odst. 2	Čl. 21 odst. 4
Čl. 11 odst. 1 a 2	Článek 23
Článek 12	Čl. 22 odst. 1 a 2
Článek 13	Články 28 a 29
Čl. 14 odst. 1	Čl. 7 odst. 5
Čl. 14 odst. 2 a 3	Čl. 7 odst. 4
Čl. 14 odst. 4	Čl. 5 odst. 3
Čl. 15 odst. 1	Čl. 34 odst. 1
—	Čl. 34 odst. 2
Čl. 15 odst. 2	Čl. 34 odst. 3
Čl. 15 odst. 3	Čl. 34 odst. 4
Čl. 15 odst. 4	Čl. 34 odst. 5
Článek 16	Článek 39
Články 17 až 20	—
Článek 21	Článek 43

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2016/802**ze dne 11. května 2016****o snižování obsahu síry v některých kapalných palivech****(kodifikované znění)**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 192 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

po konzultaci s Výborem regionů,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Směrnice Rady 1999/32/ES ⁽³⁾ byla několikrát podstatně změněna ⁽⁴⁾. Z důvodu srozumitelnosti a přehlednosti by měla být tato směrnice kodifikována.
- (2) Jedním z cílů politiky Unie v oblasti životního prostředí, jak je stanovena v akčních programech pro životní prostředí, a zejména v šestém akčním programu pro životní prostředí přijatém rozhodnutím Evropského parlamentu a Rady č. 1600/2002/ES ⁽⁵⁾ a v sedmém akčním programu pro životní prostředí přijatém rozhodnutím Evropského parlamentu a Rady č. 1386/2013/EU ⁽⁶⁾, je dosáhnout takové úrovně kvality ovzduší, která nevede k významným nepříznivým dopadům a rizikům pro lidské zdraví a životní prostředí.
- (3) Čl. 191 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“) stanoví, že politika Unie v oblasti životního prostředí je zaměřena na vysokou úroveň ochrany, přičemž přihlíží k rozdílné situaci v jednotlivých regionech Unie.
- (4) Tato směrnice stanoví maximální přípustný obsah síry v těžkém topném oleji, plynovém oleji, lodním plynovém oleji a lodní motorové naftě používaných v Unii.
- (5) Emise z námořní dopravy pocházející ze spalování lodních paliv s vysokým obsahem síry přispívají ke znečišťování ovzduší oxidem siřičitým a emisemi částic, které poškozují lidské zdraví a životní prostředí a přispívají ke vzniku kyselých srážek. Bez opatření stanovených v této směrnici by mohl být objem emisí z lodní dopravy brzy vyšší než množství emisí z pozemních zdrojů znečištění.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 12, 15.1.2015, s. 117.

⁽²⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 9. března 2016 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 11. dubna 2016.

⁽³⁾ Směrnice Rady 1999/32/ES ze dne 26. dubna 1999 o snižování obsahu síry v některých kapalných palivech a o změně směrnice 93/12/EHS (Úř. věst. L 121, 11.5.1999, s. 13).

⁽⁴⁾ Viz příloha III, část A.

⁽⁵⁾ Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1600/2002/ES ze dne 22. července 2002 o šestém akčním programu Společenství pro životní prostředí (Úř. věst. L 242, 10.9.2002, s. 1).

⁽⁶⁾ Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1386/2013/EU ze dne 20. listopadu 2013 o všeobecném akčním programu Unie pro životní prostředí na období do roku 2020 „Spokojený život v mezích naší planety“ (Úř. věst. L 354, 28.12.2013, s. 171).

- (6) Acidifikace a atmosférický oxid siřičitý poškozují citlivé ekosystémy, omezují biologickou rozmanitost, hodnotu životních podmínek a škodlivě ovlivňují produkci plodin a růst lesů. Kyselý déšť může ve městech způsobovat významné škody na budovách a architektonickém dědictví. Znečištění oxidem siřičitým může také mít významný účinek na lidské zdraví, zvláště u skupin populace trpících respiračními chorobami.
- (7) Acidifikace je jev, který překračuje hranice, a vyžaduje řešení jak na úrovni Unie, tak i na vnitrostátní nebo místní úrovni.
- (8) Emise oxidu siřičitého přispívají k tvorbě částic v ovzduší.
- (9) Znečištění ovzduší, které způsobují lodě v kotvištích, představuje pro mnohá přístavní města v souvislosti s jejich snahou o dodržení Uníí stanovených mezních hodnot kvality ovzduší závažný problém.
- (10) Členské státy by měly vyzývat k využívání pobřežní elektřiny, jelikož v současnosti lodím obvykle elektřinu zajišťují pomocné motory.
- (11) Unie a jednotlivé členské státy jsou smluvními stranami Úmluvy EHK OSN ze dne 13. listopadu 1979 o dálkovém znečišťování ovzduší přesahujícím hranice států. Druhý protokol EHK OSN o dálkovém znečišťování emisemi oxidu siřičitého stanoví, že smluvní strany by měly omezit emise oxidu siřičitého o 30 % nebo více, jak je stanoveno v prvním protokolu, a druhý protokol je založený na předpokladu, že bude pokračovat překračování kritických zatížení a limitů v některých citlivých oblastech. Ještě budou vyžadována další opatření ke snížení emisí oxidu siřičitého. Smluvní strany by proto měly uskutečnit další významné snížení emisí oxidu siřičitého.
- (12) Síra přítomná v malých množstvích v ropě a uhlí se po desetiletí pokládá za převládající zdroj emisí oxidu siřičitého, které jsou jednou z hlavních příčin „kyselého deště“ a jednou ze závažných příčin znečištění ovzduší v mnohých městských a průmyslových oblastech.
- (13) Studie prokázaly, že prospěch ze snižování emisí síry dosahovaný snížením obsahu síry v palivech bude často podstatně větší než průmyslem odhadované náklady uváděné v této směrnici. Existují úspěšně ověřené technologie pro snižování obsahu síry v kapalných palivech.
- (14) Tato směrnice, v souladu s článkem 193 Smlouvy o fungování EU, nebrání žádnému členskému státu v udržování nebo přijímání přísnějších ochranných opatření v zájmu podpory rychlého zavedení mezních hodnot pro maximální obsah síry v lodních palivech, např. prostřednictvím využívání metod pro snížení emisí mimo kontrolní oblasti emisí SO_x. Taková opatření musí být slučitelná se Smlouvami a být oznámena Komisi.
- (15) Členské státy mají před zavedením nových přísnějších ochranných opatření sdělit Komisi návrh opatření v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/1535 ⁽¹⁾.
- (16) Smlouva o fungování EU vyžaduje, aby se přihlédlo ke zvláštnímu charakteru nejvzdálenějších regionů Unie, totiž francouzských zámořských departementů, Azor, Madeiry a Kanárských ostrovů.
- (17) S ohledem na mezní hodnoty obsahu síry v těžkých topných olejích je prozíravé žádat o odchylky pro členské státy a regiony, kde to environmentální podmínky dovolují.
- (18) S ohledem na mezní hodnoty obsahu síry v těžkém topném oleji je také prozíravé žádat odchylky pro jejich používání ve spalovacích zařízeních, která dodržují mezní hodnoty emisí stanovené směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2001/80/ES ⁽²⁾ nebo přílohou V směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/75/EU ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/1535 ze dne 9. září 2015 o postupu při poskytování informací v oblasti norem a technických předpisů pro služby informační společnosti (Úř. věst. L 241, 17.9.2015, s. 1).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/80/ES ze dne 23. října 2001 o omezení emisí některých znečišťujících látek do ovzduší z velkých spalovacích zařízení (Úř. věst. L 309, 27.11.2001, s. 1).

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/75/EU ze dne 24. listopadu 2010 o průmyslových emisích (integrované prevenci a omezování znečištění) (Úř. věst. L 334, 17.12.2010, s. 17).

- (19) Pro rafinérská spalovací zařízení vyňatá z oblasti působnosti čl. 3 odst. 2 písm. d) nebo čl. 3 odst. 3 písm. c) této směrnice by emise oxidu siřičitého vypočtené jako průměr pro tato zařízení neměly překročit mezní hodnoty stanovené směrnicí 2001/80/ES nebo přílohou V směrnice 2010/75/EU nebo kteroukoliv budoucí změnou těchto směrnic. Členské státy by při uplatňování této směrnice měly mít na paměti, že nahrazení paliv jinými, než těmi, která jsou uvedena v článku 2, by nemělo způsobit přírůstek emisí škodlivin způsobujících acidifikaci.
- (20) V roce 2008 Mezinárodní námořní organizace (IMO) přijala usnesení o změně přílohy VI protokolu z roku 1997 k Mezinárodní úmluvě o zabránění znečištění z lodí z roku 1973, ve znění protokolu z roku 1978 (dále jen „úmluva MARPOL“), který obsahuje pravidla pro prevenci znečištění ovzduší z lodí. Revidovaná příloha VI úmluvy MARPOL vstoupila v platnost dne 1. července 2010.
- (21) Revidovaná příloha VI úmluvy MARPOL přináší mimo jiné přísnější mezní hodnoty pro obsah síry v lodních palivech v kontrolních oblastech emisí SO_x (1,00 % od 1. července 2010 a 0,10 % od 1. ledna 2015) a také v mořských oblastech mimo kontrolní oblasti emisí SO_x (3,50 % od 1. ledna 2012 a v zásadě 0,50 % od 1. ledna 2020). Většina členských států je v souladu se svými mezinárodními závazky povinna vyžadovat, aby lodě od 1. července 2010 používaly v kontrolních oblastech emisí SO_x paliva s maximálním obsahem síry 1,00 %. Pro zajištění souladu s mezinárodním právem a také pro zabezpečení řádného vynucování nových celosvětově zavedených norem pro obsah síry v Unii by ustanovení této směrnice měla být v souladu s revidovanou přílohou VI úmluvy MARPOL. Pro zajištění minimální kvality paliva používaného v lodích k dosažení souladu buď na základě paliva, nebo na základě technologie, by lodní palivo s obsahem síry, který překračuje obecnou normu 3,50 % hmotnostních, nemělo být povoleno k použití v Unii, s výjimkou paliv dodávaných do lodí, které používají metody snižování emisí s uzavřenými systémy.
- (22) Změny přílohy VI úmluvy MARPOL týkající se kontrolních oblastí emisí SO_x lze provést na základě postupů IMO. V případě, že budou zavedeny další změny, včetně výjimek, v souvislosti s uplatňováním mezních hodnot stanovených pro kontrolní oblasti emisí SO_x v příloze VI úmluvy MARPOL, by měla Komise tyto změny zvážit a případně v souladu se Smlouvou o fungování EU bezodkladně předložit nezbytný návrh s cílem uvést tuto směrnici do naprostého souladu s pravidly IMO týkajícími se kontrolních oblastí emisí SO_x .
- (23) Zavedení jakékoli nové kontrolní oblasti emisí by mělo proběhnout postupem IMO na základě přílohy VI úmluvy MARPOL a mělo by se opírat o dostatečné důvody na environmentálním a ekonomickém základě a podpořené vědeckými údaji.
- (24) Členské státy by se měly v souladu s pravidlem 18 revidované přílohy VI úmluvy MARPOL pokusit zajistit dostupnost lodních paliv odpovídajících této směrnici.
- (25) S ohledem na globální rozměr environmentální politiky a problematiky emisí z lodní dopravy by se měly stanovit přísné emisní normy na celosvětové úrovni.
- (26) Unie se bude v IMO i nadále zasazovat o účinnější ochranu oblastí citlivých k emisím SO_x a o snížení obvyklých mezních hodnot pro lodní topný olej.
- (27) Osobní lodě jsou provozovány většinou v přístavech nebo v blízkosti pobřežních oblastí a jejich dopady na lidské zdraví a životní prostředí jsou významné. V zájmu zvýšení kvality ovzduší v okolí přístavů a pobřeží jsou tyto lodě povinny používat lodní palivo s maximálním obsahem síry 1,50 % do doby, než budou platit přísnější normy pro obsah síry pro všechny lodě v teritoriálních mořích, výlučných ekonomických zónách a kontrolních zónách znečištění členských států.
- (28) Za účelem usnadnění přechodu na nové technologie motorů, které by umožňovaly další výrazné snížení emisí v odvětví námořní dopravy, by se Komise měla dále zabývat tím, jak umožnit a podpořit používání lodních motorů na plynový pohon.
- (29) Za účelem dosažení cílů této směrnice je nezbytné řádné vynucování povinností, pokud jde o obsah síry v lodních palivech. Zkušenosti z provádění směrnice 1999/32/ES ukázaly, že je potřebný silnější režim sledování a vynucování předpisů, aby bylo zajištěno řádné provádění této směrnice. Za tímto účelem je nezbytné, aby členské státy zajistily dostatečně časté a přesné odběry vzorků lodního paliva uváděného na trh nebo používaného na palubách lodí, jakož i pravidelné kontroly lodních deníků a dodacích listů zásobníků. Je rovněž nutné, aby členské státy zavedly systém účinných, přiměřených a odrazujících sankcí za nedodržování ustanovení této směrnice. Pro zajištění větší transparentnosti informací je rovněž vhodné zajistit, aby seznam místních dodavatelů lodního paliva byl veřejně přístupný.

- (30) Dodržování nízkých mezních hodnot obsahu síry v lodních palivech, a to zejména v kontrolních oblastech emisí SO_x , může vést k výraznému zvýšení cen těchto paliv, přinejmenším v krátkodobém horizontu, a může mít negativní dopad na konkurenceschopnost pobřežní plavby ve srovnání s jinými druhy dopravy, jakož i na konkurenceschopnost průmyslu v zemích sousedících s kontrolními oblastmi emisí SO_x . Pro snížení nákladů na zajištění souladu pro dotčená odvětví jsou nezbytná vhodná řešení, například umožnění alternativních způsobů zajištění souladu, jež budou nákladově efektivnější než zajištění souladu na základě paliva, a v potřebných případech poskytnutí podpory. Komise by měla mimo jiné na základě zpráv členských států podrobně sledovat dopady, jež bude mít dodržování nových norem pro kvalitu paliv na odvětví námořní dopravy, zvláště pokud jde o možný odklon od námořní dopravy ve prospěch dopravy pozemní, a případně by měla navrhnout vhodná opatření pro potlačení tohoto trendu.
- (31) Odklon od námořní dopravy ve prospěch dopravy pozemní je třeba omezit, neboť rostoucí podíl zboží přepravovaného silniční dopravou by znemožňoval dosažení cílů, které si Unie stanovila v oblasti změny klimatu, a vedl by k větším dopravním zácpám.
- (32) Náklady spojené s novými požadavky na snížení emisí oxidu siřičitého by mohly vést k odklonu od námořní dopravy ve prospěch dopravy pozemní a negativně ovlivnit konkurenceschopnost průmyslových odvětví. Komise by měla plně využívat nástroje, jako jsou např. Marco Polo a transevropské dopravní síť, k poskytování cílené pomoci v zájmu minimalizace rizika odklonu k jinému druhu dopravy. Členské státy mohou považovat za nutné podpořit v souladu s platnými pravidly pro státní podporu ty subjekty, kterých se tato směrnice bude týkat.
- (33) V souladu se stávajícími pokyny k poskytování státní podpory na ochranu životního prostředí a aniž by byly dotčeny jejich budoucí změny, mohou členské státy poskytovat subjektům, na něž se vztahuje tato směrnice, státní podporu, a to včetně podpory na zakoupení dodatečného vybavení stávajících plavidel, pokud jsou taková opatření podpory považována za slučitelná s vnitřním trhem v souladu s články 107 a 108 Smlouvy o fungování EU, zejména s ohledem na platné pokyny k poskytování státní podpory na ochranu životního prostředí. Komise může v této souvislosti zohlednit, že používání některých metod na snižování emisí překračuje požadavky této směrnice tím, že snižuje nejen emise oxidu siřičitého, ale i emise jiné.
- (34) Měl by být usnadněn přístup k metodám snižování emisí. Tyto metody mohou zajistit snížení emisí přinejmenším rovnocenné, nebo dokonce větší, než jakého lze dosáhnout použitím paliva s nízkým obsahem síry, za předpokladu, že nemají žádné významné negativní dopady na životní prostředí, jako jsou mořské ekosystémy, a že při jejich vývoji jsou dodrženy náležité schvalovací a kontrolní mechanismy. V Unii by měly být přijaty již známé alternativní metody, například použití palubních systémů čištění spalín, směsi paliva a zkapalněného zemního plynu nebo používání biopaliv. Je důležité podporovat testování a vývoj nových metod snižování emisí, mj. s cílem omezit odklon od námořní dopravy ve prospěch dopravy pozemní.
- (35) Metody snižování emisí mají velký potenciál. Komise by proto měla podporovat testování a rozvoj těchto technologií mj. tím, že zváží vytvoření programu, který bude stejně jako podobné programy, např. program Clean Sky, jejím společným projektem s průmyslovými subjekty, které se budou také podílet na jeho financování.
- (36) Komise by měla ve spolupráci s členskými státy a zainteresovanými stranami dále rozvíjet opatření uvedená v pracovním dokumentu útvarů Komise ze dne 16. září 2011 nazvaném „Snížení emisí znečišťujících látek z námořní dopravy a soubor nástrojů pro udržitelnou vodní dopravu“.
- (37) V případě přerušení dodávky ropy, ropných produktů nebo jiných uhlovodíků může Komise povolit členskému státu používat na svém území vyšší mezní hodnotu.
- (38) Členské státy by měly zavést vhodný mechanismus sledování souladu s požadavky této směrnice. Zprávy o obsahu síry v kapalných palivech mají být předkládány Komisi.
- (39) Aby byl zajištěn harmonizovaný způsob podávání zpráv, měla by tato směrnice obsahovat podrobné pokyny, pokud jde o obsah a formát zprávy.

- (40) Komisi by měla být svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU, pokud jde o změnu rovnocenných emisních hodnot a kritérií pro používání metod snižování emisí stanovených v přílohách I a II této směrnice za účelem jejich přizpůsobení vědeckému a technickému pokroku při současném zachování přísného souladu s příslušnými nástroji IMO, a pokud jde o změnu čl. 2 písm. a) až e) a p), čl. 13 odst. 2 písm. b) bodu i) a čl. 13 odst. 3 této směrnice, za účelem přizpůsobení těchto ustanovení vědeckému a technickému pokroku. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni. Při přípravě a vypracovávání aktů v přenesené pravomoci by Komise měla zajistit, aby byly příslušné dokumenty předány současně, včas a vhodným způsobem Evropskému parlamentu a Radě.
- (41) V zájmu zajištění jednotných podmínek provádění této směrnice by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011⁽¹⁾.
- (42) Je vhodné, aby Výbor pro námořní bezpečnost a zabránění znečištění z lodí (COSS), zřízený nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2099/2002⁽²⁾, byl Komisi nápomocen při schvalování metod snižování emisí, na něž se nevztahuje směrnice Rady 96/98/ES⁽³⁾.
- (43) Pro zajištění provádění této směrnice je nutné stanovit účinné, přiměřené a odrazující sankce. Členské státy by měly do systému sankcí začlenit pokuty, které budou vypočteny tak, aby se zajistilo, že ti, kteří porušili předpisy, přijdou o ekonomické výhody, jichž tímto způsobem nabyli, a že při opakovaném porušení předpisů se budou tyto pokuty postupně zvyšovat. Členské státy by měly tato ustanovení o sankcích oznámit Komisi.
- (44) Touto směrnicí by neměly být dotčeny povinnosti členských států týkající se lhůt pro provedení uvedených směrnic ve vnitrostátním právu stanovených v příloze III části B,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Účel a oblast působnosti

1. Účelem této směrnice je snížit emise oxidu siřičitého vznikající spalováním určitých typů kapalných paliv a tím snížit škodlivé účinky těchto emisí na člověka a životní prostředí.
2. Snížení emisí oxidu siřičitého vznikajících spalováním některých kapalných paliv vyráběných z ropy se dosáhne zavedením mezních hodnot obsahu síry v takových palivech jako podmínky pro jejich používání na území jednotlivých členských států, v teritoriálních mořích a výlučných ekonomických zónách nebo kontrolních oblastech znečištění.

Mezní hodnoty obsahu síry v některých kapalných palivech vyráběných z ropy, jak jsou stanoveny touto směrnicí, se však nevztahují na:

- a) paliva určená k výzkumu a testování;
- b) paliva určená k přepracování před jejich konečným spálením;
- c) paliva, která se budou dále zpracovávat v rafinérském průmyslu;
- d) paliva používaná a uváděná na trh v nejvzdálenějších regionech Unie za předpokladu, že příslušné členské státy zajistí, aby v těchto regionech:
 - i) byly dodržovány normy kvality ovzduší,
 - ii) nebyly používány těžké topné oleje, jejichž obsah síry překračuje 3 % hmotnostní;

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2099/2002 ze dne 5. listopadu 2002, kterým se zřizuje Výbor pro námořní bezpečnost a zabránění znečištění z lodí (COSS) a kterým se mění nařízení o námořní bezpečnosti a zabránění znečištění lodí (Úř. věst. L 324, 29.11.2002, s. 1).

⁽³⁾ Směrnice Rady 96/98/ES ze dne 20. prosince 1996 o námořním zařízení (Úř. věst. L 46, 17.2.1997, s. 25).

- e) paliva používaná válečnými loděmi a jinými vojenskými plavidly. Členské státy se však přijetím vhodných opatření, která neovlivní provoz nebo provozní schopnost těchto lodí, snaží zajistit, aby provoz těchto lodí byl v souladu s touto směrnicí, je-li to přiměřené a proveditelné;
- f) použití paliv v plavidle nezbytném pro zvláštní účel zajištění bezpečnosti lodí nebo záchranu života na moři;
- g) použití paliv na lodi, které je nezbytné kvůli poškození lodi nebo jejího vybavení, za předpokladu, že po vzniku škody jsou přijata veškerá přiměřená opatření, aby se zabránilo nadměrným emisím nebo aby se minimalizovaly, a že jsou co nejdříve přijata opatření k odstranění škody. Toto se nevztahuje na vlastníky nebo velitele lodí, kteří způsobí škodu úmyslně nebo z nedbalosti;
- h) aniž je dotčen článek 5, paliva používaná na palubách plavidel, která používají metody snižování emisí v souladu s články 8 a 10.

Článek 2

Definice

Pro účely této směrnice se použijí tyto definice:

- a) „těžkým topným olejem“ se rozumí:
 - i) jakékoli kapalné palivo vyrobené z ropy, s výjimkou lodního paliva, spadající pod kód KN 2710 19 51 až 2710 19 68, 2710 20 31, 2710 20 35 nebo 2710 20 39 nebo
 - ii) jakékoli kapalné palivo vyrobené z ropy, jiné než plynový olej definovaný v písmenu b) a jiné než lodní paliva definovaná v písmenech c), d) a e), které v důsledku svého destilačního rozmezí náleží do kategorie těžkých olejů určených k použití jako palivo a z něhož se při teplotě 250 °C vydestiluje s použitím metody ASTM D86 méně než 65 % objemových (včetně ztrát). Pokud není možno provést destilaci podle metody ASTM D86, pokládá se ropný produkt za těžký topný olej;
 - b) „plynovým olejem“ se rozumí:
 - i) jakékoli kapalné palivo vyrobené z ropy s výjimkou lodního paliva spadající pod kód KN 2710 19 25, 2710 19 29, 2710 19 47, 2710 19 48, 2710 20 17 nebo 2710 20 19 nebo
 - ii) jakékoli kapalné palivo vyrobené z ropy s výjimkou lodního paliva, z něhož se s použitím metody ASTM D86 vydestiluje při teplotě 250 °C méně než 65 % objemových (včetně ztrát) a při teplotě 350 °C nejméně 85 % objemových (včetně ztrát).
- Motorové nafty ve smyslu čl. 2 bodu 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/70/ES ⁽¹⁾ se z této definice vylučují. Paliva používaná v nesilničních pojízdných strojích a v zemědělských traktorech se rovněž z této definice vylučují;
- c) „lodním palivem“ se rozumí kapalné palivo vyrobené z ropy určené pro použití na palubě plavidla, případně používané na palubě plavidla, včetně paliv definovaných v normě ISO 8217. Zahrnuje všechna kapalná paliva vyrobená z ropy používaná na palubě plavidel vnitrozemské plavby nebo rekreačních plavidel podle článku 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/68/ES ⁽²⁾ a podle čl. 1 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/25/ES ⁽³⁾, v případě, že se tato plavidla nacházejí na moři;
 - d) „lodní motorovou naftou“ se rozumí jakékoli lodní palivo, jež je definováno pro třídu DMB v tabulce I normy ISO 8217, s výjimkou odkazu na obsah síry;
 - e) „lodním plynovým olejem“ se rozumí jakékoli lodní palivo, jež je definováno pro třídy DMX, DMA a DMZ v tabulce I normy ISO 8217, s výjimkou odkazu na obsah síry;

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/70/ES ze dne 13. října 1998 o jakosti benzinu a motorové nafty a o změně směrnice Rady 93/12/EHS (Úř. věst. L 350, 28.12.1998, s. 58).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/68/ES ze dne 16. prosince 1997 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se opatření proti emisím plyných znečišťujících látek a znečišťujících částic ze spalovacích motorů určených pro nesilniční pojízdné stroje (Úř. věst. L 59, 27.2.1998, s. 1).

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/25/ES ze dne 16. června 1994 o sbližování právních a správních předpisů členských států týkajících se rekreačních plavidel (Úř. věst. L 164, 30.6.1994, s. 15).

- f) „MARPOL“ se rozumí Mezinárodní úmluva o zabránění znečištění z lodí z roku 1973 ve znění protokolu z roku 1978;
- g) „přílohou VI úmluvy MARPOL“ se rozumí příloha s názvem „Pravidla pro zabránění znečištění ovzduší z lodí“ která byla připojena k úmluvě MARPOL protokolem z roku 1997;
- h) „kontrolními oblastmi emisí SO_x “ se rozumí oblasti definované Mezinárodní námořní organizací (IMO) v rámci přílohy VI úmluvy MARPOL;
- i) „osobními loděmi“ se rozumí lodě, které převážejí více než 12 cestujících, přičemž cestujícím je každá osoba vyjma:
 - i) velitele lodi a členy posádky nebo jiné osoby zaměstnané v jakékoli funkci na palubě této lodi a
 - ii) dítěte mladšího jednoho roku;
- j) „liniovou dopravou“ se rozumí série plaveb osobních lodí provozovaných tak, aby sloužily dopravě mezi dvěma nebo více stejnými přístavy, nebo série plaveb z jednoho a téhož přístavu a do něj bez mezipřistání, buď:
 - i) podle zveřejněného jízdního řádu, nebo
 - ii) s plavbami tak pravidelnými a četnými, že tvoří zřejmý časový rozvrh;
- k) „válečnou loď“ se rozumí jakákoli loď patřící ozbrojeným silám státu, která má vnější znaky válečných lodí dané státní příslušností, pod velením důstojníka řádně pověřeného vládou státu, jehož jméno je uvedeno v odpovídajícím seznamu důstojníků nebo rovnocenném seznamu, a s posádkou, která podléhá pravidlům vojenské kázně;
- l) „loděmi v kotvištích“ se rozumí lodě, které jsou bezpečně uvázány nebo zakotveny v přístavu Unie za účelem nakládky, vykládky nebo ubytování cestujících, včetně doby, během níž se vykládka nebo nakládka neprovádí;
- m) „uvedením na trh“ se rozumí dodání nebo poskytnutí lodních paliv ke spálení na palubě třetím osobám, zdarma či za úplatu, kdekoli v oblasti působnosti členského státu. To nezahrnuje dodání nebo poskytnutí lodních paliv k vývozu na zásobníky lodí;
- n) „nejvzdálenějšími regiony“ se rozumí francouzské zámořské departementy, Azory, Madeira a Kanárské ostrovy, jak je stanoveno v článku 349 Smlouvy o fungování EU;
- o) „metodou snižování emisí“ se rozumí jakýkoli doplněk, materiál, přístroj nebo zařízení určené k montáži na loď nebo jiný postup, alternativní palivo nebo metoda zajištění souladu používané jako alternativa lodního paliva s nízkým obsahem síry splňující požadavky stanovené v této směrnici, které jsou ověřitelné, měřitelné a vynutitelné;
- p) „metodou ASTM“ se rozumí metoda zavedená Americkou společností pro zkoušení a materiály ve sbírce normovaných definic a specifikací pro ropné výrobky a maziva vydané roku 1976;
- q) „spalovacím zařízením“ se rozumí jakékoliv technické zařízení, v němž se oxidují paliva s cílem využití vzniklého tepla.

Článek 3

Maximální obsah síry v těžkém topném oleji

1. Členské státy zajistí, aby na jejich území nebyly používány těžké topné oleje, pokud jejich obsah síry překračuje 1,00 % hmotnostní.
2. Do 31. prosince 2015 a s výhradou náležitého sledování emisí příslušnými orgány se odstavec 1 nepoužije na těžké topné oleje používané:
 - a) ve spalovacích zařízeních spadajících do oblasti působnosti směrnice 2001/80/ES, na která se vztahuje čl. 4 odst. 1, čl. 4 odst. 2 nebo čl. 4 odst. 3 písm. a) uvedené směrnice a která splňují mezní hodnoty emisí oxidu siřičitého stanovené pro taková zařízení, jak je stanoveno v uvedené směrnici;
 - b) ve spalovacích zařízeních spadajících do oblasti působnosti směrnice 2001/80/ES, na která se vztahuje čl. 4 odst. 3 písm. b) a čl. 4 odst. 6 uvedené směrnice a jejichž měsíční průměr emisí oxidu siřičitého nepřekročí 1 700 mg/Nm³ při obsahu kyslíku ve spalínách 3 % objemových vztaheno na suchý plyn;

- c) ve spalovacích zařízeních, která nespadají pod písmena a) nebo b) a jejichž měsíční průměr emisí oxidu siřičitého nepřekročí $1\,700\text{ mg/Nm}^3$ při obsahu kyslíku ve spalínách 3 % objemových vztaženo na suchý plyn;
- d) pro spalování v rafineriích, kde měsíční průměr emisí oxidu siřičitého vypočtený pro všechna spalovací zařízení v rafinerii, bez ohledu na druh paliva nebo kombinaci používaných paliv, avšak s výjimkou zařízení, která spadají pod písmena a) a b), plynových turbín a plynových motorů, nepřekročí $1\,700\text{ mg/Nm}^3$ při obsahu kyslíku ve spalínách 3 % objemových vztaženo na suchý plyn.

3. Od 1. ledna 2016 a s výhradou náležitého sledování emisí příslušnými orgány se odstavec 1 nepoužije na těžké topné oleje používané:

- a) ve spalovacích zařízeních, která spadají do oblasti působnosti kapitoly III směrnice 2010/75/EU a která splňují mezní hodnoty emisí oxidu siřičitého stanovené pro taková zařízení, jak je uvedeno v příloze V uvedené směrnice, nebo pokud tyto mezní hodnoty emisí nejsou podle uvedené směrnice použitelné, pro která měsíční průměr emisí oxidu siřičitého nepřekročí $1\,700\text{ mg/Nm}^3$ při obsahu kyslíku ve spalínách 3 % objemových vztaženo na suchý plyn;
- b) ve spalovacích zařízeních, která nespadají pod písmeno a) a jejichž měsíční průměr emisí oxidu siřičitého nepřekročí $1\,700\text{ mg/Nm}^3$ při obsahu kyslíku ve spalínách 3 % objemových vztaženo na suchý plyn;
- c) pro spalování v rafineriích, kde měsíční průměr emisí oxidu siřičitého vypočtený pro všechna spalovací zařízení v rafinerii, bez ohledu na druh paliva nebo kombinaci používaných paliv, avšak s výjimkou zařízení spadajících pod písmeno a), plynových turbín a plynových motorů, nepřekročí $1\,700\text{ mg/Nm}^3$ při obsahu kyslíku ve spalínách 3 % objemových vztaženo na suchý plyn.

Členské státy přijmou nezbytná opatření, aby zajistily, že žádné spalovací zařízení používající těžký topný olej s koncentrací síry vyšší, než je uvedeno v odstavci 1, není v provozu bez povolení vydaného příslušným orgánem, který stanoví mezní hodnoty emisí.

Článek 4

Maximální obsah síry v plynovém oleji

Členské státy zajistí, aby na jejich území nebyly používány plynové oleje, pokud jejich obsah síry překračuje 0,10 % hmotnostních.

Článek 5

Maximální obsah síry v lodním palivu

Členské státy zajistí, aby na jejich území nebyla používána lodní paliva, pokud jejich obsah síry překračuje 3,50 % hmotnostních, s výjimkou paliv dodávaných do lodí, které používají metody snižování emisí podle článku 8 s uzavřenými systémy.

Článek 6

Maximální obsah síry v lodních palivech používaných v teritoriálních mořích, výlučných ekonomických zónách a kontrolních zónách znečištění členských států, včetně kontrolních oblastí emisí SO_x a osobními loděmi provozujícími liniovou dopravu do přístavů Unie nebo z nich

1. Členské státy přijmou veškerá nezbytná opatření k zajištění toho, aby nebyla používána lodní paliva v oblastech jejich teritoriálních moří, výlučných ekonomických zón a kontrolních zón znečištění, pokud hmotnostní obsah síry v těchto palivech překračuje:

- a) 3,50 % od 18. června 2014;
- b) 0,50 % od 1. ledna 2020.

Tento odstavec se vztahuje na všechna plavidla všech vlajek včetně plavidel, jež zahájila plavbu mimo území Unie, aniž jsou dotčeny odstavce 2 a 5 a článek 7.

2. Členské státy přijmou veškerá nezbytná opatření k zajištění toho, aby nebyla používána lodní paliva v oblastech jejich teritoriálních moří, výlučných ekonomických zón a kontrolních zón znečištění spadajících do kontrolních oblastí emisí SO_x, pokud hmotnostní obsah síry v těchto palivech překračuje:

- a) 1,00 % do 31. prosince 2014;
- b) 0,10 % od 1. ledna 2015.

Tento odstavec se vztahuje na všechna plavidla všech vlajek včetně plavidel, jež zahájila plavbu mimo území Unie.

Komise řádně zohlední veškeré budoucí změny požadavků podle přílohy VI úmluvy MARPOL, které se vztahují na kontrolní oblasti emisí SO_x, a případně bezodkladně předloží vhodné návrhy na příslušnou úpravu této směrnice.

3. Lhůty pro použití odstavce 2 jsou pro jakékoli další mořské oblasti, včetně přístavů, které IMO následně určí jako kontrolní oblasti emisí SO_x v souladu s pravidlem 14 odst. 3 písm. b) přílohy VI úmluvy MARPOL, dvanáct měsíců po vstupu tohoto určení v platnost.

4. Členské státy odpovídají za vynucování dodržování odstavce 2, přinejmenším pokud jde o:

- plavidla plující pod jejich vlajkou a
- v případě členských států, které sousedí s kontrolními oblastmi emisí SO_x, plavidla jakékoli vlajky, nacházející-li se v jejich přístavech.

Členské státy mohou přijmout rovněž dodatečná donucovací opatření vůči ostatním plavidlům v souladu s mezinárodním námořním právem.

5. Členské státy přijmou veškerá nezbytná opatření k zajištění toho, aby do 1. ledna 2020 nebyla používána lodní paliva v oblastech jejich teritoriálních moří, výlučných ekonomických zón a kontrolních zón znečištění spadajících mimo kontrolní oblasti emisí SO_x osobními loděmi provozujícími liniovou dopravu do kteréhokoli přístavu Unie nebo z něj, pokud obsah síry v těchto palivech překračuje 1,50 % hmotnostních.

Členské státy jsou odpovědné za prosazování tohoto požadavku alespoň u plavidel plujících pod jejich vlajkou a u plavidel všech vlajek zdržujících se v jejich přístavech.

6. Členské státy vyžadují správné vedení lodních deníků, včetně údajů o změně paliva.

7. Členské státy usilují o zajištění dostupnosti lodních paliv vyhovujících této směrnici a informují Komisi o dostupnosti těchto lodních paliv ve svých přístavech a terminálech.

8. Pokud členský stát zjistí, že loď nevyhovuje normám pro lodní paliva vyhovující této směrnici, má příslušný orgán členského státu právo požadovat, aby loď:

- a) předložila záznamy opatření, jež byla přijata ve snaze zajistit soulad a
- b) prokázala, že se pokusila nakoupit lodní palivo vyhovující této směrnici v množství odpovídajícím jejímu plánu plavby a že se v případě, že nebylo v místě plánovaného nákupu dostupné, pokusila najít alternativní zdroje tohoto lodního paliva a že ani přes veškerou její snahu získat lodní palivo vyhovující této směrnici je nebylo možné získat.

Loď se nemusí odchýlit od zamýšlené trasy nebo zbytečně plavbu odložit kvůli tomu, aby splnila předpisy.

Pokud loď poskytne informace uvedené v prvním pododstavci, dotčený členský stát zohlední veškeré příslušné okolnosti a předložené důkazy a přijme na jejich základě vhodné opatření, přičemž může od přijetí kontrolních opatření také upustit.

V případě, že nebude možné zakoupit lodní palivo vyhovující této směrnici, loď o tom informuje stát, pod jehož vlajkou pluje, a příslušný orgán daného cílového přístavu.

Přístavní stát v okamžiku, kdy loď prokáže, že lodní paliva vyhovující této směrnici nebyla dostupná, informuje Komisi.

9. Členské státy v souladu s pravidlem 18 přílohy VI úmluvy MARPOL:

- a) provedou veřejně dostupný seznam místních dodavatelů lodního paliva;
- b) zajistí, aby obsah síry ve všech lodních palivech prodávaných na jejich území byl uveden dodavatelem na dodacím listě zásobníku, doplněném zapečetěným vzorkem podepsaným zástupcem přijímající lodi;
- c) přijmou opatření proti dodavatelům lodního paliva, u kterých bylo zjištěno, že dodávají palivo, které neodpovídá tomu, co je uvedeno na dodacím listě zásobníku;
- d) zajistí, že budou přijata nápravná opatření, aby palivo, u něž byla zjištěna nevhodnost, bylo upraveno tak, aby odpovídalo požadavkům.

10. Členské státy zajistí, aby se na jejich území neuváděla na trh lodní motorová nafta s obsahem síry vyšším než 1,50 % hmotnostních.

Článek 7

Maximální obsah síry v lodních palivech používaných loděmi kotvícími v přístavech Unie

1. Členské státy přijmou veškerá nezbytná opatření, aby plavidla kotvící v přístavech Unie nepoužívala lodní paliva s obsahem síry vyšším než 0,10 % hmotnostních, přičemž se posádce poskytne dostatečná doba, aby co nejdříve po příplutí do kotviště a co nejpozději před odplutím mohla provést potřebnou výměnu paliva.

Členské státy vyžadují, aby byl čas výměny paliva zaznamenán v lodním deníku.

2. Odstavec 1 se nepoužije:

- a) mají-li být podle zveřejněného jízdního řádu lodě v kotvišti po dobu kratší než dvě hodiny;
- b) pro lodi, které vypínají všechny motory a využívají během kotvení v přístavech dodávky elektřiny z pobřeží.

3. Členské státy zajistí, aby se na jejich území neuváděly na trh lodní plynové oleje s obsahem síry vyšším než 0,10 % hmotnostních.

Článek 8

Metody snižování emisí

1. Členské státy povolí použití metod snižování emisí loděmi všech vlajek ve svých přístavech, teritoriálních mořích, výlučných ekonomických zónách a kontrolních zónách znečištění jako alternativu k používání lodních paliv, která splňují požadavky článků 6 a 7, a to za podmínek odstavců 2 a 4 tohoto článku.

2. Na lodích používajících metody snižování emisí uvedené v odstavci 1 se nepřetržitě dosahuje snížení emisí oxidu siřičitého, které je přinejmenším rovnocenné snížení, jehož by bylo dosaženo použitím lodních paliv, která splňují požadavky článků 6 a 7. Rovnocenné emisní hodnoty se stanoví v souladu s přílohou I.

3. Členské státy vyzývají kotvící plavidla k používání pobřežních systémů pro dodávky elektřiny jako alternativního způsobu snižování emisí.

4. Metody snižování emisí uvedené v odstavci 1 musí být v souladu s kritérii stanovenými v aktech uvedených v příloze II.

5. Je-li to opodstatněné z hlediska vědeckotechnického pokroku v oblasti alternativních metod snižování emisí a v zájmu zajištění přísného souladu s příslušnými nástroji a normami přijatými IMO, Komise:
- a) je zmocněna přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 16, kterými se mění přílohy I a II;
 - b) případně přijme prováděcí akty, které stanoví podrobné požadavky na sledování emisí. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 17 odst. 2.

Článek 9

Schvalování metod snižování emisí pro použití na lodích plujících pod vlajkou členského státu

1. Metody snižování emisí, které spadají do oblasti působnosti směrnice 96/98/ES, se schvalují v souladu s uvedenou směrnicí.
2. Metody snižování emisí, na něž se nevztahuje odstavec 1 tohoto článku, se schvalují postupem uvedeným v čl. 3 odst. 2 nařízení (ES) č. 2099/2002, s přihlédnutím k:
 - a) pokynům vypracovaným IMO;
 - b) výsledkům zkoušek provedených podle článku 10;
 - c) vlivům na životní prostředí, včetně dosažitelného snížení emisí a dopadů na ekosystémy v uzavřených přístavech, přístavištích a ústích řek a
 - d) proveditelnosti sledování a ověřování.

Článek 10

Zkoušky nových metod snižování emisí

Členské státy mohou, případně ve spolupráci s ostatními členskými státy, povolit zkoušky metod snižování emisí z lodí na plavidlech plujících pod jejich vlajkou nebo v mořských oblastech v jejich pravomoci. Během těchto zkoušek není používání lodních paliv, která vyhovují požadavkům článků 6 a 7, povinné za předpokladu, že jsou splněny všechny následující podmínky:

- a) Komise a každý dotčený přístavní stát je vyrozuměn písemně nejméně šest měsíců před zahájením zkoušek;
- b) doba platnosti povolení ke zkouškám nepřekročí osmnáct měsíců;
- c) na všech zúčastněných lodích jsou instalována zařízení znemožňující nedovolenou manipulaci k nepřetržitému sledování emisí z komína a jsou používána po celou zkušební dobu;
- d) na všech zúčastněných lodích je dosaženo snížení emisí, která jsou přinejmenším rovnocenná těm, kterých by bylo dosaženo pomocí mezních hodnot síry v palivech stanovených v této směrnici;
- e) existují odpovídající systémy nakládání s odpadem, pokud jde o odpad, který vyprodukuje metody snižování emisí během zkušební doby;
- f) po celou zkušební dobu se posuzuje dopad na mořské prostředí, zejména na ekosystémy v uzavřených přístavech, přístavištích a ústích řek a
- g) do šesti měsíců po ukončení zkoušek jsou úplné výsledky předány Komisi a zpřístupněny veřejnosti.

Článek 11

Finanční opatření

Členské státy mohou přijmout finanční opatření ve prospěch subjektů, na něž se vztahuje tato směrnice, pokud jsou tato opatření v souladu s platnými pravidly pro státní podporu i s pravidly, jež mají být v této oblasti přijata.

Článek 12

Změna v dodávce paliv

Jestliže nastanou členskému státu následkem náhlé změny v dodávce ropy, ropných výroků nebo jiných uhlovodíků obtíže s dodržováním mezních hodnot maximálního obsahu síry podle článků 3 a 4, uvědomí o tom Komisi. Komise může povolit vyšší mezní hodnoty na území tohoto členského státu po dobu nepřesahující šest měsíců. Své rozhodnutí sdělí Radě a členským státům. Jakýkoliv členský stát může předložit toto rozhodnutí do jednoho měsíce Radě. Rada může do dvou měsíců kvalifikovanou většinou přijmout jiné rozhodnutí.

Článek 13

Odběr vzorků a analýza

1. Členské státy přijmou všechna nezbytná opatření k tomu, aby odběrem vzorků kontrolovaly, zda obsah síry v používaných palivech je v souladu s články 3 až 7. Odběr vzorků začne dnem, ke kterému vstoupí v platnost daná mezní hodnota maximálního obsahu síry v palivech. Musí se provádět v pravidelných intervalech, dostatečně často a v takovém množství, aby vzorky reprezentovaly zkoumané palivo a v případě lodního paliva palivo, které plavidla používají v dotyčných mořských oblastech a přístavech. Vzorky se analyzují bez zbytečného odkladu.
2. Použijí se následující způsoby odběru vzorků, analýzy a kontroly lodního paliva:
 - a) kontrola lodních deníků a dodacích listů zásobníků a
 - b) podle potřeby níže uvedené způsoby odběru vzorků a analýzy:
 - i) odběr vzorků lodního paliva pro spalování na palubě během dodávky na lodě v souladu s pokyny pro odběr vzorků topného oleje k určení shody s revidovanou přílohou VI úmluvy MARPOL, přijatou dne 17. července 2009 na základě rezoluce 182(59) Výboru pro ochranu mořského prostředí (MEPC) IMO, a analýza obsahu síry nebo
 - ii) odběr vzorků a analýza obsahu síry v lodním palivu pro spalování na palubě v zásobnících, je-li to technicky a ekonomicky proveditelné, a v zapečetěných vzorcích zásobníku na palubě lodí.
3. Referenční metodou pro stanovení obsahu síry je metoda ISO 8754 (2003) nebo EN ISO 14596:2007.

S cílem stanovit, zda lodní palivo dodávané a používané na lodích je v souladu s mezními hodnotami obsahu síry požadovanými podle článků 4 až 7, použije se postup ověřování jakosti paliva podle dodatku VI k příloze VI úmluvy MARPOL.

4. Komise je zmocněna přijímat prováděcí akty týkající se:
 - a) četnosti odběru vzorků;
 - b) metod odběru vzorků;
 - c) definice reprezentativního vzorku zkoumaného paliva.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 17 odst. 2.

Článek 14

Zprávy a přezkum

1. Každý rok do 30. června členské státy na základě výsledků odběru vzorků, analýzy a kontrol prováděných podle článku 13 předkládají Komisi zprávu o dodržování norem pro obsah síry stanovených v této směrnici za předchozí rok.

Na základě zpráv obdržených v souladu s prvním pododstavcem tohoto odstavce a oznámení týkajících se nedostupnosti lodního paliva, které vyhovuje této směrnici, podaných členskými státy v souladu s čl. 6 odst. 8 pátým pododstavcem Komise do 12 měsíců od data uvedeného v prvním pododstavci tohoto odstavce vypracuje a zveřejní zprávu o uplatňování této směrnice. Komise posoudí nutnost dalšího posílení příslušných ustanovení této směrnice a předloží za tím účelem příslušné legislativní návrhy.

2. Do 31. prosince 2013 předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu doplněnou případně o legislativní návrhy. Komise ve své zprávě zváží potenciál pro snížení znečištění ovzduší, přičemž vezme v úvahu zejména výroční zprávy předkládané v souladu s odstavci 1 a 3 a svá pozorování, pokud jde o kvalitu ovzduší a acidifikaci, náklady na paliva, potenciální ekonomický dopad, zjištěný odklon k jiným druhům dopravy a pokrok ve snižování emisí z lodí.

3. Komise může přijímat prováděcí akty, pokud jde o informace, které mají být zahrnuty do zprávy, a o formát zprávy uvedené v odstavci 1. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 17 odst. 2.

Článek 15

Přizpůsobení vědeckému a technickému pokroku

Komise je zmocněna přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 16, pokud jde o přizpůsobení čl. 2 písm. a) až e) a p), čl. 13 odst. 2 písm. b) bodu i) a čl. 13 odst. 3 vědeckému a technickému pokroku. Tato přizpůsobení nesmějí vést k žádné přímé změně oblasti působnosti této směrnice nebo mezních hodnot obsahu síry v palivech stanovených v této směrnici.

Článek 16

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci svěřená Komisi podléhá podmínkám stanoveným v tomto článku.

2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v čl. 8 odst. 5 a článku 15 je svěřena Komisi na dobu pěti let od 17. prosince 2012. Komise vypracuje zprávu o přenesené pravomoci nejpozději devět měsíců před koncem tohoto pětiletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament nebo Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 8 odst. 5 a článku 15 kdykoliv zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomocí uvedených v daném rozhodnutí. Toto rozhodnutí nabývá účinku dnem následujícím po zveřejnění tohoto rozhodnutí v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Rozhodnutí nemá vliv na platnost žádných aktů v přenesené pravomoci, které jsou již v platnosti.

4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 8 odst. 5 a článku 15 vstoupí v platnost, pouze pokud Evropský parlament a Rada nevysloví ve lhůtě tří měsíců od oznámení aktu Evropskému parlamentu a Radě námitky nebo pokud Evropský parlament a Rada před uplynutím této lhůty Komisi informují, že námitky nevysloví. Na žádost Evropského parlamentu nebo Rady bude tato lhůta prodloužena o tři měsíce.

Článek 17

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen výbor. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

Pokud výbor nezaujme žádné stanovisko, Komise návrh prováděcího aktu nepřijme a použije se čl. 5 odst. 4 třetí pododstavec nařízení (EU) č. 182/2011.

Článek 18

Sankce

Členské státy stanoví sankce za porušení vnitrostátních předpisů přijatých podle této směrnice.

Stanovené sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující a mohou zahrnovat pokuty, které budou vypočteny tak, aby se zajistilo, že ti, kteří porušili předpisy, přijdou o ekonomické výhody, jichž tímto způsobem nabyli, a že při opakovaném porušení vnitrostátních předpisů uvedených v prvním odstavci se budou tyto pokuty postupně zvyšovat.

Článek 19

Zrušení

Směrnice 1999/32/ES ve znění aktů uvedených v příloze III části A se zrušuje, aniž jsou dotčeny povinnosti členských států týkající se lhůt pro provedení uvedených směrnic ve vnitrostátním právu stanovených v příloze III části B.

Odkazy na zrušenou směrnici se považují za odkazy na tuto směrnici v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze IV.

Článek 20

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem následujícím po zveřejnění v Úředním věstníku Evropské unie.

Článek 21

Určení

Tato směrnice je určena členskými státy.

Ve Štrasburku dne 11. května 2016.

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

Za Radu
předsedkyně
J.A. HENNIS-PLASSCHAERT

PŘÍLOHA I

ROVNOCENNÉ EMISNÍ HODNOTY PRO METODY SNIŽOVÁNÍ EMISÍ UVEDENÉ V ČL. 8 ODS. 2

Mezní hodnoty obsahu síry v lodním palivu uvedené v člancích 6 a 7 této směrnice a pravidlech 14.1 a 14.4 přílohy VI úmluvy MARPOL a odpovídající hodnoty emisí podle čl. 8 odst. 2:

Obsah síry v lodním palivu (% hmot.)	Poměr emisí SO ₂ (ppm)/CO ₂ (% obj.)
3,50	151,7
1,50	65,0
1,00	43,3
0,50	21,7
0,10	4,3

Poznámka:

- Mezní hodnoty poměrů emisí se uplatní pouze při použití ropného destilátu nebo zbytkových topných olejů.
- V odůvodněných případech, kdy je koncentrace CO₂ snížena pomocí jednotky pro čištění spalín (EGC), lze koncentraci CO₂ měřit na vstupu této jednotky, pokud se jasně prokáže, že tato metodika je správná.

PŘÍLOHA II

KRITÉRIA PRO POUŽITÍ METOD SNIŽOVÁNÍ EMISÍ UVEDENÁ/ÝCH V ČL. 8 ODS.4

Metody snižování emisí uvedené v článku 8, musí splňovat alespoň kritéria uvedená v těchto aktech, v použitelném rozsahu:

Metoda snižování emisí	Kritéria použití
Směs lodního paliva a odpařeného zemního plynu	Rozhodnutí Komise 2010/769/EU ⁽¹⁾ .
Systémy čištění spalín	Rezoluce MEPC.184(59) přijatá dne 17. července 2009 „Odpadní voda, která je produktem systémů čištění spalín, v nichž se používají chemické látky, přídatné látky a jiné chemické přípravky vytvořené na místě,“ jak se uvádí v bodě 10.1.6.1 rezoluce MEPC.184(59), se nesmí vypouštět do moře, a to ani v uzavřených přístavech, přístavištích a ústích řek, pokud provozovatel lodi neprokáže, že vypuštění takové vody do moře nebude mít žádný významný dopad na lidské zdraví a životní prostředí a ani je nijak neohroží. Je-li použita látka hydroxid sodný, je dostačující, pokud odpadní voda splňuje kritéria stanovená v rezoluci MEPC.184(59) a její pH nepřesahuje hodnotu 8,0.
Biopaliva	Používání biopaliv ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/28/ES ⁽²⁾ , které vyhovují příslušným normám CEN a ISO. Směsi biopaliv a lodních paliv musí splňovat normy pro obsah síry stanovené v článku 5, čl. 6 odst. 1, 2 a 5 a v článku 7 této směrnice.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Komise 2010/769/EU ze dne 13. prosince 2010 o stanovení kritérií pro použití technických postupů tankery na zkapalněný zemní plyn jako alternativy k používání lodních paliv s nízkým obsahem síry, která splňují požadavky článku 4b směrnice Rady 1999/32/ES o snižování obsahu síry v některých kapalných palivech ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/33/ES o obsahu síry v lodních palivech (Úř. věst. L 328, 14.12.2010, s. 15).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/28/ES ze dne 23. dubna 2009 o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů a o změně a následném zrušení směrnic 2001/77/ES a 2003/30/ES (Úř. věst. L 140, 5.6.2009, s. 16).

PŘÍLOHA III

ČÁST A

Zrušená směrnice a seznam jejích následných změn
(uvedených v článku 19)

Směrnice Rady 1999/32/ES

(Úř. věst L 121, 11.5.1999, s. 13)

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1882/2003

(Úř. věst L 284, 31.10.2003, s. 1)

Pouze příloha I bod 19

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/33/ES

(Úř. věst L 191, 22.7.2005, s. 59)

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 219/2009

(Úř. věst L 87, 31.3.2009, s. 109)

Pouze příloha bod 3.4

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/30/ES

(Úř. věst L 140, 5.6.2009, s. 88)

Pouze článek 2

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/33/EU

(Úř. věst L 327, 27.11.2012, s. 1)

ČÁST B

Lhůty pro provedení ve vnitrostátním právu
(uvedené v článku 19)

Směrnice	Lhůta pro provedení
1999/32/ES	1. července 2000
2005/33/ES	11. srpna 2006
2009/30/ES	31. prosince 2010
2012/33/EU	18. června 2014

PŘÍLOHA IV

SROVNÁVACÍ TABULKA

Směrnice 1999/32/ES	Tato směrnice
Čl. 1 odst. 1	Čl. 1 odst. 1
Čl. 1 odst. 2 pododstavec 2 větí	Čl. 1 odst. 2 pododstavec 2 větí
Čl. 1 odst. 2 pododstavec 2 písm. a), b) a c)	Čl. 1 odst. 2 pododstavec 2 písm. a), b) a c)
Čl. 1 odst. 2 pododstavec 2 písm. d) větí	Čl. 1 odst. 2 pododstavec 2 písm. d) větí
Čl. 1 odst. 2 pododstavec 2 písm. d) první odrážka	Čl. 1 odst. 2 pododstavec 2 písm. d) bod i)
Čl. 1 odst. 2 pododstavec 2 písm. d) druhá odrážka	Čl. 1 odst. 2 pododstavec 2 písm. d) bod ii)
Čl. 1 odst. 2 pododstavec 2 písm. e) až h)	Čl. 1 odst. 2 pododstavec 2 písm. e) až h)
Čl. 2 větí	Čl. 2 větí
Čl. 2 bod 1	Čl. 2 písm. a)
Čl. 2 bod 1 první odrážka	Čl. 2 písm. a) bod i)
Čl. 2 bod 1 druhá odrážka	Čl. 2 písm. a) bod ii)
Čl. 2 bod 2	Čl. 2 písm. b)
Čl. 2 bod 2 první odrážka	Čl. 2 písm. b) bod i)
Čl. 2 bod 2 druhá odrážka	Čl. 2 písm. b) bod ii)
Čl. 2 bod 2 závěrečná slova	Čl. 2 písm. b) závěrečná slova
Čl. 2 bod 3	Čl. 2 písm. c)
Čl. 2 bod 3a	Čl. 2 písm. d)
Čl. 2 bod 3b	Čl. 2 písm. e)
Čl. 2 bod 3c	Čl. 2 písm. f)
Čl. 2 bod 3d	Čl. 2 písm. g)
Čl. 2 bod 3e	Čl. 2 písm. h)
Čl. 2 bod 3f	Čl. 2 písm. i)
Čl. 2 bod 3g	Čl. 2 písm. j)
Čl. 2 bod 3h	Čl. 2 písm. k)
Čl. 2 bod 3i	Čl. 2 písm. l)
Čl. 2 bod 3k	Čl. 2 písm. m)
Čl. 2 bod 3l	Čl. 2 písm. n)
Čl. 2 bod 3m	Čl. 2 písm. o)
Čl. 2 bod 4	Čl. 2 písm. p)
Čl. 2 bod 5	Čl. 2 písm. q)
Článek 3	Článek 3
Článek 3a	Článek 5

Směrnice 1999/32/ES	Tato směrnice
Článek 4	Článek 4
Čl. 4a odst. 1	Čl. 6 odst. 2
Čl. 4a odst. 1a	Čl. 6 odst. 1
Čl. 4a odst. 2	Čl. 6 odst. 3
Čl. 4a odst. 3	Čl. 6 odst. 4
Čl. 4a odst. 4	Čl. 6 odst. 5
Čl. 4a odst. 5	Čl. 6 odst. 6
Čl. 4a odst. 5a	Čl. 6 odst. 7
Čl. 4a odst. 5b	Čl. 6 odst. 8
Čl. 4a odst. 6	Čl. 6 odst. 9
Čl. 4a odst. 7	Čl. 6 odst. 10
Článek 4b	Článek 7
Čl. 4c odst. 1 a 2	Čl. 8 odst. 1 a 2
Čl. 4c odst. 2a	Čl. 8 odst. 3
Čl. 4c odst. 3	Čl. 8 odst. 4
Čl. 4c odst. 4	Čl. 8 odst. 5
Článek 4d	Článek 9
Článek 4e	Článek 10
Článek 4f	Článek 11
Článek 5	Článek 12
Čl. 6 odst. 1	Čl. 13 odst. 1
Čl. 6 odst. 1a	Čl. 13 odst. 2
Čl. 6 odst. 2	Čl. 13 odst. 3
Čl. 6 odst. 1b	Čl. 13 odst. 4
Čl. 7 odst. 1 a 2	Čl. 14 odst. 1 a 2
Čl. 7 odst. 1a	Čl. 14 odst. 3
Čl. 7 odst. 3	—
Čl. 7 odst. 4	Článek 15
Článek 9	Článek 17
Čl. 9a	Článek 16
Článek 10	—
Čl. 11 odst. 1	Článek 18 první pododstavec
Čl. 11 odst. 2	Článek 18 druhý pododstavec
—	Článek 19
Článek 12	Článek 20

Směrnice 1999/32/ES	Tato směrnice
Článek 13	Článek 21
Přílohy I a II	Přílohy I a II
—	Příloha III
—	Příloha IV

II

(Nelegislativní akty)

MEZINÁRODNÍ DOHODY

ROZHODNUTÍ RADY (EU) 2016/803

ze dne 7. května 2015

o podpisu, jménem Unie a jejích členských států, a prozatímním provádění Protokolu, kterým se mění Evropsko-středomořská letecká dohoda mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Jordánským hášimovským královstvím na straně druhé s ohledem na přistoupení Chorvatské republiky k Evropské unii

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 100 odst. 2 ve spojení s čl. 218 odst. 5 této smlouvy,

s ohledem na akt o přistoupení Chorvatska, a zejména na čl. 6 odst. 2 druhý pododstavec tohoto aktu,

s ohledem na návrh Evropské komise,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Dne 14. září 2012 Rada pověřila Komisi zahájením jednání jménem Unie, jejích členských států a Chorvatské republiky s cílem uzavřít protokol, kterým se mění Evropsko-středomořská letecká dohoda mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Jordánským hášimovským královstvím na straně druhé⁽¹⁾, aby se zohlednilo přistoupení Chorvatské republiky k Evropské unii (dále jen „protokol“).
- (2) Jednání byla úspěšně dokončena dne 24. dubna 2014.
- (3) Protokol by měl být podepsán jménem Unie a jejích členských států s výhradou pozdějšího uzavření.
- (4) Protokol by měl být prováděn prozatímně,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Podpis Protokolu, kterým se mění Evropsko-středomořská letecká dohoda mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Jordánským hášimovským královstvím na straně druhé s ohledem na přistoupení Chorvatské republiky k Evropské unii se schvaluje jménem Unie a jejích členských států s výhradou jeho uzavření.

Znění protokolu je připojeno k tomuto rozhodnutí.

⁽¹⁾ Znění dohody je zveřejněno v Úř. věst. L 334, 6.12.2012, s. 3.

Článek 2

Předseda Rady je oprávněn jmenovat osobu nebo osoby zmocněné podepsat protokol jménem Unie a jejích členských států.

Článek 3

Protokol se provádí prozatímně v souladu s jeho čl. 3 odst. 2 ode dne jeho podpisu stranami ⁽¹⁾ až do jeho vstupu v platnost.

Článek 4

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem přijetí.

V Bruselu dne 7. května 2015.

Za Radu
předseda
E. RINKĚVIČS

⁽¹⁾ Den, od kterého bude protokol prozatímně prováděn, zveřejní generální sekretariát Rady v *Úředním věstníku Evropské unie*.

PROTOKOL,

kterým se mění Evropsko-středomořská letecká dohoda mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Jordánským hášimovským královstvím na straně druhé s ohledem na přistoupení Chorvatské republiky k Evropské unii

BELGICKÉ KRÁLOVSTVÍ,

BULHARSKÁ REPUBLIKA,

ČESKÁ REPUBLIKA,

DÁNSKÉ KRÁLOVSTVÍ,

SPOLKOVÁ REPUBLIKA NĚMECKO,

ESTONSKÁ REPUBLIKA,

IRSKO,

ŘECKÁ REPUBLIKA,

ŠPANĚLSKÉ KRÁLOVSTVÍ,

FRANCOUZSKÁ REPUBLIKA,

CHORVATSKÁ REPUBLIKA,

ITALSKÁ REPUBLIKA,

KYPERSKÁ REPUBLIKA,

LOTYŠSKÁ REPUBLIKA,

LITEVSKÁ REPUBLIKA,

LUCEMBURSKÉ VELKOVÉVODSTVÍ,

MAĎARSKO,

REPUBLIKA MALTA,

NIZOZEMSKÉ KRÁLOVSTVÍ,

RAKOUSKÁ REPUBLIKA,

POLSKÁ REPUBLIKA,

PORTUGALSKÁ REPUBLIKA,

RUMUNSKO,

REPUBLIKA SLOVINSKO,

SLOVENSKÁ REPUBLIKA,

FINSKÁ REPUBLIKA,

ŠVÉDSKÉ KRÁLOVSTVÍ,

SPOJENÉ KRÁLOVSTVÍ VELKÉ BRITÁNIE A SEVERNÍHO IRSKA,

jako strany Smlouvy o Evropské unii a Smlouvy o fungování Evropské unie a jako členské státy Evropské unie (dále jen „členské státy“), a

EVROPSKÁ UNIE

na jedné straně a

JORDÁNSKÉ HÁŠIMOVSKÉ KRÁLOVSTVÍ

na straně druhé,

S OHLEDEM na přistoupení Chorvatské republiky k Evropské unii dne 1. července 2013,

SE DOHODLY TAKTO:

Článek 1

Chorvatská republika je stranou Evropsko-středomořské letecké dohody dohoda mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Jordánským hášimovským královstvím na straně druhé ⁽¹⁾, podepsané dne 15. prosince 2010 (dále jen „dohoda“).

Článek 2

Znění dohody v chorvatském jazyce ⁽²⁾ je platné za stejných podmínek jako ostatní jazyková znění.

Článek 3

1. Tento protokol schválí strany v souladu se svými postupy. Vstupuje v platnost dnem vstupu dohody v platnost. V případě, že však tento protokol schválí strany po datu vstupu dohody v platnost, vstoupí protokol v platnost v souladu s čl. 29 odst. 1 dohody jeden měsíc po dni poslední z diplomatických nót, jejichž výměnou si strany potvrzují, že byly dokončeny všechny nezbytné postupy pro vstup tohoto protokolu v platnost.
2. Tento protokol je nedílnou součástí dohody a provádí se prozatímně ode dne podpisu stranami.

V Bruselu dne 3. května 2016 ve dvou vyhotoveních v jazyce anglickém, bulharském, českém, dánském, estonském, finském, francouzském, chorvatském, italském, litevském, lotyšském, maďarském, maltském, německém, nizozemském, polském, portugalském, rumunském, řeckém, slovenském, slovinském, španělském, švédském a arabském, přičemž všechna znění mají stejnou platnost.

⁽¹⁾ Znění dohody je zveřejněno v Úř. věst. L 334, 6.12.2012, s. 3.

⁽²⁾ Zvláštní vydání v chorvatském jazyce, kapitola 7 svazek 24, s. 280.

За държавите-членки
Por los Estados miembros
Za členské státy
For medlemsstaterne
Für die Mitgliedstaaten
Liikmesriikide nimel
Για τα κράτη μέλη
For the Member States
Pour les États membres
Za države članice
Per gli Stati membri
Dalībvalstu vārdā –
Valstybių narių vardu
A tagállamok részéről
Ghall-Istati Membri
Voor de lidstaten
W imieniu Państw Członkowskich
Pelos Estados-Membros
Pentru statele membre
Za členské štáty
Za države članice
Jäsenvaltioiden puolesta
För medlemsstaterna
عن الدول الأعضاء

За Европейския съюз
Por la Unión Europea
Za Evropskou unii
For Den Europæiske Union
Für die Europäische Union
Euroopa Liidu nimel
Για την Ευρωπαϊκή Ένωση
For the European Union
Pour l'Union européenne
Za Europejską uniję
Per l'Unione europea
Eiropas Savienības vārdā –
Europos Sąjungos vardu
Az Európai Unió részéről
Ghall-Unjoni Ewropea
Voor de Europese Unie
W imieniu Unii Europejskiej
Pela União Europeia
Pentru Uniunea Europeană
Za Európsku úniu
Za Evropsko unijo
Euroopan unionin puolesta
För Europeiska unionen
عن الاتحاد الأوروبي

За Хашемитското кралство Йордания
Por el Reino Hachemí de Jordania
Za Jordánské hášimovské království
For Det Hashemitiske Kongerige Jordan
Für das Haschemitische Königreich Jordanien
Jordaania Hašimiidi Kuningriigi nimel
Για το Χασεμιτικό Βασίλειο της Ιορδανίας
For the Hashemite Kingdom of Jordan
Pour le Royaume hachémite de Jordanie
Za Hašemitsku Kraljevinu Jordan
Per il Regno hascemita di Giordania
Jordānijas Hāšimītu Karalistes vārdā –
Jordānijos Hašimitų Karalystės vardu
A Jordán Hásimita Királyság részéről
Ghar-Renju Haxemita tal-Ġordan
Voor het Hasjemitisch Koninkrijk Jordanië
W imieniu Jordańskiego Królestwa Haszymidzkiego
Pelo Reino Hachemita da Jordânia
Pentru Regatul Haşemit al Iordaniei
Za Jordánske hášimovské kráľovstvo
Za Hašemitsko kraljevino Jordanijo
Jordanian hašemiittisen kuningaskunnan puolesta
För Hashemitiska konungariket Jordanien

عن المملكة الأردنية الهاشمية

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ RADY (EU, Euratom) 2016/804

ze dne 17. května 2016,

kterým se mění nařízení (EU, Euratom) č. 609/2014 o metodách a postupu pro poskytování tradičních vlastních zdrojů a vlastních zdrojů z DPH a HND a o opatřeních ke krytí hotovostních nároků

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 322 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství pro atomovou energii, a zejména na článek 106a této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Evropského účetního dvora ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1150/2000 ⁽³⁾ bylo přepracováno nařízením Rady (EU, Euratom) č. 609/2014 ⁽⁴⁾. Nařízení (EU, Euratom) č. 609/2014 vstupuje v platnost dnem vstupu v platnost rozhodnutí Rady 2014/335/EU, Euratom ⁽⁵⁾. Uvedené rozhodnutí dosud v platnost nevstoupilo.
- (2) Aby měla Komise (Eurostat) dostatek času k posouzení příslušných údajů o hrubém národním důchodu (HND) a aby měl výbor pro HND dostatek času k těmto údajům zaujmout stanovisko, mělo by být možné provést jakékoli změny HND za daný rozpočtový rok až do 30. listopadu čtvrtého roku následujícího po uvedeném rozpočtovém roce. Lhůta pro uchovávání podkladů souvisejících s vlastními zdroji z daně z přidané hodnoty (DPH) a z HND by tak měla být rovněž prodloužena z 30. září do 30. listopadu čtvrtého roku následujícího po rozpočtovém roce, k němuž se vztahují.
- (3) Toto nařízení by mělo odrážet stávající praxi, kdy jsou účty Komise pro účely vlastních zdrojů uvedené v článku 9 nařízení (EU, Euratom) č. 609/2014 (dále jen „účty Komise pro účely vlastních zdrojů“) vedeny u ministerstev financí členských států nebo u jejich národních centrálních bank. Pojem ministerstvo financí by měl zahrnovat také další veřejné subjekty vykonávající podobné funkce.

⁽¹⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 15. prosince 2015.

⁽²⁾ Úř. věst. C 5, 8.1.2016, s. 1.

⁽³⁾ Nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1150/2000 ze dne 22. května 2000, kterým se provádí rozhodnutí 2007/436/ES, Euratom o systému vlastních zdrojů Evropských společenství (Úř. věst. L 130, 31.5.2000, s. 1).

⁽⁴⁾ Nařízení Rady (EU, Euratom) č. 609/2014 ze dne 26. května 2014 o metodách a postupu pro poskytování tradičních vlastních zdrojů a vlastních zdrojů z DPH a HND a o opatřeních ke krytí hotovostních nároků (Úř. věst. L 168, 7.6.2014, s. 39).

⁽⁵⁾ Rozhodnutí Rady 2014/335/EU, Euratom ze dne 26. května 2014 o systému vlastních zdrojů Evropské unie (Úř. věst. L 168, 7.6.2014, s. 105).

- (4) Účty Komise pro účely vlastních zdrojů by neměly být zatíženy žádnými poplatky ani úroky. Uplatňování poplatků nebo záporných úroků by snižovalo rozpočet Unie a vedlo k nerovnému zacházení s členskými státy. Pokud se tedy u účtu Komise pro účely vlastních zdrojů záporný úrok uplatní, měly by dotčené členské státy částku rovnající se výši záporného úroku připsat. Vzhledem k tomu, že některé členské státy nemají možnost vyloučit finanční dopad povinnosti připsat tyto částky negativního úroku na účet Komise pro účely vlastních zdrojů, je vhodné, aby Komise při krytí svých požadavků na peněžní prostředky usilovala o snížení tohoto dopadu tím, že přednostně čerpá částky připsané na dotyčné účty.
- (5) Z účtů Komise pro účely vlastních zdrojů by mělo být možné čerpat pouze na základě pokynu Komise. Tím by nemělo být dotčeno uplatnění záporného úroku.
- (6) Článek 10 nařízení (EU, Euratom) č. 609/2014 by měl být v zájmu jasnosti a srozumitelnosti rozdělen do několika článků.
- (7) Komise by měla mít kdykoli k dispozici dostatečné peněžní prostředky, aby vyhověla platebním požadavkům vyplývajícím z plnění rozpočtu, které se obzvláště koncentrují do prvních měsíců roku. Komise již má možnost členské státy vyzvat, aby s předstihem zaúčtovaly až dvě další dvanáctiny na zvláštní potřeby plateb výdajů Evropského zemědělského záručního fondu (EZZF) podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1307/2013 ⁽¹⁾. Za účelem dalšího snížení rizika zpoždění plateb v důsledku dočasného nedostatku peněžních prostředků by Komise měla mít možnost členské státy vyzvat, aby s předstihem zaúčtovaly až další polovinu jedné dvanáctiny na zvláštní potřeby plateb výdajů evropských strukturálních a investičních fondů podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1303/2013 ⁽²⁾, pokud je to odůvodněno hotovostními nároky. Aby se však zabránilo nadměrnému tlaku na státní pokladny, neměla by celková částka, kterou lze zaúčtovat s předstihem v rámci téhož měsíce, přesáhnout dvě další dvanáctiny. Vzhledem ke zvláštním platebním požadavkům týkajícím se EZZF navíc nemá být toto pravidlo uplatňováno na jeho úkor.
- (8) Podle nařízení (EU, Euratom) č. 1150/2000 má Komise vypočítat úpravy vlastních zdrojů z DPH a HND a včas je sdělit členským státům, aby tyto úpravy mohly v první prosincový pracovní den zapsat na účet Komise pro účely vlastních zdrojů. Upravené částky, které měly být poskytnuty v první pracovní den prosince 2014, dosáhly bezprecedentní výše. S cílem vyhnout se nepřiměřeně velké rozpočtové zátěži pro členské státy těsně před koncem roku bylo nařízením Rady (EU, Euratom) č. 1377/2014 ⁽³⁾ pozměněno nařízení (ES, Euratom) č. 1150/2000 tak, aby členským státům za určitých výjimečných okolností umožňovalo odložit zapsání těchto úprav na účet Komise pro účely vlastních zdrojů.
- (9) Jakmile nařízení (EU, Euratom) č. 609/2014 vstoupí v platnost, nařízení (ES, Euratom) č. 1150/2000 ve znění pozdějších předpisů se již nepoužije. Tím by však neměla být dotčena platnost těch odkladů zápisu úprav, o které již bylo formálně požádáno na základě nařízení (EU, Euratom) č. 1377/2014 v době jeho platnosti.
- (10) V zájmu zjednodušení a za účelem snížení finanční zátěže pro členské státy a Komisi, zejména ke konci roku, by měl být postup pro úpravu vlastních zdrojů z DPH a HND racionalizován. Mezi formálním oznámením požadovaných úprav členským státům a jejich zapsáním na účet Komise pro účely vlastních zdrojů by měla být delší prodleva. Toto oznámení a zapsání by mělo proběhnout ve stejném roce, jenž je rovněž relevantní pro zaznamenání dopadu na účty vládních institucí a pro účely Paktu o stabilitě a růstu. Okamžitě by mělo dojít k přerozdělení celkové částky úprav mezi členské státy podle jejich příslušných podílů na vlastním zdroji z HND. Tím by se odstranila potřeba odchylky zavedené nařízením (EU, Euratom) č. 1377/2014.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1307/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví pravidla pro přímé platby zemědělcům v režimech podpory v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zrušují nařízení Rady (ES) č. 637/2008 a nařízení Rady (ES) č. 73/2009 (Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 608).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1303/2013 ze dne 17. prosince 2013 o společných ustanoveních o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním fondu, Fondu soudržnosti, Evropském zemědělském fondu pro rozvoj venkova a Evropském námořním a rybářském fondu, o obecných ustanoveních o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním fondu, Fondu soudržnosti a Evropském námořním a rybářském fondu a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 1083/2006 (Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 320).

⁽³⁾ Nařízení Rady (EU, Euratom) č. 1377/2014 ze dne 18. prosince 2014, kterým se mění nařízení (ES, Euratom) č. 1150/2000, kterým se provádí rozhodnutí 2007/436/ES, Euratom o systému vlastních zdrojů Evropských společenství (Úř. věst. L 367, 23.12.2014, s. 14).

- (11) K dosažení cílů Unie by měl postup pro výpočet úroků zejména zajistit, aby byly vlastní zdroje poskytovány včas a v plné výši.
- (12) Za účelem zlepšení právní jistoty a jasnosti by měly být pro vlastní zdroje z DPH a HND vymezeny případy, kdy vzniká úrok z prodlení. Vzhledem ke specifikům těchto vlastních zdrojů, jejichž ověřovací cyklus umožňuje opravy a úpravy po dobu čtyř let, by neměly žádné změny vlastních zdrojů z DPH a HND plynoucí z těchto oprav a úprav vést ke zpětnému výpočtu úroku. Ve vztahu k těmto zdrojům by tudíž měl být úrok splatný v případě opožděného zapisování měsíčních dvanáctin a částek vyplývajících z ročního výpočtu úprav za předchozí rozpočtové roky. V zájmu zachování náležité motivace k nápravným opatřením by měl být úrok rovněž splatný v případě prodlení se zapsáním částek vyplývajících z konkrétních oprav ve výkazech týkajících se DPH ke stanovenému dni na základě opatření, která Komise přijme podle čl. 9 odst. 1 druhého pododstavce nařízení Rady (EHS, Euratom) č. 1553/89⁽¹⁾. Kromě toho pokud členský stát ve lhůtě výslovně stanovené Komisí neposkytne opravené údaje o HND, které jsou potřebné pro vyřešení bodů oznámených Komisí nebo členským státem, měl by se úrok uplatnit i u jakéhokoli zvýšení vlastních zdrojů vyplývajících z úpravy provedené v důsledku řešení oznámeného bodu. Tento úrok by se měl uplatňovat od okamžiku, kdy měla být částka úpravy zapsána, tedy od prvního pracovního dne v červnu roku následujícího po roce, v němž výslovně stanovená lhůta uplynula, a do okamžiku, kdy je upravená částka zapsána na účet. V souladu se stávajícími pravidly i praxí by mělo k výpočtu úroku vést jakékoli prodlení se zápisem částky týkající se tradičních vlastních zdrojů.
- (13) Systém úrokových sazeb stanovený v článku 12 nařízení (EU, Euratom) č. 609/2014 zahrnuje fixní navýšení základní sazby o 2 procentní body a postupné navyšování o 0,25 procentního bodu za každý měsíc prodlení, přičemž takto zvýšená sazba se použije na celou dobu prodlení. Tento systém úrokových sazeb má zásadní význam při zajišťování toho, aby byly vlastní zdroje poskytovány včas a v plné výši, a jeho hlavní prvky by proto měly být zachovány.
- (14) Ve výjimečných případech, kdy prodlení někdy trvalo mnoho let, však měla stávající pravidla, která stanoví stále rostoucí sazbu, za následek platbu velmi vysokých úrokových sazeb. V zájmu zajištění proporcionality systému při současném zachování jeho odrazujícího účinku by mělo být kumulované navýšení uvedené základní sazby omezeno ročním maximem ve výši 16 procentních bodů.
- (15) Na druhé straně stávající fixní navýšení základní sazby o 2 procentní body může zejména v případě krátkého prodlení odrazovat od včasného poskytnutí vlastních zdrojů, pokud jsou náklady na refinancování na peněžním trhu vyšší než splatný úrok. Za účelem další podpory hladkého fungování systému by mělo být fixní navýšení základní sazby zvýšeno na 2,5 procentního bodu a výsledná úroková sazba by neměla být nižší než uvedená procentní hodnota, a to ani kdyby byla příslušná základní sazba záporná. To by mělo především zabránit prodlevě při poskytování měsíčních dvanáctin vlastních zdrojů založených na DPH a HND, které v současnosti představují více než 80 % příjmů rozpočtu Unie.
- (16) V rámci prosazování účinné ochrany finančních zájmů Unie a za účelem zohlednění nově zavedených ustanovení nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013⁽²⁾ by mělo být možné, aby byly členské státy zproštěny povinnosti poskytnout do rozpočtu Unie ty částky tradičních vlastních zdrojů, které nelze vybrat z důvodu odloženého zaúčtování nebo odloženého oznámení celního dluhu, aby nebylo ohroženo trestní vyšetřování mající dopad na finanční zájmy Unie. Komise by měla s co nejmenší prodlevou členské státy informovat o kritériích, jimiž se bude posuzování případů souvisejících s touto možností řídit, a v případě potřeby tyto informace aktualizovat.
- (17) Za účelem snížení administrativní zátěže pro členské státy i Komisi by měla být zvýšena prahová hodnota pro podávání zpráv o případech, kdy je prohlášeno nebo se má za to, že tradiční vlastní zdroje nelze vybrat.
- (18) Mělo by být upřesněno, že možnost podle čl. 14 odst. 3 nařízení (EU, Euratom) č. 609/2014, aby Komise s cílem splnit závazky Unie přečerpala aktiva, a to pouze v případě nedodržení závazku z úvěru nebo ze záruky za úvěr

⁽¹⁾ Nařízení Rady (EHS, Euratom) č. 1553/89 ze dne 29. května 1989 o konečné jednotné úpravě vybírání vlastních zdrojů vycházejících z daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 155, 7.6.1989, s. 9).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013 ze dne 9. října 2013, kterým se stanoví celní kodex Unie (Úř. věst. L 269, 10.10.2013, s. 1).

poskytnuté na základě nařízení a rozhodnutí Rady, se rovněž vztahuje na nařízení a rozhodnutí, která po vstupu Lisabonské smlouvy v platnost nepřijímá pouze Rada, ale Evropský parlament a Rada v souladu se Smlouvou o fungování Evropské unie.

- (19) S výjimkou mimořádných případů by Komise měla členským státům nebo jejich národním centrálním bankám oznamovat své příkazy k převodu peněžních prostředků týkající se účtů zřízených pro účely vlastních zdrojů alespoň jeden den předtím, než mají být provedeny.
- (20) Nařízení (EU, Euratom) č. 609/2014 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno.
- (21) Z důvodů jednotnosti by toto nařízení mělo vstoupit v platnost ve stejný den jako nařízení (EU, Euratom) č. 609/2014. Změna článku 18 nařízení (EU, Euratom) č. 609/2014, obsažená v tomto nařízení, by se měla použít od 1. ledna 2014, aby bylo zajištěno, že odchylka zavedená nařízením (EU, Euratom) č. 1377/2014 bude nadále uplatňována až do dne vstupu tohoto nařízení v platnost. Změna článku 12 nařízení (EU, Euratom) č. 609/2014, obsažená v tomto nařízení, by se měla použít v případech, kdy den splatnosti daného vlastního zdroje nastává po vstupu tohoto nařízení v platnost. Z důvodu proporcionality by však členské státy měly mít rovněž možnost využívat jednak omezení celkového navýšení úrokové sazby, a jednak i omezení úhrady úroků za vlastní zdroje z DPH pouze v souvislosti s prodlženími uvedenými v článku 12 nařízení (EU, Euratom) č. 609/2014, ve znění tohoto nařízení, a to u vlastních zdrojů splatných před vstupem tohoto nařízení v platnost, pokud tyto vlastní zdroje vešly ve známost po uvedeném dni,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Nařízení (EU, Euratom) č. 609/2014 se mění takto:

- 1) V článku 3 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„Podklady týkající se postupů a statistických základů uvedených v článku 3 nařízení (ES, Euratom) č. 1287/2003 jsou členské státy povinny uchovávat do 30. listopadu čtvrtého roku následujícího po dotýcném rozpočtovém roce. Po stejnou dobu se uchovávají podklady týkající se základu pro výpočet vlastního zdroje z DPH.“

- 2) Článek 6 se mění takto:

- a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Účty vlastních zdrojů vede ministerstvo financí každého členského státu nebo veřejný subjekt vykonávající podobné funkce (dále jen „ministerstvo financí“) nebo národní centrální banka každého členského státu. Tyto účty jsou členěny podle jednotlivých druhů zdrojů.“

- b) v odstavci 3 se třetí pododstavec mění takto:

- i) v první odrážce se odkaz na „čl. 10 odst. 3“ nahrazuje odkazem na „čl. 10a odst. 1“,

- ii) druhá odrážka se nahrazuje tímto:

„— výsledek výpočtu uvedeného v čl. 10b odst. 5 prvním pododstavci se zapisuje jednou ročně, s výjimkou částečných úprav uvedených v čl. 10b odst. 2 písm. b), které se zapisují na účty v první pracovní den měsíce následujícího po měsíci, v němž bylo dosaženo dohody mezi dotčeným členským státem a Komisí.“

- 3) Článek 9 se mění takto:

- a) odstavec 1 se mění takto:

- i) první a druhý pododstavec se nahrazují tímto:

„1. Postupem podle článků 10, 10a a 10b připíše každý členský stát vlastní zdroje na účet vedený na jméno Komise u ministerstva financí nebo národní centrální banky. S výhradou uplatnění záporného úroku podle třetího pododstavce lze z tohoto účtu čerpat pouze na základě pokynu Komise.

Tento účet je veden v národní měně a není zatížen žádnými poplatky ani úroky.“,

ii) doplňuje se nový pododstavec, který zní:

„Uplatní-li se u uvedeného účtu záporný úrok, připíše dotčený členský stát na tento účet částku odpovídající výši tohoto záporného úroku, který byl u tohoto účtu uplatněn, a to nejpozději v první pracovní den druhého měsíce následujícího po uplatnění tohoto záporného úroku.“;

b) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Členské státy nebo jejich národní centrální banky předají Komisi elektronickou cestou:

a) v pracovní den připsání vlastních zdrojů na účet Komise výpis z účtu nebo jiný dokument dokládající zapsání vlastních zdrojů na účet;

b) nejpozději druhý pracovní den po připsání na účet, aniž je dotčeno písmeno a), výpis z účtu jako doklad zapsání vlastních zdrojů na účet.“

4) Článek 10 se nahrazuje tímto:

„Článek 10

Poskytování tradičních vlastních zdrojů

1. Po odečtení nákladů na výběr podle čl. 2 odst. 3 a čl. 10 odst. 3 rozhodnutí 2014/335/EU, Euratom se tradiční vlastní zdroje uvedené v čl. 2 odst. 1 písm. a) uvedeného rozhodnutí připisují na příslušné účty nejpozději v první pracovní den po devatenáctém dni druhého měsíce následujícího po měsíci, v němž byl nárok stanoven podle článku 2 tohoto nařízení.

Nároky uváděné na zvláštních účtech podle čl. 6 odst. 3 druhého pododstavce však musí být zaúčtovány nejpozději v první pracovní den po devatenáctém dni druhého měsíce následujícího po měsíci, v němž byly nárokovány částky uhrazeny.

2. V případě potřeby může Komise členské státy vyzvat, aby s předstihem jednoho měsíce zaúčtovaly všechny zdroje, s výjimkou vlastního zdroje z DPH a vlastního zdroje z HND, na základě údajů, které mají k dispozici k patnáctému dni téhož měsíce.

Každá částka zaúčtovaná s předstihem se upraví v následujícím měsíci při zaúčtování podle odstavce 1. Touto úpravou se rozumí opačné zaúčtování částky rovnající se částce, která byla zaúčtována s předstihem.

Článek 10a

Poskytování vlastních zdrojů z DPH a HND

1. Vlastní zdroj z DPH a vlastní zdroj z HND se s přihlédnutím k účinku, který má na tyto zdroje oprava poskytnutá Spojenému království z důvodu rozpočtových nevyvážeností a hrubé snížení přiznané Dánsku, Nizozemsku, Rakousku a Švédsku, připisují na příslušné účty v první pracovní den každého měsíce v částkách rovnajících se jedné dvanáctině odpovídajících celkových částek v rozpočtu, přepočtených na národní měny za použití směnných kursů platných posledního dne, kdy jsou směnné kursy vyhlášovány, kalendářního roku předcházejícího danému rozpočtovému roku, jak byly zveřejněny v řadě C *Úředního věstníku Evropské unie*.

2. Pro zvláštní potřeby vyplácení z EZZF podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1307/2013 (*) a v závislosti na finanční situaci Unie může Komise vyzvat členské státy, aby v prvním čtvrtletí rozpočtového roku zaúčtovaly s předstihem až dvou měsíců jednu dvanáctinu nebo určitý zlomek jedné dvanáctiny částek určených v rozpočtu na tento účel, které pocházejí z vlastního zdroje z DPH a z vlastního zdroje z HND, s přihlédnutím k účinku, který má na tyto zdroje oprava poskytnutá Spojenému království z důvodu rozpočtových nevyvážeností a hrubé snížení přiznané Dánsku, Nizozemsku, Rakousku a Švédsku.

S výhradou třetího pododstavce Komise může pro zvláštní potřeby vyplácení z evropských strukturálních a investičních fondů podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1303/2013 (**) a v závislosti na finanční situaci Unie vyzvat členské státy, aby v prvních šesti měsících rozpočtového roku zaúčtovaly s předstihem až další

polovinu jedné dvanáctiny částek určených v rozpočtu na tento účel, které pocházejí z vlastního zdroje z DPH a z vlastního zdroje z HND, s přihlédnutím k účinku, který má na tyto zdroje oprava poskytovaná Spojenému království z důvodu rozpočtových nevyvážeností a hrubé snížení přiznané Dánsku, Nizozemsku, Rakousku a Švédsku.

Celková částka, k jejímuž zaúčtování v témže měsíci mohou být členské státy Komisi podle prvního a druhého pododstavce vyzvány, v žádném případě nepřekročí částku odpovídající dvěma dalším dvanáctinám.

Po prvních šesti měsících nesmí měsíční požadovaná částka přesáhnout jednu dvanáctinu vlastních zdrojů z DPH a HND a musí zůstat v mezích částek určených v rozpočtu na tento účel.

Komise to členským státům oznámí s předstihem, nejpozději dva týdny před požadovaným zaúčtováním podle prvního a druhého pododstavce.

Komise informuje členské státy s předstihem a nejpozději šest týdnů před požadovaným zaúčtováním podle druhého pododstavce o svém úmyslu požádat o toto zaúčtování.

Na zaúčtování v předstihu se vztahují ustanovení odstavce 4 o částce připisované v měsíci lednu každého roku a ustanovení odstavce 5 týkající se případu, kdy nedojde ke konečnému přijetí rozpočtu před začátkem rozpočtového roku.

3. Každá změna jednotné sazby pro vlastní zdroj z DPH, sazby pro vlastní zdroj z HND, opravy poskytované Spojenému království z důvodu rozpočtových nevyvážeností a jejího financování podle článků 4 a 5 rozhodnutí 2014/335/EU, Euratom a financování hrubého snížení přiznaného Dánsku, Nizozemsku, Rakousku a Švédsku vyžaduje konečné přijetí opravného rozpočtu a v jeho důsledku je nutné znovu upravit dvanáctiny, jež byly zaúčtovány od počátku rozpočtového roku.

Tyto úpravy se provedou při zaúčtování první částky po konečném přijetí opravného rozpočtu, je-li přijat před šestnáctým dnem v měsíci. V opačném případě se provedou při zaúčtování druhé částky po konečném přijetí opravného rozpočtu. Odchylně od článku 11 finančního nařízení se tyto opravné položky zapisují na účty rozpočtového roku, pro něž byl opravný rozpočet přijat.

4. Dvanáctiny pro zaúčtování částky za měsíc leden každého rozpočtového roku se vypočítávají na základě částek uvedených v návrhu rozpočtu zmíněném v čl. 314 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“) a přepočtených na národní měny členských států za použití směnných kursů platných prvního dne, kdy jsou směnné kursy vyhlášovány, po 15. prosinci kalendářního roku předcházejícího danému rozpočtovému roku; úprava se provede při zaúčtování částky za následující měsíc.

5. Není-li rozpočet s konečnou platností přijat alespoň dva týdny před zaúčtováním za leden následujícího rozpočtového roku, zaúčtují členské státy první pracovní den každého měsíce, včetně ledna, jednu dvanáctinu částky vlastního zdroje z DPH a vlastního zdroje z HND, s přihlédnutím k účinku, který má na tyto zdroje oprava poskytovaná Spojenému království z důvodu rozpočtových nevyvážeností a hrubé snížení přiznané Dánsku, Nizozemsku, Rakousku a Švédsku, zaúčtované v posledním rozpočtu, který byl přijat s konečnou platností; úprava se provede ke dni prvního odvodu vlastních zdrojů po konečném přijetí rozpočtu, je-li přijat před šestnáctým dnem v měsíci. V opačném případě se provede ke dni, kdy má být zaúčtována druhá částka po konečném přijetí rozpočtu.

6. V případě změn údajů o HND podle čl. 2 odst. 2 nařízení (ES, Euratom) č. 1287/2003 nebude financování hrubých snížení přiznaných Dánsku, Nizozemsku, Rakousku a Švédsku následně revidováno.

Článek 10b

Úpravy vlastních zdrojů z DPH a HND z předchozích rozpočtových let

1. Podle ročního výkazu, v němž je uveden základ pro výpočet vlastního zdroje z DPH podle čl. 7 odst. 1 nařízení (EHS, Euratom) č. 1553/89, je každý členský stát v roce následujícím po roce, kdy byl uvedený výkaz předán, zatížen částkou vypočtenou na základě údajů obsažených v uvedeném výkazu uplatněním jednotné sazby přijaté pro rozpočtový rok, jehož se daný výkaz týká, a zároveň se mu připíše dvanáct plateb provedených pro

uvedený rozpočtový rok. Nicméně základ každého členského státu pro výpočet vlastního zdroje z DPH, na který se uplatní uvedená jednotná sazba, nesmí překročit procentní hodnotu jeho HND stanovenou v čl. 2 odst. 1 písm. b) rozhodnutí 2014/335/EU, Euratom ve smyslu čl. 2 odst. 7 prvního pododstavce uvedeného rozhodnutí.

2. V případě jakýchkoli oprav základu pro výpočet vlastního zdroje z DPH podle čl. 9 odst. 1 nařízení (EHS, Euratom) č. 1553/89 se u každého dotčeného členského státu, jehož základ nepřesahuje s ohledem na tyto opravy procentní hodnoty stanovené v čl. 2 odst. 1 písm. b) a čl. 10 odst. 2 rozhodnutí 2014/335/EU, Euratom, provedou úpravy zůstatku stanoveného podle odstavce 1 tohoto článku za těchto podmínek:

- a) opravy podle čl. 9 odst. 1 prvního pododstavce nařízení (EHS, Euratom) č. 1553/89 provedené do 31. července vyžadují v následujícím roce celkovou úpravu;
- b) částečnou úpravu lze zapsat kdykoli, pokud s tím dotčený členský stát a Komise souhlasí v souladu s čl. 9 odst. 1 prvním pododstavcem nařízení (EHS, Euratom) č. 1553/89;
- c) pokud opatření, která Komise přijme podle čl. 9 odst. 1 druhého pododstavce nařízení (EHS, Euratom) č. 1553/89 k opravě základu, vedou k částečné úpravě částek zapsaných na účtu uvedeném v čl. 9 odst. 1 tohoto nařízení, provede se tato úprava ke dni, který Komise stanoví na základě uvedených opatření.

Změny HND uvedené v odstavci 4 tohoto článku také vyžadují úpravu zůstatku každého členského státu, jehož základ pro výpočet vlastního zdroje z DPH je s ohledem na opravy uvedené v prvním pododstavci tohoto odstavce limitován procentními hodnotami stanovenými v čl. 2 odst. 1 písm. b) a čl. 10 odst. 2 rozhodnutí 2014/335/EU, Euratom.

3. Na základě údajů o agregovaném HND v tržních cenách a jeho složkách z předchozího roku poskytnutých členskými státy podle čl. 2 odst. 2 nařízení (ES, Euratom) č. 1287/2003 je každý členský stát v roce následujícím po roce, kdy byly údaje poskytnuty, zatížen částkou vypočtenou tak, že se na jeho HND uplatní sazba přijatá pro rok předcházející roku, kdy byly údaje poskytnuty, a zároveň se mu připíše platby provedené během uvedeného roku.

4. Případné změny HND předchozích rozpočtových roků podle čl. 2 odst. 2 nařízení (ES, Euratom) č. 1287/2003, na které se vztahuje článek 5 uvedeného nařízení, budou mít pro každý dotčený členský stát za následek úpravu zůstatku podle odstavce 3 tohoto článku. Po 30. listopadu čtvrtého roku následujícího po daném rozpočtovém roce již nebudou žádné změny HND vzaty v úvahu, s výjimkou těch bodů, na které buď Komise, nebo daný členský stát upozorní ještě před tímto dnem.

5. Komise pro každý členský stát vypočte rozdíl mezi částkami vyplývajícími z úprav uvedených v odstavcích 1 až 4, s výjimkou částečných úprav podle odst. 2 písm. b) a c), a součinem celkových částek úprav a procentního podílu, jenž HND daného členského státu představuje ke dni 15. ledna na HND všech členských států pro rozpočet platný pro rok následující po roce, kdy byly údaje pro tyto úpravy poskytnuty (dále jen „čistá částka“).

Pro účely tohoto výpočtu se převod částek mezi národní měnou a eurem provádí za použití směnných kursů platných posledního dne, kdy jsou směnné kursy vyhlášovány, kalendářního roku předcházejícího roku, kdy byly částky zapsány na účet, jak byly zveřejněny v řadě C *Úředního věstníku Evropské unie*.

Komise informuje členské státy o částkách vyplývajících z tohoto výpočtu před 1. únorem roku následujícího po roce, kdy byly údaje pro tyto úpravy poskytnuty. Každý členský stát zapíše čistou částku na účet uvedený v čl. 9 odst. 1 v první pracovní den měsíce června téhož roku.

6. Operace uvedené v odstavcích 1 až 5 tohoto článku představují příjmové operace týkající se rozpočtového roku, v němž mají být zapsány na účet uvedený v čl. 9 odst. 1.

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1307/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví pravidla pro přímé platby zemědělcům v režimech podpory v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zrušují nařízení Rady (ES) č. 637/2008 a nařízení Rady (ES) č. 73/2009 (Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 608).

(**) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1303/2013 ze dne 17. prosince 2013 o společných ustanoveních o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním fondu, Fondu soudržnosti, Evropském zemědělském fondu pro rozvoj venkova a Evropském námořním a rybářském fondu, o obecných ustanoveních o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním fondu, Fondu soudržnosti a Evropském námořním a rybářském fondu a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 1083/2006 (Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 320).“

5) V článku 11 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Komise vypočítá úpravu během roku následujícího po daném rozpočtovém roce.

Výpočet se provede na základě těchto údajů za příslušný rozpočtový rok:

- a) údajů o agregovaném HND v tržních cenách a o jeho složkách, poskytnutých členskými státy v souladu s čl. 2 odst. 2 nařízení (ES, Euratom) č. 1287/2003;
- b) údajů o rozpočtovém plnění operačních výdajů odpovídajících danému opatření nebo politice.

Úprava se vypočítá tak, že se celková částka daných výdajů, kromě výdajů financovaných zúčastněnými třetími zeměmi, vynásobí procentní hodnotou, kterou v poměru k HND všech členských států představuje HND členského státu, který má na úpravu nárok. Úpravu financují zúčastněné členské státy podle stupnice stanovené tak, že se jejich HND vydělí HND všech zúčastněných členských států. Pro účely výpočtu úpravy se převod částek mezi národní měnou a eurem provádí za použití směnného kursu platného posledního dne, kdy jsou směnné kursy vyhlášovány, kalendářního roku předcházejícího danému rozpočtovému roku, zveřejněného v řadě C *Úředního věstníku Evropské unie*.

Tato úprava za každý příslušný rok se provádí pouze jednou a v případě následné změny HND je konečná.“

6) Článek 12 se nahrazuje tímto:

„Článek 12

Úroky z částek poskytnutých opožděně

1. V případě jakéhokoli zpoždění v připisování částek na účet uvedený v čl. 9 odst. 1 zaplatí dotčený členský stát úroky.
2. V případě vlastních zdrojů z DPH a HND se úroky platí pouze v souvislosti se zpožděním v připisování částek:
 - a) uvedených v článku 10a;
 - b) vyplývajících z výpočtu podle čl. 10b odst. 5 prvního pododstavce v okamžiku uvedeném v čl. 10b odst. 5 třetím pododstavci;
 - c) vyplývajících z částečných úprav vlastních zdrojů z DPH podle čl. 10b odst. 2 písm. c) tohoto nařízení ke dni, který Komise stanoví na základě opatření, jež přijala podle čl. 9 odst. 1 druhého pododstavce nařízení (EHS, Euratom) č. 1553/89;
 - d) vyplývajících z toho, že členský stát neposkytl opravy údajů o HND za účelem vyřešení bodů, které Komise nebo daný členský stát oznámily podle čl. 10b odst. 4, ve lhůtě výslovně stanovené Komisí. Úroky z úprav vyplývajících z těchto oprav se vypočítají od prvního pracovního dne měsíce června roku následujícího po roce, v němž lhůta výslovně stanovená Komisí uplynula.
3. Úroky nižší než 500 EUR se nevybírají.
4. V případě členských států, které se účastní hospodářské a měnové unie, se úroková sazba rovná sazbě zveřejněné v řadě C *Úředního věstníku Evropské unie*, kterou Evropská centrální banka používala pro své hlavní refinanční operace prvního dne měsíce splatnosti, nebo 0 procentům, podle toho, která sazba je vyšší, zvýšené o 2,5 procentního bodu.

Tato úroková sazba se zvyšuje o 0,25 procentního bodu za každý měsíc prodlení.

Celkové navýšení podle prvního a druhého pododstavce nesmí přesáhnout 16 procentních bodů. Takto zvýšená sazba se použije na celou dobu prodlení.

5. V případě členských států, které se neúčastní hospodářské a měnové unie, se úroková sazba rovná sazbě, kterou centrální banky používaly prvního dne daného měsíce pro své hlavní refinanční operace, nebo 0 procentům, podle toho, která sazba je vyšší, zvýšené o 2,5 procentního bodu. V případě členských států, u nichž sazba centrální banky není k dispozici, se úroková sazba rovná nejvíce rovnocenné sazbě používané prvního dne daného měsíce na peněžním trhu dotyčného členského státu, nebo 0 procentům, podle toho, která sazba je vyšší, zvýšené o 2,5 procentního bodu.

Tato úroková sazba se zvyšuje o 0,25 procentního bodu za každý měsíc prodlení.

Celkové navýšení podle prvního a druhého pododstavce nesmí přesáhnout 16 procentních bodů. Takto zvýšená sazba se použije na celou dobu prodlení.

6. Na úhradu úroků uvedených v odstavcích 1 a 2 tohoto článku se obdobně použije čl. 9 odst. 2 a 3.“

7) Článek 13 se mění takto:

a) v odstavci 2 se vkládá druhý pododstavec, který zní:

„Členské státy mohou být zproštěny povinnosti poskytnout Komisi částky odpovídající nárokům stanoveným podle článku 2, které nemohou být vybrány z důvodu skutečnosti, že je zaúčtování nebo oznámení celního dluhu odloženo, aby nebylo ohroženo trestní vyšetřování mající dopad na finanční zájmy Unie.“;

b) v odstavci 3 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„3. Do tří měsíců od správního rozhodnutí uvedeného v odstavci 2 nebo ve lhůtách uvedených v tomtéž odstavci podají členské státy Komisi zprávu obsahující informace o případech použití odstavce 2, pokud je částka dotýčných stanovených nároků vyšší než 100 000 EUR.“

8) V článku 14 se odstavce 3 a 4 nahrazují tímto:

„3. Pouze v případě nedodržení závazku z úvěru nebo ze záruky za úvěr poskytnuté na základě nařízení a rozhodnutí přijatých Radou nebo Evropským parlamentem a Radou, za okolností, kdy Komise nemůže včas využít jiná opatření stanovená v rámci finančních předpisů, jež se vztahují na tyto úvěry, aby zajistila plnění právních závazků Unie vůči věřitelům, mohou být k obsluze dluhů Unie přechodně použity odstavce 2 a 4 bez ohledu na podmínky uvedené v odstavci 2.

4. S výhradou druhého pododstavce se rozdíl mezi celkovými aktivy a požadavky na peněžní prostředky pokud možno rozdělí mezi členské státy v poměru, jakým přispívají do rozpočtových příjmů.

Komise při krytí svých požadavků na peněžní prostředky usiluje o snížení dopadu povinnosti členských států připsat částky záporných úroků podle čl. 9 odst. 1 třetího pododstavce tím, že přednostně čerpá částky připsané na dotyčné účty.“

9) Článek 15 se nahrazuje tímto:

„Článek 15

Provádění platebních příkazů

1. Členské státy nebo jejich národní centrální banky provedou platební příkazy Komise podle pokynů Komise nejpozději do tří pracovních dnů od jejich obdržení. V případě převodů peněžních prostředků provádějí členské státy nebo jejich národní centrální banky příkazy ve lhůtě požadované Komisí, která je s výjimkou mimořádných případů informuje nejméně jeden den předtím, než má být příkaz proveden.

2. Členské státy nebo jejich národní centrální banky zasílají Komisi elektronickou cestou výpis z účtu jako doklad o příslušných pohybech na účtu nejpozději druhý pracovní den po provedení každé transakce.“

10) Článek 18 se nahrazuje tímto:

„Článek 18

Zrušení

1. S výhradou odstavce 2 se nařízení (ES, Euratom) č. 1150/2000 zrušuje s účinkem ode dne 1. ledna 2014.
2. Ustanovení čl. 10 odst. 7a nařízení (ES, Euratom) č. 1150/2000 se zrušuje s účinkem ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost.
3. Odkazy na zrušené nařízení se považují za odkazy na toto nařízení v souladu se srovnávací tabulkou v příloze II.“

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem vstupu v platnost nařízení (EU, Euratom) č. 609/2014.

S výhradou třetího a čtvrtého pododstavce se použije od stejného dne.

Ustanovení čl. 1 bodu 6 se použije na výpočet úroku z prodlení v případě opožděné platby vlastních zdrojů, které jsou splatné po dni vstupu tohoto nařízení v platnost. Nicméně omezení celkového navýšení úrokové sazby na 16 procentních bodů, jakož i omezení úhrady úroků za vlastní zdroje z DPH pouze v souvislosti s prodleními při připisování částek vyplývajících z jejich částečných úprav ke dni stanovenému podle opatření přijatých Komisí se rovněž použije na výpočet úroku z prodlení v případě opožděné platby vlastních zdrojů, které byly splatné přede dnem vstupu tohoto nařízení v platnost, jestliže se Komise nebo dotčený členský stát o těchto vlastních zdrojích dozvěděly až po dni vstupu tohoto nařízení v platnost.

Ustanovení čl. 1 bodu 10 se použije ode dne 1. ledna 2014.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 17. května 2016.

Za Radu
předseda
M.H.P. VAN DAM

NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2016/805

ze dne 20. května 2016,

kterým se mění příloha IV nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 396/2005, pokud jde o *Streptomyces* K61 (dříve *S. griseoviridis*), *Candida oleophila* kmen O, FEN 560 (také řecké seno nebo prášek ze semen pískavice), methyl-dekanoát (CAS 110-42-9), methyl-oktanoát (CAS 111-11-5) a terpenovou směs QRD 460

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 396/2005 ze dne 23. února 2005 o maximálních limitech reziduí pesticidů v potravinách a krmivech rostlinného a živočišného původu a na jejich povrchu a o změně směrnice Rady 91/414/EHS ⁽¹⁾, a zejména na čl. 5 odst. 1 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Pro *Streptomyces* K61 (dříve *S. griseoviridis*), *Candida oleophila* kmen O, FEN 560 (také řecké seno nebo prášek ze semen pískavice) a terpenovou směs QRD 460 nebyly stanoveny žádné specifické maximální limity reziduí (MLR). Tyto látky nebyly zahrnuty v příloze IV nařízení (ES) č. 396/2005, proto se použije standardní hodnota 0,01 mg/kg stanovená v čl. 18 odst. 1 písm. b) uvedeného nařízení. Methyl-dekanoát (CAS 110-42-9) a methyl-oktanoát (CAS 111-11-5) patří do skupiny mastných kyselin C7–C20, která je zahrnuta v příloze IV nařízení (ES) č. 396/2005.
- (2) Pokud jde o FEN 560 (také řecké seno nebo prášek ze semen pískavice), dospěl Evropský úřad pro bezpečnost potravin (dále jen „úřad“) k závěru ⁽²⁾, že je vhodné zařadit tuto látku do přílohy IV nařízení (ES) č. 396/2005.
- (3) Pokud jde o terpenovou směs QRD 460, dospěl úřad k závěru ⁽³⁾, že je vhodné zařadit tuto látku do přílohy IV nařízení (ES) č. 396/2005.
- (4) U *Streptomyces* K61 (dříve *S. griseoviridis*) ⁽⁴⁾ úřad nemohl dospět k závěru, pokud jde o posouzení rizika z dietárního příjmu pro spotřebitele, protože některé informace nebyly k dispozici a bylo nezbytné, aby subjekty, které se zabývají řízením rizika, provedly další posouzení. Takové další posouzení je obsaženo ve zprávě o přezkoumání ⁽⁵⁾, která dospěla k závěru, že riziko pro člověka prostřednictvím metabolitů této látky je zanedbatelné. Je proto vhodné zařadit tuto látku do přílohy IV nařízení (ES) č. 396/2005.
- (5) U látky *Candida oleophila* kmen O ⁽⁶⁾ úřad nemohl dospět k závěru, pokud jde o posouzení rizika z dietárního příjmu pro spotřebitele, protože některé informace nebyly k dispozici a bylo nezbytné, aby subjekty, které se zabývají řízením rizika, provedly další posouzení. Takové další posouzení je obsaženo ve zprávě o přezkoumání ⁽⁷⁾, která dospěla k závěru, že riziko pro člověka prostřednictvím metabolitů této látky je zanedbatelné. Je proto vhodné zařadit tuto látku do přílohy IV nařízení (ES) č. 396/2005.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 70, 16.3.2005, s. 1.

⁽²⁾ Evropský úřad pro bezpečnost potravin; Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance fenugreek seed powder (FEN 560). EFSA Journal 2010; 8(3):1448, 50 s.

⁽³⁾ EFSA (Evropský úřad pro bezpečnost potravin), 2014. Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance terpenoid blend QRD-460. EFSA Journal 2014;12(10):3816, 41 s.

⁽⁴⁾ Evropský úřad pro bezpečnost potravin; Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance *Streptomyces* K61 (formerly *Streptomyces griseoviridis*). EFSA Journal 2013;11(1):3061, 40 s.

⁽⁵⁾ Zpráva o přezkoumání účinné látky *Streptomyces* K61 (dříve *Streptomyces griseoviridis*) dokončená Stálým výborem pro potravinový řetězec a zdraví zvířat na jeho zasedání dne 11. července 2008 s ohledem na zařazení látky *Streptomyces* K61 (dříve *Streptomyces griseoviridis*) do přílohy I směrnice 91/414/EHS. SANCO/1865/08 – rev. 5, 11. července 2014.

⁽⁶⁾ Evropský úřad pro bezpečnost potravin; Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance *Candida oleophila* strain O. EFSA Journal 2012;10(11):2944, 27 s.

⁽⁷⁾ Zpráva o přezkoumání účinné látky *Candida oleophila* kmen O dokončená Stálým výborem pro potravinový řetězec a zdraví zvířat na jeho zasedání dne 15. března 2013 s ohledem na schválení *Candida oleophila* kmen O jako účinné látky v souladu s nařízením (ES) č. 1107/2009. SANCO/10395/2013 – rev. 1, 15. března 2014.

- (6) Methyl-dekanoát (CAS 110-42-9) byl zařazen do přílohy I směrnice Rady 91/414/EHS ⁽¹⁾ směrnici Komise 2008/127/ES ⁽²⁾ a považuje se za schválený v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1107/2009 ⁽³⁾. Pro tuto látku nebyly zjištěny žádné relevantní nečistoty. Kromě toho je přirozená expozice methyl-dekanoátu mnohem vyšší než expozice spojená s použitím této látky jako přípravku na ochranu rostlin. Je tedy vhodné zachovat tuto látku v příloze IV nařízení (ES) č. 396/2005, avšak v zájmu zajištění transparentnosti mimo skupinu mastných kyselin C7–C20.
- (7) Methyl-oktanoát (CAS 111-11-5) byl zařazen do přílohy I směrnice 91/414/EHS směrnici 2008/127/ES a považuje se za schválený v souladu s nařízením (ES) č. 1107/2009. Pro tuto látku nebyly zjištěny žádné relevantní nečistoty. Kromě toho je přirozená expozice methyl-oktanoátu mnohem vyšší než expozice spojená s použitím této látky jako přípravku na ochranu rostlin. Je tedy vhodné zachovat tuto látku v příloze IV nařízení (ES) č. 396/2005, avšak v zájmu zajištění transparentnosti mimo skupinu mastných kyselin C7–C20.
- (8) Nařízení (ES) č. 396/2005 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno.
- (9) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem Stálého výboru pro rostliny, zvířata, potraviny a krmiva,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

V příloze IV nařízení (ES) č. 396/2005 se v abecedním pořadí vkládají tyto položky: „*Streptomyces* K61 (dříve *S. griseoviridis*)“, „*Candida oleophila* kmen O“, „FEN 560 (také řecké seno nebo prášek ze semen pískavice)“, „methyl-dekanoát (CAS 110-42-9)“, „methyl-oktanoát (CAS 111-11-5)“ a „terpenová směs QRD 460“.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 20. května 2016.

Za Komisi

předseda

Jean-Claude JUNCKER

⁽¹⁾ Směrnice Rady 91/414/EHS ze dne 15. července 1991 o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh (Úř. věst. L 230, 19.8.1991, s. 1).

⁽²⁾ Směrnice Komise 2008/127/ES ze dne 18. prosince 2008, kterou se mění směrnice Rady 91/414/EHS za účelem zařazení některých účinných látek (Úř. věst. L 344, 20.12.2008, s. 89).

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1107/2009 ze dne 21. října 2009 o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh a o zrušení směrnice Rady 79/117/EHS a 91/414/EHS (Úř. věst. L 309, 24.11.2009, s. 1).

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2016/806**ze dne 20. května 2016****o stanovení paušálních dovozních hodnot pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví společná organizace trhů se zemědělskými produkty a zrušují nařízení Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007 ⁽¹⁾,s ohledem na prováděcí nařízení Komise (EU) č. 543/2011 ze dne 7. června 2011, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 pro odvětví ovoce a zeleniny a odvětví výrobků z ovoce a zeleniny ⁽²⁾, a zejména na čl. 136 odst. 1 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Prováděcí nařízení (EU) č. 543/2011 stanoví na základě výsledků Uruguayského kola mnohostranných obchodních jednání kritéria, podle kterých má Komise stanovit paušální hodnoty pro dovoz ze třetích zemí, pokud jde o produkty a lhůty uvedené v části A přílohy XVI uvedeného nařízení.
- (2) Paušální dovozní hodnota se vypočítá každý pracovní den v souladu s čl. 136 odst. 1 prováděcího nařízení (EU) č. 543/2011, a přitom se zohlední proměnlivé denní údaje. Toto nařízení by proto mělo vstoupit v platnost dnem zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Paušální dovozní hodnoty uvedené v článku 136 prováděcího nařízení (EU) č. 543/2011 jsou stanoveny v příloze tohoto nařízení.

Článek 2Toto nařízení vstupuje v platnost dnem zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 20. května 2016.

Za Komisi,
jménem předsedy,
Jerzy PLEWA
generální ředitel pro zemědělství a rozvoj venkova

⁽¹⁾ Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ Úř. věst. L 157, 15.6.2011, s. 1.

PŘÍLOHA

Paušální dovozní hodnoty pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny

(EUR/100 kg)		
Kód KN	Kód třetích zemí ⁽¹⁾	Paušální dovozní hodnota
0702 00 00	MA	104,4
	TR	63,7
	ZZ	84,1
0707 00 05	TR	105,8
	ZZ	105,8
0709 93 10	TR	138,4
	ZZ	138,4
0805 10 20	EG	47,0
	IL	62,4
	MA	54,9
	TR	41,8
	ZA	75,5
	ZZ	56,3
0805 50 10	AR	166,2
	TR	143,1
	ZA	190,7
	ZZ	166,7
0808 10 80	AR	111,7
	BR	101,6
	CL	124,4
	CN	107,2
	NZ	157,8
	US	198,5
	ZA	103,2
	ZZ	129,2

⁽¹⁾ Klasifikace zemí podle nařízení Komise (EU) č. 1106/2012 ze dne 27. listopadu 2012, kterým se provádí nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 471/2009 o statistice Společenství týkající se zahraničního obchodu se třetími zeměmi, pokud jde o aktualizaci klasifikace zemí a území (Úř. věst. L 328, 28.11.2012, s. 7). Kód „ZZ“ znamená „jiného původu“.

ROZHODNUTÍ

ROZHODNUTÍ RADY (EU) 2016/807

ze dne 15. března 2016

o postoji, který má být zaujat jménem Evropské unie v Mezinárodní námořní organizaci (IMO) na 40. zasedání Výboru pro usnadnění formalit, 69. zasedání Výboru pro ochranu mořského prostředí a 96. zasedání Výboru pro námořní bezpečnost k přijetí změn Úmluvy o usnadnění mezinárodní námořní dopravy, přílohy IV úmluvy MARPOL, pravidel II-2/13 a II-2/18 úmluvy SOLAS, předpisů o systémech protipožární bezpečnosti a předpisu z roku 2011 o programu rozšířených inspekcí

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 100 odst. 2 ve spojení s čl. 218 odst. 9 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Opatření Unie v odvětví námořní dopravy by měla směřovat ke zlepšení námořní bezpečnosti, ochraně mořského prostředí a usnadnění mezinárodní námořní dopravy.
- (2) Výbor IMO pro usnadnění formalit (FAL) schválil na svém 39. zasedání změny Úmluvy o usnadnění mezinárodní námořní dopravy z roku 1965 (dále jen „úmluva FAL“). Tyto změny by měly být přijaty na 40. zasedání FAL, které se má konat v dubnu 2016.
- (3) Výbor pro ochranu mořského prostředí (MEPC) IMO se na svém 68. zasedání (MEPC 68) dohodl, že byla obdržena dostačující oznámení podle pravidla 13 přílohy IV Mezinárodní úmluvy o zabránění znečištění z lodí (příloha IV úmluvy MARPOL), aby část Baltského moře byla označena jako zvláštní oblast. Mohla by proto být stanovena skutečná data účinnosti tohoto označení za zvláštní oblast, pro kterou platí požadavky pravidla 11.3 přílohy IV úmluvy MARPOL. Na 68. zasedání MEPC se dospělo k závěru, že k tomu, aby označení této části zvláštní oblasti nabylo účinnosti, by bylo třeba změnit pravidla 1 a 11 přílohy IV úmluvy MARPOL a že by tyto změny měly být za tímto účelem navrženy. Očekává se, že tyto změny budou přijaty během 69. zasedání MEPC, které se má konat v dubnu 2016.
- (4) Výbor pro námořní bezpečnost organizace IMO (MSC) na svém 95. zasedání schválil změny pravidel II-2/13 a II-2/18 Mezinárodní úmluvy o bezpečnosti lidského života na moři (SOLAS), Mezinárodních předpisů o systémech protipožární bezpečnosti (dále jen „předpis FSS“) a předpisu z roku 2011 o programu rozšířených inspekcí (dále jen „předpis ESP 2011“). Očekává se, že tyto změny budou přijaty během 96. zasedání MSC, které se má konat v květnu 2016.
- (5) V rámci celkového přezkumu úmluvy FAL jsou modernizována její ustanovení s ohledem na vývoj v oblasti předávání informací a přenosu údajů elektronickými prostředky a na koncept jednotného portálu. Zavádějí se zejména opatření s významem pro Unii týkající se uvádění čísla víz na seznamech cestujících, avšak nikoli na seznamech posádky, a práva orgánů zavést povinné použití elektronického předkládání formulářů. V článcích 5 a 7 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/65/EU ⁽¹⁾ se stanoví, že ohlašovací formality lodí připlouvajících do přístavů členských států nebo odplouvajících z nich se od 1. června 2015 mají akceptovat pouze v elektronické podobě prostřednictvím jednotného portálu a že do té doby mají členské státy akceptovat pro splnění přihlašovacích formalit formuláře FAL v tištěné podobě. Směrnice 2010/65/EU rovněž stanoví, že

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/65/EU ze dne 20. října 2010 o ohlašovacích formalitách lodí připlouvajících do přístavů členských států nebo odplouvajících z nich a o zrušení směrnice 2002/6/ES (Úř. věst. L 283, 29.10.2010, s. 1).

informace požadované v souladu s právním předpisem Unie mají být od 1. června 2015 poskytovány v elektronické podobě. Požadavek, aby na seznamech posádky a cestujících byla případně uváděna čísla víz, vyplývá z přílohy VI bodu 3.1.2. nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 562/2006 ⁽¹⁾.

- (6) Článek VIII úmluvy FAL vyžaduje, aby její smluvní strany, které se domnívají, že splnění některé z norem úmluvy FAL je pro ně neproveditelné, nebo které považují za nutné ze zvláštních důvodů přijmout odlišné požadavky nebo postupy týkající se dokumentace, oznámily tyto rozdíly generálnímu tajemníkovi. Některé požadavky stanovené ve směrnici 2010/65/EU a v nařízení (ES) č. 562/2006 ukládají přísnější povinnosti než příslušná pravidla stanovená v úmluvě FAL, a představují proto rozdíl ve smyslu článku VIII uvedené úmluvy, jenž je třeba oznámit.
- (7) Změny přílohy IV úmluvy MARPOL mají poskytnout právní rámec pro provedení dohody dosažené na 68. zasedání MEPC, že byl obdržen dostatečný počet oznámení o dostupnosti přístavních zařízení pro příjem odpadu, což umožní nabytí účinnosti ustanovení o zvláštní oblasti Baltského moře, a že by tudíž v souladu s těmito oznámeními mohlo být stanoveno datum účinnosti označení části Baltského moře jako zvláštní oblasti. Článek 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/59/ES ⁽²⁾ upravuje otázku dostupnosti přístavních zařízení pro příjem odpadu, jíž se rovněž týká pravidlo 12a rezoluce IMO MEPC.200(62), za účelem omezení vypouštění lodního odpadu a zbytků lodního nákladu do moře, zejména pak nedovoleného vypouštění odpadu z lodí používajících přístavy Unie.
- (8) Změny pravidla II-2/13 úmluvy SOLAS zavedou požadavky na hodnocení únikových cest evakuační analýzou v počátečním stadiu projektování, které se mají uplatňovat na nové osobní lodě typu ro-ro a jiné osobní lodě přepravující více než 36 cestujících. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/45/ES ⁽³⁾ se vztahuje na osobní lodě a vysokorychlostní osobní plavidla provozující vnitrostátní plavbu. V čl. 6 odst. 2 písm. a) bodě i) uvedené směrnice se stanoví, že nové osobní lodě třídy A musí plně vyhovovat požadavkům úmluvy SOLAS z roku 1974 v platném znění. Směrnice 2009/45/ES dále stanoví podrobná pravidla pro únikové cesty na osobních lodích typu ro-ro tříd B, C a D, jak jsou stanovena v příloze I kapitole II části B bodě 6-1.
- (9) Změny pravidla II-2/18 úmluvy SOLAS týkající se ploch pro přistávání vrtulníků na nových osobních lodích typu ro-ro učiní povinnými ustanovení oběžníku IMO MSC.1/Circ.1431 ze dne 31. května 2012 nazvaného „Pokyny pro schvalování pěnových prostředků pro hašení požárů na plochách pro přistávání vrtulníků“. Pravidlo 18 části B kapitoly II-2 přílohy I směrnice 2009/45/ES stanoví, že lodě vybavené vrtulníkovými palubami musí vyhovět požadavkům úmluvy SOLAS v revidovaném znění k 1. lednu 2003, které nyní mají být změněny.
- (10) Revidovaná kapitola 8 předpisu FSS stanoví, že je třeba věnovat zvýšenou pozornost specifikaci jakosti vody, kterou uvádějí výrobci systémů, aby se zabránilo vnitřní korozi a zanášení postřikovacích systémů zevnitř. V čl. 6 odst. 2 písm. a) bodě i) směrnice 2009/45/ES se stanoví, že nové osobní lodě třídy A musí plně vyhovovat požadavkům úmluvy SOLAS z roku 1974 v platném znění, jež jsou zahrnuty v předpisu FSS, který byl rezolucí MSC.99(73) učiněn závazným podle úmluvy SOLAS. Směrnice 2009/45/ES dále stanoví podrobná pravidla pro hašení požáru na lodích tříd B, C a D, jak jsou stanovena v příloze I kapitole II-2 části A bodech 4.5 a 4.8.
- (11) V nové kapitole 17 předpisu FSS budou podrobněji rozvedeny specifikace pěnových hasicích přístrojů na ochranu ploch pro přistávání vrtulníků, jež vyžaduje kapitola II-2 úmluvy SOLAS. V čl. 6 odst. 2 písm. a) bodě i) směrnice 2009/45/ES se stanoví, že nové osobní lodě třídy A mají plně vyhovovat požadavkům úmluvy SOLAS z roku 1974 v platném znění, jež zakotvuje předpis FSS, který byl rezolucí IMO MSC.99(73) učiněn závazným podle úmluvy SOLAS. Směrnice 2009/45/ES dále stanoví podrobná pravidla pro zvláštní požadavky na přistávání vrtulníků na lodích tříd B, C a D, jak jsou stanovena v příloze I kapitole II části B bodě 18.
- (12) Změny pravidla II-2/13 a pravidla II-2/18 úmluvy SOLAS, revidovaná kapitola 8 předpisu FSS a nová kapitola 17 předpisu FSS spadají v míře, ve které mohou ovlivnit ustanovení směrnice 2009/45/ES týkající se osobních lodí a vysokorychlostních osobních plavidel provozujících vnitrostátní plavbu, do výlučné pravomoci Unie.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 562/2006 ze dne 15. března 2006, kterým se stanoví kodex Společenství o pravidlech upravujících přeshraniční pohyb osob (Schengenský hraniční kodex) (Úř. věst. L 105, 13.4.2006, s. 1).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/59/ES ze dne 27. listopadu 2000 o přístavních zařízeních pro příjem lodního odpadu a zbytků lodního nákladu (Úř. věst. L 332, 28.12.2000, s. 81).

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/45/ES ze dne 6. května 2009 o bezpečnostních pravidlech a normách pro osobní lodě (Úř. věst. L 163, 25.6.2009, s. 1).

- (13) Účelem změn předpisu ESP 2011 je harmonizovat použití pojmů v souvislosti s uznanými organizacemi. Články 5 a 6 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 530/2012 ⁽¹⁾ stanoví, že ropné tankery starší více než 15 let musí vyhovovat systému hodnocení stavu (CAS), který přijala organizace IMO. Rozšířený inspekční program při prohlídkách plavidel na přepravu hromadných nákladů a ropných tankerů čili rozšířený inspekční program (ESP) upřesňuje, jak tuto důkladnější inspekci provádět. Protože CAS využívá ESP jako nástroj pro dosažení svého cíle, budou veškeré změny inspekci v rámci ESP automaticky použitelné prostřednictvím nařízení (EU) č. 530/2012.
- (14) Unie není členem Mezinárodní námořní organizace ani smluvní stranou příslušných úmluv nebo předpisů. Je tudíž třeba, aby Rada zmocnila členské státy k vyjádření postoje Unie a k vyjádření souhlasu s tím, aby byly těmito změnami vázány, spadají-li tyto změny do výlučné pravomoci Unie,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Postojem, který má být zaujat jménem Unie na 40. zasedání Výboru pro usnadnění formalit IMO, je souhlasit s přijetím změn Úmluvy o usnadnění mezinárodní námořní dopravy, jak jsou stanoveny v dokumentu IMO FAL 40/3.

Článek 2

Postojem, který má být zaujat jménem Unie na 69. zasedání Výboru pro ochranu mořského prostředí IMO, je souhlasit s přijetím změn pravidel 1 a 11 přílohy IV úmluvy MARPOL, jak jsou stanoveny v příloze dokumentu IMO MEPC 69/3/3.

Článek 3

Postojem, který má být zaujat jménem Unie na 96. zasedání Výboru pro námořní bezpečnost IMO, je souhlasit s přijetím změn:

- pravidla II-2/13 úmluvy SOLAS, jak jsou stanoveny v příloze 14 dokumentu IMO MSC 95/22/add.2;
- pravidla II-2/18 úmluvy SOLAS, jak jsou stanoveny v příloze 2 dokumentu IMO SSE 2/20;
- kapitoly 8 předpisu FSS, jak jsou stanoveny v bodě 2 přílohy 18 dokumentu IMO 95/22/add.2;
- kapitoly 17 předpisu FSS, jak jsou stanoveny v bodě 2 přílohy 18 dokumentu IMO 95/22/add.2;
- předpisu ESP 2011, jak jsou stanoveny v příloze 15 dokumentu IMO 95/22/add.2.

Článek 4

1. Postoj, který má být zaujat jménem Unie, stanovený v člancích 1, 2 a 3, vyjádří členské státy, jež jsou členy Mezinárodní námořní organizace, jednající společně v zájmu Unie.

2. Drobné úpravy postojů uvedených v člancích 1, 2 a 3 lze dohodnout bez dalšího rozhodnutí Rady.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 530/2012 ze dne 13. června 2012 o urychleném zavádění požadavků dvojitého trupu nebo rovnocenné konstrukce u ropných tankerů s jednoduchým trupem (Úř. věst. L 172, 30.6.2012, s. 3).

Článek 5

Členské státy se zmocňují, aby vyjádřily souhlas s tím, že v zájmu Unie budou vázány změnami uvedenými v článcích 1, 2 a 3, nakolik tyto změny spadají do výlučné pravomoci Unie.

Článek 6

Toto rozhodnutí je určeno členským státům.

V Bruselu dne 15. března 2016.

Za Radu
předseda
A.G. KOENDERS

ROZHODNUTÍ POLITICKÉHO A BEZPEČNOSTNÍHO VÝBORU (SZBP) 2016/808**ze dne 18. května 2016****o jmenování velitele operace EU pro vojenskou operaci Evropské unie s cílem přispět k odvrácení, prevenci a potlačení pirátství a ozbrojených loupeží u pobřeží Somálska (Atalanta) (ATALANTA/2/2016)**

POLITICKÝ A BEZPEČNOSTNÍ VÝBOR,

s ohledem na Smlouvu o Evropské unii, a zejména na čl. 38 této smlouvy,

s ohledem na společnou akci Rady 2008/851/SZBP ze dne 10. listopadu 2008 o vojenské operaci Evropské unie s cílem přispět k odvrácení, prevenci a potlačení pirátství a ozbrojených loupeží u pobřeží Somálska ⁽¹⁾, a zejména na článek 6 uvedené společné akce,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Podle čl. 6 odst. 1 společné akce 2008/851/SZBP zmocnila Rada Politický a bezpečnostní výbor k přijímání rozhodnutí o jmenování velitele operace EU pro vojenskou operaci Evropské unie s cílem přispět k odvrácení, prevenci a potlačení pirátství a ozbrojených loupeží u pobřeží Somálska (dále jen „velitel operace EU“).
- (2) Dne 3. července 2014 přijal Politický a bezpečnostní výbor rozhodnutí 2014/433/SZBP ⁽²⁾ o jmenování generál-majora Martina SMITHE velitelem operace EU.
- (3) Spojené království navrhlo, aby byl nástupcem generál-majora Martina SMITHE ve funkci velitele operace EU jmenován brigádní generál Robert A. MAGOWAN.
- (4) Vojenský výbor EU tento návrh podporuje.
- (5) V souladu s článkem 5 Protokolu č. 22 o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o fungování Evropské unie, se Dánsko neúčastní vypracovávání a provádění těch rozhodnutí a činností Unie, které mají vliv na obranu,

PŘIJAL TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Velitelem operace EU pro vojenskou operaci Evropské unie s cílem přispět k odvrácení, prevenci a potlačení pirátství a ozbrojených loupeží u pobřeží Somálska (Atalanta) je od 3. června 2016 jmenován brigádní generál Robert A. MAGOWAN.

Článek 2

Rozhodnutí 2014/433/SZBP se zrušuje.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 301, 12.11.2008, s. 33.⁽²⁾ Rozhodnutí Politického a bezpečnostního výboru ATALANTA/3/2014 ze dne 3. července 2014 o jmenování velitele operace EU pro vojenskou operaci Evropské unie s cílem přispět k odvrácení, prevenci a potlačení pirátství a ozbrojených loupeží u pobřeží Somálska (Atalanta) (2014/433/SZBP) (Úř. věst. L 198, 5.7.2014, s. 5).

Článek 3

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem přijetí.

Použije se ode dne 3. června 2016.

V Bruselu dne 18. května 2016.

Za Politický a bezpečnostní výbor
předseda
W. STEVENS

ROZHODNUTÍ KOMISE (EU) 2016/809

ze dne 20. května 2016

o oznámení Spojeného království Velké Británie a Severního Irska, že si přeje účastnit se některých aktů Unie v oblasti policejní spolupráce, které byly přijaty před vstupem Lisabonské smlouvy v platnost a které nejsou součástí schengenského *acquis*

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Protokol (č. 36) o přechodných ustanoveních, a zejména na čl. 10 odst. 5 uvedeného protokolu ve spojení s článkem 4 Protokolu (č. 21) o postavení Spojeného království a Irska s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva a čl. 331 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Podle čl. 10 odst. 4 protokolu č. 36 mohlo Spojené království nejpozději šest měsíců před uplynutím pětiletého přechodného období podle čl. 10 odst. 3 protokolu č. 36 oznámit Radě, že v případě aktů Unie v oblasti policejní spolupráce a justiční spolupráce v trestních věcech, jež byly přijaty před vstupem Lisabonské smlouvy v platnost, nepřijímá pravomoci Komise a Soudního dvora uvedené v čl. 10 odst. 1 protokolu č. 36.
- (2) Dopisem předsedovi Rady ze dne 24. července 2013 využilo Spojené království uvedenou možnost a oznámilo, že nepřijímá uvedené pravomoci Komise a Soudního dvora, v důsledku čehož se příslušné akty v oblasti policejní spolupráce a justiční spolupráce v trestních věcech přestaly vztahovat na Spojené království dne 1. prosince 2014.
- (3) Ustanovení čl. 10 odst. 5 protokolu č. 36 umožňuje Spojenému království oznámit Radě, že si přeje účastnit se aktů, jež se na ně přestaly vztahovat.
- (4) Rozhodnutí Komise 2014/858/EU ⁽¹⁾ potvrdilo účast Spojeného království na řadě aktů.
- (5) Rozhodnutí Rady 2014/836/EU ⁽²⁾ potvrdilo, že rozhodnutí Rady 2008/615/SVV ⁽³⁾, rozhodnutí Rady 2008/616/SVV ⁽⁴⁾, a rámcové rozhodnutí Rady 2009/905/SVV ⁽⁵⁾ („průmská rozhodnutí“) se přestala vztahovat na Spojené království dne 1. prosince 2014, a že Spojené království nemá tudíž pro účely vymáhání práva přístup k databázi Eurodac do doby, než se průmských rozhodnutí začne účastnit. V rozhodnutí 2014/836/EU se Spojené království rovněž vyzývá, aby provedlo plné posouzení na základě ekonomických a realizačních kritérií týkající se výhod a praktického přínosu, které pro něj představuje účast na průmských rozhodnutích. Spojené království toto posouzení na základě ekonomických a realizačních kritérií provedlo a jeho parlament se vyslovil pro účast na průmských rozhodnutích.
- (6) Rozhodnutí Rady 2014/857/EU ⁽⁶⁾ potvrdilo oznámení Spojeného království Velké Británie a Severního Irska, že si přeje účastnit se některých ustanovení schengenského *acquis*, jež jsou obsažena v aktech Unie v oblasti policejní spolupráce a justiční spolupráce v trestních věcech.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Komise 2014/858/EU ze dne 1. prosince 2014 o oznámení Spojeného království Velké Británie a Severního Irska, že si přeje účastnit se aktů Unie v oblasti policejní spolupráce a justiční spolupráce v trestních věcech, které byly přijaty před vstupem Lisabonské smlouvy v platnost a které nejsou součástí schengenského *acquis* (Úř. věst. L 345, 1.12.2014, s. 6).

⁽²⁾ Rozhodnutí Rady 2014/836/EU ze dne 27. listopadu 2014, kterým se určují některá následná a přechodná opatření týkající se ukončení účasti Spojeného království Velké Británie a Severního Irska na některých aktech Unie v oblasti policejní spolupráce a justiční spolupráce v trestních věcech, které byly přijaty před vstupem Lisabonské smlouvy v platnost (Úř. věst. L 343, 28.11.2014, s. 11).

⁽³⁾ Rozhodnutí Rady 2008/615/SVV ze dne 23. června 2008 o posílení přeshraniční spolupráce, zejména v boji proti terorismu a přeshraniční trestné činnosti (Úř. věst. L 210, 6.8.2008, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozhodnutí Rady 2008/616/SVV ze dne 23. června 2008 o provádění rozhodnutí 2008/615/SVV o posílení přeshraniční spolupráce, zejména v boji proti terorismu a přeshraniční trestné činnosti (Úř. věst. L 210, 6.8.2008, s. 12).

⁽⁵⁾ Rámcové rozhodnutí Rady 2009/905/SVV ze dne 30. listopadu 2009 o akreditaci poskytovatelů forenzních služeb provádějících laboratorní činnosti (Úř. věst. L 322, 9.12.2009, s. 14).

⁽⁶⁾ Rozhodnutí Rady 2014/857/EU ze dne 1. prosince 2014 o oznámení Spojeného království Velké Británie a Severního Irska, že si přeje účastnit se některých ustanovení schengenského *acquis*, jež jsou obsažena v aktech Unie v oblasti policejní spolupráce a justiční spolupráce v trestních věcech, a o změně rozhodnutí 2000/365/ES a 2004/926/ES (Úř. věst. L 345, 1.12.2014, s. 1).

- (7) Dopisem předsedovi Rady ze dne 22. ledna 2016 Spojené království dále využilo čl. 10 odst. 5 protokolu č. 36, aby oznámilo, že si přeje účastnit se rozhodnutí 2008/615/SVV, rozhodnutí 2008/616/SVV a rámcového rozhodnutí 2009/905/SVV.
- (8) V případě aktů, které nejsou součástí schengenského *acquis*, odkazuje čl. 10 odst. 5 protokolu č. 36 na Protokol (č. 21) o postavení Spojeného království a Irska s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva. Článek 4 protokolu č. 21 odkazuje na postup podle čl. 331 odst. 1 SFEU. Podle tohoto posledně uvedeného ustanovení Komise potvrdí účast členskými státy, které si účast přejí, a v případě potřeby stanoví, že jsou splněny podmínky účasti.
- (9) Podle čtvrté věty čl. 10 odst. 5 protokolu č. 36 usilují orgány Unie a Spojené království o obnovení co největší možné míry účasti Spojeného království v *acquis* Unie v prostoru svobody, bezpečnosti a práva, aniž by došlo k vážnému narušení praktické funkčnosti jeho jednotlivých částí a za současného respektování jejich soudržnosti.
- (10) Podmínky stanovené ve čtvrté větě čl. 10 odst. 5 protokolu č. 36 jsou u aktů oznámených Spojeným královstvím jako akty, kterých si přeje se účastnit, splněny.
- (11) Účast Spojeného království na aktech uvedených v 7. bodě odůvodnění by proto měla být potvrzena,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Potvrzuje se účast Spojeného království na těchto rozhodnutích Rady:

rozhodnutí 2008/615/SVV,

rozhodnutí 2008/616/SVV,

rámcovém rozhodnutí 2009/905/SVV.

Článek 2

Toto rozhodnutí se zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Vstupuje v platnost dnem 21. května 2016.

V Bruselu dne 20. května 2016.

Za Komisi
předseda
Jean-Claude JUNCKER

ROZHODNUTÍ EVROPSKÉ CENTRÁLNÍ BANKY (EU) 2016/810**ze dne 28. dubna 2016****o druhé sérii cílených dlouhodobějších refinančních operací (ECB/2016/10)**

RADA GUVERNÉRŮ EVROPSKÉ CENTRÁLNÍ BANKY,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 127 odst. 2 první odrážku této smlouvy,

s ohledem na statut Evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky, a zejména na čl. 3.1 první odrážku, článek 12.1, čl. 18.1 druhou odrážku a čl. 34.1 druhou odrážku tohoto statutu,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Rozhodnutí ECB/2014/34 ⁽¹⁾ upravuje sérii cílených dlouhodobějších refinančních operací (*targeted longer-term refinancing operations* – TLTRO) prováděných po dobu dvou let od roku 2014 do roku 2016.
- (2) V rámci plnění svého mandátu v oblasti cenové stability Rada guvernérů dne 10. března 2016 rozhodla o zahájení nové série čtyř cílených dlouhodobějších refinančních operací (TLTRO-II) s cílem dále uvolnit úvěrové podmínky pro soukromý sektor a podpořit tvorbu úvěrů. Cílem operací TLTRO-II je posílit transmissi měnové politiky prostřednictvím dalších pobídek k poskytování úvěrů bankami nefinančnímu soukromému sektoru, tedy domácnostem a nefinančním podnikům, v členských státech, jejichž měnou je euro. Toto opatření nemá za cíl podpořit poskytování úvěrů bankami domácnostem na nákup rezidenčních nemovitostí. Úvěry, které lze poskytnout nefinančnímu soukromému sektoru v kontextu tohoto opatření, proto nezahrnují úvěry domácnostem na nákup rezidenčních nemovitostí. Ve spojení s jinými nestandardními opatřeními je cílem operací TLTRO-II přispět k návratu míry inflace ve střednědobém horizontu pod 2 %, ale blízko této úrovně.
- (3) S cílem usnadnit účast institucím, které si z organizačních důvodů půjčují od Eurosystemu prostřednictvím skupinové struktury, bude účast na TLTRO-II stejně jako v případě první série operací TLTRO umožněna v rámci skupiny tam, kde je pro skupinové zacházení dán institucionální základ. Skupina se bude operací účastnit prostřednictvím jednoho konkrétního člena skupiny, pokud jsou splněny stanovené podmínky. S cílem řešit otázky týkající se rozdělení likvidity v rámci skupiny budou všichni členové skupiny, která je založena na úzkém propojení mezi členy, povinni svou účast ve skupině formálně písemně potvrdit. Skupina TLTRO, která byla uznána pro účely operací TLTRO podle rozhodnutí ECB/2014/34, se může operací TLTRO-II účastnit jako skupina TLTRO-II, pokud dodrží určité postupy týkající se oznámení a uznání.
- (4) Celková částka, kterou si bude možné v rámci všech operací TLTRO-II vypůjčit, bude určena na základě celkové nesplacené částky způsobilých úvěrů, které účastník poskytl soukromému nefinančnímu sektoru, k 31. lednu 2016, po odečtení částky, kterou si účastník TLTRO-II vypůjčil v rámci prvních dvou operací TLTRO provedených v září a prosinci 2014 v souladu s rozhodnutím ECB/2014/34 a která ke dni vypořádání operace TLTRO-II nebyla ještě splacena.
- (5) Úroková sazba platná pro jednotlivé operace TLTRO-II bude stanovena v závislosti na objemu úvěrů, které účastník poskytne v období od 1. února 2016 do 31. ledna 2018, v souladu se zásadami vymezenými v tomto rozhodnutí.
- (6) Po uplynutí 24 měsíců od vypořádání každé TLTRO-II budou mít účastníci možnost se čtvrtletní periodicitou a v souladu se stanoveným postupem splatit částky, které jim byly přiděleny.
- (7) Instituce, které si přejí účastnit se operací TLTRO-II, podléhají určitým zpravodajským povinnostem. Vykázané údaje se použijí: a) ke stanovení úvěrového přidělu, b) při výpočtu příslušné srovnávací částky, c) k vyhodnocení výsledků účastníků v porovnání s příslušnými srovnávacími částkami a d) k jiným analytickým účelům podle

⁽¹⁾ Rozhodnutí ECB/2014/34 ze dne 29. července 2014 o opatřeních týkajících se cílených dlouhodobějších refinančních operací (Úř. věst. L 258, 29.8.2014, s. 11).

potřeb plnění úkolů Eurosystemu. Předpokládá se, že národní centrální banky členských států, jejichž měnou je euro a jež vykazované údaje obdrží, si mohou tyto údaje navzájem poskytovat v rámci Eurosystemu v rozsahu a na úrovni, které jsou nezbytné k řádnému provedení rámce TLTRO-II, jakož i k analýze jeho účinnosti a dalším analytickým účelům. Vykazované údaje lze v rámci Eurosystemu sdílet pro účely ověřování poskytnutých údajů.

- (8) S cílem poskytnout úvěrovým institucím dostatek času, aby se po provozní stránce připravily na první TLTRO-II, by toto rozhodnutí mělo vstoupit v platnost bez zbytečného odkladu,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Definice

Pro účely tohoto rozhodnutí se použijí tyto definice:

- 1) „srovnávací částkou čistých úvěrů“ se rozumí částka čistých úvěrů, kterou musí účastník v období od 1. února 2016 do 31. ledna 2018 překročit, aby měl v souvislosti se svou výpůjčkou v rámci TLTRO-II nárok na úrokovou sazbu, která je nižší než počáteční sazba, přičemž tato částka se vypočte v souladu se zásadami vymezenými v článku 4 a podrobnými ustanoveními uvedenými v příloze I;
- 2) „srovnávací nesplacenou částkou“ se rozumí součet nesplacených způsobilých úvěrů účastníka k 31. lednu 2016 a srovnávací částky čistých úvěrů účastníka, který se vypočte v souladu se zásadami vymezenými v článku 4 a podrobnými ustanoveními uvedenými v příloze I;
- 3) „horní hranicí nabídky“ se rozumí nejvyšší částka, kterou si může účastník v rámci operace TLTRO-II vypůjčit a která se vypočte v souladu se zásadami vymezenými v článku 4 a podrobnými ustanoveními uvedenými v příloze I;
- 4) „úvěrovým přidělem“ se rozumí celková částka, kterou si účastník může vypůjčit v rámci všech TLTRO-II a která se vypočte v souladu se zásadami vymezenými v článku 4 a podrobnými ustanoveními uvedenými v příloze I;
- 5) „úvěrovou institucí“ se rozumí úvěrová instituce ve smyslu čl. 2 bodu 14 obecných zásad Evropské centrální banky (EU) 2015/510 (ECB/2014/60) ⁽¹⁾;
- 6) „způsobilými úvěry“ se rozumějí úvěry nefinančním podnikům a domácnostem (včetně neziskových institucí sloužících domácnostem), které jsou rezidenty – ve smyslu čl. 1 bodu 4 nařízení Rady (ES) č. 2533/98 ⁽²⁾ – členských států, jejichž měnou je euro, s výjimkou úvěrů domácnostem na nákup rezidenčních nemovitostí, jak je podrobně uvedeno v příloze II;
- 7) „způsobilými čistými úvěry“ se rozumějí hrubé úvěry ve formě způsobilých úvěrů po odečtení splátek nesplacených částek způsobilých úvěrů v průběhu určitého období, jak je podrobně uvedeno v příloze II;
- 8) „prvním referenčním obdobím“ se rozumí období od 1. února 2015 do 31. ledna 2016;
- 9) „měnovou finanční institucí“ se rozumí měnová finanční instituce ve smyslu čl. 1 písm. a) nařízení Evropské centrální banky (EU) č. 1071/2013 (ECB/2013/33) ⁽³⁾;
- 10) „kódem měnové finanční instituce“ se rozumí jedinečný identifikační kód měnové finanční instituce na seznamu měnových finančních institucí, který vede a zveřejňuje Evropská centrální banka (ECB) pro statistické účely v souladu s článkem 4 nařízení (EU) č. 1071/2013 (ECB/2013/33);

⁽¹⁾ Obecné zásady Evropské centrální banky (EU) 2015/510 ze dne 19. prosince 2014 o provádění rámce měnové politiky Eurosystemu (ECB/2014/60) (Úř. věst. L 91, 2.4.2015, s. 3).

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 2533/98 ze dne 23. listopadu 1998 o shromažďování statistických informací Evropskou centrální bankou (Úř. věst. L 318, 27.11.1998, s. 8).

⁽³⁾ Nařízení Evropské centrální banky (EU) č. 1071/2013 ze dne 24. září 2013 o rozvaze sektoru měnových finančních institucí (ECB/2013/33) (Úř. věst. L 297, 7.11.2013, s. 1).

- 11) „nesplacenými částkami způsobilých úvěrů“ se rozumějí nesplacené způsobilé úvěry v rozvaze s výjimkou způsobilých úvěrů, které byly sekuritizovány nebo jinak převedeny bez odúčtování z rozvahy, jak je podrobně uvedeno v příloze II;
- 12) „účastníkem“ se rozumí protistrana způsobilá pro operace měnové politiky Eurosystemu na volném trhu v souladu s obecnými zásadami (EU) 2015/510 (ECB/2014/60), která podává nabídky v nabídkových řízeních TLTRO-II, a to buď jednotlivě, nebo jako vedoucí instituce za skupinu, a na níž se vztahují všechna práva a povinnosti spojené s účastí v nabídkových řízeních TLTRO-II;
- 13) „příslušnou národní centrální bankou“ se ve vztahu ke konkrétnímu účastníku rozumí národní centrální banka členského státu, v němž je účastník usazen.
- 14) „druhým referenčním obdobím“ se rozumí období od 1. února 2016 do 31. ledna 2018.

Článek 2

Druhá série cílených dlouhodobějších refinančních operací

1. Eurosystem uskuteční čtyři operace TLTRO-II v souladu s indikativním kalendářem operací TLTRO-II zveřejněným na internetových stránkách ECB.
2. Každá operace TLTRO-II je splatná čtyři roky po dni vypořádání příslušné operace, a to v den, který je dnem vypořádání hlavní refinanční operace Eurosystemu, v souladu s indikativním kalendářem operací TLTRO-II zveřejněným na internetových stránkách ECB.
3. Operace TLTRO-II jsou:
 - a) reverzní operace na poskytnutí likvidity;
 - b) prováděny decentralizovaně národními centrálními bankami;
 - c) prováděny prostřednictvím standardních nabídkových řízení a
 - d) prováděny formou nabídkových řízení s pevně stanovenou sazbou.
4. Není-li v tomto rozhodnutí stanoveno jinak, uplatňují se ve vztahu k operacím TLTRO-II standardní podmínky, za nichž jsou národní centrální banky připraveny provádět úvěrové operace. Tyto podmínky zahrnují postupy provádění operací na volném trhu, kritéria pro určení způsobilosti protistran a zajištění pro účely úvěrových operací Eurosystemu, jakož i sankce použitelné v případě neplnění závazků protistranami. Každá z těchto podmínek je vymezena v obecném a dočasném právním rámci pro refinanční operace, provedeném ve vnitrostátních smluvních nebo regulačních rámcích národních centrálních bank.
5. V případě rozporu mezi tímto rozhodnutím a obecnými zásadami (EU) 2015/510 (ECB/2014/60), popřípadě jiným právním aktem ECB, který stanoví právní rámec pro dlouhodobější refinanční operace, a/nebo jakýmkoli vnitrostátními opatřeními, která jej provádějí na vnitrostátní úrovni, má přednost toto rozhodnutí.

Článek 3

Účast

1. Instituce se mohou účastnit operací TLTRO-II jednotlivě, pokud jsou způsobilými protistranami pro operace měnové politiky Eurosystemu na volném trhu.
2. Instituce se mohou účastnit operací TLTRO-II v rámci skupiny tak, že vytvoří skupinu TLTRO-II. Účast v rámci skupiny je relevantní pro účely výpočtu příslušného úvěrového přidělu a srovnávacích částek, jak je uvedeno v článku 4, a pro účely související zpravodajské povinnosti, jak je uvedeno v článku 7. Na účast v rámci skupiny se vztahují následující omezení:
 - a) instituce nesmí být členem více než jedné skupiny TLTRO-II;

- b) instituce, která se operací TLTRO-II účastní v rámci skupiny, se jich nemůže účastnit jednotlivě;
- c) instituce, která byla ustanovena jako vedoucí instituce, je jediným členem skupiny TLTRO-II, která se smí účastnit nabídkových řízení TLTRO-II, a
- d) aniž jsou dotčeny odstavce 6 a 7 tohoto článku, složení a vedoucí instituce skupiny TLTRO-II zůstanou stejné pro všechny operace TLTRO-II.
3. Pro účast na operacích TLTRO-II prostřednictvím skupiny TLTRO-II je třeba splnit níže uvedené podmínky.
- a) K poslednímu dni měsíce, který předchází podání žádosti uvedené v písmenu d) tohoto odstavce, musí každý člen skupiny:
- i) být v úzkém propojení s jiným členem skupiny ve smyslu „úzkého propojení“ vymezeného v článku 138 obecných zásad (EU) 2015/510 (ECB/2014/60), přičemž „protistranou“, „ručitelem“, „emitentem“ nebo „dlužníkem“ uvedenými v definici tohoto pojmu se rozumí členové skupiny; nebo
 - ii) držet povinné rezervy v Eurosystemu v souladu s nařízením Evropské centrální banky (ES) č. 1745/2003 (ECB/2003/9) ⁽¹⁾ nepřímo prostřednictvím jiného člena skupiny nebo být využíván jiným členem skupiny pro nepřímé držení povinných rezerv v Eurosystemu.
- b) Skupina určí jednoho svého člena jako vedoucí instituci skupiny. Vedoucí instituce musí být způsobilou protistranou pro operace měnové politiky Eurosystemu na volném trhu.
- c) Každý člen skupiny TLTRO-II je úvěrovou institucí usazenou v členském státě, jehož měnou je euro, a splňuje kritéria stanovená v čl. 55 písm. a), b) a c) obecných zásad (EU) 2015/510 (ECB/2014/60).
- d) S výhradou písmene e) vedoucí instituce požádá o účast v rámci skupiny u své národní centrální banky v souladu s indikativním kalendářem TLTRO-II zveřejněným na internetových stránkách ECB. Žádost musí obsahovat:
- i) název vedoucí instituce;
 - ii) seznam kódů měnových finančních institucí a názvy všech institucí zahrnutých do skupiny TLTRO-II;
 - iii) vysvětlení, na čem se zakládá žádost skupiny, včetně seznamu úzkých propojení a/nebo vztahů nepřímého držení minimálních rezerv mezi členy skupiny, přičemž každý člen se identifikuje kódem měnové finanční instituce;
 - iv) v případě členů skupiny, kteří splňují podmínky stanovené v písm. a) bodu ii): písemné potvrzení od vedoucí instituce, že každý člen její skupiny TLTRO-II učinil formální rozhodnutí být členem příslušné skupiny TLTRO-II a souhlasí s tím, že se nebude účastnit operací TLTRO-II jako jednotlivá protistrana nebo jako člen jiné skupiny TLTRO-II, spolu s náležitým důkazem, že písemné potvrzení vedoucí instituce bylo vyhotoveno řádně oprávněnými osobami. Vedoucí instituce může nezbytné potvrzení ve vztahu k členům své skupiny TLTRO-II vydat, pokud existují dohody, např. o nepřímé držbě minimálních rezerv podle čl. 10 odst. 2 nařízení (ES) č. 1745/2003 (ECB/2003/9), které výslovně stanoví, že příslušní členové skupiny se účastní operací Eurosystemu na volném trhu výhradně prostřednictvím vedoucí instituce. Příslušná národní centrální banka může ve spolupráci s národními centrálními bankami příslušných členů skupiny ověřit platnost dotyčného písemného potvrzení; a
 - v) v případě člena skupiny, na kterého se vztahuje písm. a) bod i): 1) písemné potvrzení od příslušného člena skupiny o jeho formálním rozhodnutí být členem předmětné skupiny TLTRO-II a neúčastnit se operací TLTRO-II jako jednotlivá protistrana nebo jako člen jiné skupiny TLTRO-II; a 2) náležitý důkaz, potvrzený národní centrální bankou příslušného člena skupiny, o tom, že toto formální rozhodnutí bylo učiněno na nejvyšší rozhodovací úrovni v rámci korporátní struktury člena, například představenstvem nebo obdobným orgánem, v souladu s platnými právními předpisy.

⁽¹⁾ Nařízení Evropské centrální banky (ES) č. 1745/2003 ze dne 12. září 2003 o uplatňování minimálních rezerv (ECB/2003/9) (Úř. věst. L 250, 2.10.2003, s. 10).

- e) Skupina TLTRO, která byla uznána pro účely operací TLTRO podle rozhodnutí ECB/2014/34, se může účastnit operací TLTRO-II jako skupina TLTRO-II, pokud její vedoucí instituce za tímto účelem předloží písemné oznámení příslušné národní centrální bance v souladu s indikativním kalendářem TLTRO-II zveřejněným na internetových stránkách ECB. Uvedené oznámení musí obsahovat:
- i) seznam členů skupiny TLTRO, kteří učinili formální rozhodnutí být členy předmětné skupiny TLTRO-II a neúčastnit se operací TLTRO-II jako jednotlivé protistrany nebo jako členové jiné skupiny TLTRO-II. V případě členů skupiny, kteří splňují podmínky stanovené v písm. a) bodu ii), může vedoucí instituce poskytnout nezbytné oznámení, pokud existují dohody ve smyslu písm. d) bodu iv), které výslovně stanoví, že příslušní členové skupiny se účastní operací Eurosystemu na volném trhu výhradně prostřednictvím vedoucí instituce. Příslušná národní centrální banka může ve spolupráci s národními centrálními bankami příslušných členů skupiny ověřit platnost tohoto seznamu; a
 - ii) náležitý důkaz, který si může vyžádat národní centrální banka vedoucí instituce, že oznámení bylo vyhotoveno řádně oprávněnými osobami.
- f) Vedoucí instituce obdrží potvrzení od své národní centrální banky, že skupina TLTRO-II byla uznána. Příslušná národní centrální banka si může od vedoucí instituce před vydáním svého potvrzení vyžádat jakékoli další informace, které jsou relevantní pro posouzení potenciální skupiny TLTRO-II. Při posuzování žádosti skupiny příslušná národní centrální banka zohlední též veškerá nezbytná hodnocení členů skupiny národními centrálními bankami, jako např. ověření dokumentace poskytnuté v souladu s písmeny d) nebo e).

Úvěrové instituce podléhající konsolidovanému dohledu, včetně poboček téže úvěrové instituce, se pro účely tohoto rozhodnutí rovněž považují za vhodné žadatele o uznání skupiny TLTRO-II, přičemž musí splňovat podmínky stanovené tímto článkem obdobně. To umožňuje vytváření skupin TLTRO-II mezi těmito institucemi, pokud jsou součástí stejného právního subjektu. Pro účely potvrzení vytvoření nebo změny složení skupiny TLTRO-II tohoto typu se uplatní ustanovení odst. 3 písm. d) bodu iv) a odst. 6 písm. b) bodu ii) podbodů 4).

4. Pokud jedna nebo více institucí zahrnutých v žádosti o uznání skupiny TLTRO-II nesplňuje podmínky stanovené v odstavci 3, může příslušná národní centrální banka žádost navrhované skupiny částečně zamítnout. Instituce, které podaly žádost, se mohou v takovém případě rozhodnout buď jednat jako skupina TLTRO-II ve složení zahrnujícím jen ty členy skupiny, kteří splňují požadované podmínky, nebo žádost o uznání skupiny TLTRO-II vzít zpět.

5. Ve výjimečných případech, kdy jsou dány objektivní důvody, může Rada guvernérů rozhodnout, že se odchýlí od podmínek uvedených v odstavcích 2 a 3.

6. Aniž je dotčen odstavec 5, složení skupiny uznané v souladu s odstavcem 3 se může změnit za těchto okolností:

- a) Člen bude ze skupiny TLTRO-II vyloučen, pokud přestane splňovat požadavky uvedené v odst. 3 písm. a) nebo c). Národní centrální banka příslušného člena skupiny informuje vedoucí instituci o tom, že člen skupiny tyto požadavky nesplňuje.

V těchto případech vedoucí instituce oznámí příslušné národní centrální bance změnu v postavení člena své skupiny.

- b) Pokud ve vztahu ke skupině TLTRO-II vznikla další úzká propojení nebo nepřímá držení povinných rezerv v Eurosystemu po posledním dni měsíce předcházejícího podání žádosti uvedené v odst. 3 písm. d), může se složení skupiny TLTRO-II změnit, aby odpovídalo rozšíření o nového člena, za předpokladu, že:

- i) vedoucí instituce požádá svou národní centrální banku o uznání změny ve složení skupiny TLTRO-II;
- ii) žádost uvedená v bodě i) zahrnuje:

- 1) název vedoucí instituce;

- 2) seznam kódů měnových finančních institucí a názvy všech institucí, které mají být zahrnuty v novém složení skupiny TLTRO-II;

- 3) vysvětlení, na čem se žádost zakládá, včetně podrobností o změnách úzkých propojení a/nebo vztahů nepřímého držení minimálních rezerv mezi členy skupiny, přičemž každý člen se identifikuje kódem měnové finanční instituce;
- 4) v případě členů skupiny, na něž se vztahuje odst. 3 písm. a) bod ii): písemné potvrzení od vedoucí instituce, že každý člen její skupiny TLTRO-II učinil formální rozhodnutí být členem příslušné skupiny TLTRO-II a neúčastnit se operací TLTRO-II jako jednotlivá protistrana nebo jako člen jiné skupiny TLTRO-II. Vedoucí instituce může nezbytné potvrzení ve vztahu k členům své skupiny TLTRO-II vydat, pokud existují dohody, např. o nepřímé držbě minimálních rezerv podle čl. 10 odst. 2 nařízení (ES) č. 1745/2003 (ECB/2003/9), které výslovně stanoví, že příslušní členové skupiny se účastní operací Eurosystemu na volném trhu výhradně prostřednictvím vedoucí instituce. Příslušná národní centrální banka může ve spolupráci s národními centrálními bankami příslušných členů skupiny ověřit platnost tohoto písemného potvrzení; a
- 5) v případě členů skupiny, na něž se vztahuje odst. 3 písm. a) bod i), písemné potvrzení od každého dalšího člena o jeho formálním rozhodnutí být členem příslušné skupiny TLTRO-II a neúčastnit se operací TLTRO-II jako jednotlivá protistrana nebo jako člen jiné skupiny TLTRO-II, a písemné potvrzení od každého člena skupiny TLTRO-II (v jejím původním i novém složení) o jeho formálním rozhodnutí, že souhlasí s novým složením skupiny TLTRO-II, spolu s náležitým důkazem, potvrzeným národní centrální bankou příslušného člena skupiny, jak je podrobně uvedeno v odst. 3 písm. d) bodě v); a
- iii) vedoucí instituce obdrží od své národní centrální banky potvrzení, že změněná skupina TLTRO-II byla uznána. Příslušná národní centrální banka si může od vedoucí instituce před vydáním svého potvrzení vyžádat jakékoli další informace, které jsou relevantní pro posouzení nového složení skupiny TLTRO-II. Při posuzování žádosti skupiny musí příslušná národní centrální banka zohlednit též veškerá nezbytná hodnocení členů skupiny národními centrálními bankami, jako např. ověření dokumentace poskytnuté v souladu s bodem ii).
- c) Dojde-li ve vztahu ke skupině TLTRO-II po posledním dni měsíce předcházejícího podání žádosti uvedené v odst. 3 písm. d) k fúzi, akvizici nebo rozdělení, jež se týká člena skupiny TLTRO-II, a tato operace nemá za následek změnu souboru způsobilých úvěrů, může se složení skupiny TLTRO-II změnit tak, aby zohledňovalo fúzi, akvizici nebo rozdělení, pokud jsou splněny podmínky uvedené v písmenu b).
7. Pokud Rada guvernérů akceptovala změny ve složení skupiny TLTRO-II v souladu s odstavcem 5, nebo pokud došlo ke změnám ve složení skupiny TLTRO-II v souladu s odstavcem 6, uplatní se následující požadavky, nerozhodne-li Rada guvernérů jinak:
- a) pokud jde o změny ve smyslu odstavce 5 nebo odst. 6 písm. b), vedoucí instituce se může účastnit operace TLTRO-II v novém složení své skupiny TLTRO-II nejdříve šest týdnů poté, co podala žádost o uznání nového složení skupiny své národní centrální bance, a této žádosti bylo vyhověno; a
- b) instituce, která přestala být členem skupiny TLTRO-II, se nesmí účastnit žádné další operace TLTRO-II, ani jednotlivě, ani jako člen jiné skupiny TLTRO-II, ledaže podá novou žádost o účast v souladu s odstavci 1, 3 nebo 6.
8. Pozbude-li vedoucí instituce způsobilost být protistranou pro operace měnové politiky Eurosystemu na volném trhu, přestane být její skupina TLTRO-II uznána a vedoucí instituce je povinna splatit všechny částky vypůjčené v rámci operací TLTRO-II.

Článek 4

Úvěrový příděl, horní hranice nabídky a srovnávací částky

1. Úvěrový příděl platný pro jednotlivého účastníka se vypočte na základě údajů o úvěrech týkajících se nesplacených částek způsobilých úvěrů jednotlivého účastníka. Úvěrový příděl platný pro účastníka, který je vedoucí institucí skupiny TLTRO-II, se vypočte na základě agregovaných údajů o úvěrech týkajících se nesplacených částek způsobilých úvěrů všech členů skupiny TLTRO-II.

2. Úvěrový příděl každého účastníka se rovná 30 % celkového objemu jeho nesplacených způsobilých úvěrů k 31. lednu 2016 po odečtení částky, kterou si tento účastník TLTRO-II vypůjčil v rámci prvních dvou operací TLTRO provedených v září a prosinci 2014 na základě rozhodnutí ECB/2014/34 a která ke dni vypořádání operace TLTRO-II ještě nebyla splacena, a to s ohledem na jakékoli právně závazné oznámení o předčasném splacení, které účastník podá v souladu s článkem 6 rozhodnutí ECB/2014/34, nebo jakékoli právně závazné oznámení o povinném předčasném splacení, které národní centrální banka vydá v souladu s článkem 7 rozhodnutí ECB/2014/34. Příslušné technické výpočty jsou uvedeny v příloze I.

3. Pokud člen skupiny TLTRO, která byla uznána pro účely operací TLTRO v souladu s rozhodnutím ECB/2014/34, nemá zájem být členem příslušné skupiny TLTRO-II, má se pro účely výpočtu individuálního úvěrového přídělu pro tuto úvěrovou instituci v rámci TLTRO-II za to, že si daná instituce v rámci operací TLTRO provedených v září a prosinci 2014 vypůjčila částku rovnající se částce, kterou si v těchto dvou operacích TLTRO vypůjčila vedoucí instituce skupiny TLTRO a která ještě nebyla splacena ke dni vypořádání operace TLTRO-II, vynásobené poměrem způsobilých úvěrů tohoto člena ke způsobilým úvěrům skupiny TLTRO k 30. dubnu 2014. Pro účely výpočtu úvěrového přídělu vedoucí instituce v rámci TLTRO-II se tato částka odečte od částky, která se považuje za vypůjčenou příslušnou skupinou TLTRO-II v rámci operací TLTRO provedených v září a prosinci 2014.

4. Horní hranice nabídky každého účastníka se rovná jeho úvěrovému přídělu po odečtení částek vypůjčených v rámci dřívějších operací TLTRO-II. Tato částka představuje horní hranici nabídky každého účastníka, přičemž se uplatní pravidla platná pro nabídky přesahující horní hranici nabídek stanovená v článku 36 obecných zásad (EU) 2015/510 (ECB/2014/60). Příslušné technické výpočty jsou uvedeny v příloze I.

5. Srovnávací částka čistých úvěrů účastníka se určí na základě způsobilých čistých úvěrů v prvním referenčním období následovně:

- a) v případě účastníků, kteří vykážou kladné nebo nulové hodnoty způsobilých čistých úvěrů v prvním referenčním období, se srovnávací částka čistých úvěrů rovná nule;
- b) v případě účastníků, kteří vykážou záporné hodnoty způsobilých čistých úvěrů v prvním referenčním období, se srovnávací částka čistých úvěrů rovná objemu způsobilých čistých úvěrů za první referenční období.

Příslušné technické výpočty jsou uvedeny v příloze I. Nerozhodne-li Rada guvernérů v objektivně odůvodněných případech jinak, v případě účastníků, kteří získali bankovní licenci po 31. lednu 2015, se srovnávací částka čistých úvěrů rovná nule.

6. Výše srovnávací nesplacené částky účastníka se stanoví jako součet nesplacených způsobilých úvěrů k 31. lednu 2016 a srovnávací částky čistých úvěrů. Příslušné technické výpočty jsou uvedeny v příloze I.

Článek 5

Úroky

1. S výhradou odstavce 2 je úrokovou sazbou, která se uplatní na částky vypůjčené v rámci jednotlivých operací TLTRO-II, sazba hlavních refinančních operací uplatňovaná v době přidělení příslušné operace TLTRO-II.

2. Úroková sazba, která se uplatňuje na částky vypůjčené účastníky, jejichž způsobilé čisté úvěry v druhém referenčním období přesáhly příslušnou srovnávací částku čistých úvěrů, se váže též na úrokovou sazbu vkladové facility platnou v době přidělení každé operace TLTRO-II v souladu s podrobnými ustanoveními a výpočty uvedenými v příloze I. Úroková sazba se účastníkům oznamuje přede dnem prvního předčasného splacení v červnu 2018 v souladu s indikativním kalendářem operací TLTRO-II uveřejněným na internetových stránkách ECB.

3. Úroky jsou splatné zpětně při splatnosti každé operace TLTRO-II, nebo případně při předčasném splacení, jak je stanoveno v článku 6.

4. Je-li účastník z důvodu použití prostředků nápravy, které má národní centrální banka v souladu se svou smluvní nebo veřejnoprávní úpravou k dispozici, povinen splatit nesplacené částky operací TLTRO-II před tím, než je mu oznámena použitelná úroková sazba, je úrokovou sazbou, která se uplatní na částky, které si tento účastník vypůjčil v rámci jednotlivých operací TLTRO-II, sazba hlavních refinančních operací uplatňovaná v době přidělení příslušné operace TLTRO-II.

Článek 6

Předčasné splacení

1. Po uplynutí 24 měsíců po vypořádání každé operace TLTRO-II mají účastníci možnost danou operaci TLTRO-II před splatností ukončit nebo snížit její objem, a to ve čtvrtletních intervalech.
2. Dny předčasného splacení připadají na dny vypořádání hlavních refinančních operací Eurosystemu, tak jak je stanoví Eurosystem.
3. Pokud má účastník v úmyslu splatit úvěr v den předčasného splacení s využitím postupu předčasného splacení, oznámí to příslušné národní centrální bance alespoň týden před tímto dnem předčasného splacení.
4. Oznámení podle odstavce 3 se pro daného účastníka stává závazným týden přede dnem předčasného splacení, který je v něm určen. Pokud účastník úplně nebo částečně nevyrovná částku splatnou v rámci postupu předčasného splacení ke dni splatnosti, může to mít za následek uložení finančního postihu. Příslušný finanční postih se vypočte v souladu s přílohou VII obecných zásad (EU) 2015/510 (ECB/2014/60) a musí odpovídat finančnímu postihu uplatňovanému v případě nesplnění povinnosti v dostatečné míře zajistit a vypořádat částku, jež byla protistraně přidělena v souvislosti s reverzními transakcemi pro účely měnové politiky. Uložením finančního postihu není dotčeno právo příslušné národní centrální banky použít prostředky nápravy stanovené pro případ selhání v článku 166 obecných zásad (EU) 2015/510 (ECB/2014/60).

Článek 7

Zpravodajská povinnost

1. Každý účastník operací TLTRO-II předkládá příslušné národní centrální bance údaje na základě formuláře pro vykazování uvedeného v příloze II, a to:
 - a) údaje, které se týkají prvního referenčního období, za účelem stanovení úvěrového přidělu, horních hranic nabídek a srovnávacích částek pro daného účastníka (dále jen „první výkaz“) a
 - b) údaje, které se týkají druhého referenčního období, za účelem stanovení příslušných úrokových sazeb (dále jen „druhý výkaz“).
2. Tyto údaje se poskytují v souladu s:
 - a) indikativním kalendářem TLTRO-II zveřejněným na internetových stránkách ECB;
 - b) obecnými zásadami uvedenými v příloze II a
 - c) minimálními standardy pro přesnost a pojmovou shodu uvedenými v příloze IV nařízení (EU) č. 1071/2013 (ECB/2013/33).
3. Pojmy užívané ve zprávách předkládaných účastníky se vykládají v souladu s definicemi těchto pojmů v nařízení (EU) č. 1071/2013 (ECB/2013/33).
4. Vedoucí instituce skupin TLTRO-II předkládají zprávy, které zohledňují agregované údaje týkající se všech členů skupiny TLTRO-II. Národní centrální banka vedoucí instituce nebo národní centrální banka člena skupiny TLTRO-II může ve spolupráci s národní centrální bankou vedoucí instituce požadovat, aby vedoucí instituce předložila neagregované údaje za každého jednotlivého člena skupiny.

5. Každý účastník zajistí, aby byla kvalita údajů předložených podle odstavců 1 a 2 vyhodnocena externím auditorem v souladu s těmito pravidly:

- a) auditor může vyhodnotit údaje v prvním výkazu v rámci auditu roční účetní závěrky účastníka a výsledky hodnocení auditora se předkládají ve lhůtě stanovené v indikativním kalendáři operací TLTRO-II zveřejněném na internetových stránkách ECB;
- b) pokud jde o druhý výkaz, předkládají se výsledky hodnocení auditora spolu s tímto druhým výkazem, ledaže příslušná národní centrální banka ve výjimečných případech schválí jinou lhůtu; v tomto případě se úroková sazba, která se uplatní na částky vypůjčené účastníkem, jenž o prodloužení lhůty požádal, oznámí až po předložení výsledků hodnocení auditora; pokud se účastník se souhlasem příslušné národní centrální banky rozhodne příslušnou operaci TLTRO-II ukončit nebo snížit její objem před tím, než předloží výsledky hodnocení auditora, je úrokovou sazbou, která se uplatní na částky, jež má tento účastník splatit, sazba hlavních refinančních operací uplatňovaná v době přidělení příslušné operace TLTRO-II;
- c) hodnocení auditora se zaměřuje na požadavky stanovené v odstavcích 2 a 3. Auditor zejména:
 - i) hodnotí správnost poskytnutých údajů, a to na základě ověření, že soubor způsobilých úvěrů účastníka, včetně – jedná-li se o vedoucí instituci – způsobilých úvěrů účastníků příslušné skupiny TLTRO-II, splňuje kritéria způsobilosti;
 - ii) ověřuje, že vykázané údaje jsou v souladu se zásadami vymezenými v příloze II a s pojmy zavedenými nařízením (EU) č. 1071/2013 (ECB/2013/33);
 - iii) ověřuje, že vykázané údaje jsou v souladu s údaji sestavenými na základě nařízení (EU) č. 1071/2013 (ECB/2013/33), a
 - iv) ověřuje, zda jsou zavedeny kontroly a postupy za účelem ověření integrity, přesnosti a konzistentnosti údajů.

V případě účasti v rámci skupiny se výsledky hodnocení auditora sdělí národním centrálním bankám ostatních členů skupiny TLTRO-II. Podrobné výsledky hodnocení provedeného podle tohoto odstavce se na žádost poskytnou národní centrální bance účastníka a v případě účasti skupiny se následně sdělí národním centrálním bankám členů skupiny.

Eurosystém může poskytnout další pokyny ohledně toho, jakým způsobem má být hodnocení auditora provedeno; v takovém případě účastníci zajistí, aby auditoři při svém hodnocení postupovali v souladu s těmito pokyny.

6. Dojde-li ke změně ve složení skupiny TLTRO-II nebo k reorganizaci podnikové struktury (např. fúzi, akvizici nebo rozdělení), která má vliv na soubor způsobilých úvěrů účastníka, musí být předložen revidovaný první výkaz podle instrukcí národní centrální banky účastníka. Příslušná národní centrální banka posoudí dopad této revize a přijme přiměřená opatření. Tato opatření mohou zahrnovat požadavek na splacení vypůjčených částek, jež s ohledem na změnu ve složení skupiny TLTRO-II nebo na reorganizaci podnikové struktury mohou přesahovat příslušný úvěrový přiděl. Dotčený účastník (jenž může v návaznosti na reorganizaci podnikové struktury zahrnovat nově vytvořený subjekt) poskytne jakékoli dodatečné informace, o které příslušná národní centrální banka požádá za účelem posouzení dopadu revize.

7. Eurosystém může údaje poskytnuté účastníkem podle tohoto článku využít pro účely provádění rámce TLTRO-II, jakož i pro analýzu jeho účinnosti a pro jiné analytické účely Eurosystému.

Článek 8

Neplnění zpravodajské povinnosti

1. Pokud účastník nepředloží zprávu nebo nesplní požadavky týkající se auditu, anebo pokud jsou ve vykázaných údajích zjištěny chyby, platí následující pravidla:

- a) Pokud účastník v příslušné lhůtě nepředloží první výkaz, stanoví se úvěrový přiděl na úrovni nula.

- b) Pokud účastník v příslušné lhůtě nepředloží druhý výkaz nebo pokud nesplní povinnosti stanovené v čl. 7 odst. 5 nebo 6, uplatní se na částky, které si tento účastník vypůjčil v rámci TLTRO-II, úroková sazba hlavních refinančních operací uplatňovaná v době přidělení příslušné operace TLTRO-II.
- c) Pokud účastník zjistí v souvislosti s auditem ve smyslu čl. 7 odst. 5 nebo jinak chyby v údajích předložených ve výkazech, včetně nepřesných nebo neúplných údajů, oznámí to v nejkratší možné lhůtě příslušné národní centrální bance. Pokud byly příslušné národní centrální bance takové chyby oznámeny nebo tyto chyby zjistila jiným způsobem: i) účastník poskytne jakékoli dodatečné informace, o které příslušná národní centrální banka požádá za účelem posouzení dopadu dané chyby, a ii) příslušná národní centrální banka může přijmout přiměřená opatření, která mohou zahrnovat úpravu úrokové sazby, která se uplatňuje na úvěry účastníka v rámci TLTRO-II, a požadavek na splacení vypůjčených částek, které v důsledku chyby v údajích přesahují úvěrový příděl účastníka.
2. Ustanovením odstavce 1 nejsou dotčeny sankce, které mohou být uloženy v souladu s rozhodnutím Evropské centrální banky ECB/2010/10 ⁽¹⁾ v souvislosti se zpravodajskou povinností stanovenou nařízením (EU) č. 1071/2013 (ECB/2013/33).

Článek 9

Vstup v platnost

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem 3. května 2016.

Ve Frankfurtu nad Mohanem dne 28. dubna 2016.

Prezident ECB
Mario DRAGHI

⁽¹⁾ Rozhodnutí Evropské centrální banky ECB/2010/10 ze dne 19. srpna 2010 o nedodržování statistické zpravodajské povinnosti (Úř. věst. L 226, 28.8.2010, s. 48).

PŘÍLOHA I

PROVÁDĚNÍ DRUHÉ SÉRIE CÍLENÝCH DLOUHODOBĚJŠÍCH REFINANČNÍCH OPERACÍ

1. Výpočet úvěrového přídělů a horní hranice nabídky

Na účastníky jedné z operací druhé série cílených dlouhodobějších refinančních operací (TLTRO-II), ať již vystupují jednotlivě, nebo jako vedoucí instituce skupiny TLTRO-II, se vztahuje úvěrový příděl. Vypočtený úvěrový příděl se zaokrouhluje na nejbližší násobek 10 000 EUR.

Úvěrový příděl platný pro jednotlivého účastníka v TLTRO-II se vypočte na základě objemu nesplacených způsobilých úvěrů k 31. lednu 2016. Úvěrový příděl platný pro vedoucí instituci skupiny TLTRO-II se vypočte na základě objemu nesplacených způsobilých úvěrů všech členů dané skupiny TLTRO-II k 31. lednu 2016.

Úvěrový příděl se rovná 30 % nesplacené částky způsobilých úvěrů účastníka ⁽¹⁾ k 31. lednu 2016 po odečtení částek, které si účastník vypůjčil v rámci cílených dlouhodobějších refinančních operací (TLTRO) uskutečněných v září a prosinci 2014 na základě rozhodnutí ECB/2014/34 a které ke dni vypořádání operace TLTRO-II ještě nejsou splaceny, tj.:

$$BA_k = 0,3 \times OL_{Jan2016} - OB_k \text{ pro } k = 1, \dots, 4$$

BA_k je úvěrový příděl v TLTRO-II k (kde $k = 1, \dots, 4$), $OL_{Jan2016}$ je částka způsobilých úvěrů účastníka, které jsou nesplacené k 31. lednu 2016 a OB_k je částka, kterou si účastník vypůjčil v TLTRO1 a TLTRO2 v rámci první série operací TLTRO a která ke dni vypořádání operace TLTRO-II ještě není splacena k .

Horní hranicí nabídky, která platí pro všechny účastníky každé TLTRO-II, je úvěrový příděl po odečtení částky, kterou si účastník vypůjčil v předcházejících TLTRO-II.

Nechť $C_k \geq 0$ je vypůjčená částka účastníka v TLTRO-II k . Horní hranicí nabídky BL_k pro tohoto účastníka operace k je:

$$BL_1 = BA_1 \text{ a}$$

$$BL_k = BA_k - \sum_{j=1}^{k-1} C_j, \text{ pro } k = 2, 3, 4.$$

2. Výpočet srovnávacích částek

Nechť NL_m jsou způsobilé čisté úvěry účastníka v kalendářním měsíci m vypočtené jako hrubý tok nových způsobilých úvěrů účastníka v daném měsíci po odečtení splátek způsobilých úvěrů, jak je uvedeno v příloze II.

Označme NLB srovnávací částku čistých úvěrů pro tohoto účastníka. Tato částka je vymezena takto:

$$NLB = \min(NL_{Feb2015} + NL_{March2015} + \dots + NL_{Jan2016}, 0)$$

To znamená, že pokud mají způsobilé čisté úvěry účastníka v prvním referenčním období kladnou nebo nulovou hodnotu, potom $NLB = 0$. Pokud však mají způsobilé čisté úvěry účastníka v prvním referenčním období zápornou hodnotu, potom $NLB = NL_{Feb2015} + NL_{March2015} + \dots + NL_{Jan2016}$.

Označme OAB srovnávací nesplacenou částku účastníka. Tato částka je vymezena takto:

$$OAB = \max(OL_{Jan2016} + NLB, 0)$$

⁽¹⁾ „Účastníkem“ se rozumí jednotliví účastníci nebo skupiny TLTRO-II.

3. Výpočet úrokové sazby

Označme $NS_{Jan2018}$ jako částku získanou součtem způsobilých čistých úvěrů v období od 1. února 2016 do 31. ledna 2018 a nesplacené částky způsobilých úvěrů ke dni 31. ledna 2016; tato částka se vypočte jako $NS_{Jan2018} = OL_{Jan2016} + NL_{Feb2016} + NL_{March2016} + \dots + NL_{Jan2018}$

Označme nyní EX jako procentní odchylku $NS_{Jan2018}$ od srovnávací nesplacené částky, tedy

$$EX = \frac{(NS_{Jan2018} - OAB)}{OAB} \times 100$$

Pokud se OAB rovná nule, má se za to, že EX se rovná 2,5.

Nechť r_k je úroková sazba, která se uplatní v případě TLTRO-II k . Nechť MRO_k a DF_k je hlavní refinanční sazba, respektive sazba vkladové facility, vyjádřené jako roční procentní sazby uplatňované v době přidělení operace TLTRO-II k . Úroková sazba se určí takto:

- a) Pokud účastník nepřesáhne svou srovnávací nesplacenou částku způsobilých úvěrů ke dni 31. ledna 2018, úroková sazba, která se uplatní na všechny objemy, které si účastník vypůjčí v rámci operací TLTRO-II, se rovná hlavní refinanční sazbě uplatňované v době přidělení jednotlivé operace TLTRO-II, tedy:

pokud $EX \leq 0$, pak $r_k = MRO_k$.

- b) Pokud účastník svou srovnávací nesplacenou částku způsobilých úvěrů ke dni 31. ledna 2018 přesáhne alespoň o 2,5 %, úroková sazba, která se uplatní na všechny objemy, které si účastník vypůjčí v rámci operací TLTRO-II, se rovná sazbě vkladové facility uplatňované v době přidělení jednotlivé operace TLTRO-II, tedy

pokud $EX \geq 2,5$, pak $r_k = DF_k$.

- c) Pokud účastník svou srovnávací nesplacenou částku způsobilých úvěrů ke dni 31. ledna 2018 přesáhne, avšak méně než o 2,5 %, úroková sazba, která se uplatní na všechny objemy, které si účastník vypůjčí v rámci operací TLTRO-II, se lineárně zvyšuje v závislosti na procentu, o něž účastník přesáhne srovnávací nesplacenou částku způsobilých úvěrů, tedy

pokud $0 < EX < 2,5$, pak $r_k = MRO_k - \frac{(MRO_k - DF_k) \times EX}{2,5}$.

Úroková sazba se vyjádří jako roční procentní sazba, zaokrouhlená směrem dolů na nejbližší čtvrté desetinné místo.

PŘÍLOHA II

DRUHÁ SÉRIE CÍLENÝCH DLOUHODOBĚJŠÍCH REFINANČNÍCH OPERACÍ – OBECNÉ ZÁSADY PRO SESTAVOVÁNÍ ÚDAJŮ POŽADOVANÝCH VE FORMULÁŘI PRO VYKAZOVÁNÍ**1. Úvod ⁽¹⁾**

Tyto obecné zásady obsahují pokyny pro sestavování výkazů, jež jsou účastníci TLTRO-II povinni předkládat v souladu s článkem 7. Zpravodajské povinnosti jsou uvedeny ve formuláři pro vykazování na konci této přílohy. Tyto obecné zásady stanoví též zpravodajské povinnosti vedoucích institucí skupin TLTRO-II, které se těchto operací účastní.

Oddíly 2 a 3 obsahují obecné informace týkající se sestavování a předávání údajů a oddíl 4 obsahuje vysvětlení ukazatelů, které mají být vykazovány.

2. Všeobecné informace

Hodnoty, které mají být použity při výpočtu úvěrových přidělů, se týkají úvěrů měnových finančních institucí nefinančním podnikům eurozóny a úvěrů měnových finančních institucí domácnostem eurozóny ⁽²⁾, s výjimkou úvěrů na nákup rezidenčních nemovitostí, ve všech měnách. V souladu s článkem 7 musí být výkazy předloženy za dvě referenční období vymezená v článku 1. Informace o nesplacených částkách způsobilých úvěrů na konci měsíce předcházejícího začátku období a na konci období, jakož i o způsobilých čistých úvěrech v průběhu tohoto období (vypočtených jako hrubé úvěry po odečtení splátek úvěrů) musí být konkrétně vykazovány odděleně pro nefinanční podniky a pro domácnosti. Nesplacené částky způsobilých úvěrů se upraví tak, aby zohlednily úvěry, které byly sekuritizovány nebo jinak převedeny bez odúčtování z rozvahy. Poskytnuty musí být také podrobné informace o příslušných dílčích složkách těchto položek, jakož i o účincích, které vedou ke změnám nesplacených částek způsobilých úvěrů, ale které nesouvisí se způsobilými čistými úvěry (dále jen „úpravy nesplacených částek“), včetně prodejů a nákupů úvěrů a jiných převodů úvěrů.

Pokud jde o použití shromážděných informací, údaje o nesplacených částkách způsobilých úvěrů k 31. lednu 2016 se použijí ke stanovení úvěrového přidělu. Údaje o způsobilých čistých úvěrech během prvního referenčního období se použijí pro výpočet srovnávací částky čistých úvěrů a srovnávací nesplacené částky. Údaje o způsobilých čistých úvěrech během druhého referenčního období se oproti tomu použijí k posouzení vývoje poskytování úvěrů a následně ke stanovení příslušných úrokových sazeb. Veškeré další ukazatele obsažené ve formuláři jsou nezbytné pro ověření vnitřního souladu informací a jejich souladu se statistickými údaji shromážděnými v rámci Eurosystemu, jakož i pro důkladné monitorování dopadu programu TLTRO-II.

Obecný rámec, z něhož se při vyplňování výkazů vychází, tvoří zpravodajské povinnosti měnových finančních institucí eurozóny v souvislosti se statistikou rozvahových položek (balance sheet items – BSI) měnových finančních institucí, jak je uvedeno v nařízení (EU) č. 1071/2013 (ECB/2013/33). Konkrétně pokud jde o úvěry, čl. 8 odst. 2 nařízení (EU) č. 1071/2013 (ECB/2013/33) vyžaduje, aby byly vykazovány „v zůstatkové hodnotě částky jistiny ke konci měsíce. Tato částka nezahrnuje odpisy a snížení hodnoty podle příslušných účetních postupů. [...] úvěry se nezapočítávají vůči jiným aktivům nebo pasivům“. Avšak na rozdíl od pravidel stanovených v čl. 8 odst. 2, ze kterého také vyplývá, že úvěry mají být vykazovány neočištěné o opravné položky, stanoví čl. 8 odst. 4, že „Za předpokladu, že tyto postupy pro vykazování používají všechny rezidentské zpravodajské jednotky, mohou národní centrální banky dovolit, aby se úvěry, k nimž se vytvářejí opravné položky, vykazovaly po započtení opravných položek (netto způsobem), a aby se úvěry nabyté za úplatu vykazovaly v ceně sjednané v okamžiku jejich nabytí“. Důsledky, které má tato odchylka od všeobecných zásad BSI pro sestavování výkazů, jsou podrobněji posouzeny níže.

Nařízení (EU) č. 1071/2013 (ECB/2013/33) by mělo být též použito jako referenční dokument, pokud jde o definice, které se mají uplatnit při sestavování výkazů. Viz zejména článek 1, pokud jde o obecné definice pojmů, a části 2 a 3 přílohy II, pokud jde o definice kategorií nástrojů, které mají být zahrnuty pod pojem „úvěry“, a definice sektorů účastníků. Je třeba upozornit na to, že v rámci BSI jsou nabíhlé úroky z úvěrů zpravidla zaznamenávány v rozvaze v okamžiku, kdy nabíhají (tj. na akruální bázi, a nikoli v okamžiku jejich skutečného splacení), měly by však být vyloučeny z údajů o nesplacených částkách úvěrů. Kapitalizované úroky by však měly být zaznamenány jako součást nesplacené částky.

⁽¹⁾ Koncepční rámec, na němž se zakládá zpravodajská povinnost, se ve srovnání s rámcem vymezeným v rozhodnutí ECB/2014/34 nemění.

⁽²⁾ Pro účely výkazů zahrnuje položka „domácnosti“ neziskové instituce sloužící domácnostem.

I když velká část údajů, které mají být vykazovány, je již sestavována měnovými finančními institucemi v souladu s požadavky nařízení (EU) č. 1071/2013 (ECB/2013/33), některé další informace musí sestavovat účastníci, kteří podávají nabídky v rámci operací TLTRO-II. Metodický rámec rozvahové statistiky, který je stanoven v Příručce rozvahové statistiky měnových finančních institucí⁽¹⁾, poskytuje veškeré základní informace požadované k sestavení těchto dodatečných údajů; další podrobnosti jsou uvedeny v bodě 4, který se týká definic jednotlivých ukazatelů.

3. Všeobecné pokyny pro vykazování

a) Struktura formuláře pro vykazování

Ve formuláři je označeno období, ke kterému se údaje vztahují, a ukazatele jsou v něm seskupeny do dvou bloků: úvěry měnových finančních institucí nefinančním podnikům eurozóny a úvěry měnových finančních institucí domácnostem eurozóny, s výjimkou úvěrů na nákup rezidenčních nemovitostí. Údaje ve všech žlutě zvýrazněných polích jsou vypočítány z údajů vykázaných v jiných polích na základě daných vzorců. Formulář zahrnuje též validační pravidlo, které ověřuje soulad mezi nesplacenými částkami a transakcemi.

b) Definice „vykazovaného období“

Vykazované období označuje časový úsek, ke kterému se údaje vztahují. V rámci TLTRO-II jsou dvě vykazovaná období, tj. „první referenční období“ od 1. února 2015 do 31. ledna 2016 a „druhé referenční období“ od 1. února 2016 do 31. ledna 2018. Ukazatele týkající se nesplacených částek musí být vykázaný ke konci měsíce předcházejícího začátku vykazovaného období a ke konci vykazovaného období; pro první referenční období proto musí být nesplacené částky vykázaný k 31. lednu 2015 a k 31. lednu 2016 a pro druhé referenční období musí být nesplacené částky vykázaný k 31. lednu 2016 a k 31. lednu 2018. Údaje o transakcích a úpravách musí zahrnovat veškeré relevantní účinky, které nastaly během vykazovaného období.

c) Vykazování ve vztahu ke skupinám TLTRO-II

Pokud jde o skupinovou účast na operacích TLTRO-II, měly by údaje být vykazovány zpravidla na agregovaném základě. Národní centrální banky členských států, jejichž měnou je euro, však mají možnost shromažďovat informace týkající se jednotlivých institucí, považují-li to za vhodné.

d) Předávání výkazů

Vyplněné výkazy by měl být předány příslušné národní centrální bance tak, jak je uvedeno v článku 7, a v souladu s indikativním kalendářem operací TLTRO-II zveřejněným na internetových stránkách ECB, jenž rovněž stanoví referenční období, která mají být v každém přenosu zahrnuta, a příslušné referenční údaje, které mají být použity pro sestavení údajů.

e) Jednotka údajů

Údaje musí být vykázaný v tisících eur.

4. Definice

Tento oddíl obsahuje definice položek, které mají být vykázaný; v závorkách je uvedeno číslování použité ve formuláři pro vykazování.

a) Nesplacené částky způsobilých úvěrů (1 a 4)

Údaje v těchto polích jsou vypočítány na základě číselných údajů vykázaných ve vztahu k následujícím položkám: „nesplacené částky v rozvaze“ (1.1 a 4.1) minus „nesplacené částky úvěrů, které byly sekuritizovány nebo jinak převedeny, avšak které nejsou odúčtovány z rozvahy“ (1.2 a 4.2) plus „zůstatky opravných položek k způsobilým úvěrům“ (1.3 a 4.3). Posledně uvedená podpoložka je relevantní pouze v případech, kdy se na rozdíl od obecné praxe BSI úvěry vykazují očištěné o opravné položky.

⁽¹⁾ Viz „Manual on MFI balance sheet statistics“, ECB, duben 2012, k dispozici na internetových stránkách ECB www.ecb.europa.eu. Statistickým vykazováním úvěrů se zabývá zejména oddíl 2.1.4. s. 76.

i) Nesplacené částky v rozvaze (1.1 a 4.1)

Tato položka se skládá z nesplacených částek úvěrů poskytnutých nefinančním podnikům eurozóny a domácnostem, s výjimkou úvěrů na nákup rezidenčních nemovitostí. Naběhlé úroky jsou na rozdíl od kapitalizovaných úroků z ukazatelů vyloučeny.

Tato pole formuláře přímo souvisí s požadavky části 2 přílohy I nařízení (EU) č. 1071/2013 (ECB/2013/33) (blok 2 tabulky 1 týkající se měsíčních stavů).

Pro podrobnější definice položek, které mají ve výkazech zahrnuty, viz část 2 přílohy II nařízení (EU) č. 1071/2013 (ECB/2013/33) a oddíl 2.1.4 Příručky rozvahové statistiky měnových finančních institucí.

ii) Nesplacené částky úvěrů, které jsou sekuritizovány nebo jinak převedeny, avšak které nejsou odúčtovány z rozvahy (1.2 a 4.2)

Tato položka zahrnuje nesplacené částky úvěrů, které jsou sekuritizovány nebo jinak převedeny, avšak které nebyly odúčtovány z rozvahy. Veškeré sekuritizační činnosti musí být vykázány bez ohledu na to, kde jsou zúčastněné účelové finanční společnosti rezidenty. Do této položky se nezahrnují úvěry, které byly ve formě úvěrových pohledávek poskytnuty Eurosystemu jako zajištění při úvěrových operacích měnové politiky, což vede k tomu, že jsou bez odúčtování převedeny z rozvahy.

Část 5 přílohy I nařízení (EU) č. 1071/2013 (ECB/2013/33) (blok 5.1 tabulky 5a týkající se měsíčních údajů) se týká požadovaných informací o sekuritizovaných úvěrech nefinančním podnikům a domácnostem, které nebyly odúčtovány, avšak nevyžaduje, aby byly úvěry domácnostem členěny podle účelu. Kromě toho nejsou předmětem úpravy nařízení (EU) č. 1071/2013 (ECB/2013/33) nesplacené částky úvěrů, které byly jinak převedeny (tedy nikoliv prostřednictvím sekuritizace), avšak nejsou odúčtovány. Pro účely sestavení výkazů je proto třeba získat zvláštní údaje z vnitřních databází měnových finančních institucí.

Pro další podrobnosti o položkách, které mají být ve výkazech zahrnuty, viz část 5 přílohy I nařízení (EU) č. 1071/2013 (ECB/2013/33) a oddíl 2.3 Příručky rozvahové statistiky měnových finančních institucí.

iii) Zůstatky opravných položek k způsobilým úvěrům (1.3 a 4.3)

Tyto údaje jsou relevantní pouze pro ty instituce, které na rozdíl od všeobecné praxe BSI vykazují úvěry očištěné o opravné položky. V případě institucí, které podávají nabídky jako skupina TLTRO-II, platí tento požadavek pouze pro ty instituce ve skupině, které zaznamenávají úvěry očištěné o opravné položky.

Tato položka zahrnuje jednotlivé a portfoliové opravné položky ke znehodnocení a ztrátám z úvěrů (před provedením odpisů a snížení hodnoty). Údaje se musí týkat nesplacených způsobilých úvěrů v rozvaze, jsou tedy vyloučeny úvěry, které jsou sekuritizovány nebo jinak převedeny a které nebyly odúčtovány z rozvahy.

Jak je uvedeno ve třetím pododstavci bodu 2, v rozvahové statistice by se úvěry měly vykazovat zpravidla v zůstatkové hodnotě částky jistiny s tím, že odpovídající opravné položky jsou zařazeny do položky „Kapitál a rezervy“. V takových případech by neměly být vykazovány samostatné informace o opravných položkách. V případech, kdy jsou úvěry vykazovány očištěné o opravné položky, však musí být tyto dodatečné informace vykazovány s cílem shromáždit plně srovnatelné údaje v rámci sektoru měnových finančních institucí.

Tam, kde je běžné vykazovat nesplacené částky úvěrů očištěné o opravné položky, mohou národní centrální banky učinit vykazování těchto informací nepovinným. V takových případech však budou výpočty v rámci TLTRO-II založeny na částkách nesplacených úvěrů v rozvaze očištěných o opravné položky ⁽¹⁾.

Pro další podrobnosti viz odkaz na opravné položky v definici „Kapitál a rezervy“ uvedené v části 2 přílohy II nařízení (EU) č. 1071/2013 (ECB/2013/33).

⁽¹⁾ Tato výjimka má rovněž důsledky pro vykazování údajů o odpisech a snížení hodnoty, jak je vysvětleno níže.

b) Způsobilé čisté úvěry (2)

V těchto polích formuláře pro vykazování se zaznamenávají čisté úvěry (transakce) poskytnuté během vykazovaného období. Údaje jsou vypočítány na základě číselných údajů vykázaných ve vztahu k podpoložkám, tj. „hrubé úvěry“ (2.1) mínus „splátky“ (2.2).

Úvěry, které se během vykazovaného období opětovně sjednávají, by měly být v době, kdy k opětovnému sjednávání dochází, vykázané jako „splátky“ a současně i jako „hrubé úvěry“. Údaje o úpravách musí zahrnovat účinky týkající se opětovného sjednání úvěru.

Reverzní transakce během období (tedy úvěry poskytnuté a splacené během období) by měly být zásadně vykázané jako „hrubé úvěry“ a současně i jako „splátky“. Je však přípustné, aby měnové finanční instituce podávající nabídky tyto operace při sestavování výkazů vyloučily, pokud by to snížilo jejich zpravodajskou zátěž. V tomto případě by měnové finanční instituce měly informovat příslušnou národní centrální banku a údaje o úpravách nesplacených částek musí též vyloučit účinky související s těmito reverzními operacemi. Tato výjimka se nevztahuje na úvěry poskytnuté během období, které jsou sekuritizovány nebo jinak převedeny.

Zohlednit je třeba i pohledávky z kreditních karet, revolvingové úvěry a přečerpání. U těchto nástrojů by měly být změny v zůstatcích v důsledku použití nebo výběru částek během vykazovaného období použity jako zástupné údaje pro čisté úvěry. Kladné částky by měly být vykázané jako „hrubé úvěry“ (2.1), zatímco záporné částky by měly být vykázané (s kladným znaménkem) jako „splátky“ (2.2).

i) Hrubé úvěry (2.1)

Tato položka zahrnuje tok nových hrubých úvěrů ve vykazovaném období, s výjimkou nabytí úvěrů. Vykázán by měl být i poskytnutý úvěr související s pohledávkami z kreditních karet, revolvingovými úvěry a přečerpáním, tak jak je vysvětleno výše.

Zahrnuty by měly být i částky, které byly během období připsány k zůstatku klienta například v důsledku kapitalizace úroků (na rozdíl od přírůstku úroků) a poplatků.

ii) Splátky (2.2)

Tato položka zahrnuje tok splátek jistiny v průběhu vykazovaného období, s výjimkou těch, které se vztahují k sekuritizovaným nebo jinak převedeným úvěrům, které nejsou odúčtovány z rozvahy. Vykázány by měly být i splátky související s pohledávkami z kreditních karet, revolvingovými úvěry a přečerpáním, tak jak je vysvětleno výše.

Vykazovány by neměly být platby úroků týkající se ještě nekapitalizovaných naběhlých úroků, zcizení úvěrů a jiné úpravy nesplacených částek (včetně odpisů a snížení hodnoty).

c) Úpravy nesplacených částek

Tato pole formuláře pro vykazování slouží k zaznamenání změn nesplacených částek (snížení (–) a zvýšení (+)), které nastaly v průběhu vykazovaného období a které nesouvisejí s čistými úvěry. Takové změny vyplývají z operací, jako jsou sekuritizace úvěrů a jiné převody úvěrů v průběhu vykazovaného období, a z jiných úprav týkajících se přecenění z důvodu změn směnných kurzů, odpisů a snížení hodnoty úvěrů a překlasifikace. Údaje v těchto polích jsou automaticky vypočítány na základě číselných údajů vykázaných ve vztahu k podpoložkám, tj. „prodeje a nákupy úvěrů a jiné převody úvěrů v průběhu vykazovaného období“ (3.1) plus „jiné úpravy“ (3.2).

i) Prodeje a nákupy úvěrů a jiné převody úvěrů v průběhu vykazovaného období (3.1)

— Čisté toky sekuritizovaných úvěrů s dopadem na stavy úvěrů (3.1 A)

Tato položka zahrnuje čistý objem úvěrů, které jsou sekuritizovány v průběhu vykazovaného období s dopadem na vykazované stavy úvěrů vypočtené jako nabytí mínus zcizení ⁽¹⁾. Veškeré sekuritizační činnosti musí být vykázány bez ohledu na to, kde jsou zúčastněné účelové finanční společnosti rezidenty. Převody úvěrů by měly být zaznamenány v nominální hodnotě očištěné o odpisy a snížení hodnoty v okamžiku prodeje. Tyto odpisy a snížení hodnoty by měly být vykázány, jsou-li identifikovatelné, pod položkou 3.2B formuláře (viz níže). V případě měnových finančních institucí, které vykazují úvěry očištěné o opravné položky, by převody měly být zaznamenány v rozvahové hodnotě (tedy v nominální hodnotě očištěné o zůstatky opravných položek) ⁽²⁾.

Požadavky části 5 přílohy I nařízení (EU) č. 1071/2013 (ECB/2013/33) (Blok 1.1 tabulky 5a – měsíční údaje a tabulky 5b – čtvrtletní údaje) tyto prvky zahrnují.

Pro podrobnější definice položek, které mají být vykázány, viz část 5 přílohy I nařízení (EU) č. 1071/2013 (ECB/2013/33) a oddíl 2.3 Příručky rozvahové statistiky měnových finančních institucí.

— Čisté toky úvěrů, které jsou jiným způsobem převedeny s dopadem na stavy úvěrů (3.1B)

Tato položka zahrnuje čistý objem úvěrů zcizených nebo nabytých v průběhu období s dopadem na vykázané stavy úvěrů při operacích nesouvisejících se sekuritizačními činnostmi a je vypočtena jako nabytí mínus zcizení. Převody by měly být zaznamenány v nominální hodnotě očištěné o odpisy a snížení hodnoty v okamžiku prodeje. Tyto odpisy a snížení hodnoty by měly být vykázány, jsou-li identifikovatelné, pod položkou 3.2B. V případě měnových finančních institucí, které vykazují úvěry očištěné o opravné položky, by převody měly být zaznamenány v rozvahové hodnotě (tedy v nominální hodnotě očištěné o zůstatky opravných položek).

Požadavky části 5 přílohy I nařízení (EU) č. 1071/2013 (ECB/2013/33) tyto prvky částečně zahrnují. Blok 1.2 tabulky 5a týkající se měsíčních údajů a tabulky 5b týkající se čtvrtletních údajů zahrnuje údaje o čistých tocích úvěrů, které jsou jiným způsobem převedeny s dopadem na stavy úvěrů, přičemž jsou však vyloučeny:

- 1) úvěry zcizené ve prospěch jiné tuzemské měnové finanční instituce nebo nabyté od jiné tuzemské měnové finanční instituce včetně vnitroskupinových převodů uskutečněných v důsledku restrukturalizace podniků (např. převod souboru úvěrů tuzemskou dceřinou měnovou finanční institucí na mateřskou měnovou finanční instituci);
- 2) převody úvěrů v souvislosti s vnitroskupinovými reorganizacemi uskutečněnými v důsledku fúzí, akvizic a rozdělení.

Pro účely sestavení výkazů musí být vykázány veškeré tyto účinky. Pro další podrobnosti o položkách, které mají být vykázány, viz část 5 přílohy I nařízení (EU) č. 1071/2013 (ECB/2013/33) a oddíl 2.3 Příručky rozvahové statistiky měnových finančních institucí. Pokud jde o „Změny ve struktuře sektoru měnových finančních institucí“, podává oddíl 1.6.3.4 Příručky rozvahové statistiky měnových finančních institucí (a související oddíl 5.2 přílohy 1.1) podrobný popis vnitroskupinových převodů, přičemž rozlišuje mezi případy, kdy se převody uskutečňují mezi samostatnými institucionálními jednotkami (např. předtím, než jedna nebo více jednotek zaniknou v rámci fúze nebo akvizice) a takovými převody, které se uskutečňují v okamžiku, kdy některé jednotky zanikne, přičemž v takovém případě by měla být provedena statistická překlasifikace. Pro účely sestavení výkazů jsou důsledky v obou případech stejné a údaje by měly být vykázány pod položkou 3.1C (nikoliv pod položkou 3.2C).

— Čisté toky úvěrů, které jsou sekuritizovány nebo jiným způsobem převedeny bez dopadu na stavy úvěrů (3.1C)

Tato položka zahrnuje čistý objem úvěrů, které jsou v průběhu vykazovaného období sekuritizovány nebo jiným způsobem převedeny bez jakéhokoli dopadu na vykazované stavy úvěrů, a vypočte se jako nabytí mínus zcizení. Převody by měly být zaznamenány v nominální hodnotě očištěné o odpisy a snížení

⁽¹⁾ Tato konvence znamená (jez je v protikladu k požadavkům nařízení (EU) č. 1071/2013 (ECB/2013/33)) je v souladu s obecným požadavkem týkajícím se úpravy údajů, jak je uvedeno výše – tj. účinky, které vedou ke zvýšení nebo snížení zůstatků, se mají vykazovat s kladným, resp. záporným znaménkem.

⁽²⁾ Nařízení (EU) č. 1071/2013 (ECB/2013/33) umožňuje měnovým finančním institucím, aby nakoupené úvěry vykazovaly v hodnotě transakce, pokud je to vnitrostátní praxe uplatňovaná všemi měnovými finančními institucemi, které jsou rezidenty v dané zemi. V těchto případech musí být složky přecenění, které mohou vzniknout, vykázány v položce 3.2B.

hodnoty v okamžiku prodeje. Tyto odpisy a snížení hodnoty by měly být vykázány, jsou-li identifikovatelné, pod položkou 3.2B. V případě měnových finančních institucí, které vykazují úvěry očištěné o opravné položky, by převody měly být zaznamenány v rozvahové hodnotě (tedy v nominální hodnotě očištěné o zůstatky opravných položek). Do této položky se nezahrnují čisté toky související s poskytnutím úvěrů Eurosystemu ve formě úvěrových pohledávek jako zajištění při úvěrových operacích měnové politiky, jež vede k tomu, že jsou bez odúčtování převedeny z rozvahy.

Požadavky části 5 přílohy I nařízení (EU) č. 1071/2013 (ECB/2013/33) tyto prvky částečně zahrnují. Blok 2.1 tabulky 5a týkající se měsíčních údajů a tabulky 5b týkající se čtvrtletních údajů zahrnuje údaje o čistých tocích úvěrů, které jsou sekuritizovány nebo jiným způsobem převedeny bez jakéhokoli dopadu na stavy úvěrů, avšak úvěry poskytnuté domácnostem na nákup rezidenčních nemovitostí nejsou vykazovány odděleně, a měly by proto být zvlášť získány z vnitřní databáze měnových finančních institucí. Jak je stanoveno výše, tyto požadavky dále nezahrnují:

- 1) Úvěry zcizené ve prospěch jiné tuzemské měnové finanční instituce nebo nabyté od jiné tuzemské měnové finanční instituce včetně vnitroskupinových převodů uskutečněných v důsledku restrukturalizace podniku (např. převod souboru úvěrů tuzemskou dceřinou měnovou finanční institucí na mateřskou měnovou finanční instituci);
- 2) Převody úvěrů v souvislosti s vnitroskupinovými reorganizacemi uskutečněnými v důsledku fúzí, akvizic a rozdělení.

Pro účely sestavení výkazů musí být vykázány veškeré tyto účinky.

Pro další podrobnosti o položkách, které mají být zahrnuty, viz část 5 přílohy I nařízení (EU) č. 1071/2013 (ECB/2013/33) a oddíl 2.3 Příručky rozvahové statistiky měnových finančních institucí.

ii) Ostatní úpravy (3.2)

Údaje týkající se ostatních úprav musí být vykázány pro nesplacené způsobilé úvěry v rozvaze, s výjimkou sekuritizovaných nebo jiným způsobem převedených úvěrů, které nejsou odúčtovány.

— Přecenění v důsledku změn směnných kurzů (3.2 A)

Pohyby směnných kurzů vůči euru způsobují změny hodnoty úvěrů denominovaných v cizích měnách, pokud jsou vyjádřeny v eurech. Údaje o těchto účincích by měly být vykázány se záporným (kladným) znaménkem, pokud v čistém vyjádření způsobují snížení (zvýšení) nesplacených částek a jsou nezbytné s cílem umožnit plné sladění mezi čistými úvěry a změnami nesplacených částek.

Tyto úpravy nejsou zahrnuty v požadavcích stanovených nařízením (EU) č. 1071/2013 (ECB/2013/33). Pro účely výkazů platí, že pokud údaje (nebo ani přibližné hodnoty) nejsou pro měnové finanční instituce snadno dostupné, mohou být vypočteny v souladu s pokyny obsaženými v oddíle 4.2.2 Příručky rozvahové statistiky měnových finančních institucí. Navržený postup odhadu omezuje rozsah výpočtů na hlavní měny a je založen na následujících krocích:

- 1) nesplacené částky způsobilých úvěrů na konci měsíce předcházejícího počátku období a na konci období (položky 1 a 4) jsou členěny podle měny, ve které jsou denominovány, se zaměřením na soubory úvěrů denominované v GBP, USD, CHF a JPY. Pokud tyto údaje nejsou snadno dostupné, mohou být použity údaje o celkových nesplacených částkách v rozvaze, včetně sekuritizovaných nebo jiným způsobem převedených úvěrů, které nejsou odúčtovány – položky 1.1 a 4.1);
- 2) s každým souborem úvěrů se zachází takto. Čísla příslušných rovnic v Příručce rozvahové statistiky měnových finančních institucí jsou uvedena v závorkách:

— nesplacené částky na konci měsíce předcházejícího počátku vykazovaného období a na konci období jsou převedeny na původní měnu, ve které byly denominovány, za použití odpovídajících nominálních směnných kurzů ⁽¹⁾ (rovnice [4.2.2] a [4.2.3]);

⁽¹⁾ Měly by se používat referenční směnné kurzy ECB. Viz tisková zpráva z 8. července 1998 o stanovení jednotných tržních standardů, která je k dispozici na internetových stránkách ECB www.ecb.europa.eu.

- změna nesplacených částek v průběhu referenčního období denominovaných v cizí měně je vypočítána a převedena zpět na euro za pomoci průměrné hodnoty denních směnných kurzů v průběhu vykazovaného období (rovnice [4.2.4]);
- vypočte se rozdíl mezi změnou nesplacených částek převedených na euro, jak byla vypočítána v předchozím úvahu, a změnou nesplacených částek v eurech (rovnice [4.2.5], s opačným znaménkem);

3) konečná úprava směnných kurzů je odhadnuta jako součet úprav pro každou měnu.

Pro další informace viz oddíl 1.6.3.5 a 4.2.2 Příručky rozvahové statistiky měnových finančních institucí.

— Odpisy/snížení hodnoty (3.2B)

V souladu s čl. 1 písm. g) nařízení (EU) č. 1071/2013 (ECB/2013/33) se „snížením hodnoty“ rozumí přímé snížení účetní hodnoty úvěru ve statistické rozvaze v důsledku jeho znehodnocení.“ Obdobně v souladu s čl. 1 písm. h) nařízení (EU) č. 1071/2013 (ECB/2013/33) se „odpisem“ rozumí snížení hodnoty v rozsahu celé účetní hodnoty úvěru, což vede k jeho odstranění z rozvahy.“ Účinky snížení hodnoty a odpisů by měly být vykázány se záporným nebo kladným znaménkem, pokud v čistém vyjádření způsobují snížení nebo případně zvýšení nesplacených částek. Tyto údaje jsou nezbytné s cílem umožnit plné sladění mezi čistými úvěry a změnami nesplacených částek.

Pokud jde o odpisy a snížení hodnoty související s nesplacenými úvěry v rozvaze, mohou být použity údaje sestavené za účelem splnění minimálních požadavků části 4 přílohy I nařízení (EU) č. 1071/2013 (ECB/2013/33) (tabulka 1 A týkající se měsíčních úprav z přecenění). Pro účely rozlišení dopadu odpisů a snížení hodnoty úvěru na sekuritizované nebo jinak převedené úvěry, které nejsou odúčtovány z rozvahy, je však třeba získat samostatné údaje z vnitřní databáze měnových finančních institucí.

Údaje o nesplacených částkách způsobilých úvěrů (položky 1 a 4) jsou zásadně opraveny o zůstatky opravných položek v případech, kde jsou úvěry ve statistické rozvaze zaznamenány očištěné od opravných položek.

- V případech, kdy účastníci vykazují položky 1.3 a 4.3, by měly údaje o odpisech a snížení hodnoty úvěrů zohledňovat rozpuštění dříve vytvořených opravných položek k úvěrům, které se staly (částečně nebo plně) nedobytnými, a kromě toho by měly zahrnovat i veškeré ztráty přesahující opravné položky, přichází-li to v úvahu. Obdobně v případě, kdy je úvěr, k němuž se tvoří opravné položky, sekuritizován nebo jiným způsobem převeden, je třeba zaznamenat odpisy nebo snížení hodnoty ve výši rovnající se zůstatku opravných položek, a to s opačným znaménkem, tak aby odpovídaly změně hodnoty v rozvaze, opravené o částku opravných položek a hodnotu čistého toku. Opravné položky se mohou v průběhu času měnit v důsledku nových opravných položek ke znehodnocení a ztrátám z úvěrů (očištěné o případná storna, včetně těch, k nimž dojde, když je úvěr splacen dlužníkem). Tyto změny by neměly být zaznamenány ve výkazech jako součást odpisů/snížení hodnoty (jelikož výkazy obsahují hodnoty neočištěné o opravné položky) ⁽¹⁾.

Rozlišovat dopad odpisů a snížení hodnoty úvěru na sekuritizované nebo jinak převedené úvěry, které nejsou odúčtovány, není zapotřebí, nelze-li získat samostatné údaje o opravných položkách z vnitřní databáze měnových finančních institucí.

- Tam, kde je zavedena praxe, že nesplacené částky úvěru se vykazují očištěné od opravných položek, avšak příslušné položky (1.3 a 4.3) týkající se opravných položek se nevykazují (viz bod 4 písm. a)), musí odpisy/snížení hodnoty zahrnovat nové opravné položky ke znehodnocení a ztrátám z úvěrů v úvěrovém portfoliu (očištěné o případná storna, včetně těch, k nimž dojde, když je úvěr splacen dlužníkem) ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Tento požadavek se liší od zpravidajské povinnosti podle nařízení (EU) č. 1071/2013 (ECB/2013/33).

⁽²⁾ Tento požadavek je stejný jako informace, kterou mají podle nařízení (EU) č. 1071/2013 (ECB/2013/33) vykazovat měnové finanční instituce, které zaznamenávají úvěry očištěné o opravné položky.

Není zapotřebí rozlišovat dopad odpisů a snížení hodnoty na sekuritizované nebo jinak převedené úvěry, které nejsou odúčtovány, nelze-li získat samostatné údaje o opravných položkách z vnitřní databáze měnových finančních institucí.

V zásadě tyto položky zahrnují také přecenění, k nimž dochází v případech, kdy jsou úvěry sekuritizovány nebo jiným způsobem převedeny a transakční hodnota se liší od nominální nesplacené částky v okamžiku uskutečnění převodu. Tato přecenění musí být vykázána, jsou-li identifikovatelná, a měla by být vypočtena jako rozdíl mezi transakční hodnotou a nominální nesplacenou částkou v okamžiku prodeje.

Pro další informace viz část 4 přílohy I nařízení (EU) č. 1071/2013 (ECB/2013/33) a oddíl 1.6.3.3 Příručky rozvahové statistiky měnových finančních institucí.

— Překlasifikace (3.2C)

Překlasifikace zaznamenávají veškeré ostatní účinky, které nesouvisí s čistými úvěry, jak jsou definovány v bodu 4 písm. b), avšak které mají za následek změny nesplacených částek úvěrů v rozvaze, s výjimkou sekuritizovaných nebo jiným způsobem převedených úvěrů, které nejsou odúčtovány.

Tyto účinky nejsou zahrnuty v požadavcích stanovených v nařízení (EU) č. 1071/2013 (ECB/2013/33) a jejich dopad je obvykle odhadnut na agregovaném základě při sestavování makroekonomické statistiky. Jsou však důležité na úrovni jednotlivých institucí (nebo skupin TLTRO-II), aby mohly být sladěny čisté úvěry a změny nesplacených částek.

Ve vztahu k nesplaceným částkám úvěrů v rozvahách, s výjimkou sekuritizovaných nebo jiným způsobem převedených úvěrů, které nejsou odúčtovány, musí být vykázány následující účinky, přičemž se uplatní obvyklá praxe zaznamenávání účinků, které vedou ke snížení (zvýšení) nesplacených částek se záporným (kladným) znaménkem.

- 1) Změny v sektorové klasifikaci nebo rezidentské oblasti dlužníků, které vedou ke změnám ve vykázaných zůstatkových pozicích, jež nesouvisí s čistými úvěry, a proto je třeba je vykázat.
- 2) Změny v klasifikaci nástrojů. Také tyto změny mohou mít vliv na ukazatele, pokud se nesplacené částky úvěrů zvýší nebo sníží například v důsledku překlasifikace dluhového cenného papíru jako úvěru nebo úvěru jako dluhového cenného papíru.
- 3) Úpravy, které vyplývají z oprav chyb při vykazování, v souladu s pokyny příslušné národní centrální banky podle čl. 8 odst. 1 bodu c).

V souladu v čl. 7 odst. 6 musí být kvůli podnikovým reorganizacím a změnám ve složení skupin TLTRO-II obvykle znovu předložen první výkaz, který zohlední novou podnikovou strukturu a složení skupiny TLTRO-II. Ve vztahu k těmto událostem se tedy nepoužijí žádné překlasifikace.

Pro další informace viz oddíl 1.6.3.4. Příručky rozvahové statistiky měnových finančních institucí; Pro účely odvození údajů o překlasifikaci na úrovni jednotlivých institucí je však třeba vzít v úvahu koncepční rozdíly zdůrazněné výše.

Vykazování pro účely operací TLTRO-II

Vykazované období:.....

Úvěry nefinančním podnikům a domácnostem s výjimkou úvěrů domácnostem na nákup rezidenčních nemovitostí (v tisících EUR)

	Úvěry nefinančním podnikům	Úvěry domácnostem (včetně nezi-skových institucí sloužících domácnostem) s výjimkou úvěrů domácnostem na nákup rezidenčních nemovitostí	položka	vzorec	validace
Hlavní agregáty					
1 Nesplacené částky (zůstatky) způsobilých úvěrů na konci měsíce předcházejícího začátku vykazovaného období	0	0	1	$1 = 1.1 - 1.2 (+ 1.3)$	
2 Způsobilé čisté úvěry ve vykazovaném období	0	0	2	$2 = 2.1 - 2.2$	
3 Úpravy nesplacených částek: snížení (-) a zvýšení (+)	0	0	3	$3 = 3.1 + 3.2$	
4 Nesplacené částky způsobilých úvěrů na konci vykazovaného období	0	0	4	$4 = 4.1 - 4.2 (+ 4.3)$	$4 = 1 + 2 + 3$

Výchozí položky

Nesplacené částky způsobilých úvěrů na konci měsíce předcházejícího začátku vykazovaného období

1,1 Nesplacené částky v rozvaze			1,1
1,2 Nesplacené částky úvěrů, které byly sekuritizovány nebo jinak převedeny, ale které nebyly odúčtovány z rozvahy.....			1,2
1,3 Zůstatky opravných položek k způsobilým úvěrům (*).....			1,3

Způsobilé čisté úvěry ve vykazovaném období

2,1 Hrubé úvěry			2,1
2,2 Splátky			2,2

Úpravy nesplacených částek: snížení (-) a zvýšení (+)

3,1 Prodeje a nákupy úvěrů a ostatní převody úvěrů během vykazovaného období	0	0	3,1	$3.1 = 3.1A + 3.1B + 3.1C$
3.1A Čisté toky sekuritizovaných úvěrů s dopadem na stavy úvěrů			3.1A	
3.1B Čisté toky jinak převedených úvěrů s dopadem na stavy úvěrů			3.1B	
3.1C Čisté toky sekuritizovaných nebo jinak převedených úvěrů bez dopadu na stavy úvěrů			3.1C	
3,2 Ostatní úpravy	0	0	3,2	$3.2 = 3.2A + 3.2B + 3.2C$
3.2A Přecenění v důsledku změn směnných kurzů			3.2A	
3.2B Odpisy/snížení hodnoty			3.2B	
3.2C Překlasifikace			3.2C	

Nesplacené částky způsobilých úvěrů na konci vykazovaného období

4,1	Nesplacené částky v rozvaze			4,1
4,2	Nesplacené částky úvěrů, které byly sekuritizovány nebo jinak převedeny, ale které nebyly odúčtovány z rozvahy.....			4,2
4,3	Zůstatky opravných položek k způsobilým úvěrům (*).			4,3

(*) Uplatní se pouze v případech, kdy se úvěry vykazují očištěné o opravné položky; další podrobnosti viz pokyny k vykazování.

ROZHODNUTÍ EVROPSKÉ CENTRÁLNÍ BANKY (EU) 2016/811**ze dne 28. dubna 2016,****kterým se mění rozhodnutí ECB/2014/34 o opatřeních týkajících se cílených dlouhodobějších refinančních operací (ECB/2016/11)**

RADA GUVERNÉRŮ EVROPSKÉ CENTRÁLNÍ BANKY,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 127 odst. 2 první odrážku této smlouvy,

s ohledem na statut Evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky, a zejména na čl. 3.1 první odrážku, článek 12.1, čl. 18.1 druhou odrážku a čl. 34.1 druhou odrážku tohoto statutu,

s ohledem na obecné zásady Evropské centrální banky (EU) 2015/510 ze dne 19. prosince 2014 o provádění rámce měnové politiky Eurosystemu (ECB/2014/60) ⁽¹⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Podle čl. 1 odst. 4 obecných zásad (EU) 2015/510 (ECB/2014/60) může Rada guvernérů kdykoli měnit nástroje, požadavky, kritéria a postupy provádění operací měnové politiky Eurosystemu.
- (2) V rámci plnění svého mandátu v oblasti cenové stability a v kontextu opatření za účelem zlepšení fungování transmisního mechanismu měnové politiky prostřednictvím podpory poskytování úvěrů reálné ekonomice Rada guvernérů dne 29. července 2014 přijala rozhodnutí ECB/2014/34 ⁽²⁾. Toto rozhodnutí upravilo sérii cílených dlouhodobějších refinančních operací („targeted longer-term refinancing operations“ – „operace TLTRO“ nebo jen „TLTRO“), která má být provedena po dobu dvou let.
- (3) V zájmu podpory akomodačního nastavení měnové politiky ECB a posílení transmise měnové politiky další pobídkou k poskytování bankovních úvěrů reálné ekonomice Rada guvernérů dne 10. března 2016 rozhodla, že provede novou sérii čtyř cílených dlouhodobějších refinančních operací („operace TLTRO-II“ nebo jen „TLTRO-II“). Podmínky pro tyto operace TLTRO-II jsou vymezeny v samostatném rozhodnutí. S cílem institucím umožnit, aby splatily částky, které si vypůjčily v rámci operací TLTRO, a aby si vypůjčily v rámci operací TLTRO-II, Rada guvernérů rozhodla, že v červnu 2016 zavede dodatečnou možnost dobrovolného splacení ve vztahu ke všem nesplaceným operacím TLTRO.
- (4) Rada guvernérů rovněž rozhodla, že na účastníky, kteří předložili údaje vyžadované pro výpočet povinného předčasného splacení v září 2016, se nevztahuje žádná další zpravodajská povinnost.
- (5) S cílem poskytnout úvěrovým institucím dostatek času, aby se po provozní stránce připravily na první TLTRO-II, by toto rozhodnutí mělo vstoupit v platnost bez zbytečného odkladu.
- (6) Rozhodnutí ECB/2014/34 je proto třeba odpovídajícím způsobem změnit,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1**Změny**

Rozhodnutí ECB/2014/34 se mění takto:

- 1) Článek 6 se nahrazuje tímto:

„Článek 6**Předčasné splacení**

1. Aniž by byl dotčen odstavec 2, mají účastníci po uplynutí 24 měsíců od každé operace TLTRO každé pololetí možnost TLTRO ukončit nebo snížit jejich objem před splatností. Termíny předčasného splacení se shodují se dnem vypořádání hlavních refinančních operací Eurosystemu, tak jak je stanoví Eurosystem.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 91, 2.4.2015, s. 3.

⁽²⁾ Rozhodnutí ECB/2014/34 ze dne 29. července 2014 o opatřeních týkajících se cílených dlouhodobějších refinančních operací (Úř. věst. L 258, 29.8.2014, s. 11).

2. Účastníci mají rovněž možnost TLTRO ukončit nebo snížit jejich objem před splatností v den, který se shoduje se dnem vypořádání první TLTRO provedené podle rozhodnutí Evropské centrální banky (EU) 2016/810 (ECB/2016/10) (*). Aby bylo možné využít postupu předčasného splacení v prvním termínu předčasného splacení, oznámí účastník příslušné národní centrální bance, že hodlá plnit v rámci postupu předčasného splacení v termínu daném pro předčasné splacení, a to alespoň tři týdny před tímto dnem předčasného splacení. Oznámení se pro účastníka stává závazným tři týdny přede dnem předčasného splacení, jehož se týká. Aby se zamezilo pochybnostem, dodatečný úvěrový příděl, který je k dispozici pro TLTRO, jež mají být provedeny v červnu 2016, a který se vypočte v souladu s čl. 4 odst. 3, se určí na základě objemů vypůjčených v průběhu TLTRO provedených v březnu 2015, přičemž se neodečítá žádná částka splacená při prvním termínu pro předčasné splacení.

3. Aby bylo možné využít postupu předčasného splacení ve vztahu ke všem ostatním termínům splacení, oznámí účastník příslušné národní centrální bance, že hodlá plnit v rámci postupu předčasného splacení v termínu daném pro předčasné splacení, a to alespoň dva týdny před takovým dnem předčasného splacení. Oznámení se pro účastníka stává závazným dva týdny přede dnem předčasného splacení, jehož se týká.

4. Pokud účastník úplně nebo částečně nevypořádá částku splatnou v rámci postupu předčasného splacení do dne splatnosti, může mu být uložen finanční postih. Příslušný finanční postih se vypočte v souladu s přílohou VII obecných zásad Evropské centrální banky (EU) 2015/510 (ECB/2014/60) (**) a odpovídá finančnímu postihu uplatňovanému v případě nesplnění povinnosti v dostatečné míře zajistit a vypořádat částku, jež byla protistraně přidělena v souvislosti s reverzními transakcemi pro účely měnové politiky. Uložením finančního postihu není dotčeno právo národní centrální banky použít prostředky nápravy stanovené pro případ selhání v článku 166 obecných zásad (EU) 2015/510 (ECB/2014/60).

(*) Rozhodnutí Evropské centrální banky (EU) 2016/810 ze dne 28. dubna 2016 o druhé sérii cílených dlouhodobějších refinančních operací (ECB/2016/10) (Úř. věst. L 132, 21.5.2016, s. 107).

(**) Obecné zásady Evropské centrální banky (EU) 2015/510 ze dne 19. prosince 2014 o provádění rámce měnové politiky Eurosystemu (ECB/2014/60) (Úř. věst. L 91, 2.4.2015, s. 3).“

2) V článku 7 se odstavce 1 a 2 nahrazují tímto:

„1. Účastníci operací TLTRO, jejichž úhrnné způsobilé čisté úvěry v období od 1. května 2014 do 30. dubna 2016 jsou k 30. dubnu 2016 pod pro ně platnou srovnávací částkou, jsou povinni splatit své počáteční a dodatečné výpůjčky v rámci operací TLTRO v plné výši k 28. září 2016, nestanoví-li Eurosystem jiné datum. Technické výpočty jsou popsány v příloze I.

2. Pokud celkové výpůjčky účastníka ve vztahu k jeho dodatečnému úvěrovému přídělu v rámci operací TLTRO prováděných od března 2015 do června 2016 přesáhnou dodatečný úvěrový příděl vypočtený k referenčnímu měsíci přidělení – dubnu 2016, je částka přesahující dodatečné výpůjčky splatná ke dni 28. září 2016, nestanoví-li Eurosystem jiné datum. Technické výpočty jsou popsány v příloze I.“

3) V článku 7 se odstavec 5 nahrazuje tímto:

„5. Pokud účastník úplně nebo částečně nevypořádá částku splatnou v rámci postupu předčasného splacení do dne splatnosti, může mu být uložen finanční postih. Příslušný finanční postih se vypočte v souladu s přílohou VII obecných zásad (EU) 2015/510 (ECB/2014/60) a odpovídá finančnímu postihu uplatňovanému v případě nesplnění povinnosti v dostatečné míře zajistit a vypořádat částku, jež byla protistraně přidělena v souvislosti s reverzními transakcemi pro účely měnové politiky. Uložením finančního postihu není dotčeno právo národní centrální banky použít prostředky nápravy stanovené pro případ selhání v článku 166 obecných zásad (EU) 2015/510 (ECB/2014/60).“

4) V článku 8 se odstavec 4 nahrazuje tímto:

„4. Jestliže se instituce účastní operace TLTRO a dokud má nesplacený úvěr na základě TLTRO, je povinna čtvrtletně předkládat vyplněné formuláře pro vykazování v souladu s odstavcem 1, dokud nebudou předloženy všechny údaje, které jsou třeba pro stanovení povinného splacení ve smyslu článku 7.“

5) V článku 8 se odstavec 8 nahrazuje tímto:

„8. Pokud nesplatil všechny nesplacené částky na základě svých TLTRO operací v souladu s čl. 6 odst. 2, je každý účastník operací TLTRO povinen zajistit každoroční přezkum správnosti údajů vykázaných v souladu s odstavcem 1. Tento přezkum může být proveden i externím auditorem v rámci ročního auditu. Namísto zapojení externího auditora mohou účastníci využít rovnocenná opatření schválená Eurosystemem. Národní centrální banka účastníka musí být informována o výsledku tohoto přezkumu. Tento výsledek přezkumu bude v případě, že se jedná o skupinovou účast na TLTRO, sdílen s národními centrálními bankami členů skupiny TLTRO. Podrobné výsledky přezkumu provedeného podle tohoto odstavce se na žádost poskytnou národní centrální bance účastníka a v případě, že se jedná o skupinovou účast, jsou následně sdíleny s národními centrálními bankami členů skupiny TLTRO.“

Článek 2

Vstup v platnost

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem 3. května 2016.

Ve Frankfurtu nad Mohanem dne 28. dubna 2016.

Prezident ECB
Mario DRAGHI

ISSN 1977-0626 (elektronické vydání)
ISSN 1725-5074 (papírové vydání)

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUCEMBURSKO

CS